

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI

numero. 70. una cum inter
pretatione e regione
latina: nusc̃p an
tea impre
ss.

Contenta Librorum partialium.

- 1 Deorum Supernorum/habet Dialogos 26.
- 2 Deorum Marinorum/habet Dialogos 12
- 3 Deorum Infernorum/habet Dialogos 30.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

ἔσθ' ἢ σ' φιλομαθὴς, ἔσθ' πολυμαθὴς.

Ioannes Schottus. Argenting
studiosius elaboravit.
Sed relectos iudica.

. 1 5 1 5 .

Othomarus Nachtgall Argentinus, Ioanni
Schotto municipi suo S.

Quum in hac urbe nostra Argētinensi, cui ambo vitę
huius initia debemus, omnis eruditiorę coetus ad gra-
iam eloquentiā, veluti πρὸς τῆς ἀμαρτίας κέραισιν adspi-
ret: cōductoq; aliunde p̄ceptore Conrado Mellissi
politano, Erasmi Rotterodami discipulo, gręcę liguę
non indocto, auide admodum Theodori grammati
ca perdiscat: visus sum mihi opere precium facturum:
si Deorę Luciani Samosatensis dialogos, ductu cla-
rissimi viri Aleandri Mottenis/p̄ceptoris mei, Lute-
cię publicatos gręce/sub tua impressoria incude, grę-
colatinos fieri curarem: quo gręcitatis adhuc rudes, q̄
si ex mutis (ut aiunt) magistris, gręci aliquādo euadere
possent. Est em̄ in illis mira quędam mixta urbanitate
facilitas, neq; leporis minus. Candidi sunt: venusti: &
citra fastū sublimes. Heroas/q; gentilitas deos credi
dit, inducunt loquentes: suisq; quęlibet depingūt co-
loribus. Deniq; ad gręcę linguę intelligentiā venan-
dam, mirū in modū sunt accommodati. Teste v̄ uno nō.
tam Germanię nrę/q; totius orbis splendore Erasmo
Rotterodamo: qui in libello quē de ratione studij in-
scripsit: quū de authoribus gręcis in quos protinus in-
cidas/quippiā admonuisset: Luciano nrō primas par-
tes tribuit. Neq; facile offendas/qui huic sententię nō
subscribat. Nisi forte cęcutiētes quosdā: qui tenebras
suas quibus inuoluti sunt/undiq; circūferunt: nihil p-
bantes/pręter id qđ sordidū est/& ab omni cultu alie-
num. Quibus noster hic non desudat labor, quū & ut

facer dixit Hieronymus) merces nō nauigent nisi vo-
 lentibus. At dicent: Quę dementia/Lucianū crihstia-
 no adhibere legendū: in quo nil prę Iouis stupra/ rā-
 ptus/adulteria, παῖδες πορνεία, & alia id genus fide carē-
 tia cognoscere liceat? Respondeo: Quisquis is est/ q̄
 fabulosa atq; sceleribus scatentia legere dedignat: ca-
 ueat quęso/ne hebreorū archana legēdo penetret. Nā
 in Iudicū libro. 9. capite sic scriptū comperiet: Ierūt li-
 gna ut ungerēt supra se Regem: dixeruntq; oliuę Im-
 pera nobis. Et in Regū quarto libro/capite. 12. sic scri-
 bitur: Carduus Libani misit ad cedrū qui est in Liba-
 no/dicēs: Da filiā tuā filio meo uxorem. Quid de Zo-
 dome flagitio/David regis homicidio/ & alijs impro-
 be tentatis cōmemorē: quibus omnis hebreorū refer-
 ta est historia? Fateor tñ ingenue: in hoc Luciano nō
 delitescendus/nisi quatenus gręcę facundię defuerit.
 Nam sacrę literę propediē (ut auguramur) pocilatore
 Erasmo nrō, in fonte suo/id est græco eloquio degus-
 tabimus nouū (ut vocant) Instrumentū: quale grām
 & veritatē per Christū factā edocet. In hoc oīs erudi-
 tionis sumā collocata est. In hoc oīs mentis acies diri-
 genda: oīs animi vigor stringendus: oēs deniq; nerui
 intendēdi sunt. Tu vale mi Ioannes: bonisq; literis, ut
 cępisti, arte tua impressoria succurre: boniq; consule
 hęc minutula, memor huius Hesiodici,

οἱ γὰρ κενὸν συμμρόν ἐπὶ συμμρόν καταθέτο,

καὶ θαυμάζοντ' ἐρρωτο, τοῦ χάρις μέγα καὶ τι γένοιτο.

Iterū vale. Ex Viridario, s. Ioannis Argentineñ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΖΑΤΕΩΣ

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Α προμθεώσ, καὶ Διδό. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

χούρ με δ' ζεύ. Δευδ' γάρ ἦδη πέπονθα

Ζ. λύσω σε φησ' ὅμ' ἐχρήην βαρυτέρασ

πέδ' ας ἔχοντα, καὶ τὸν καύκασον ὅ

λον ὑπὲρ κεφαλῆσ' ἐπικείμενον ὑπὸ

ἐκκαίδεκα γυνάων μὴ μόνον κείρεσθαι

τὸ ἥσασ· ἀλλὰ ἢ, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι· ὅν' ὦρ

τοι αὐτ' ἡμῖν ζῶα τοὺς ἀνθρώπους ἔπλασας· καὶ τὸ πῦρ

ἔκλεψας· καὶ τὰς γυναικας ἐδ' ημιούργησας· ἃ μὲν γάρ ἐμε

ἐξηπάτησας ἐν τῇ διανομῇ τῶν κρείων, ὅσ' αὖ τι μελὴ κακὰ

λυμμένα μοι παραθεῖς καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοιρῶν σέαι

τῶ· φυλάττωμ' τί χρεὶ λέγειν; Π. ὀνηοῦρ' ἰκανὴν ἦδη τὴν

Δίκημ' ἐκτέτ' ἱκατοσδόντορ λῆόντορ τῶ κανκῶσῳ προσκλωμ

νοσ τὸν καύκασον ὀρνέων ἀπολούμενον ἅε τὸν τρέφωρ τῶ ἦ

πατι· Ζ. ὅν' Δε πολλοσὴ μόριον τοῦτο ὦρ σε Δεῖ παθεῖν·

Π. ἢ, μὴν ἴν' αὐτὸς με λύσεισ' ὦ ζεύ· ἀλλὰ σοι μὴν

σῶ πᾶν ἀναγκῶν· Ζ. κατασοφίῃ με δ' προμθεῦ.

Π. καὶ τί πλέον ἐξω; ὅν' γάρ ἀγνοήσεις ὄν' ἴσ' ἔκ' αὖ

καύκασος ἔσιρ' ὅν' Δ' ἀπορήσεις Δεσμῶν ἢν τι τεχνάζωμ' ἅ

λίσκωμαι· Ζ. εἰπέ πρότερον ὄν' τινα μισθὸν ἄσποτίσας

ἀναγκῶν ἢ μῖν ὄντα· Π. ἢρ' εἶπω ἐφ' ὅ,τι βαδίζεισ' νῦν

ἀξιώσις τοσ' ἔσομαι σοι καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων μαντεύ

μαισ· Ζ. πῶσ' γάρ οὐ; Π. παρὰ τὴν θετὴν συνεσού

μαισ' αὐτῇ· ζεύ· τὰτ' ἡμῖν ἐγνώσ· τί Δ' οὐρ' τὸ ἐπὶ τούτῳ

δοκῆισ γάρ τι ἀνέωσ' ἐρεῖμ· Π. μὴ δ' ἐμ' ὦ ζεύ κοινωήσας

τῇ νηρὶ Δι· ἢν γάρ αὐτῇ κνοφορύσῃ ἐκσδόν, τὸ τεχθεῖρ' ἴσα ἐρ·

LIBER I
LVCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI.

Promethei, Et Iouis. PROMETHEVS.

Solue me lupiꝝ, grauia em̃ iā passus sum.
I. Soluā te ais: quē oportebat grauiores
pedicas habentem/ & Caucasum to-
tum super caput incumbentem/ a
sedecim vulturibus non solum corrodi

epar: sed & oculis carere effossis, eo qꝫ
hec nobis animalia homines effinxeris: & ignem
furti surripuisti: et m̃fieres fabricatus es. qꝫo eqꝫdē me
decepisti in distributione carniū: ossa p̃guedine ob-
ducta, mihi apponens/ & meliorē partium tibi
īp̃i seruans. Quid optet dicere? P. Igit̃ sufficiētē iā
p̃oenam exolui: tantū tempus Caucaso affi-
xus/ pessimā auium perdendam aquilā, nutriens in e-
pate. I. neqꝫ momētū p̃ticulę hoc eorꝫ q̃ te optet pati.
P. Atqꝫ nō sine mercede me solues lupiꝝ: sꝫ tibi signifi-
cabo valde neçiū. I. Blādiēdo decipis me Promet̃.

P. Et qꝫ plus habebō? Nō em̃ ignoras rursus ubi
caucasus ē: neqꝫ īdigebis vīcuꝝ si quō ꝫsutias agēs de-
prehēdar. I. Dic prius (aliquā mercedē accipies) ne-
ciū nobis exñs. P. Si dixerō ad quē locū vadis nūc,
fidedignus ero tibi & de reliquis vaticī-
nans. I. Quō enim non? P. Ad Thetin/coitus
rus cū ipsa. I. Hoc qꝫdem nosti. Quid igit̃ ob hoc?
videris qꝫdē aliqꝫd verū dicere. P. Nihil lu. cōicaueris
Nereidi, si em̃ ip̃a grauidā r̃ddeť ex te: sꝫetus lilia faciet

γάσσεταί σε ὅτι καὶ σὺ ἐδράσας τὸν πρῶτον. Σ. ἦτο φῆς.
 ἐκπασισταί με τῆς ἀρχῆς. Π. μὴ γένοιτο ὃ ζεῦ, πληρὴ τοι οὖ
 τό τι ἡ μίξις ἀντὶς ἀπειλεῖ. Ζ. χαίρετω τοι γὰρ οὐμ ἢ
 θεῖτις. σέ δ' ἐπὶ ἡφαιστος ἐπὶ τοῖς λυσάτω
 Β. Διός, καὶ Ἑρμῶν. ΖΕΥΣ
 τὴν ἦ ἰνάχῃ παῖδα τὴν καλὴν ὄισθα ὃ Ἑρμῆ. Ε. ναί, τὴν
 ἰωλέγειο. Ζ. οὐκ ἔτι πᾶσις ἐκείνη ἐστὶν, ἀλλὰ δάμαλις.
 Ε. τεράσιον ἦτο. τῷ τρώεσθαι. Ε. ἐνθάδε. Ζ. ἡλιότης
 σα. ἢ ἥρα μετέβαλεν ἀντὶν. ἀλλὰ καὶ καὶνὸν ὀλλοῖ δαυρ
 ἐπὶ μεμνησάνται, τῇ κακοδαίμονι βουκόλῳ τίρᾳ πωλνόμε
 ματον. ἄργον τόννομα ἐπέσπασεν, ὅς μεμεινεν δάμαλιν οὐ
 πνοσ ὦν. Ε. τί οὐμ ἡμῶς χρὴ ποιεῖν; Ζ. καταπτάμενος
 ἐσ τὴν νέμεαν, ἐκεῖ δέ περ ὃ ἄργος βουκόλῳ, ἐκεῖνον μερ
 ἀποκτείνω. τὴν δέ ἰω δαί τῶν πελάγους ἐσ τὴν διγνώστον
 ἀπαγαγὼν, ἵσιν πόρισον. ἢ, τοιοῦτόν ἐσ θεὸς τοῖς ἐκεῖ,
 καὶ νέϊλον ἀναγέτω, καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπὶ πωμπεῖτω, καὶ σωζέ
 τω τοὺς πλείοντας. Γ. Διός, καὶ ταυνομῆδους. Ζ.
 ἄγε ὃ ταυνομῆδες, ἡκομεν γὰρ ἐνθα ἐχρήμ. φίλη σὺν με ἡ
 δη, ὅπως εἰδῆς οὐκ ἔτι ῥάμφοις ἀγκύλον με ἔχοντα, οὐδ'
 οὐνχας ὠξεῖς, οὐ πτερά ὅτις ἐφαίνόμενος οἱ πτηνὸς εἶναι
 δοκῶν. Γ. ἀνέστω, οὐκ ἀετος ἄρτι ἦσθα, καὶ καταπτάμε
 νος ἡρπασας με ἀπὸ μέσων ἦ ποιμνίῃ. πῶς οὐν τὰ μέν
 πτερά ἐκείνα οἱ ἐξεῖς ῥήκεις; σὺ δ' ὀλλοῖς ἡδὴ ἀναπέφθ
 νας; Ζ. ὅλῳ οὐτε ἀνέστω. ὁρᾷς ὃ μίφρακιον, οὐτε ἀ
 τὸς δὲ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν οὐ τὸς εἰμι, πρὸς τὸν
 καιρὸν ὀλλοῖς ἐμαντόν. Γ. τί φῆς; σὺ γὰρ ὁ πᾶν ἐκεί
 νος; εἶτα πῶς σύριγγα οὐκ ἔχεις, οὐδ' ἐκράτα, οὐδ' ἄρτι
 οὐ εἶ τὰ σκέλη; Ζ. μόνον γὰρ ἐκεῖνον ἡγῆσθαι. Γ. ναὶ καὶ.
 θεο μέν γε ἀντὶ ἑνὸς χιμ

tibi, qualia & tu fecisti Saturno. I, Hoc ais:
expulsurum me a regno. P, Ne fiat Iupiter tale
quid/coitus ipsius pręfert. I, Valeat igitur
Thetis, te vero Vulcanus ob hæc soluet.

2 Iouis, Et Mercurij. IVPITER.
Hlam Inachi puellā pulchrā nosti Mercuri. M, Etiā,
Io' dicis. I, Non amplius puella illa est: sed iuuenca.
M, Mōstrosus hoc. Quō mutata est? I, Zelotypi
a mota Iuno, trāssformauit ip̄az. S3 & nouū aliđ q̄ppīā
molestū subcauit: infaustū bubulcum q̄ndā, multioctu
larem, Argum noīe constituit q̄ pasceret iuuenkā: sine
fōno exñs. M, Quid igit̄ nos opt3 facere? I, deuolās
in Nemeā siluā, illic alicubi Argus pascit: illum quidē
interficito: ipsam yō Io' per pelagus in AEgyptum
abducens/Isim facito: & in posterū sit deus incolis:
& Nilū deducat: & ventos relaxet: & sero
uet nauigantes. 3 Iupit̄, & Ganymedes. IV.
Age o Ganyṁ. puenimus em̄ q̄ optebat, osculare me
iā: ut videas nō amplius rostrū aducū me hñtez: neq̄
ungues acutos/neq̄ alas: q̄ apparuerā tibi volatīf eē
apparens. G. Homo/nō aquila nup̄ eras: & deuo
lās rapuisti me a medio ouili. Quo pacto igitur
alę illę tibi ablatę sunt? Tu alius an apparuis
sti? I. S3 neq̄ homo quē vides adulescētule/neq̄ a
quila/sed omniū rex Deor̄ ego ip̄e sum: ad
occasionē mutās mei p̄z. G. Quid ais tu? Pan ille es?
deīn/quō fistulā nō habes: neq̄ cornua: neq̄ hirsu
tus es crura? I. solū, n. illū existimas deū? G. Etiā qđē.
sacrificauimus certe ipsi coleatū

τράγοι ἐπὶ τὸ σπῆλαιον ἄγοντες, ἵνα ἔσκησὺν δὲ ἄνδρα
 ποδὶς τίς ἐῖναι μοι δοκεῖσιν. Ζ. ἐπεὶ μοι διόσ δὲ ὄνε
 ἡκαστος ὄνομα, ὄνδ' ἐβωμὸν εἶδ' ἐν τῷ ταργάρῳ τῶν ὄν
 τοσ καὶ βροντῶν τοσ καὶ ἀσραπῶσ ποιόντος. Γ. σὺ δὲ βέλ
 τι σε φησὶ εἶναι, ὅσ' πρῶτον κατέχευας ἡμῖν τὴν πολλὴν χά
 λαζαμ, ὃ δὲ κείμ' ὑπερ' ἄνω λεγόμενος, ὃ ποιῶν τὸν τόφον, ὃ
 τὸν κριὸν ὃ πατὴρ ἔθυσεν, εἶτα τί ἀνέκτισα τὰ με ἀνθρώπα
 σας ὃ βασιλεὺ τῶν θεῶν τὰ δὲ πρόβατα ἴσωσ δι' αὐτοὶ δὲ
 κρεμάσαντο, ἡ δὲ ἐρήμοις ἐπιπλεσόντες. Ζ. ἐπὶ γὰρ μέλει
 σοι τῶν προβάτων ἀθανάτω γεγενημένων, ἢ ἐν ταῦθα συνε
 σομένω μεθ' ἡμῶν. Γ. τί λέγεις; ἐν γὰρ κατὰ ξίς με
 ἡ δὲ ἐστὶν τὴν ἴδην τῆς μερῶν. Ζ. ἐν δαμῶσ ἐπεὶ μάτηρ ἄσ
 τὸς ἐκιν' ἀντὶ θεοῦ γεγενημένος. Γ. ἐν κύν' ἐπὶ κητῶν με
 ὃ πατὴρ, καὶ ἀθανάτησιν μὴ ἐνρίσκων, καὶ πληγὰς ὕσε
 ρον λήψομαι καταλυτῶν τὸ ποιμνιον. Ζ. πῶν γὰρ ἐκ ἐσ
 νος ὁ φεταί σε. Γ. μὴ δαμῶσ ποθὼ γὰρ ἡ δὲ αὐτὸν εἶδ'
 ἀπαξίς με, ὑπὸ σ' χυλὸν μαίσοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτὸν κρι
 ὸν τυθίσεσθαι λύτρα ὑπερ' ἐμὸν. ἔχομεν δὲ τὸν τριετὴ τὸν
 μέγαμ' ὅσ' ἡγείται πρὸς τὴν νομὴν. Ζ. ὥσ' ἀφελὴς ὃ
 πᾶσις ἐστὶ καὶ ἀπλοῖκόσ, καὶ ἂν τὸ δὲ τοῦ το πᾶσις ἐπὶ ἄλλ'
 ὃ τανύμωδες ἐκείνα μεν πάντα χαίρειν ἔα, καὶ ἐπὶ λαλῶν
 ἂν τῶν, τῶν ποιμνίου καὶ τῆς ἴδης. σὺ δὲ ἡ δὲ γὰρ ἐπὶ σαρὰ
 νιος εἶ, πολλὰ ἐὺ ποιήσεις ἐν τεύθεμ καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν
 πατρίδα. καὶ ἂν τὶ μεν τυροῦ καὶ γάλακτος, ἀμβροσίαν
 ἔδῃ, ἢ νέκταρ πίη τοῦ το μὲν τοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν δὲ
 τὸς παρέξεισ ἐγχείων. τὸ δὲ μέγιστον, ἐν ἐπὶ ἀνθρώπων
 ἄλλ' ἀθάνατος γενέσθαι ἄσπερα σὺν φαίνεσθαι ποιήσω καλ
 λιστον, καὶ ὅλας ἐν δαίμαρ ἔσῃ. Γ. ἢ δὲ παίξει με πᾶσι

hircū ad speluncam agentes, ubi stat. Tu ꝑo plagia-
rius quispiā esse mihi videris. I. Dic mihi: louis ne
audiueris nomen: neqꝫ aram videris in Gargaro pluē
tis, & tonantis, & fulgura facientis? G. Tu te opti-
me vir ais esse: qꝫ paulo añ effudisti nobis copiose grā
dinē: qui habitare superne diceris / faciēs strepitū: cui
arietē pꝫ sacrificauit. Dēiqꝫ qdnā iprobe tētātē me sur-
isti rex Deorꝫ: Oues forsitan lupi ra- (sum rapu-
perunt nunc / eremū irruentes. I. Adhuc em̄ curę ē
tibi ouium immortalī factō, & hic coe-
unti nobiscum. G. Quid dicis? Non demittes me
modo in Idam hodie? I. Nequaqꝫ. qm̄ frustra aquī
la fuissē pro deo factus. G. Igitur inquireret me
pater: & indignabitur nō inueniens: verberaqꝫ post-
ea capiam relinquens ouile. I. Vbi il-
le videbit te? G. Neqꝫ ꝑo desydero iā ipm. Si autē
hinc dimoueris me: promitto tibi & aliū ab ipso arie-
tem imolandū, pꝫmia de me. Habemus eqꝫdē triennē
magnū, qui pꝫcedit ad pabulū. I. qꝫ simplex hic
puer ē, & icōsyderatus. sicqꝫ se hꝫ res: puer ē adhuc. Sꝫ
Ganymedes / illa quidē oīa valere sine: & obliuiscere
ipsoꝝ: ouilis / & Idę. quādo quidē tu iam coele-
stis es. multa bene facies hinc coelitus & patri &
patrię. Et quidē pro caseo & lacte ambrosiam
comedes: & nēctar bibes. hoc insupꝫ alijs dñs nobis i-
pse pꝫbebis infundēs. Hoc ꝑo maximū: nō āplius hō /
sed immortalis factus es: & astrū tuū apparere faciā pul-
cherrimū: prorsusqꝫ foelix eris. G. Si ꝑo ludere cu-

θυμήσω, τίς συμπαίξεται μοι; ἔρ γάρ τῃ ἰδίᾳ πολλοὶ ἔλ-
κωται ἡμεῖς. Ζ. ἔχεις κἀν ταῦτα τὸν συμπαίξόμενον
σοι τοῦτον ἔρωτα, καὶ ἀσφαγέλουσ' μάλᾳ πολλοὺς. Θάρ-
ραι μόνον καὶ φαίδροσ' ἴσθι, καὶ μηδ' ἐν ἐπιποδῶν τῶν κα-
τὰ Γ. τί δέ; υἱὲν χρῆσί μοι; ἄν γενοίμην ἢ ποιμαί-
ναι, δαίσει κἀν ταῦτα; Ζ. οὐκ, ἀλλ' ὀνοχάσεις, καὶ
ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ, καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμπασιῶ-
ντος τοῦ μεν ὀνοχάσων. Ὀίδα γάρ ὡς λῆν' ἐγκέαι τὸ γάλα,
καὶ ἀναδύναι τὸ κισσύβιον. Ζ. ἰδοὺ, πάντῃ δῦτος γά-
λακτος μνημονεύει, καὶ ἀνδρώποισ' διακονήσας θαιθε-
ται. ταῦτ' ἂν οὐρανὸς ἔσι, ἢ τίνος μεν ὥσπερ ἔφη τὸ με-
ταρ. Γ. ἡδὺν ὦ Ζεῦ τοῦ γάλακτος; Ζ. εἶσθ' μετ' ὀλί-
γον. καὶ γασάμενος οὐκ ἔτι ποθήσεις τὸ γάλα. Γ. καὶ
μῖσομαι δέ που τῆς νηκτὸς; ἢ μετὰ τοῦ ἡλικιώ τον ἔρω-
τος; Ζ. οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦ τό σε ἀνέρωσσα ὡς ἄμα καὶ
θεύδοιμεν. Γ. μόνος γάρ οὐκ ἂν δύναίω, ἀλλ' ἡδὺν σοι
καθεύδειν μετ' ἐμοῦ; Ζ. ναί, μετὰ γε τοιούτου δι' οὗ εἴ σὺ
ἰανήμῃς οὕτω καλός. Γ. τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον οὐκ
σεῖ τό κάλλος; Ζ. ἔχει τί θέλητρον ἡδὺν, ἢ μαλακώτε-
ρον ἐπάγει αὐτόν. Γ. ἢ μήν δ' γε πατήρ ἡχθετό μοι συγκα-
θεύδοντι, ἢ δίκῃ εἶτο ἔωθερ ὡς ἀφείλον αὐτοῦ τὸν ὕπνον σρε-
φόμενος, ἢ λακτεῖζων, καὶ τί φθεγγόμενος μεταξὺ δ' ὡς
τε καθεύδοιμι. ὥστε παρὰ τὴν μητέρα ἔπεμπε με καὶ μι-
θισόμενον τὰ πολλὰ ὥρα δῆσαι εἰ διὰ τοῦτο ὡς φῆς ἀνέ-
ρωσσαός με, καταθέιναι ἄνθισ' ἐς τὴν γῆν ἢ πράγματα ἐξ-
εἰς ἀγρυπνῶν ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶς σρεφόμενος. Ζ.
τοῦτ' αὐτό μοι τὸ ἡδίστον ποιήσεις, εἰ ἀγρυπνήσαιμι με-
τα σοῦ. φίλῳ γάρ διατελέσω πολλὰ κίς ἢ περιπτύσσων.

plam: quis colludet mecū? In Ida em̃ multi cog-
tanei eramus. I. Habebis & hic collusorem
tibi hunc Cupidinē/ & astragalos valde multorū. Cō
fide solum: & lētus sis: & nihil desyderes inferi-
orū. G. Quid vero vobis utilis ero? An oues pasce-
re oportebit & hic? I. Nō: sed ministrabis vinū: &
ad nēctar paulo post ordiaberis: & curabis opotatōez
G. Hoc qdē nō difficile. scio em̃ ut opteat effūdē lac
& coronare poculū pastorale. I. Vide, rursus hic la-
ctis meminit: & hominibus se ministrare pu-
tat. Hoc yō coelū est: & bibemus quēadmodū dixi ne-
ctar. G. Dulcius o iupiter lacte? I. Scies post pusil-
lū: et cū gustaueris/ nō āplius desyderabis lac. G. Por-
ro ubi dormiam nocte? An cum cogtaneo Cupi-
dine? I. Non, sed ob hoc te rapui/ ut simul dor-
miremus. G. Solus em̃ non possis: sed suauius
dormire mecū? I. Profecto, cum tali qualis es tu
Ganymedes/ sic pulcher. G. qd em̃ te ad somnū iuua-
bit pulchritudo? I. H3 qddā icitamētū suaue: & facili-
us iducit ip̃3. G. Atq pat̃ meus idignabat̃ mihi cōdor-
miēti: & narrabat mane/ quō turbarē ip̃ius somnū vo-
lutans p̃ lectū, calcitrans, & aliquid loquēs in tea quan-
do dormire. quapropt̃ ad matrē r̃mittebat me dormi-
turū sepiuscule. Si ob hoc ut ais/ rapui
isti me: deponere rursus in terram opus habe-
bis vigilans. turbabo em̃ te frequenter cōuertens. I.
Hoc quidē mihi suauissimū facies: si vigilauero te
cum. exosculans em̃ perficiam sepe & amplectens.

Γ. Αὐτὸς ἂν εἰδείης· ἐγὼ δὲ κομίσομαι σοῦ καταφι-
λοῦντος. Ζ. εἰσόμεθα τότε τί πρακτέον· νῦν δὲ ἅπαγε
αὐτὸν ὡς ἔρμῃ, καὶ πιόντα τῆς ἀθανασίας ἄγε δινοχοῖσον
ταῖς ἡμῖν, διδάξας πρότερον ὥς χρὴ ὀρέγῃ τὸν
σκύφον. Δ' ἔρωτος, καὶ διός. Ε' Ρ Ω Σ.
Αλλ' εἰ καὶ τί ἤμαρτον ὦ Ζεῦ, σὺ γινώθι μοι· παίδιον γάρ
εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων. Ζ. σὺ παίδιον ὦ ἔρως· ὅς ἀρχαιότε-
ρος· εἰ πολὺ τοῦ ἱαπεταῦ. ἢ διότι μὴ πώγωνα μὴ γὰρ πο-
λιάς ἐφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀγίδις νομίζεσθαι
γέρω καὶ παμῶργος ὤμ. Ε. τί δέ σε ἠδίκησα ὁ γέρω
ὥς φῆς ἐγώ, διότι με καὶ παῖσαι διανοῆς; Ζ. σκύπε
ὦ κατάρατε εἰ μικρὰ, ὅς ἐμοὶ μὲν ὄντως ἐντυφῶς· ὥς
τε μὴ ἐμὲ εἶναι δὲ μὴ πεποίκιας με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν,
κύκνον, ἄετον· ἐμοῦ δὲ ὄλως ὄνδε μίαν ἠντινα ἐρασθῆναι
πεποίκιας· ὄν δὲ συνῆκα ἡδὺς γυναικὶ διὰ σέ· γεγενημέ-
νος· ἀλλὰ με δέει μαγγανεύειν ἐπ' αὐτὰς, καὶ κρύπτειν ἐ-
μαυτόν· αἱ δὲ τὸν μὲν ταῦρον ἢ κύκνον φιλοῦσιν· ἐμὲ δὲ
ἢ ἰδῶσι τεθνώσιν ὑπὸ τοῦ δέοντος. Ε. εἰκότως· ὄν γὰρ φέ-
ρουσιν ὦ Ζεῦ θνηταὶ ὄνσαι τῇμ πρόσωτον. Ζ. πῶς οὖν τὸν
ἀπὸ λῶν ὁ βράγχος, καὶ ὁ ὑακινθος φιλοῦσιν; Ε. ἀλλ'
ἢ Δάφνη καὶ κέϊνον ἔφυγε καὶ τοὶ κομῶντες καὶ ἀγένοιον ὄντα
εἶδ' ἐθελίς· ἐπέραισος εἶναι, μὴ ἐπίσαιε τὴν ἀγίδα, μὴ δὲ
τὸν κεραυνὸν φέρε· ἀλλ' ὥς ἡδίστον ποίει σεαυτὸν, ἐκατέρω
θερ καθεῖ μένος βορρύχονος τῇ μίτρᾳ τούτου ἀνελκμένους·
πορφυρίδα ἔχε· ὑποδέον χρυσίδα· ὑπὸ ἀνλῶ· καὶ τυμ-
πάνοις· ἐνρυθμα βᾶινε· καὶ ὅτ' ἐστι πλείους ἀολοχθίσσας
σοι τῶν Διονύσων μαινάδων. Ζ. ἅπαγε· ὄνκ· ἂν δεξαίμην
ἐπέραισος· εἶναι τοιοῦτος γενόμενος. Ε. οὐκοῦν ὦ Ζεῦ μὴ

G. Ipse videris. ego vero dormiam te deoscu-
lante. **I.** Videbimus tūc qd agendū. Nūc v̄o abduc
ip̄m Mercuri: & bibentem īmortalitatē/duc ut mini-
stret nobis: docēs prius quēadmodū opteat p̄rigere
cyphum. & Amoris, & Iouis. **AMOR.**
S3 & si quid peccaui lupi? ignosce mihi. puerulus em̄
sum & adhuc demēs. **I.** Tu puerulus Amor, ātiqui
or es multū lapeto. Vel qm̄ non barbā/neq; ca-
nos pduxisti: pp̄t hęc & ifās dignū putas existimari:
senex & vetator exns. **A.** qd v̄o te iūria affeci senex
ut ais ego/pp̄t qd me et vicire affectas? **I.** Cōsidera
o perfide/si sunt parua: qui mihi sic deliciaris: quapro-
pter nihil est quod nō feceris me: satyrū, taurū, aurū,
cygnū, aquilam. me v̄o prorsus nullū quēpiā amare
fecisti: neq; intellexi suavis mulieri per te fa-
ctus.. S3 me optet dolere ob ip̄as/ & abscōdere me
ip̄sum. Hęc v̄o quidē taurū/vel cygnū amanti: me vero
si videant/moriunt̄ p̄ timore. **A.** Merito. nō em̄ se-
runt Iupiter/mortales existētes/aspectū. **I.** Quō igit̄
Apollinē Brāchus/ & Hyacinthus amant? **A.** Sed
Daphnis & illū fugiebat/utiq; cōatū et īerbē exntē.
Si vero vīs amabilis esse: nō concutias clypeū: neq;
fulmen fer. Sed q̄ suauissimū fac teip̄m: utraq; par-
te dimittens capillos/in mitra hos resumens.
purpurā habe. subliga aureas crepidas ad tybiā, et tym-
pana sonora incede: & videbis q̄ plures sequentur
te Bacchi menadibus. **I.** Sile. non probauerim
amabilis esse talis factus. **A.** Igit̄ Iupiter/ne-

Δὲ ἔρῳ θέλε, ῥαδαίῳ γὰρ τοῦτότε Ζ· οὐκ· ἀλλ' ἔρῳ μὲν
ἀπ' αἰγμονέσσερον Δ' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνειν· ἐπὶ ταῖσι τοῖς αἰ
τοῖς ἀφίμῳ σε·

ἦ ῥα σ· καὶ Διός·

ἦ

Ρ

Α·

ἔξ δ' ὅ μιν μειράνῳ τοῦτο δ' Ζεῦ τὸ φρυγίῳ ἀπὸ τῆς ἰδῆς ἄρ
πάσας Δεῦρο ἀνέγαγες, ἑλαττόν μοι προσέ τόν νοῦν·
Ζ· ἢ τοῦτο γὰρ δ' ἦ ῥα Ζηλοτυφεῖς ἦδη ἀφλέσ' οὕτω ἢ ὅλῳ
πώτατον· ἐγὼ δέ ῥ' ἔμην τῶν γυναιξὶ μόναις χαλεπήνῃ
εἶναι ὁπόσαι ἂν ὁμιλῶσιν ἐμοί· ἦ· οὐδ' ἐκείνα μὲν
ἐν παῖσι, οὐδ' ἐπὶ πρέποντα σεαυτῷ, ὅς ἐκ πάντων θεῶν Δεσ
πότης ὢν, ἀπολύσῃ με τὴν νόμῳ γαμετήν, ἐπὶ τῇ γῇ
κάτῃ, μοιχεύῃ χρυσίον ἢ ταυρὸς γενόμενος· πλὴν ἄλλ'
ἐκείναι μὲν σοὶ κ' ἂν ἐν γῇ μένῃσι· τὸ Δ' ἰδίῳι τῇ παῖ
δίῳι ἀρπάσας ἀνέπτησ' ὅ γε γέννησθαι θεῶν, καὶ συναικῆ
νῦν ἐπὶ κεφαλῇ μοι ἐπαχθεῖν οἰνοχοῦν· Δὴ τῷ λόγῳ οὕτως
ἠσφόρεισ' οἰνοχόων, ἢ ἀπογορεύσας ἴν, ἄρα ἦ τε ἦβη καὶ ὁ ἦ
φαῖσος Διᾶκονοῦμενοι· σὺ δέ ἢ τὴν κῆλιν οὐκ ἂν ἄλλως
λάθοις παρ' αὐτοῦ ἢ φιλήσας πρότερον αὐτῶν ἀπαύτων ὁ
ρώντων, καὶ τὸ φιλημά σοι ἦ Διὸς τοῦ νέκταρος· καὶ Διὶ
τοῦτο ἐν δέ Διφῶν πολλὰ καὶ αἰτίαι πίειν· ἐνίστε δέ καὶ
ἀπογενεσάμενος μόνον ἔδωκας ἐκείνῳ· καὶ πίνοντος ἀπο
λαβὼν τὴν κῆλιν, ὅς οἱ ὑπόλιπον ἐν αὐτῇ πίνεις, ὅδε
καὶ αὐτὸς ἔπιε, καὶ ἔνθα προσήρμωσε τὰ χεῖλη, ἵνα καὶ
πίνησ' ἅμα καὶ φιλήσ· πρῶτον δέ ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκ πάντων
πατήρ, ἀποδέμενος τὴν αἰγίδα καὶ τὸν κρανὸν, ἐκάθη
σο ἀσφαλιζόμενος μετ' αὐτοῦ, πώγωνα τιλικούτορ καθεμῆ
νος· πάντα οὖν ὁρῶ ταῦτα, ὥστε μὴ οἶον λαμβάνειν· Ζ·

καὶ τί Δεινόν

Q̃ amare vis. facile q̃dē hoc est. I. Nō, s; amare quidē:
expeditius vero ipsū consequi, ob hęc i-
psa remitto te.

I 5 Iunonis & Iouis.
I V N O.

Ex quo adulescentulū hunc Iupit̃/phrygiū ab Ida ra-
piens/huc adduxisti, minus mihi adhibes mentem.

I. Et ob hoc Iuno celotypa es iā ob simplicē hūc & miē
molestū: Ego ỹo putabā mulieribus solis difficilē te
esse quęcunq; conuersant̃ mecū. IV. Neq; illa q̃dē

recte facis: nec cōuenientia tibi sunt, qui oīm deorū do-
minus exñs, relinquens me legitimā uxorem, ad terrā
descendens, moechās, aurū/vel taurus factus. Verū tñ

illę mulieres tibi in terra manent: hūc ỹo troianū pu-
erulū rapiēs deuolasti gñosissime deorū: & cohītat

nunc in caput mihi intrusus. Nāq; (ut fama est) sic
īdigebas pocillatorib; & defessi s̃ utiq; Hebe et Vul-

canus seruientes. Tu vero & calicem non aliter
accipis ab ip̃o/ q̃ osculans prius ip̃m omnibus vi-

dentibus: & osculū tibi iucundius nectare. Et ob
hoc neq; sitiens sepenūero petis bibere. Interdū ỹo et

degustans solū/dedisti illi. & dum biberet: appre-
hendens calicē/quantū reliquū est in ip̃o bibis: unde

& ipse bibit: & ubi admouit labra: ut &
bibas simul & osculeris. Nuper vero rex & omnīū

pater/ponens clypeum & fulmen/sedi-
sti ludens cum ip̃o: barbā tñ demis-

sus. Oīa igit̃ video hęc: q̃propt̃ ne putes me latere. I.

Et quid graue

ὡς ἤρα μείρακιον ὅτ' ἔτι καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφιλεῖ
καὶ ἠδέσθαι ἀμφοῖν καὶ τῷ φίλῃ ματρί καὶ τῷ νέκταρι· ἢ
τοῦ ἐπιτρέψω αὐτῷ καὶ ἄπαρ φιλεῖσαι σε, οὐκ ἔτι μέμ
τη μοι πρὸς μόνον τῶν νέκταρος· διομένω τὸ φίλημα εἶ
ναι· ἢ· παιδερὰς ὧν οὗτοι λόγοι· ἐγὼ δὲ μὲ οὕτω μάνει
καὶ, ὡς τὰ χεῖρ προσενηκείν τῷ μαλθακῷ τούτῳ φρυγί
οὕτως ἐκτεθλυμένω· ζ· μή μου λοιδοροῦ ὡς γενναῖα
τη τοῖς παιδικοῖς· οὐτοσί γάρ ὁ θυλιδρίας, ὁ βάρβαρος,
ὁ μαλθακὸς ἠδ' ὧν καὶ ποθεινότερος· οὐ βέλομαι δὲ ἐπ' ἐν
μή σε παροξύνω ἐπιπλέον· ἢ· ἔθε καὶ γαμψέας ἀντὶ
ἐμοῦ ἔνεκα· μέμνησο τοῦ ὀδύμοιο διὰ τὸν δινοχόρον τοῦ
τὸν ἐμπαραινέισ· ζ· οὐκ· ἀλλὰ τῷ ἠφαισῶν ἔδει τῷ σὸν
υἱὸν δινοχόειν καὶ χαλεπύοντα, ἐκ τῆς καμίνου ἵκοντα,
ἔτι τῷ σπινθέρῳ ἀνάπλεων, ὅστις τὴν πυράγραν ἀποσι
θέμενον· καὶ ὅπως ἐκείνων ἀντὶ τῶν δακτύλων λαμβάνει
καὶ τῇ κύλικα· καὶ ἐπισπασσάμενος φιλεῖσαι μεταξὺ·
ὅν οὐδ' ἂν ἢ μήτηρ σὺ ἠδέως φιλεῖσαι· ὑπὸ τῆς ἀσβα
λον κατηβαλόμενον τὸ πρόσωπον ἠδέως ταῦτα· οὐ γὰρ
καὶ παρὰ πολὺ ὁ δινοχόος ἐκείνος ἐμπρέπει τῷ συμπο
σίῳ τῶν θεῶν· ὁ γανυμήδης δὲ καταπεμπτεὸς αὐτῶν ἐσ
τὴν ἴδην· καθαρὸς γὰρ καὶ ῥοδολόκτυλος· καὶ ἐπὶ σπασ
νῶς ὁρεῖται τὸ ἔκταμα· καὶ δ' ἐπελνπεὶ μάλισσα, καὶ φιλεῖ
διον τοῦ νέκταρος· ἢ· νῦν καὶ χαλὸς ὡς Ζεῦ δ' ἠφαισῶς· καὶ
διὰ δόκτυλοι αὐτοῦ ἀνὰ τοῖς τῆς σῆς κύλικος· καὶ ἀσβόλα με
σὸς ἐστι· καὶ ναυτίδης ὁρεῖται αὐτόν· ἐξ ὅτε τὸν καλὸν κομ
τὴν τοῦτον ἢ ἴδην ἀνέθερε· πάλαι δὲ οὐχ ἔώρας ταῦτα· οὐ
δ' οἱ σπινθέρης, οὐδ' ἢ καμίνος ἀπέτρεπον σε μὴ ὅχι π
νεῖν παρ' αὐτοῦ· ζ· λυπεῖς ὡς ἤρα σε αὐτήν· οὐ δὲ μ' ἄλλο

Iuno/adulescentulū sic pulchrū, in bibendū osculari:
& letari ambobus & ob osculum/& ob nectar? Si
igitur cōmittā ipi simul osculari te:nō amplius cōque
rereris mihi/prestantius nectare putando osculū el
se. IV. Pediconū sē hi sēmōes. Ego vō nō sic insa
na sum:ut labra admoueam molli huic phrygio,
sic effoeminato. I. Ne me obiurges generosissi
ma/pediconū. hicce em effoeminatus/barbarus/
mollis,iucundior & desyderabilior. Nolo dicere.
ne te irritē magis. IV. Utinā & i uxorē duxisses i p
mei causa. Meminero igit/qli? mihi p pocillatorē hūc
insultas. I. Non. Sed Vulcanum oportebat tuum
filiū pocillari nobis claudicantē, ex fornace venientē,
adhuc scintillis scatentem, paulo ante forcipem depo
nentem:& ab illis ipsis digitis recipere
nos calicem:& amplectantes osculari interea:
quem neq; mater tu/iucunde osculata fueris: a fulig
ne exustum faciem. Delectabilia ne hęc? Non enim
& preter multa alia/pocillator hic decorat conui
uiū deorū. Porro ille Gany. vix qntū agēs ānū/stati in
Idam venit purus/& roseos digitos habēs:docteq;
fundit pocula:&(qd te male habz i primis)osculat ius
cūdius nectare. IV. Nūc & claudicās o lupi? Vul.&
digiti ipius indigni tui calicis:& fuligine ple
nus est:& nausea afficeris vidēs ipz:exq; illū pulchrū/
tū hūc Ida educauit.oli vō nō rēspiciebas hęc:ne cōa
q; fauillē/neq; caminus abduxerūt te quo minus bi
beres ab ipo. I. tristitia afficis Iuno teipz. nihil aliqd.

καμοὶ ἐπὶ τείνεις ἥν' ἔρωτα ζήλοτ' ἔρωσά σε· αἰ δέ σ' ἄχθῃ παρὰ
παιδὸς ὥραιον δεχομένη τὸ ἔκπομα, σοὶ μὲν δ' ὑἱὸς ὄν
νοχοῦί τω σὺν δέ σ' ἰαννυμίδεσ' ἐμοὶ μόνῳ ἀναδίδου τὴν κίλῃ
κα, καὶ ἐφ' ἑκάστη δ' ἰσφίλει με, καὶ ὅτε πλῆρη ὀρέγοισ
ἢ αὐτὸς ὁπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνουσ· τί τοῦτο λακρύ
εις; μὴ δέ σ' ἰθι· ὀμιλῶνται γάρ ἔμ' τίς σε λυπεῖν ἐθέλη

5 ἥρασ καὶ διόσ.

ΗΡΑ.

τὸν ἱξίονα τοῦτον ὀρώσ' ὃ Ζεῦ· ποδὶόν τινά τόν τρόπον
ἦγ' ἰ; Ζ· ἀνθρώπων εἶναι χρῆσθ' ὃ ἥρα καὶ συμποτικόν·
ὄν γάρ ἄνσων ἦν ἡμῖν ἀνάξιος τοῦ συμποσίου ὦν· Η· ἄλλ'
ἀνάξιός εἰμι· ὑβριστὸς γέ ὦν· ὥστε μνηστὴρ συνέστω· Ζ·
τί δ' αἰ ὑβρίσῃς; Ζ· ἡ γὰρ, ὄμιαι, καμὲ ἐιδέναι· Η· τί δ'
ἄλλο; καὶ γὰρ αἰσχύνομαι ἐγώ μιν αὐτὸ τοιοῦτόν εἰμι δ'
ἐτόλμῃσε· Ζ· καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μάλ्लον ἐγώ σοι ἄρ
δ' ὅσον ἢ αἰσχρόν εἰς ἐπεχείρησε· μὲν οὐν ἐπείρα τινά; σὺν
ἡμῖ γάρ ὁπδιδόν τί τὸ αἰσχρόν δ' περ' ἀμὸν νόμισας ἐγώ μιν
Η· αὐτὴν ἐμέ, οὐκ ἄλλην τινά ὃ Ζεῦ πολὺν ἦδ' ἡ χρόνον· ἢ
τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρῶγμα, διότι ἀπηνὸς ἀφάρ
εἰς ἐμέ· ὃ δέ καὶ ἔστανε καὶ ὑπερῶνεν· καὶ εἰ ποτε πῖ οὐ
σα παραδοίην τῷ ἰαννυμίδει τὸ ἔκπομα, ὃ δέ ἦν τει ἐμὸν
τῷ ἐκείνῳ πῖ εἰμι· ἢ λαβὼν ἐφίλει μετὰ ζῦν, ἢ πρόσ τόν σ' ὁ
φθαλμὸν προσῆγε, ἢ ὅλθισ ἀφάρ εἰς ἐμέ· ταῦτα ἢ λ
συνίην ἔρωτικά ὄντα, καὶ ἐπὶ πολὺν μὲν ἡ δούμην λέγειν
πρὸς σέ· καὶ ὦ μὴν παύσασθαι τῆς μαλίσσας τὸν ἄνθρω
πον· ἐπεὶ δέ καὶ λόγον σ' ἐτόλμῃσέ μοι προσωνεγχεῖν, ἐγώ
μὲν ἀφείσα αὐτόν ἐτὶ λακρύοντα καὶ προκλινδόμενον,
ὅσ' ὀφραζαμένη τὰ ὤτα, ὅσ' μὴ δέ ὀκνοῦσαι μὴ αὐτοῦ ὑβρι
στικὰ ἱκετεύοντος, ἀπ' ἡλθον σοὶ φράσσοντα· σὺν δέ αὐτὸς

(tristeris/a

Et mihi exaggeras Cupidineꝝ ꝑꝑꝑꝑia mota. Si ꝑꝑꝑꝑ
puero pulchro accipiẽs poculuꝝ: tibi qđẽ filius tuus po
cilletur: tu ꝑꝑꝑꝑ Ganymedes mihi soli redde cali
cẽ: & toties bis osculare me: & qñ plenũ calicẽ fuderis
& rurũ qñ a me accepis. Quid ob hoc lachryma
ris: Ne timeas. Lugebit em̃ si quis te tristarĩ voluerit.

6 lunonis & iouis. IVNO.

Ixonem hũc vides lupit̃: quibꝝ nã moribꝝ affectũ
putas: I. Hominẽ esse utilem luno/ & cõbibonem.
nõ em̃ intellexi nob̃ idignũ symposio existere. IV. Sꝫ
idignus ẽ: iuriosus qđẽ exñs. q̃ pꝑꝑꝑ nō ãplius it̃sit. I.
Quid aut̃ cõtumelię itulit: oꝝ em̃ (ut puto) & me r̃scir̃
alid̃. Etem̃ erubesco dicẽ ip̃z: tale ẽ qđ (IV. quid ꝑꝑꝑꝑ
p̃sumpsit. I. Atqui ob hoc & magis dixeris qđcũqꝫ
turpi conatu tẽtauit. nũqđ igit̃ adnexus ẽ aliq̃ mō: itel
ligo em̃ cuiusmōi turpe sit qđ reformidaueris dicere.
IV. Ip̃am me: nō aliã quãpiam lupit̃/ lōgo iã tpe. Et
quidẽ primũ ignorabã rem/ ob quã attẽte respiciebat
in me. Idẽ ꝑꝑꝑꝑ gemebat et sublachrymabat̃. Et si qñ bi
bens tradidisseꝫ Ganymedi poculũ: hic petebat ex eo
ip̃o bibere. & capiẽs osculabat̃ interea: & ad o
culos admovebat: & rursus p̃spectũ i me itẽdebat. hęc
intelligebã amatoria eẽ: et m̃sto qđẽ tpe verecũdabar̃
ad te: putabãqꝫ cessaturũ a furore homi
nẽ. (dicere
nẽ. Postqꝫ ꝑꝑꝑꝑ et s̃ymones ausus est mihi adijcere: ego
remittens ip̃m adhuc lachrymantẽ & volutantem /
claudens aures, ne audirem ipsius contu
meliosa supplicãtis, accessi tibi dictura. Tu vero ipse

ἔρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνθρωπον· ὅτι ἔγωγε δικαίωτατος ἐπ' ἐμὲ
αὐτὸν, καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν τοσούτων ἐμεθύσθη
τοῦ μέταρτος, ἀλλ' ἡμεῖς τοῦτων ἀγτίοι καὶ πέρα τοῦ
μετρίου φιλοῦντες, οἳ γε καὶ συμπτώσας αὐτοὺς ἐποίη-
σάμεθα· συγγνωστοὶ οὖν εἰ πίνοντες ὁμοῖα ἡμῖν, καὶ ἰδόν-
τες οὐράνια κάλλη, καὶ διὰ οὐποτε εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπὶ
μνησθῆναι ἀπολαύσαι αὐτῶν, ἔρωσι ἄλόντες· ὃ δὲ ἔρωσ, βί-
αιον τὶ ἐστὶ καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχη, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν
αὐτῶν ἐνίστη· ἡ· σοὺ μὲν καὶ πᾶν οὗτος γε δεσποτικὸς
ἐστὶ· καὶ ἄγεισε καὶ φέρει τῆς ῥινόσ, φάσιρ, ἐλκωρ· καὶ ἐπὶ
αὐτῶ ἐνδρα· ἄρ' ἡ γῆ γαίσι· καὶ ἀλλὰ τῆς ῥαδίσω ἐσ' ὃ, τὶ
ἄρ' κελύσῃ· καὶ ὀλῶσ αἰῆμα καὶ παιδὶ ἅ τοῦ ἔρωτος σὺ
γε· καὶ νῦν τῶ ἰζίνι οἶδα κοῦτι συγγνώμην ἀπονέμεις·
ἅτε καὶ αὐτὸς μοι χεύσας ποτὲ αὐτοῦ τὴν γυνῆκα, ἢ σοὶ
τὸν περὶ δὲν ἔτεκεν· ὅτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων εἰς τὶ
ἐγὼ ἔπαυσα ἐσ' γῆν καθελῶν· ἀτὰρ δὲ ἴδρα ὁμοῖ δακτεῖ περὶ
τοῦ ἰζίνου· κολάζει μὲν μνησθῆναι αὐτὸν, μὴ δ' ἀποσθῆναι
τοῦ συμποσίου· σκαῖον γὰρ, ἐπεὶ δ' ἔρα καὶ ὥσ φησὶ δακ-
τεῖ, καὶ ἀφόρητα πάσχει· ἡ· τί δὲ ζεῦ; δέδρα γὰρ μὴ
τὶ ὑβρίσιν ἴκω καὶ σὺ εἴπω· ὅτι οὐδ' αὖτως· ἀλλ' εἰς δακτεῖ
ἐκ μετέλκω πλασάμενοι αὐτῇ σοὶ ὁμοιοι, ἐπειδὴ λυθῆναι τὸ
σωματόσιον, καὶ εἶναι ἀγρὺ πνέει, ὥς τὸ εἰκόσ, ὑπὸ τοῦ ἔ-
ρωτος, παρακατακλίνωμεν αὐτῶ φέροντες· οὕτω γὰρ παθ-
σαι τὸ ἀνιώνμενος, οἰκτεῖσ τετυχημέναι τῆς ἐπιθυμίας· ἡ·
ἅπαγε· μὴ ὠραίσιν ἰκοι το τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν· ὅτι
ὁμοῖ ὑπόμεινον δ' ἡ ῥα· τὶ γὰρ ἄρ' καὶ παθῶσ δεινὸν ἀπὸ
τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλη δὲ ἰξίων συνέσαι; ἡ· ἀλλὰ ἡ νε-
φέλη ἐγὼ εἶναι δοξῶ, καὶ τὸ αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ποιήσῃ διὰ

vide quō pūnias virum. I. Euge sceleratus in me
 ipsum/& usq; ad lunonis nuptias tantū inebriatus
 nectare. Sed nos horū authores:& ultra
 modū amatores hoīm: q qdē & cōbibones ipos feci
 mus. vēia digni sūt igr si bibētes silia nob egerit: et vidē
 tes cēlestes p̄chritudies, q̄les nūq; vidēnt in trā: desy
 derauerūt frui ip̄is/amore capti. Hic yō Cupido vi
 olentū quiddā. & nō hoīb solū imperat: sed et nobis
 ip̄is interdū. IV. Tuus quidē & valde hic dominus
 est:& ducit te:& fert naso (ut aiunt) trahēs: & seq̄ris
 ipsum quo duxerit te:& imutaris facile in id quod
 iusserit:& prorsus possessio & ludibriū Cupidinis tu
 es. Et nunc Ixioni conscio, ob id veniam tribuis:
 qñ qdē & ip̄e adlterio tētaueris oli ip̄ius uxore: q̄ tibi
 Perithon pepit. I. Adhuc em̄ tu memisti illorū si qd
 ego lusi i terrā descēdēs. S; noueris qd mihi videt de
 Ixione. mulctare quidē nequaq; ip̄m: neq; expellere
 a cōuiuiō. rusticū em̄ esset: eo q̄ amat: & ut ais lachry
 mat & itolerabilia patiūt. IV. quid lupi? timui em̄ ne
 quid iniuriosus dicas. I. Neq; q̄. Sed simulacrum
 ex nube fingentes tibi simile, postq; solutum fuerit
 conuiuium, & ille vigilat (ut par est) prē a
 more: adhibeamus ip̄i afferentes. Sic em̄ cel
 sauerit: putans se consecutum esse desyderium. IV.
 Apage, ne ad maturitatē pueniat idip̄z desyderās. I.
 Tamē sustine Iuno. quid em̄ & passa fueris molestū a
 fictione: si cum nube Ixion coibit? IV. Sed nu
 bes ego esse apparebo: & turpitudinē in me faciet q

τὴν ὁμοιότητα. Ὁ δὲ ἐν τούτῳ φησὶ· ὅτι γὰρ ἡ νεφέλη ποτὶς
 γένιτ' ἄμ, οὔτε σύμφελη· ὁ δὲ ἰξίωρ μόνον ἐξαπατηκὸς
 ται· ἢ ἄλλ', οἷοι πάντες ἀνθρώποι ἀπειροκαλοὶ εἰσιν,
 ἀνυψοῦσι κατελθὼν ἴσως, καὶ ἀπηνέσται ὅλασι, λέγω
 συγγενῆσθαι τῇ ἡρᾷ, καὶ συνλεκτῆρσός εἶναι τῷ Δίῳ· καὶ
 ποντᾶσα ἐρῶν με φέσειεν αὐτοῦ· διὰ δὲ πεινῶν σισιν, οὐκ
 ἐμύστες ὡς νεφέλη συνῆμ· ἡ· οὐκοῦν ἢ μὴ τί τοιοῦτον εἴπῃ,
 ἐσ τὸν ἄδην ἐμπεσῶν, τροχῶ ἀλίου προσδεθείς, συμ-
 περιωχθῆσεται μετ' αὐτοῦ αἰ, καὶ πόνον ἀποανσοῦν ἔξει,
 δίκην διδούσας τοῦ ἔρωτος· ἢ· οὐ γὰρ δεινὸν τοῦτο γε,
 ἀπὸ τῆς μεγάλαυχίας· ἡ· ἀπὸ δὲ λωυτοῦ· ἢ ἡφαίστου
 ἢ ἑώρακας ὃ ἀπολλοῦρ ἢ τῆς μάϊας βρέφος τὸ ἄρτι τεκ-
 νῆν, ὡς καλὸν τε εἶσι, ἢ προσγενῆ παύσι, ἢ διὰ τὴν
 ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον· ἢ· ἐκείνο γὰρ φῶς βρέ-
 φος ὃ ἡφαίσει· ἢ μέγα ἀγαθόν, ὃ τοῦ ἰασητοῦ πρεσβύτε-
 ρόν εἰσιν ὅσον ἐν τῇ πανουργίᾳ· ἢ· καὶ τίνα ἄν ὁ Διὶ
 σαι δύναίτο ἄρτι τοκομῶν· ἢ· ἐρώτα τὸν προσειδῶνα, ὅν
 τὴν τρίαιναν ἐκλεψεν· ἢ τὸν ἄρην· καὶ τοῦτον γὰρ ἐξείλκυ-
 σαι λαβὼν τοῦ καλοῦ τὸ ξίφος· ἵνα μὴ ἐμαυτὸ λέγω, ὅν
 ἀφώπλισε τοῦ τοξου καὶ τῶν βελῶν· ἢ· τὸ μισγνόντα
 τα· ὃ μύθῳ ἐκινεῖτο ἐν ἐν τῶν σπαργάνοις· ἢ· εἰς τὸ
 ἡφαίσει, εἰσοὶ προσέλθῃ μόνον· ἢ· καὶ μὴν προσῆλθε
 ἢ δὴ· ἢ· τί οὐκ πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλῆα, ἢ οὐδὲν ἀπολῶ-
 νεν αὐτῶν· ἢ· πάντα ὃ ἀπολλοῦρ· ἢ· ὁ μὲν ἐπίσκεψαι ἀρε-
 βῶς· ἢ· Δία τὴν πυράγραμ οὐκ ὄρω· ἢ· ἄλλ' ὅτι ἀντί-
 που ἐν τῶν σπαργάνοις τοῦ βρέφους· ἢ· οὐτως ὁ δὲ χερ-
 εἶσι, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν· ἢ·
 οὐ γὰρ ἴσασα αὐτοῦ ἢ λαλοῦντος ἢ δὴ σακμάλα ἢ ἐπὶ τῷ

(Iuno
fistitudine; I. Nihil hoc qđ ais. ne qđ em̄ nubes aliquñ
fuerit; neq; tu nubes. Hic yō Ixion solū decipie
tur. IV. Sed (quales omnes hoīes arrogantes sunt)
gloriat̄ descēdens forsitan: & narrabit oībus: dicēs
cōiuisse Iunoni/ & corruialis esse Ioui: &
alicubi forsitan amicā me dixerit ip̄. illi yō credēt: nō
videntes quō nubi coibit. I. Igit̄ si quid tale dixerit:
in infernum decidens/ rota miser vinctus cir
cūferetur cum ipsa semp: & laborē irrequietū hēbit:
ultionē dans amoris. IV. Nō em̄ graue hoc quidē:
ob iactantiam. 7 Apollinis. & Vulcani.
V. Vidisti Apollo/ Maię infantem nuper na
tū, qđ pulcher ē, & arridet oīb;: manifestatq; qđpiā iā
ut magnū bonū aduenturū. A. Illū quidē dicis in
fantē Vulcane vel magnū bonum, qui Iapeto seni
or est qđtū in yfusia. V. Quē nā iniuria afficerē pos
set nup̄ genitus ex n̄s. A. Interroga Neptunum: cui
tridentē furatus est. vel Martē. & huic em̄ detra
xit latens/ ex vagina ensem. Vt nō me ip̄m dicam: quē
destituit arcu & sagittis. V. Illū nup̄ genitū hęc fecit
se ais: qui vix mouebat̄ in fasciolis. A. Scies
Vulcane: si te accesserit solū. V. Atqui accessit
iā. A. Igit̄ oīa habes instrumēta: & nihil perdis
tum est ip̄or. V. Oīa Apollo. A. Tñ inspicere diligē
ter. V. p̄ Iouē. forcipē nō video. A. S; videbis ip̄az
alicubi ī fascioī infantis. V. usq; adeo adūcis manib;
est: quē admodū in vētre matris callēs furādī artē. A.
Nō em̄ audisti ip̄m: & loquētis iā loq̄citātē & inuolu
(cra;

ὁ δὲ καὶ διακονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει· χθὲς δὲ προσκαλεσά-
μενος τὸν ἔρωτα, κατεσάλευσεν ἐνθὺς ὄνκ'· οἱ δ' ὅπως ὕ-
φελον ὡρτῶ πόδες· εἶτα μεταξὺ ἐπαينوύμενος, τῆς Ἀφροδί-
της μέν τὸν κιστὸν ἐκλεφε, προσπτύξαμένῳ αὐτὸν ἐπὶ τῇ
νίκῃ· τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος ἥλθεμ ἐπὶ τὸ σκήπτρον· εἰ δὲ
μὴ βαρύτερος ὁ κεραινός ἦν, καὶ πολὺ τὸ τῦρ εἴχεμ, κῶκε
νομὴ φεῖλετο· ἦ· γοργόν τινα τὸν πᾶσι δαφῆς· Ἀ· οὐ μὲν
νομ, ἀλλ' ἔτι καὶ μουνισκόν· ἦ· τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι
ἔχεις· Ἀ· χελῶνιν πον νεκράν ἑυρώρ, ὄργανον ἄπ' αὐτῆς
σύνεπαίξατο· πήχεις γὰρ ἐναρμόσασσ καὶ ζυγώσασσ, ἐπειτα
καλάμῳ ἐμπάζασσ καὶ μαγαλῖον ὑποθεῖς, καὶ ἐντεινόμε-
νος ἑπτα χορδάς, μελωδεῖ πάντ' γλαφυρόν ὃ ἠφαιστέ καὶ
ἐναρμόνιον, ὡς κάμει αὐτῷ φθονεῖν τὸν πάλαι κνθαριζέμε-
ν σκυλῶντα· ἔλεγε δὲ ἡ μάϊα, ὡς οὐ δὲ μένοι τὰς νύκτας ἐν
τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίᾳς ἄχθοι τοῦ ἄλδου κατίοι, κλέ-
τορ τὶ καὶ κέθερ διλαδῆ· ὑπόπτερος δ' ἐστὶ, καὶ ῥάβδον τι-
νὰ πεποιήκει θαυμασίᾳ μὲν τὴν δύνάμειν· ἣ ψυχὰ γωγῇ καὶ
κατὰ γει τοῦ νεκροῦς· ἦ· ἐγὼ ἐκείνῃ ἐδωκα αὐτῷ παίγ-
νιον εἶναι· Ἀ· τοι γὰρ οὐκ ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθὸν τὴν
προάγραν· ἦ· ἔν γε ὑπέμνησας· ὥστε βαδισοῦμαι ἀπο-
λητόμενος αὐτήν, ἔγχευ ὡς φῆς ἐνθάδε κέ μ' ἔτ' ὅς σπαργά-
ποις· 5' ἠφαιστον· καὶ Διόν· **Ἡ ΦΑΙΣΤΟΣ·**
τί με ὃ Ζεῦ Δεῖ ποιεῖς; ἦ καὶ γὰρ ὡς ἐκέλευσας, ἔχω μὲν τὴν
πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθους δέοι μὲν πλὴν ἢ διατε-
μεῖν· Ζ· ἔν γε ὃ ἠφαιστέ, ἀλλὰ δαίλε μὲν τὴν κεφαλὴν
εἰς δύο κατενεγκῶν· ἦ· πειρᾶμαι εἰ μέμνηαι; πρόστα-
τε δ' οὐρ τῶν θεῶν· δ' περ θέλεις σοι γενέσθαι· Ζ· διαμε-
θῆναι μοι τὸ κρᾶνιον· εἰ δὲ ἄπειθέσσι, ὃ νῦν πρῶτον ὄργη

hic quidē & feruīre nobis vult. Heri vero lae-
ses Cupidinē/supauit eū lucta: subito nescio q̄ mō sub-
trahens pedes. Deinde interea laudatus: Vene-
ri quidē anulū furtim abstulit/amplexanti ipsū ob-
victoriā: Ioui vero ridenti sceptrum. Si vero
nō grauius fulmen fuissz, & multū ignis habuissz: & il-
lud surripuissz. V. trificū q̄ndā puerū narras. A. nō so-
lū/sz iā & musicū. V. Hoc ip̄z explicare (nū ex ip̄a
habes. A. Testudinē alicubi mortuā inueniēs/orga-
p̄egit. cubitus em̄ adaptās/et apponēs māubriū: dein
calamos cōponens/ & fundilyrē supponēs & exten-
dens septem chordas: canit valde suaue Vulcane/&
valde cōcinū: ut & ip̄e iuidia capiar alñ cythara canē
moliens. Dixit ȳo Maia: q̄ neq̄ maneat noctes in
coelo: sed pr̄e sedulitate, usq̄ ad infernū descendat: fu-
raturus q̄piā & illic vicz. Alatus ȳo est. Et virgā q̄n-
dam fecit mirabili virtute: qua animas ducit &
deducit mortuorū. V. Ego illam dedi ipsi pro lus-
dicro. A. Igitur reddidit tibi mercedem
forcipē. V. Euge, recordari me fecisti: q̄ pp̄t vado re-
cepturus ip̄az: sicubi (ut ais) inuenta fuerit in fascio-
lis. 8 Vulcani. & Iouis. **VVLCA.**
Quid me o lupi? optz facē? venio em̄ ut iussisti: hñs
securi acutissimā, etiā si lapides opteat una plaga disse-
care. I. Euge Vulcane/diuide meum caput
in duas partes separās. V. Tenta me si sanus suz: p̄ci-
cipe aut decens quodcunq̄ velis tibi fieri. I. Diuis-
de mihi caluariā. Si ȳo inobediēs fueris: nec nūc q̄des
d (primū iras

ζοιμένον πειράσθην· ἀλλὰ χρηὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ
θυμῷ, μὴ δὲ μέλλειν· ἀπολλύμαι γάρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων,
αἱ μὲν τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν· ἢ ὅρα ὡς οὐ μὴ κα
κὸν τι ποιήσωμεν· ὁ Ζῆς γάρ ὁ Πέλεος ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀναιμα
τὶ, οὐδὲ κατὰ τὴν εἰλεθυίαν μαιώσεται σε· Ζ· κατένευ
καὶ μόνον ὡς ἠφαισε θεὸς ῥῶν· ὁ δὲ γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον· ἢ
ἄνω μέρη κατοίσω δέ· τί γὰρ χρηὴ ποιεῖν σοὺ λελούοντος;
τί ταῦτο; κὸν ἐνοπλος· μέγα ὡς Ζεὺς κακὸν εἶχεσθαι ἐν τῇ κε
φαλῇ· εἰκότως γὰρ οὐκ ὁ Ζεὺς ἴσθα τι καὶ αὐτῇ ὑπὸ τῇ
μύτιν γὰρ παρθένα ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἐνοπλος· ἢ πο
σρατόπεδον οὐ κεφαλὴν ἐλελήθει σέχωρ· ἢ δὲ πικρὰ καὶ πυρ
ῖν χιζέει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάλαι, καὶ
ἐμθονοῖα, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ· καὶ ἀκαμάτια γεγέ
νηται ἥδη ἐν βραχέει· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦ
το ἡ κόρυς· ὥστε ὡς Ζεὺς μαιώτρᾳ μοι ἀπόδοσθαι, ἐγγήσας
μοι αὐτῇ· Ζ· ἀνύναται αἰτέεις ὡς ἠφαισε· παρθένος γὰρ
ἀεὶ θέλει μένειν· ἐγὼ γὰρ οὐκ ὅγε ἐπὶ ἐμοί, οὐδὲν ἀντιλέγω
ἢ· τοῦτ' ἐβλόμην· ἐμοὶ μελέσθαι τὰ λοιπὰ· καὶ ἡ δὲ σύν
αρεσάσω αὐτῇ· Ζ· εἰ σοὶ ῥαδίον οὐτὼ ποίει· πλήν ὁ δὲ
ὅτι ἀνύναται ἐρεῖς.

ΠΡΟΣΕΙΔΩΝΟΣ· καὶ Ἑρμοῦ· ΠΟΣΕΙΔΩΝ
ἔστιν ὡς Ἑρμῇ νῦν ἐν τυχέειν τῷ δῖι; ἢ· οὐδ' αὖτως ὡς
Πόσειδον· Π· ὁ μὲν προσάγγελον αὐτῶν· ἢ· μὴ ἐνόχλει,
φίλη· ἀκαίριον γὰρ, ὥστε οὐκ ἀνῆλθοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόν
τι· Π· μῶν τῇ ἡρᾷ σὺν ἔστιν; ἢ· οὐκ· ἀλλ' ἐπεδιδόκει
ἔστι· Π· σὺν ἡμῖν· ὁ ταννυμῶνος ἐνδοξος· ἢ· οὐδὲν τοῦτο,
ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτόν· Π· πόθεν ὡς Ἑρμῇ; λεινὸν γὰρ
τοῦτο φησὶ· ἢ· ῥα σκενόματι εἰσπεῖν, τὰ αὐτὸν ἐστὶν

tum probabis me. Verēt̃ oportet cedere omni
 irę neq; curare. pereo enim ob parturignes
 quę meū caput subuertunt. V. Vide lupi ne ma
 lū qppiā faciamus. acuta em̃ securis est: & nō sine san
 guine: neq; per Lucinā, obstetricabit tibi. I. Percu
 te solū Vulcane confidens. noui ego cōducibile. V.
 Inuitus quidē pcutiā. quid em̃ optet facere te iubēte?
 qd hoc? Puella armata. magnū o lupi malū hūisti i ca
 pite. merito igi cōcitato animo fueras/ tantam in
 cerebri pāniculo virginē pducēs: et ipaz armatā. certe
 exercitū/ nō caput latueras habēs. Hęc vō puella tri
 pudiat: & clypeum quatit: hastam vibrat:
 debacchat: & qd maximū/ pulchra valde & adulta fa
 cta est iā i breui tpe/ glaucis oculis'. S; decorat & hoc
 puellā. q pp̃ lupi p̃mia obstetricis mihi exolues: de
 mihi ipaz. I. i p̃ssibilia petis Vul. virgo em̃ (spōdēs
 sp̃ vult manē. Ego qdē (qd ad me attinet) nihil tradi
 V. Hoc volebā. Mihi curę erūt reliq; & nūc ra
 (co
 piam ipam. I. Si tibi facile id fuerit/ fac. verēt̃ noui
 q p̃ssibilia amas.

9 Neptuni. & Mercurij. NEPTV.
 Est ne Mercuri mō locus cōueniēdi louē? M. neq; q
 Neptune. N. Verēt̃ p̃nūcia ipi. M. Ne cōturba
 aio. intempestiuū em̃ est. q pp̃ nō videris eū in p̃sen
 ti. N. Nūqd cū lunōe coit? M. Nō. s; aliud qppiā
 est. N. itelligo. Ganymedes itus est. M. Necq; hoc
 s; molliter se habet. N. Vnde Mercuri? graue em̃
 hoc est qd ais. M. Erubesco dicere: tale est.

π. ἀλλ' οὐ χρεὶν πρόσθε μὲν θείον γε ὄντα· ε. τέτοκεν ἄρτι·
ὡς δὲ πρόσθε δόν· π. ἄπογε, τέτοκεν ἐκείνοσ' ἐκ τίνος; οὐ
κοῦμ' ἐλελθεῖν ἡμῶσ' ἀνδρόγυνμοσ' ὦμ'· ἀλλ' οὐδέ ἐπεσήμεναι
νεμ' αὐτῶ· ἢ γαστὴρ ὅγκου τίνος· ε. εὐ λέγεις· οὐ γὰρ ἐκείνη
εἶχε τὸ ἐμβρυον· π. οἶδα, ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὐτὴν,
ὡς περὶ τὴν Ἀθηνῶν· τοκάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει· ε. οὐκ,
ἀλλ' ἐν τῷ μηρῷ ἐκρύει τὸ ἐκ τῆς σπλένης βρέφος· π. εὐγε
ὁ γεννοῦσ' ὡς δ' ἄλλος ἡμῖν κρυφορεῖ, καὶ πανταχόθι τοῦ σώ
ματος· ἀλλὰ τίς ἢ σπλένῃ ἐσίμ; ε. οἰβαία, τῶν καλῶ
μου θυγατέρων μία· ταύτη συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίησεν·
π. εἴτα ἔτεκεν δὲ ἔρμῃ αὐτ' ἐκείνοσ'· ε. καὶ μαλαὰ εἰ καὶ
παρὰ λόγον εἶναι σοι δοκεῖ, τὴν μὲν γὰρ σπλένῃ ὑπελ
δοῦσα ἢ ἥρα, οἶσθα δὲ ὡς ζωλόγιστος ἐστὶ, πείθει αὐτῆσ
παρὰ τοῦ Διὸς, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἢ κρημ παρ'
αὐτῆς· ὡς δ' ἐπέσθῃ καὶ, ἢ κρημ ἔχω καὶ τὸν κρημνὸν, ἀπὸ
φλέγῃ δ' ὄροφος· καὶ ἢ σπλένῃ μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυ
ρός· ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμνόντα τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς
ἀνακομίσαι· ἀτελὲς ἔτι αὐτῷ τὸ ἐμβρυον ἐπτα μηνῶν·
καὶ ἔπειτα δὲ ἐποίησα, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἐν τῇ σπλ
ῶς ἀποτελεσθεῖν, ἐνταῦθα καὶ νῦν τρίτῳ ἔσθ' ἡ μνην· ἐξέτει
κον αὐτὸν, καὶ μαλακῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει· π. νῦν οὖν
ποῦ τὸ βρέφος ἐσίμ; ε. ἐς τὴν νύσσαν ἀποκομίσας πα
ρέδωκα ταῖς νύμφαις ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἔπονομασ
θέντα· π. οὐκ οὖν ἀμφοτέρω τ' Διόνυσον τοῦτον καὶ μνη
τῆς καὶ πατρὸς δ' ἐστὶν· ε. οἶκεν· ἀπειμίδ' οὖν ἦ δα
αὐτῷ πρόσθ' ἡ τρυφήν ὕψωμ, καὶ τ' ἄλλα ποιήσωμ ὡς ἀρ
νομίζεται ὡς περὶ λεχθεῖ.

S; nō o; apd' me erubescere diuinū exñtē. M. Pepit
 per Neptune. N. Apage, pepit ille? Ex quo? Igi-
 tur latuerat nos/hermophrodyta exñs. S; neq; h; ca-
 uit ipi vēter tumorē qñdā. M. Bene dicis. nō em̄ ille
 habuit embryon. N. Noui. e capite pepit rursus
 quēadmodū Mineruā. pariēs em̄ caput h; . M. Nō.
 sed in coxa peperit ex Semele infantē. N. Euge,
 ille generosus, solus ex nobis grauidat: & i oi pte cor-
 poris. Sed quē Semele est? M. Thebana, Cad/
 mi filiarū una. cum hac cōcumbens/grauidam fecit.
 N. Deinde pepit Mercuri p illa? M. Et si valde id
 inopinatū esse tibi videat: hanc quide; Semelē latentē
 aggrediēs Iuno (nocti yō ut zelotypa est) p̄suad; ei: ut
 a Ioue/cū tonitru & fulgurib; venire ad (petat
 ipam. Vt yō p̄suasus est: & venit/habens fulmen: cō-
 bustū est tectū domus: & Semele quidē dirūpit p i-
 gne. Me yō iubet: refecantē ventrem mulieris/
 adligare imperfectū adhuc sibi fœtū septem mensiū.
 Et postq; feci: diuidens sui ipsius coxam nutriciam,
 ut perfectā sunt, interea nunc tertio iā mense pepe-
 rit ipm: & molliter se ob dolores habet. N. Nūc igit
 ubi infans est? M. Ad Nyssam montē deferens/ p̄-
 bui nymphis nutriendum, Dionysium nomi-
 nandum. N. Igit utraq; Dionysij huius, & ma-
 ter & pater hic est. M. Vide. Accedo igitur/aquā
 ipsi ad vulnus ferens: & alia facturū ei, qui
 habetur pro puerpera.

Ἦν δὲ ἡμέρα αὐτῆς ἡμέρας. καὶ ἦν ἡμέρα
 ἡμεῖς μὴ ἐλάσσοι τῆς μεροῦ, ὃς τοῦτο φησὶ, μὴ δὲ αὐτοῦ, μὴ
 δὲ ἐστὶν τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ἐνδον μένει, καὶ τὸ μεταξὺ μίαι
 τὶς ἔστω νύξ μακρά. ὥστε λυέντωσαν μὲν οἱ ὦραι αὐτοῖς
 τοὺς ἵππους. σὺ δὲ σβέσας τὸ πῦρ, καὶ ἀνάπαυε διὰ μα-
 κροῦ σκάντορ. ἢ καὶ νύξ ταῦτα ὡς ἔρμῃ, καὶ ἀλλόκοτα ἢ
 κείσιν παραγγέλω. ἀλλὰ μὴ παραβαίνῃς τὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ
 δρόμῳ, καὶ ἐξω ἐλάσας τῶν ὄρων. ἢ ὅτι μοι ὀφείτῃ, καὶ
 τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκε.
 Ε. οὐδὲν τοιοῦτον. οὐ δὲ ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο ἔσται. λέγεται δὲ τῇ
 νύκτι αὐτὸς ἐπιμικεστέρα γενέσθαι διὰ τὴν νύκτα. ἢ ποῦ
 δὲ καὶ ἐστὶν. ἢ πόθεν ἐξεπεμψεν ἀγγέλω ταῦτά μοι;
 Ε. ἐκ βοιωτίας ὡς ἦν παρὰ τῆς Ἀμφιτρύωνος γυναικός.
 ἢ σύνεστιν ἔρως αὐτῆς. ἢ ἔτα ὅτι ἰκανὴ νύξ μία. Ε.
 οὐδ' αὖτε. τεχθῆναι γὰρ τινὰ θεὸν ἐκ τῆς ὀμίλιας ταύτης
 μέγα καὶ πολυάριθμον θεόν. τοῦτον δὲ ἐν μίᾳ νύκτι ἀπο-
 τελεσθῆναι ἀδύνατον. ἢ ἀλλὰ τελεσιουργεῖται μετ' ὅρα
 ἢ τύχη. ταῦτα δὲ οὐκ ὡς ἔρμῃ οὐκ ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ κρόνου.
 αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμέν, οὐδ' ἀπολοιπὸν ἐκείνος παρὰ
 τῆς ῥέας ἦν, οὐδ' ἀπολοιπὸν ἄρ' τὸν οὐρανὸν ἐν οὐρανοῖς
 ἐκοιμᾶτο. ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἦν ἢ ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέ-
 τρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον τοῖς ὦραις. ξένον δὲ ἢ παρὰ
 λαγμένοιο οὐδὲν. οὐδ' ἄρ' ἐκοιμᾶτο ποτε ἐκείνος θνητὸς γὰρ
 οὐκ ἔστιν. νῦν δὲ λυστήριον ἐνεκα χρηρῶν ἀνερπάζει τὰ πάντα.
 καὶ ἀναμπεσέτω μὲν γενέσθαι τοὺς ἵππους ὑπὸ τῆς ὄρας
 γίας. λυστήριον δὲ τὴν ὁδόν. ἀπὸ βῆ μὲν οὐσαν ἐξ ἧς ἔ-
 στω ἡμερῶν. τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἀλλίως ἐν σκοτεινῷ διαβί-
 ουν. τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν δι' ὅς ἐρώτων, καὶ καθ' οὗτο
 / ται,

O Phœbe/ne aurigā agas hodie, ait Iupit, neq; cras: neq; in tertium diem. sed intus mane. & interea una quēdā sit nox longa. quāprop̃ dissoluent horę rursus equos. Tu ꝑo extingue ignē: & quieti trade aliquādu teip̃m. **P.** Noua hęc Mercuri/ & aliena venis annūciāns. Verę nec transgredi quippiā visus suꝝ cursu: extraq; agitare montes. Dein mihi indignat: & noctem triplicem a die facere decreuit.

M. Nihil tale. neq; semp hoc erit. Rogat aut qpp̃sa nunc ipse: longissimam fieri noctem. **P.** Vbi vero est: vel unde emissus es nunciās hęc mihi?

M. Ex Boetia Phœbe/ ab Amphitryonis uxore: eū q̃ coit: amās ip̃az. **P.** dein nō sufficit nox una? **M.** Nequaq; gigni em̃ quēdā optet ex conuictu hoc, magnū & bellicosum deū. hūc igit in una nocte perfici impossibile est. **P.** Igitur perficiatur bona fortuna. Hęc ꝑo Mercuri nō fiebāt a tpe Saturni. ipsi em̃ nos eramus tunc. neq; adulter ille a Rhea erat: neq; relinquens cœlum/ in Thebis dormiebat. Sed dies quidē erat dies: nox ꝑo sꝑm mensurā ip̃ius p̃portionabil̃ horis. p̃egrinū porro aut errabundū nihil. neq; cōmūicauit aliqñ ille se mortali mulieri. Nūc ꝑo infelicitis mulieris cā optꝝ subuertere oīa: & inflexuosos quidem fieri equos p̃o cio. Difficile iter, inusū quippe exñs a tribus diebus, homīnes aut misere in caligine viuere. taliter ipsi fruentur Iouis amoribus: & dormi-

ent

περιμένοντες ἐστὶ ἄν' ἐκείνους ἀπὸ τ' ἄλλων τὸν ἀδελφὴν ὅρ-
λέγεις ὑπὸ μακρῷ τῷ χρόνῳ. Ε. σιώπα δ' ἤλπε, μὴ τὸ
κακὸν ἀπολαύσης τῶν λόγων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν σελήνην
ἀπελθὼν, καὶ τὸν ὕπνον ἀπαγγεῖω, κακίνοις ὅσπερ ὁ
Ζεὺς ἀπέστειλε. τὴν μὲν σχολὴν προβαίνειν, τὸν δὲ ὕπνον
μὴ ἀμύβναι τοῦτο ἀνδρῶπιον, ὥς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω
τὴν νύκτα γεγενημένην.

ΙΑ' ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ. ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ. ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ.
τί ταῦτα δ' ἑλάνη φασὶ παῖν σε; ὁδὸς ἄν κατὰ τὴν
καρίαν γένῃ, ἵστῶμαι μὲν σε τὸ ζεῦγος, ἀφορῶσαμ ἐς τὸν
ἑνδυμίωνα κατεύθοντα ὑπαίθριον ἄτε κινηγέτην ὄντα ἐνίο-
τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ. Σ.
ἔρώτα δ' Αφροδίτη τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι ταύτῳ αἴτιος.
Α. ἔα ἐκείνους ὑβριστῆς ἐστὶν ἐμὲ γούρ' αὐτοῦ τὴν μητέρα
ἴδια δέδρακεν; ὅστι μὲν ἐς τὴν ἴδην κατὰ γῶν ἀγκίστῃ
νεκὰ τοῦ ἱλίου, ὅστι δ' ἐς τὴν λιβάνου ἐπὶ τὸ ἄστυριον
ἐκείνο μειράμενον, δ' καὶ τῇ περσεφάτῃ ἐπέραςον πονήσας.
ἔξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώμενον, ὥστε πολλὰ κί-
σιν ἡμίλκωσα, εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα ποιῶν, κλάσειν μὲν
αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρήσειν δὲ καὶ τὰ
πτέρ' ἡδὴ δὲ καὶ πλὴγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα ἐἰς τὰς πρυγὰς τῶ
σανδαλῶ. ὁ δὲ οὐκ ὄιδ' ὁπῶς τὸ παραντῖκα δεδιώσ καὶ
ἰκετεύων, μετ' ὀλίγον ἐπιλέλκωσι ἅπαντων. Ἀτὰρ εἰ πέμψῃ
καλὸς ὁ ἑνδυμίων ἐσίμ; ἐν παρὰ μύθητον γὰρ ὁτ' αὖ τὸ δαι-
μόν. Σ. ἐμοὶ μὲν καὶ πάνν καλὸς δ' Αφροδίτη δοκεῖ, καὶ
μάλιστα δ' αὖ ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλα-
μύδα καθεύδῃ, τῇ λαὶ μὲν ἔχω τὰ ὀκόντια ἴδῃ ἐκ τῆς χει-
ρὸς ὑπορ' ῥέοντα, καὶ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω

expectantes donec ille perficiat athletam quem
dicis/per longā obscuritatē. M. Tace Phoebe: ne qđ
malū consequaris verbis. Ego v̄o ad Lunam
abiens, & Somnū, ānunciabo & illis quęcunq;
Iupit̄ p̄stituit. Illā qđē ociū pducere: hūc v̄o Somnū
non demittere homines, ut ignorent longam adeo
noctem factam.

11

Venus. & Luna: VENV S.

Quid hęc Luna aiunt facere te? quando aduersus
Cariam peruenis/sistere te iugum: respiciendo ad
Endymionē dormientē sub diuo tanq̄ venatorē: int̄
dum v̄o & descendere ad ip̄m ex media via. L.
Interroga Venus tuū filum: qui mihi hor̄ causa est.
V. Sine illum. iniuriosus est mihi etiam eius matri.
Qualia fecit: Nup̄ qđē in Idam deducēs Anchisę cau
sa troiani: nuper v̄o in Libanum ad assyrium
illum adolescētulū: quē & Proserpinę amabilē faciēs/
ex inuidia abstulit mihi amatū. Quapropt̄ sepe nūero
minata suz: si nō cessauerit talia faciēs: fracturā eē qđē
ip̄ius sagittas & pharetrā: ablaturam vero &
alas. Nunc quidē & plagas ip̄i intuli ad nates
sandalijis. verūtñ non noui: quopactō statim timēs &
supplicās/paulo post oblitus est oīm. Sed dic mihi:
pulcher ne Endymion est: cōsolatoriū em̄ hoc est ido
neum. L. Mihi qđē valde pulcher, Venus videt̄: &
maxime quādo deiectus in saxū, super chla
midem dormit: lęua quidē habens sagittas iā ex ma
nu decedentes: dextra vero circa caput superius

ἔπι κελευσμένη ἐπὶ πρέπη τῷ προσώπῳ περὶ κεκλήνῃ δ' ἐπὶ
τοῦ ὑπνοῦ λελυμένουσ' ἀναπνέει τὸ ἀμβρόσιον ἐκεῖνο ὅσῳ
μα· τότε τοίνυν ἐγὼ ἀποφθιγὴ κατιούσα, ἐπ' αὐρω τῶν δια
κτύλων βεβηκῦια, ὥς ἄμ' ἀνεγρόμενοσ' ἀκταραχθεῖν, οἷσ'
θατὶ ἄμ' οὖν σοι λέγοιμι τὰ μεταταῦτα· πλήρ' ἀπόλλυμαι
γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. **ιβ'** Ἀφροδίτη· καὶ ἔρωσ' **α**·
ὦ τέκνον· ἔρωσ', ὅρα δ' ἴα ποιεῖς, ὅν τ' ἐμ τῇ γῇ λέγω δρό
σα τοὺς ἀνθρώπους ἀναπείθεισ καθ' αὐτῶν, ἢ κατ' ὀλῶ
λῳ ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐμ τῷ οὐρανῷ· ὅς τ' ὁρμὴν μὲν δι
α πολύμορφον ἐπιδεικνύεις, ἀλλὰ πτωρ ἐσθ'· τί ἄμ' σοι ἐπὶ
τοῦ καιροῦ δοκῇ· τὴν σελήνην δέ καθαίρεις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
τὸν ἥλιον δέ παρὰ τῇ κλυμένην βραδύνειν ἐνύοτε ἀναγκά
ζεις, ἐπιλεησμένον τῆς ἰσσοσίσιας· ἃ μὲν γὰρ ἐσ' ἐμὲ τὴν
μυτέραν ὑβρίζεις θαρ' ἔρῳ ποιεῖς· ἀλλὰ σὺ δὲ τολμῆσάτε,
καὶ τὴν ῥέαν αὐτὴν γραῦν ἴδῃ καὶ μυτέραν τοσοῦτον δέῳ
ἀνέπεισας παιδεραστέειν, καὶ τὸ φρύγιον μερῶν ἐκεῖ
νο ποθέειν· καὶ νῦν ἐκείνη μέμνην ὑπὸ σοῦ, καὶ ζευξαμένη
τὸν σ' λέοντασ' παραλαβοῦσα, καὶ τὸν σ' κορύβαντασ', ὅτε
μανικουὺς καὶ αὐτοὺς ὄντασ', ὦκα καὶ κάτω τὴν ἴδῃν περὶ
πολοῦσιν· ἢ μὲν ὀλολυχέσθαι ἐπὶ τῷ ἄττη· δι κορύβαντες δέ
ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται· ξίφει τὸν πῆχυν· ὁ δέ ἀνείσ' τὴν κῆ
μην ἵεται μεμνηνὸς διὰ τῶν ὀρῶν· ὁ δέ ἀνλῇ τῷ κέρατι· ὁ
δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπαῶν, ἢ ἐπικτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ·
καὶ δ' ὅλως θόρυβος καὶ μανία τὰ ἐν τῇ ἴδῃ ἅπαντα ἐσὶ· δέδρια
τοίνυν ἅπαντα· δέδρια τὰ τοιοῦτο, ἢ τὸ μέγα σέ· κακὸν τε
κοῦσα, καὶ ἀπομανεῖς ἀπὸ τε ἢ ῥέα, ἢ καὶ μάλλον ἔτι ἐν αὐτῇ
ὄνσα, κελεύει τοὺς κορύβαντας, συλλυβόντας σε διασ
πάρσασθαι, ἢ τῷ σ' λέξαι παραβαλεῖν· ταῦτα δέδρια, κιν
ῶννεύοντά σε ὀρῶσα·

admota/decorē adfert faciei adiacens. Hic vero prę
somnia solutus,spirat ambrosium anhelu
tū.tūc igit ego sine strepitu descēdēs /i sumis pedū ar
ticulis incedens,ut ne exurgens excitatus turbaret.no
sti itaq; quid tibi dicerem quę post hęc? Verę pereo
prę amore. 12 Veneris. & Cupidinis. V.

O fili Cupido, vide qualia facis:nō in terra dico qn
ta hoibus persuades in seipos/vel inuicem in ali
os mutuo facere:sed & ea quę in cęlo. qui ipm qdē Io
uem multiformē demonstras: mutās in qdcunq; tibi p
tempore visum fuerit. Lunam deuocas e cęlo.
Solem vō apud Clymenā morari interdum co
gis:oblitū aurigandi muneris. Quę quidē in me
matrē otumelijs expiris ofidēs facis. S; tu o audacissie,
& Rheam ipam anum iā, & matrē tot Deorum,
induxisti puerafcere:& troianū adulescentem il
lum depire.Et nūc illa ifaniuit propť te:iugūq; iponēf
leonibus/assumens & Corybantes,tanq;
furiosos & ipos existentes, susq; deq; per Idam circū
agunt. Hęc qdē pdita est ob Athon. Corybantū vero
alius dissecat gladio cubitum.hic vero demissus co
mam/ferī insanus per montes.alius canit cornu.
alius vero intonat tympano:vel sonat cymbalo.
estq; oīno tumfctus et vesania eorū q̄ i Ida sūt oīz.timeo
igitut oīa. Timeo & hoc ipm,quę magnū te malū pe
peri:ne resipiscens aliqn Rheā/ vel magis adhuc i ipo
furore p̄sistēs/iperet Corybantib; te apphēdētes dis
cerpere:vel leonibus obijcere.Hęc timeo:peri
e 2 culo irretitū te videns.

Ε. Θάρ' ῥα μήτηρ· ἔπει καὶ τοῖς λένυσίν· αὐτοῖς ἦν ζυγὴ·
θῆκος ἐμὶ· καὶ πολλὰ κῆρ' ἐπαυαβὰς ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ τῆς
κόμης λαβόμενος ἠνιοχῶ αὐτοῦς· οἱ δὲ σαίνουσί με· καὶ
τὴν χεῖρα δεχόμενοι ἐστὸ σῶμα, περιλιχμησάμενοι ὅπο
δεδοάσι μοι· αὐτὴ μὲν γὰρ ἢ ῥέα πότε ἄρ' ἐκείνη σχολὴν
ἀγάγοι ἐπ' ἐμέ· ὁ δ' ἠκούσα ἐν τῷ ἄττι· καὶ τοῖς τί ἐγὼ ἄμ
κῶ, δεικνύς τὰ καλὰ ὅα ἐστίν· ὅ μ' εἰς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν
καλῶν· μὴ τοίνυν ἐμὲ ἀγνῶσθε τούτων· ἢ θέλεις σὺ ὅ μ' ἔ
τερ, αὐτὴ μὴκέτι ἐρᾷ μὴτε σὲ τοῦ Ἄρεος, μὴτ' ἐκείνου σοῦ;
Α· ὥς δεινὸς εἶ καὶ κρατεῖς ἀπαρτῶν· ἀλλὰ μεμνήσῃ με
πότε τῶν λόγων·

17 Διὸς· Ἀσκληπιοῦ· καὶ Ἡρακλέους· Ζεὺς
παύσασθε ὁ Ἀσκληπιε καὶ Ἡράκλειε ἐρίζοντες πρὸς ἄλ
λῃλθς ὥς περ ἄνθρωποι· ἀπρεπὴ γὰρ ταῦτα καὶ ἄλλοις τῶ
συμπόσιον τῶν θεῶν· ἢ ἀλλὰ ἐθέλεις ὅ Ζεῦ τῆτονί φαρ
μακέα προκατακλίνεσθαί μου;
Α· νῆ Δία, καὶ Ἀμεινῶν
γὰρ ἐμὶ· ἢ· κατὰ τί ὅ ἐμβρόντητε; ἢ Διότι σε ὁ Ζεὺς
ἐκεραύνωσεν ὅ μ' ἔθελος ποιοῦντα; νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐ
θις ἀθανασίας μετέλκῃς· Α· ἐπιλέλκῃς γὰρ καὶ σὺ
Ἡράκλειε ἐν τῇ οἴτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὄνειδίζεις τὸ
πῦρ· ἢ· οὐκ ἔρῃς καὶ ὁμοίᾳ βεβίωται ἡμῖν· ὅς Διὸς
μὲν υἱὸς ἐμὶ, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθάριον τὸν βί
ον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπων σὺ βριζὰς τιμῶ
ρούμενος· σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγέρητος, νοσοῦσι μὲν
ἴσως ἀνθρώποις χρησίμος ἐπιθήσειν φαρμάκων, ἀνδρῶ
δες δὲ οὐδέ μ' ἐπὶ ληθεύμενος· Α· εὖ λέγεις, ὅτι σου
τὰ ἐγναύματα ἰασάμην, ὅτε πρῶτον ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος
ὑπ' ἀμφόρῃ λεφθαμένους τῷ σώματι τοῦ χιτῶνος, καὶ με

C. Confide mater. qm̄ & leonibus ip̄is iam familia-
ris sum: & sepe numero incendēs super terga/ &
iubis ap̄phēsis, eq̄tis ritu agito illos. hi ꝑo blādiūt mi-
manū accipientes in os/ circūlābentes red (hi: &
dunt illēsam mihi. Ip̄i aut Rheg quādo vacauerit
ut ferat in me? q̄ tota est in Atte. Atq̄ quid ego iniu-
rior demōstrās pulchra q̄lia s̄? Vos ꝑo nō appetite
pulchra. Ne igit me accusate de his. Vel vis tu o ma-
ter/ ne amplius amet te Mars: neq̄ illum tu?
V. q̄ puicax es, & victor oīm. S3 memieris meorū
aliquando verborum.

13 Iouis. AEsculapij. & Herculis. IVPI:
Cessate o AEsculapi & Hereules/certantes mu-
tuo quēadmodū hoīes. indecora em̄ hęc & aliena s̄ a
conuiuiō Deorū. H. S3 vis Iupiter/huncce incan-
torem prēponi mihi? AE. Per Iouem, melior
certe sū. H. Prop̄ qd̄ stupide? aut quāobrē te Iupit̄
fulmine afflauit/ nefas omittētē? Nūc ꝑo s̄m mīaz rur-
sum imortalitatē induisti. AE. Oblitus es & tu
Hercules/ q̄ in OEta cōbustus es: qui mihi impropas
ignē. H. Nō igit q̄li s̄iicq̄ rōne viuūt nobis. qm̄ ego
filius sum: tanta ꝑo laboraui cōsumens vi (Iouis
tam: feras debellans: & homines iniuriosos excru-
ciās. at tu radicū icisor es & circulator: egrotātibz qd̄
forsitan hominibus utilis adhibere pharmacū: viri-
le vero nihil demōstrans. AE. Bene dicis. qm̄ tuas
inuisiones curaui: quādo nuper ascendisti semiuustus
utrinq̄: corruptus corpe/ vesteq̄: & ul-

τά τοῦτο τοῦ πῦρός· ἐγὼ δέ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἔδωκα
λευσά ὥσπερ σύ· οὐ τε ἔξαινον ἔρια ἐν λυδίᾳ πορφυρίδα ἐν
Δέδυνῳ, καὶ παιδόμενος ὑπὸ τῆς ὀμφάλης χρυσῷ σάμ,
δάλω· ἀλλ' ὅν δέ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ
τὴν γυναῖκα· ἢ εἰ μὴ παύσῃ λοιδοροῦ μένος μοι, ἀπὶ
καμάλα εἴσῃ, ὥς ὅν πολὺ σε ὀρέσῃ ἡ ἀθανασία· ἔπει ἀρσ
μενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ὥς εἰ μὴ δέ τῃ
παικίᾳ αἰσασθῇ σε τὸ κρανίον συντριβέμετα· Ζ· παύ
σασθέ φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ἑννοσίαμ, ἢ
ἀμφοτέρους ἀποπέμφομαι ὑμᾶς τοὺς συμποσίον· καὶ
τοὶ ἑνγνώμον ὧς ἤρακλεος προκατακλίνεσθαι σὺν τὸν Ἄσ
κλησιδῶν, ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα·

ιδ' Ἑρμοῦ· καὶ Ἀπολλωνος· ΕΡΜΗΣ

τί σκυδρωπός εἴ ὧς Ἀπολλων· Α· ὅτι ὧς Ἑρμῇ λυστυ
χῶ ἐν τοῖς ἐρωτικῶν· Ε· ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοιοῦτον·
σύ δέ τί λυστυχεῖς ἢ τὸ κατὰ τὴν δάφνην σελευπῇ εἰς
Α· οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐρώμενον πενθῶ τὸν Λάκωνα τὸν οἰ
βάλον· Ε· τέθνηκε γὰρ εἰπέ μοι ὁ ῥακινδός· Α· ἢ μά
λα· Ε· πρόσ τίμωσ ὧς Ἀπολλων ἢ τίς οὕτως ἀνέγρασος
ἦν, ὥς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκεῖνο μείραμεν· Α· ἂν
τοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον· Ε· οὐκοῦν ἐμάκωσ ὧς Ἀπολλων· Α· οὐκ,
ἀλλὰ λυστύχημά τί οἰκίσιον ἐγένετο· Ε· πῶς ἔδελω
γὰρ ἀκοῦσαι τὸν λόγον· Α· δῖσκέμεν ἐμοῖσιν, καὶ καὶ
συνεδίσκεμεν ἀντῶ· ὅ δέ καὶ σὺ ἀνέμεν ἀπολλοῖσιν
ζέφυρος, ἦρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτὸς ἀμελούμενος, δέ
καὶ μὴ φέρω τὴν ὑπεροφίαν, ἐγὼ μὲν ἀντῶ ῥίψα, ὥσπερ
εἰώδαμεν, τὸν δῖσμον, ἐς τὸ ἄνω ὅ δέ ἀπὸ τοῦ ταυγέτου
καταπνεύσας ἔπῃ κεφαλὴν τῷ παιδί ἐνέσει σε

tra hec igne. Ego vero (& si nihil aliud est) non serui-
ui quēadmodū tu: neq; deduxi lanas ī lydia purpura ī
dutus/ & verberatus ab Omphale aurea cre-
pida. Sed neq; infaniens interfeci liberos &
uxorē. H. Nisi cessaueris conuicijs afficiens me: sta-
tim scies/ q̄ nō multū te iuuabit īmortalitas. qm̄ coa-
ptans te iaculabor in caput e coelo: quapropter neq;
medicina Deorū sanare te poterit/ caluiciē cōterētem.
fate aio: & nō turbate nobis cōuentū. vel (I. Cels-
utrosq; remittam vos a conuiuiō. Verum,
tñ iusta est sentētia Hercules/ ante te recūbere AES-
culapium: qui & prius mortem obi erit.

12 Mercurius. & Apollo. MERCV.
Quare mœstus es Apollo? A. Qm̄ Mercuri/ ifœ-
lix sum in amatorijs. M. Digne quidē luges tale.
Tu v̄o qd ifœlix es? Nū hoc de Daphne te molestat
A. neq; q̄: s; amatū lugeo Laconē filiū Oe- (adhuc
bali. M. nū mortuus ē dic mihi hyacīthus? A. Et ma-
xime. M. A quo o Apollo? vel q̄s sic inamabilis
erat: ut īfficerē pulchrū illū adolescētē potuerit? A. mei
īpius ē opus. M. Igit̄ īsanus fuisti Apollo. A. Nō:
sed inſœlicitas qdā inuita accidit. M. q̄ pacto? volo
eī audire rōnem. A. Disco ludere discebat: & ego
colludebam ei. hic v̄o pessimus ventorū perdendus:
cephyrus: q̄ndo qdē diu ab hyacītho neglectus fuerat:
nō sustinēs eius supbiā: me ī sublime iaculāte (quēad-
assolemus) discū: hic a Tayget
flans/ in caput puero intulit

φέρω αὐτόν· ὥστε ἀπὸ τῆς πληγῆς αἷμα τε ῥυῖναι πο-
 λύν, ἢ τὸν παῖδα ἐνθὺς ἀπαθάνειν· ἀλλ' ἐγὼ τὸν μεν ζέ-
 φυρον ἀντίκα ἡμυνάμην κατὰ τοξεύσας, φεύγοντι, ἐπὶ σπᾶ-
 μενος ἄχρι τοῦ ὄρουσ· τῷ παιδί δέ καὶ τάφου ἔχουσά μιν
 ἐν Ἀμύνλαις δ' ὅσον δ' αἰσχος αὐτὸν κατέβαλε· καὶ ἀπὸ
 τοῦ αἵματος ἀνδρὸς ἀναδούναί τὴν γῆρ' ἐποίησα· ἡδυσμον δ'
 Ἑρμῇ, καὶ ἐνανθέστατον ἀνθέων ἀπάντων, ἐτὶ καὶ γράμ-
 ματα ἔχον ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ· ὅρασι οἱ ἀλόγως λελυ-
 πῆσθαι λαῶν· Ε· καὶ δ' Ἀπολλοῦ· ἡδεις γὰρ θνητὸν πε-
 ποικμένον τὸν ἐρώμενον· ὥστε μὴ ἄχρου ἀποθάνοντος·
 Ἰε' Ἑρμοῦ· ἢ Ἀπόλλονος· Ἑρμῇ δ'
 τὸ δέ ναι χολὸν αὐτὸν ὄντα ἤφαισον, καὶ τέχνην ἔχον·
 τα βάνανσον δ' Ἀπολλοῦ, τὰς καλλίστας γεγαμμένας
 τῆν τε Ἀφροδίτην, καὶ τὴν Κάρην· Α· ἐνδομμία τις δ' Ἑρ-
 μῇ· πλήρ' ἐκείνων ἐγὼ θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι συννοήσας
 αὐτῷ, καὶ μάλιστα ὅταν ὀρώσιν ἰδρωτὶ ῥέομενον, εἰς τὴν
 κάμινον ἐπικλυφῶτα, πολλὴν αἰθάλην ἐπὶ τοῦ προσώπου
 ἔχοντα, καὶ ὁμῶς τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν περιβάλλονσί τε,
 καὶ φιλοῦσι, καὶ συγκατείδουσιν· Ε· τοῦτο καὶ αὐτὸς
 ἀγανακτῶ, καὶ τῷ ἠφαιστῷ φθονῶ· σὺ δέ κόμα δ' Ἀπολ-
 λου, καὶ κιθάρη, καὶ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φθόνει· κ' ὅγῳ
 ἐπὶ τῇ ἐνεξίᾳ ἢ τῇ λύρᾳ· εἴτα ἐπειδὴν κυμᾶσθαι δέοι μό-
 νοι καθευδήσομεν· Α· ἐγὼ δέ ἢ ἄλλως ἀναφροδίτῳ εἰμὶ
 εἰς τὰ ἔρωτικά, καὶ δύο γούρ' οὐς μάλιστα ὑπεργάπησα
 τὴν Δάφνην ἢ τοῦ Ἰάκχου, ἢ μὲν ἀποδιδράσκει με καὶ
 μισεῖ· ὥς ἐείλετο Ζεύς γένεσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ συνεῖναι·
 ὃ δέ ὑπὸ τοῦ Δίσκου ἀπαώλετο· καὶ νῦν αὐτ' ἐκείνων σεφεί-
 νουσ' ἔχω· Ε· ἐγὼ δέ ἤδη ποτὲ τὴν Ἀφροδίτην· ἀλλ' οὐ

ferens ip̄m. quap̄pt̄ a plaga sanguis defluxit mul-
tus. & puer statim e vita cessit. Sed ego ip̄m quidē Ze-
phyrū statim ultus sum: cōficiens sagittas: fugientē p̄-
se q̄ns usq; ad mōrē. Puero v̄o & sepulchrū tumulaui
in Amyclis/ubi discus eum deiecit: & a

sanguine florem reddere terrā feci suauissimum,
Mercuri, bene olentissimū florem oīm, adhuc & lit-
teras hñtē cōdolētes mortuo. Nūq̄d tibi sine rōne lu-
xisse videor? M. p̄fecto Ap. nō. videbas em̄ morte
fectū quē amabas. q̄ p̄pt̄ ne idignare ob mortuū. (af
15 Mercurij. & Apollinis. **MERC V.**

Hoc v̄o, & claudū ip̄m exñtem Vulcanū, & artē ha-
bentē operariā, Apollo/pulcherrimas uxores duxisse
Venerem & Gratiam. A. Foelicitas quēdā Mer-
curi. Verū illa ego demīror: tolerare coeuntes cum
illo: maxime quū videant sudore defluentem/in
fornacem inclinatum/multā fuliginem in facie
habentem: & tamen eiusmodi exñtem amplectunt̄:
osculantur: & simul dormiunt. M. Hoc & ipse
egrefero: & Vulcano inuideo. Tu v̄o comare Apol-
lo: & cythara cane: & magnū qd ob pulchritudinē sa-
ob dextitatē igenij & lyrā. Dein postq̄ (pe. Ego q̄q;
li dormiēus. A. Ego v̄o & alioqñ miē (cubare o3 so-
circa amatoria: & e duob; q̄s maxie a (venereus sū
Daphnē & Hyacinthū: illa qdē refugit me & (maui
odit. quap̄pt̄ elegit lignū fieri magis q̄ me cū coire.
hic v̄o disco perijt. & nunc pro illis coro-
nas habeo. M. Ego v̄o iā aliquādo Venerē. Sz non

κρήανχέειν. Α. οἶδα· καὶ τὸν ἐρμαφρόδιτον ἐκ σοῦ λέγε-
ται τετοκέναι· πλήρ' ἐκείνοι εἰπέ· εἰτί οἶσθα, πῶς οὐ ζή-
λοῦσθε· ἡ ἀφροδίτη τῇ χαρίν, ἢ χάρις ταύτῃ. Ε. ὅτι δ'
ἄπολλοι ἐκείν' μὲν αὐτῷ ἐν τῇ ἀέμῳ σύνεστιν, ἡ δὲ ἄ-
φροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄλλωστε περὶ τὸν Ἄρη' ἔχει τα πολλὰ
καὶ κ' αἰεὶν ἐρῶ· ὥς ἐλίγον αὐτῇ τοῦ χαλκένου τοῦτ' ἀμελεῖ.
Α. ἢ ταῦτα οἶει ῥηφαιστορ εἰδέναι; Ε. οἶδ' ἐμ· ἀλλὰ τί
ἄρ' ἀράσαι δύναιτο; γενναῖον δρῶν νεανίαν καὶ στρατιώ-
την αὐτῷ· ὅστε τε τῇ ἰσχυρίᾳ ἄγει· πλήρ' ἀπειλεῖ γε δεσ-
μὰ τῖνα ἐπιμυχανίσασθαι αὐτῷ καὶ συλλαβεσθαι, σα-
γηνῶσας ἐπὶ τῆς ἐννῆς. Α. οὐκ οἶδα· ἐνζαίμην δ' ἄρ'
αὐτοῦ ὁ ζυλνκφθισόμενος εἶναι.

15' ἥρας· καὶ ἡτοῦς. ΕΡΑ.
καλὰ μὲν γάρ ᾧ ἡτοῖ καὶ τὰ τέκνα ἔτεκεσ' τῷ Δῖι. Α.
οὐ πᾶσι ᾧ ἥρα τοιούτους τίκτειν δυνάμεθα· διὸς δ' ἥρας·
σὸς ἐσίμ. Ε. ἀλλ' οὗτος μὲν δ' κωλός, ὁ μὲν χρησίμους
γε ἐσί, τεχνίτης ὡς ἄριστος, ἢ κατασκευόσμεν ἡμῖν ῥῆ-
οὐρανόν, ἢ τῇ ἀφροδίτῃ ἔγκει, ἢ τὸ σπουδάζεται πρὸς
αὐτῆς· διὰ δέ σοι παῖδες, ἢ μὲν ἅπτεσθαι ῥ' ἐνὶ κῆπέρα τοῦ
μέτρου, καὶ ὄρειος, ἢ τὸ τελευτᾶν ἐς τὴν σκυνδία· ἀπελ-
θεῖσα, πάντας ἴσασιν· διὰ ἐσθίει ξεροκτονούσα· ἢ μὲν
μὲν τοὺς σκύνθας αὐτοῦ ἀνδρωποφάγας οὐτας· ὁ δ' ἄ-
πολλοι πρὸς ποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, ἢ τοξεύει, ἢ κί-
θαρίζει, ἢ ἰατρὸς εἶναι, ἢ μαντεύεσθαι, ἢ κατασκευάζει
νοσ' ἐργασίᾳ τῆς μαντικῆς· τὸ μὲν ἐν δελφοῖς, τὸ δ' ἐν
εὐάρῳ, ἢ ἐν διδύμοις ἐξαπατᾷ χρωμένους αὐτῷ λοξὰ καὶ
ἐπαμφοτερίζοντα, πρὸς ἐκάτερον τῆς ἐρωτικῆς ἀποκρί-
νόμενος, ὥς αὐτὸν εἶναι τὸ σφάλμα, ἢ πλουντὲ μὲν
ἀπὸ τοῦ τοιοῦτος· πολλοὶ γάρ οἱ ἀνόητοι καὶ

op3 glari. A. itelligo: & hermaphroditū ex te dici-
 tur pepisse. Verū hoc mihi refer/ si qd nosti: quō nō se-
 lotypia psequit Venus Grām/vl Grā hāc. M. qm
 Apollo/ illa cum ipso in Lemno coit: hęc vero Ve-
 nus in coelo: aliterq; cum Marte habet mul-
 ta: & illum amat. q̄ prop̄ parē ipm fabrū curat.
 A. Et hęc putas Vulcanū scire? M. Nouit. sed qd
 facere queat? generosum videns iuuenē & milita-
 rem. Ideoq; quietē agit. Verū minā quidem vin-
 cula quēdā se fabricaturū ipsis & comprehēsurū/ cir-
 cūligans in cubili. A. Nō noui. optarē yō
 ipse deprehensus esse.

16 Iunonis. & Latonę. IVNO.

Pulchros Latona liberos peperisti Ioui. L.
 Non omnes Iuno tales parere possumus q̄lis Vulca-
 nus est. I. Sed hic claudus/ tamen utilis
 est, artifex existens optimus. Exornauit nobis
 coelum: Venerem uxorem duxit: sedulusq; est circa
 ipaz. Poñ tui pueri, hęc qdē (Diana) ex ipis viris ultra
 modū, montiuaga, & tandem ad Scythiam abi-
 ens/ oēs sciunt qualia comedit hospitū infectrix: imi-
 tans Scythas ipos, hoīm comestores. Ille vero A-
 pollo simulat quidē omnia scire: & iaculari: & ci-
 thara ludere: & medicus esse: & vaticinari: & cōstitu-
 ens officinas vaticinarię artis. hāc qdē in Delphis/ illā
 Claro & Didymo: decipit utētes ipa/ obliq; & (yō i
 quę in utrāq; pte referri possūt/ ad utrūq; q̄litis respō-
 dens: ut sine periculo esse sit error: & dicatur quidem

παρέχοντες τοὺς αὐτοὺς καταγοντεύουσαι· πλὴν οὐκ ἄγνο-
εῖται γε ὑπὸ τῶν συνπαυτέρων τὰ πολλὰ τραπεύομενος·
αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις, ἰγνῶει δ' ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμε-
νον τῷ Δίσκῳ· οὐ προεμαντεύσατο δέ, ὥς φεῖξεται αὐτῷ
ἢ Δάφνῃ, ἢ ταῦτα ὅτω καλὸν καὶ κομικτὴν ὄντα· ὥς ὅτι
ὄρω καθότι καλὰ τεκνότερα τῆς Νιόβης ἔδοξα· ἂν ταῦτα
μὲν τοι τὰ τέκνα ἤξενόκτονος, ἢ δ' ἐνδύομαι τῷ, ὁ ἴδα δ'
πῶς λυπεῖ σε δρώμενα ἐν τῶις θεοῖς, καὶ μάλιστα δ' ὅτι ἄρ'
ἢ μὲν ἐπαίνηται ἐς τὸ κάλλος, δ' ἐκίθαρχ' ἢ ἐν τῷ συμ-
ποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἁπάντων· ἢ ἐγέλασα δ' ἡπιό-
ἐκεῖνος θανάσιος· ὅν δ' μαρσύας, εἰ τὰ Δίκαία αἰ μού-
σαι Δικασαὶ ἤθελον, ἀπέδειρεν, ἄρ' αὐτὸς κρατήσας τῆ
μυστικῇ· νῦν δ' ἐκασοφισθεῖς ἄλλιοις ἀπόλωλεν ἀδίκως
ἄλους· ἢ δ' ἐκάλῃσεν παρθένος δῶτα καλὴ ἐστίν, ὥστε
ἐπεὶ ἔμαθον ὀφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνα, φοβηθεῖσα μὴ ὁ
νεανίσκος ἐξαγορεύῃ τὸ ἄσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ
τοὺς κύνας· ἐὼ γὰρ λέγειν, ὅτι ἐν δ' ἐπὶ τὰς τεκούσας ἐμοὶ
οὗτο παρθένοσ γε καὶ αὐτὴ οὔσα· ἂν μέγα δ' ἡρα φρονέσ-
ῃ δ' ὅτι ζύνει τῷ Δίῳ, ἢ συμβασιλεύει αὐτῷ· καὶ Δία τοῦτο
ὑβρίζεισ' ὀλέως· πλὴν ἄλλ' ὀφθαί σε μετ' ὀλίγον αὐτίς
λακρύουσα, ὅπῃ αὐτὴ καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατὰ ταῦ-
ρος ἢ κύκνος γενόμενος·

ἰδ' Ἀπόλλωνος· καὶ Ἑρμοῦ· ἈΠΟΛΛΩΝ
τί γελᾷς δ' Ἑρμῇ; Ε· ὅτι γελοῖατατα δ' Ἀπολλων εἶ-
δον· Α· εἰπέ οὖν ὥς ἢ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω ξυγγέλμ-
Ε· ἢ Ἀφροδίτῃ ζυνοῦσα τῷ Ἄρει κατελῆπται, καὶ ὁ ἥφαϊ-
στος ἔδεισεν αὐτοὺς ζύλλαβῳ· Α· πῶς; ἢ δὴ γὰρ τὴν
ἐρεῖν εἰκότας· Ε· ἐκ πολλοῦ οἶμαι ταῦτα εἰδὼς ἐκείνους

exhibentes se decipiendos. Verū non igno-
ratur quidem a doctioribus sæpe mentiens.
Ipse igitur vates/nesciebat q̄ interfectorus erat ama-
tum disco. non p̄uaticinatus fuerat/ q̄ fugeret ip̄m
Daphne: sic pulchrū & comatū exñtē. quaprop̄ non
video: q̄ nā mō felicior liberis Niobe videaris. L. Hi
tñ filij, hospitū interfectorix, & falsus vates, scio quo
pacto molestant te: visi int̄ Deos: & potissimū quādo
hec qdē laudat̄ ob p̄chritudinē. hic ȳo cythara canēs
uiuio/ admiratiōi exñs oibz. I. Risi Latona. (in cō-
Ille admirandus? quē Marfyas (si iuste Mus
se iudicare voluissent) excoriauisset: ipso vincente in-
musica. nunc ȳo deceptus/ miser perijt: inique
captus. Hec ȳo pulchra tua virgo, sic pulchra ē: q̄ pp̄t
ubi se visam didicit ab Acteone: timens ne
iuuenis accusaret turpitudinē ipsius: imisit ipsi
canes. Omitto em̄ dicere: q̄ neq; pturiētibz obstetri-
cabať virgo qdē & ip̄a exñs. L. Magnū luno sapis
qñ cois cum loue: & simul regnas cū ip̄o. & ob hoc
cōtumeliaris licēť. Verū em̄ uero videbo te paulopost
lachrymātē: qñ te reliq̄ns/ i trā descēderit: tau (rursus
rus/ vel cygnus factus.

17 Apollinis. & Mercurij. APOLLO.

Quid rides Mercuri? M. qm̄ maxia ridicla Ap. vi-
di. A. Dic igit. ut & ip̄e audiēs/habeā si qd rideā.
M. Venus coiens cū Marte dephensa est: & Vulca-
nus ligauit ip̄os p̄prehēdēs. A. quō? suaue em̄ q̄piā
dicere videris. M. Ex mltō tpe (puto) hec vidēs/ ve-
f 3 (nabatur

αὐτοῖς· καὶ περὶ τὴν ἐδὴν ἄφαντον λεσμοῦ περιθείσ' εἰργά-
ζετο, ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν καλὴν οἶον· εἴτα δ' ἐμὲ ἄριστος εἰσέρχεται
λαβὼν, ὥς ὦρετο· καθορᾷ δ' ἐκείνους ἡλῖος, καὶ λέγει
πρὸς τὸν ἡφαιστον· ἐπεὶ δ' ἐπεθέσασιν τοῦ λέχουσ' καὶ ἐν
ἔργῳ ἦσαν, καὶ ἐν τῷ ἐγένετο τῶν ἀρκύων, περιτλέκεται
ἐμὲ αὐτοῖς τὰ λεσμοῦ, ἐφίσταται δ' ἐκείνους ὁ ἡφαιστος·
ἐκείνη μὲν οὖν καὶ γὰρ ἔτυχεν γύμνη οὖσα, οὐκ εἴχετο ὅπως
ἐγκαλύψαιτο αἰδουμένη· ὁ δ' ἄριστος τὰ μὲν πρῶτα διαφυ-
γῆναι ἐπειράτο, καὶ ἠλπίζετο ῥῆξιν τὰ λεσμοῦ· ἔπειτα δ' ἐν-
νεῖσ' ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἐκείνους, ἰκέτενε· α· τί οὖν; ἀπέ-
λυσεν αὐτοὺς ὁ ἡφαιστος· ε· οὐδέ τι, ἀλλὰ ζῦν καλέ-
σας τοὺς θεοὺς ἐπιδείκνυνται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς· δι· δὲ
γυμνοὶ ἀμφότεροι κάτω νενευκότες, ζῦν δεδεμένοι ἐρυθροῖς
σι· καὶ τὸ δέμας ἡδίστον ἐμοὶ ἔλαοι, μονονυχὶ αὐτὸ
γινόμενον τὸ ἔργον· α· ὁ δ' ἐκείνους ἐκείνους οὐκ αἰδέεται
καὶ αὐτὸς ἐπιδεικνύμενος· τὴν αἰσχύνην τοῦ γαμοῦ· ε·
μὰ δι' ὅστε· καὶ ἐπιγελᾷ αὐτοῖς ἐφεσός· ἐγὼ μὲν τοι, ἐ-
χρὴ τὰν θεὸς εἰπεῖν, ἐφθόρου τῶν ἄρει μὴ μόνον μοι καί
σαντὶ τὴν καλλίστην θεῶν, ἀλλὰ καὶ δεδεμένῳ μετ' αὐτῆς·
α· οὐκοῦν καὶ δεδείσθαι ἄν' ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ· ε·
σύ δ' οὐκ ἄν' ὦ πολλοῦ· ἰδὲ μόνον ἐπελθὼν· ἐπαινεσο-
μοι γὰρ σε, ἢ μὴ δ' μοι καὶ αὐτὸς ἐν ζήϊδῳ.

ἦ· ἦρας· καὶ Δίος· ἦρ ἄ·

ἔγὼ μὲν ἡσυχνομένην ἄν' ὦ Ζεῦ, εἰ μοι τοιοῦτος ἦν υἱός
θῆλυσ' οὗτος καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης, μήτρα μὲν
ἀναδεδεμένη τὴν κόμην· τὰ πολλὰ δ' ἐμαίνοντο γυν-
ναίξιν συνῶν, ὑβριότερος αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοις καὶ
ὀρχοῖς καὶ κυμβαλίοις χορεύων, καὶ ὄλκω

īpos: et circa cubile mīe apparētia vīcīa circūponēs fa-
ciebat: abiēns in caminū. Deinde Mars acce-
dit latens/ut putabat. Respicit v̄o īpm Sol: & dicit
Vulcano. Porro ubi conscenderūt cubile: & in
opere erant. intra retia circumnectit
vīcula: astatq; īpis Vulcanus.

Illa quidem erat nuda: non habens quo
tegeret pudēda. At Mars primū diffu- (q̄ intel-
gere tētabat: & sperabat se fracturū vīcīa. verē post
lexit iēuitabili se detētū/supplicabat. A. qđ igit̃: dis-
soluit īpos Vulcanus? M. Nondum. Sed conuo-
cans Deos/demonstrat adulteriū īpis. Hi vero
nudi ambo, inferius renitentes colligati, erubes-
cūt. Et spectaculū iucūdissimū mihi visū ē: nec solū īp-
opificium. A. At faber ille non erubescit
demonstrans turpitudinem coniugis? M.
Non per Iouē, sed arridet īpis astans. Ego quidē tū (si
licet vera dicere) inuidebam Marti, nō solū moechan-
ti cum pulcherrima dea, sed & ligato cum ipsa.
A. Igit̃ & ligari te sustinuisses ob hoc? M.
Tu vero nō Apollo? Vide solū accedēs. lauda-
bo em̄ te/si non similia & īpe optaueris videns.

18 Iunonis. & Iouis. IVNO.

Ego quidē erubescerē Iupiter/si mihi talis ess; filius
effœmniatus sic & corruptus ab ebrietate: mitra qđē
redimitus cæsariem. Sepe vero insipientibus mu-
lieribus coiens/ mollior illis, ad tympana &
tibias coream ducit; & prorsus

παντί μαλλὸν εὐόκωσ' ἢ σοὶ τῷ πατρί. Ζ. ἢ μήν οὕτως
γε δ' ἠλυνμίτησ', ὃ ἀβρότερος τῶν γυναικῶν, οὐ μόνον ὡς πε-
ρα τὴν ἀνδρίαν ἐχειρώσατο, καὶ τοὺς ἀσσοὶ κοῦντας τὸν τιμῶ-
λον ἐλαβε, καὶ τοὺς θράκας ὑπὸ κλέπτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ
δοῦς ἐλιδόσας τῷ γυναικίῳ τούτῳ ἰσρατὶ ὠτίκῳ τοὺς τε
λέφαντας εἴλε, καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε, καὶ τὴν βασιλείαν πρὸς
ὀλίγον ἀντίστηναι τολῶσάντα, ἀιχμάλωτον ἀπαίγαγε
καὶ ταῦτα ἅπαντα ἔπραξε ἀρχοῦμενος ἄμα καὶ χορῶν,
θύρσοις χρώμενος καὶ ττίνοις, μεθύων ὡς φῆς καὶ ἐνθεάζων.
εἰ δέ τίς ἐπεχείρισε λοιδορήσασθαι ἀντὶ ὑβρίσας ἔς τὴν
τελευτήν, καὶ τοῦτον ἐτίμνησάτο ἢ καταλίσσας τοῖς κλέ-
μασιν, ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὡς
περ νεβρόν· ὁρᾷς ὡς ἀνδρείαι ταῦτα καὶ οὐκ ἀνδρεία τοῦ πα-
τρός; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφή, πρόσθετι ἀνδρὶς οὐδένα
φθόνοσ· καὶ μάλιστα εἰ λογίσαι τό τίς, δῖος ἄνθρωπος
οὗτος ἦν, οὐκ ἐπὶ ταῦτα μεθύων ποιεῖ. Η. καὶ σὺ μοι δοκεῖς
ἐπαινεσέσθαι καὶ τὸ ἐνέμια ἀντοῦ τὴν ἀμπελον καὶ τὸν οἶ-
νον, καὶ ταῦτα ὁρᾷς ὡς ἀνδρείαι μεθύσθαι ποιοῦσι σφαλλόμε-
νοι καὶ πρὸς ὑβρίν τραπόμενοι, καὶ ὅλος μεμνότες ὑπὸ
τοῦ πότου· τὸν γοῦν ἱκάριον ὡς πρῶτον ἔθηκε τὸ κλῆμα.
δι' ἀντιθέσιν ἀντοῖς διέφθειραν παίοντες ταῖς δίκῃ λαισί.
Ζ. οὐδὲν τοῦτο φῆς· ἐν γὰρ οἶνον ταῦτα, οὐδέ δ' Διόνυσος
ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεος καὶ τὸ πέρα τοῦ κα-
λῶς ἔχοντος, ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀειράτου· ὃς δ' ἄν ἐμμετρα-
πίνῃ, ἰλαρώτερος μεν καὶ ἡδίων γένουτ' ἄν· οἶον δὲ ὁ γκα-
ρίος ἐπαθεῖν οὐδὲν ἄν ἐργάσαιτο οὐδένα τῶν ξυμπυτῶν.
ἀλλὰ σὺ ἐπιθροῦς ὡς εἰ καὶ ἡρα, καὶ τῆς σεμέλης μνη-
μοναίῃ· εἶγε διαβάλλεις τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα

cuilibet magis sis q̃ tibi patri. I. Atqui hic quidē
femīeo more mitra r̃dimitus/mollior m̃fieri b̃: nō so
no/Lydiā manu s̃zuauit:& inhabitātes Tmo (lū lu
lum cœpit:& Thraces subegit:sed & ad In
dos equitē egit.Muliebre hoc:Exercitu e
lephantes cœpit:regionem deuicit:regem pau
lulum resistere audentem/captiuum abduxit.

Et hęc omnia fecit saltans simul & choreas ducens:
pampinis utēs hederatijs:inebriatus ut ais/& furens.
Si ỹo q̃sp̃iā conatus fuerit iniurijs afficere eū /ctūelias
finē: hunc p̃net vel alligans pam (exaggerādo in
pinis:vel dilaniari faciens a matre quemad
modū hyñulū.Vides q̃ virilia hęc/& nō indigna pa
tre: Si ỹo ludus & delicię fuerint:p̃est ipsis nulla
inuidia:& maxie si existimauerit alijs: q̃nā sobrie vi
hic erat:ubi hęc ebriosus faceret. IV. tu mihi (uens
p̃conijs extulisse inuentū ip̃ius/vineā & vi (videris
num: taliaq̃ videns qualia ebriosi faciunt cōmo
ti & in contumeliā conuersi/ prorsus insani pre
potu.Ip̃m igit̃ Icarion primo dedit palmitem.

verę compotores ipsi ruperunt:ludentes ligonibus.

I. Nihil hoc est q̃d ais. nō em̃ vinū hęc/necq̃ Diony
sius facit:sed excessus mensurę potatiōis citra deco
rum se habētis/satiando se puro vino. qui ỹo modice
biberit:hilarior quidē & iucūdior fit.Quod ỹo Ica
rus gessit/nihil fecit ulli compotorum.

Sed tu çelotypa videris luno/& Semeles re
minisci,siquidē calumniaris Dionysū pulcherrimū.

16 Ἀφροδίτησ· καὶ ἔρωτος· ἈΦΡΟΔΙΤΗΣ

τί δὲ ποτε ὦ ἔρως· τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγωνίσω
ἅπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶν, τὸν Ἀπόλλων, τὴν Ἥραν,
ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνον δὲ ἀπέχετ' ἡ τῆς Ἀθηνῶς, καὶ ἐπ' ἐκεί-
νῃσ' ἄπυρρος μὲν σοὶ ἡ δαΐς, κενὴ δὲ οἷσ' ὧν ἡ φαρέτρα, σὺ
δὲ ἄτοξος εἶ καὶ ἄστοχος· Ε· δέδισα ὦ μητὲρ αὐτὴν φο-
βερά γάρ ἐστι, καὶ χαροπὴ, καὶ δεινῶς ἀνδρική· ὃ πόταν
οὐκ ἐντεινόμενος τὸ τόξον ἴδω ἐπ' αὐτὴν, ἐπισηΐσσω τὸν λό-
φον ἐκπλάττει με, καὶ ὑπὸ τρομος γίνομαι, καὶ ἄπορ' ῥέ-
μουν τὰ τοξείματα ἐκ τῶν χειρῶν· Α· ὃ ἄρισ γάρ οὐ φοβε-
ρώτερος ἦν· καὶ ὁ μῦθος ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νενίκηκας·
Ε· ἀλλ' ἐκείνοσ' ἐκὼν προσίεται με καὶ προσκαλεῖται·
ἡ Ἀθηνῶς δὲ ὑφορᾷται αἶψα, καὶ ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως παρέ-
στημι πλησίον ἔχωρ τὴν λαμπρότητα· ἡ δὲ εἰ μοι πρόσσι φη-
σὶ, νῆ τὸν πατέρα, τῷ Διογατρίῳ σε Δίαπαίρασα, ἢ τοῦ Πη-
δῶς λαβομένη, καὶ ἐσ τὸν τάρταρον ἐμβαλοῦσα, ἢ αὐτὴ
Διασπασαμένη· πολλὰ τοῦτα ἠπειλῶσε· καὶ ὁ δὲ Διὶ
μὲν, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθεος ἔχει πρόσωπον τί φοβερόν ἐχί-
ναισ' κατὰ κομον· ὅπερ ἐγὼ μάλιστα δέδισα· μορμολίτ-
τεται γάρ με, καὶ φεύγω δ' ἄταρ ἴδω αὐτό· Α· ἀλλὰ τὴν μὲν
Ἀθηνῶν δέδισα, ὥς φησ, καὶ τὴν τοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ
φοβηθεῖς τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς· αἱ δὲ μούσαι Διατρίβοι
ἄτρωτοι, καὶ ἔξω βελῶν εἰσι· ἢ κ' φεῖναι λόφους ἐπι-
σείουσι· καὶ τοργόνας προφαίνουσι· Ε· αἰδοῦμαι αὐτὰς
ὦ μητὲρ· σεμναὶ γάρ εἰσι, καὶ αἶψα τὶ φροντίζουσι, καὶ περὶ
ὧδ' ἡμ' ἔχουσι· καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλὰ καὶ ἀντὶς κη-
λούμενος ὑπὸ τοῦ μέλουσ· Α· ἔα καὶ ταῦτα· ὅτι σεμ-
ναί· τὴν δὲ Ἀρεμιντίνον ἐνεκαὶ οὐ τιτρώσκας· Ε· τὸ μὲν

19 Veneris : & Cupidinis : VENVS.
Quid tādē Cupīdo, in cā ē: alios deos bello expugna
omnes: Iouem, Neptūnum, Apollinē, Iunonem, (sti
me matrē: a sola ꝑo abstinēs Minerua: & aduersus il
lā sine igne qdē tibi est fax/vacuaꝑ iacul pharetra: tū
ꝑo sine arcu es/iaculādiue arte. C. timeo o matꝑ ꝑꝑꝑ:
midabilis em̄ ē & truculēto aspectu, & ferocita (for
igīt extēdēs arcū peto ꝑꝑꝑ: cōcutiēs gaꝑ (te virili. qm̄
leam deturbat me. & subtremulus fio. & deijcit
mihi sagittas e manibus. V. Mars num terri
bilior erat: & tñ armis destituisti ꝑꝑm & deuicisti.

C. Sed ille libens accedit me: & inuitat.
Minerua ꝑo obseruat sp. Et quū aliquādo aduola
ui propius admouēs/hñs facē: illa, si me accesseris a
it, per parentē Iouē, hac hasta te trāssodiam: vel pe
de capiens & in infernū deijciam: aut ipsa
te discerpā. mltacꝑ talia minata est. Ad hęc, videt tribl
liter: & in pectore habet faciē quandā horrendā, vipe
ris crinitā, quā ego maximopere formido. terri
rat em̄ me: fugioꝑ q̄ties aspicio ꝑꝑꝑ. V. verꝑtñ ꝑꝑꝑ
Mineruā ties (ut ais) & gorgona/ & hmōi: nō (quidē
timens fulmen Iouis. Musꝑ ꝑo ꝑꝑꝑ quid a te
nō vulnerant/ & absꝑ iacul agūt: nūqd & illꝑ galeas
tiūt: aut gorgones ostētār. C. Reuereor ꝑꝑꝑ (cōcu
matꝑ. venerandꝑ em̄ sunt: & sp quippiā curāt: & circa
cantū continent. & ego asto sepe ipsis/de
linītus melodia. V. Omitte & has. qm̄ sꝑ veneran
dꝑ. ꝑꝑꝑ ꝑo Dianā q̄ cā nō vulneras. C. Hoc quidē

ὁ δὲ τὸν Δε καταλαβὲν αὐτὴν διόντε· φεύγουσάν αἰείδοντα
τῶν ὄρων· εἶτα καὶ ἰδιόν τινα ἔρωτα ἦν ἔρξ· Α· τίνος ὦ
τέκνον· Ε· θήρασ, καὶ ἐλάφωμ, καὶ νεβρῶν διρξίμ τε Δε·
ὠκονσα ἢ κατατοξεύειμ, καὶ ὄλωσ πρόσ τῷ τοιῶντι ἐσίμ·
ἐπεὶ τὸν γε ὠελφὸν αὐτῆς, καὶ τοι τοξότην καὶ ἀντόρ ὄντα,
ἢ ἐκβολομ· Α· οἶδα ὦ τέκνον· πολλὰ ἐκείνον ἐτόξευσας·

κ' ΘΕΩΝ· ΚΡΙΣΙΣ· ΖΕΥΣ·

ἔρμῃ λαβὲν τοῦτ' ἰὸν μῆλον, ἅπιθι ἐς τὴν φρυγίαν παρὰ
τὸν πριάμην πῶϊδα τὸν βουκόλον· νέμει Δε τῆς ἰδίας ἐν τῷ
γαργαρω, ἢ λέγε πρόσ αὐτόν, ὅτι σε ὦ παρὶ κελεύει ὁ Ζεὺς
ἐπεὶ δὴ καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, Διὰ
σαι τῶϊς θείας ἢ τῶϊς αὐτῶν ἢ καλλίστη ἐστὶ· τοῦ Δε ἀγῶ·
νος τὸ ὄσθλον ἢ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον· ὥρα Δε ἦδη καὶ
ὑμῖν αὐτῶϊς ἀπιέναι πρόσ τὸν Δικαστήν· ἐγὼ Δε ἀποβοῦ
μαι τὴν Δίαιταρ ἐπίσχω τέ ὑμῶς ἀγασσῶν· καὶ εἰ γε δῖόν
τε ἦν ἡδέως, ἀν' ἀπὸς νενικύιας εἶδομ· ἄλλως τε ἢ ἀνὰ γυν
μῖα τὸ καλλιστεῖον ἀπιδόντα, πάντως ἀπεχθάνεσθαι τῶϊς
πλείοσι· Διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδειος ὑμῖν Δικα
στής· ὁ Δε νεανίας αὐτὸς ὁ φρυξέφ' ὃν ἅπιτε βασιλικὸς
ἐστὶ, καὶ γυνυμῶλονος τούτου ξύγγενός, τ' ἄλλα Δε ἀφελῆς
καὶ ὄρειος, κόνει ἅντισ αὐτόν ἀπαξιῶσιν ἐτοιμάτω ἕας·
Ἄφρο· ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ εἰ καὶ τὸν μῶμον αὐτόν ἐπισήσει
ας ἡμῖν Δικαστήν, θαρ' ῥοῦσα βαλιδιόμυαι πρόσ τὴν ἐπί
δειξιμ· τί γάρ ἄν καὶ μαχέσαιοτό μου; κρή Δε ταῦταις
ἀρεσκαίμ τὸν ἀνδρωπομ· ἦρα ὅν Δ' ἡμῶϊς ὦ Ἀφροδίτη
Δεδίαμεν, ὅν Δ' ἄν ὁ Ἄρκος ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τὴν Δίαιταρ·
ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτομ ὅστις ἄν' ἢ τὸν παρὶν· Ζεὺς·
ἦ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ θυγάτηρ σὺν Δακτεῖ; τί φης; ἀποστρέφει

oīno ē in cā. neq; em̄ dephēdere hāc possū. Fugit sp̄ p
mōtes. deīn̄ & luū qndā nūc amat Cupidinē. A. quē
gnate. C. feras/ceruos/& hyñulos ut capiat i (nā o
lectans: sagittis cōficiēs: & pr̄sus circa hmōi occupat.
tam & si fratrē eius: qui & ipse arcu valet:

feritq; em̄us. V. Noui fili. sepe illū sagittis cōfecisti.

10 Deorum iudicium. IVPITER.

Mercuri/adcipiens hocce pomū/ abi in Phrygiam ad
Priami puerū bubulcū. pascit aut Idē in

Gargaro. & dic ad ip̄: Q m̄ tibi Paris/imperat Iupit̄.
qñgdē pulcher es & sapiēs circa res amatorias:iudica
re Deas/quē ipsarū pulcherrima sit. Eius certami

nis p̄m̄ium vincens capiat pomum. Tempus v̄o iam
vobis est abeundi ad iudicem. Ego enim recu

so arbitrandi munus/ēqualiter vos amās. Siquidē, q̄
erat iucundū/omnes videre vicisse. Alioqn necē est
uni summā pulchritudinē reddentē/ oīno odiū subire
plurimarū. p̄pt̄ hęc ip̄e mīe idoneus fuero vobis tu
dex. Iuuēis v̄o ip̄e troiāus, ad quē abitis regius

est Ganymedes, huius cognatus: in reliquis simplex
& mōtanus. nēoq; dedignabit̄/ q̄cqd huic visū fuerit.

V Ego quidē Iupit̄/& si Momon ip̄ rephēsiōis deū
eris nobis iudicē: confidens ibo ad osten

tatiōē. in q̄ em̄ rephēderet me: Op̄ v̄o & his duabo
placere hoīem. Iuno. Neq; nos Venus

timemus: neq; Mars tuus susceperit arbitrium:

sed recipimus hunc quicunq; fuerit Paridem. Iupit̄.

Nūqd tibi hoc filia sū placere videt̄: qd ais cauerteris

καὶ ἐρύθρι' ὅς ἐστι· μὲν ἴδιον τὸ αἰδέσθαι· γε τὰ ταῦτα
ὑμῶν τῶν παρδένων· ἐπιναύεις δὲ ὁ μῶς· ἄπιτε οὖν, καὶ
ὁ πῶς μὴ χαλεπήνῃτε τῷ δικαστῇ δι' νηικημέναι, μὴ δὲ
κακὸν ἐν τρήτῃ σθε τῷ νεανίσκῳ· οὐ γὰρ δίδρυτε ἐπίσκη·
ναὶ καλὰς πάσας· ἐρμῆ· προῖ' ὥκεν ἐν θυ' τῆς φρυγίας·
ἐγὼ μὲν ἡγούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολονθεῖτε·
μοι, ἢ βαρ' ῥεῖτε· οἶδα ἐγὼ τὸν παῖρα· νεανίας ἐστὶ καλὸς
καὶ τ' ἄλλα ἐρωτικὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνει μ' ἱκανώτατος·
οὐκ ἂν ἐκείνος δικάσειε κακῶς· ἀφρ· τοῦτο μὲν ἄπαρ
ἀγαθόν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις τὸ, δικαστὴν ἡμῖν εἶναι τὴν
δικαστήν· πότρεα δὲ ἄγαμος ἐστὶν οὗτος, ἢ καὶ γυνή τις
αὐτῷ σύνεστιν; ἐρ· οὐ παντελῶς ἄγαμος ἐστὶν ὡς ἀφρ
δῖτη· ἀφ· πῶς λέγεις; ἐρ· δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν
ἰδία γυνή, ἱκανή μὲν, ἄγροικος δὲ ἢ δεινὸς ὄρειος· ἀλλ'
οὐ σφόδρα ἥσυχος ἐστὶν αὐτῇ· οἶμαι· τί νῦν ἐνεκα ταῦτα
ἐρωτᾷς; α· ἄλλως ἠρόμην· ἀθνα· παραπρεσβέεις·
ὡς οὗτος ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος· ἐρ· οὐ δὲ μὲν ὡς ἀθνα
νῶ δεινόν, οὐ δὲ καὶ ὑμῶν, ἀλλ' ἤρετό με, εἰ ἄγαμος ὁ
παῖς ἐστὶν· ἀθνα· ὡς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα;
ερμῆ· οὐκ οἶδα· φησὶ δ' οὖν, ὅτι ἄλλως ἀπελθόν, οὐκ
ἐξεπίτηδες ἤρετό με· ἀθνα· τί οὖν; ἄγαμος ἐστὶν;
ερμῆ· οὐ δοκεῖ· ἀθνα· τί δέ, τῶν πολεμικῶν ἐστὶν
αὐτῷ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξος τις, ἢ τὸ πᾶν βουκόλος;
ερμῆ· τὸ μὲν ἀληθές οὐκ ἔχω λέγειν, ἐπικαλεῖται δὲ χρεῖ,
νέον ὄντα καὶ τούτῳ ὀρέγεσθαι τύχῃ, καὶ βούλεσθαι ἅμ
πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας· ἀφροδῖτη· ὁ
ρῶς; οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, οὐ δὲ προσεγκαλῶ σοι τὸ
πρὸς αὐτὴν

& erubescis: Est propriū erubescere quidē ob hæc
vobis virginibus. Annuis tamen. Abite igit: &
ne difficiles sitis iudici victę: neq;
malum inferatis iuueni. nō em̄ possibile est: equalit̄ et
se pulchras oēs. Mer. Procedāus statim in Phrygiā.
Ego quidē ducens: vos vero non tarde sequimini
me: & cōfidite. Noui ego Paridē: iuuenis est pulcher:
& in reliqs amatorius: taliaq; iudicare sufficiētissius.
non ille iudicauerit male. Ve. Hoc quidem totum
bonum: & ad me dicis hoc: iustum nobis esse
iudicem. Num yō sine uxore est ip̄e? An & mulier
cum ip̄so cōuersat? M. Non oīno sine uxore ē Ve
nus. V. Quō dicis? M. Videť qdā cū ip̄o cohabitāt
ex Ida mulier: sufficiēs qdē/agrestis yō & valde mō
nō admodū adhibet mētē ip̄i videť. Cuius (tana. S;
int̄rogas? V. Alioqñ int̄rogabā. Mi. (iḡ rei grā hęc
heu ip̄e priuati huic cōicās. M. Nihil (Cōpacisceris
ua molestū: neq; de vobis: s; int̄rogabat me: (Miner
Paris ess; Mi. verū qd hoc ni? (an ne sine uxore
M. Nō noui. ait yō: q; alioqñ subie (miū anxia q̄rit:
exposito int̄rogauit me. Mi. qd iḡ (rit i mēoriā: nec
M. nō videť. Mi. qd yō rer; belli? (sine uxore ē:
ip̄i desiderii: an gl̄e cupido: v; oīno ē bu (car; est ne
M. Certe verū nō possū diceť: cōijceť yō (bulcus:
iuuenem existentem hęc appetere: velleq; (opt;
primū ip̄m esse circa pugnās. Ve. Vi
des? Nihil ego conqueror: neq; increpo/q;
ad hunc

ἰδίᾳ λαλεῖν· μεμψομοιῶν γάρ, ἢ οὐκ ἀφροδίτης τὰ τρα-
τά· ἔρμης· καὶ ἀντὶ σχεδὸν τὰ αὐτὰ με ἤρετο· διό μὴ
χαλέπῳς ἔχε, μὴ δ' οἶον μειονεκτεῖν εἰ τι καὶ ταύτῃ κατὰ
τὸ ἅπλου ἀπεκρινάμην· ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἦδη πολλὰ
προϊόντες ἀπεσπασάμεν τῶν ἀσέρων, ἢ σχεδὸν γε κατὰ
τὴν φρυγίαν ἐς μὲν· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἰλίου ὄρω, καὶ τὸ τὰς
γαρὸν ὅλως ἀκριβῶς, εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν
ὑμῶν τὸν διακαστὴν τὸν παρὶν· ἦρα· ὅπου δὲ ἐσιν ὅτι
γὰρ κ' αἰοὶ φαίνεται· ἔρμης· ταύτῃ δ' ἦρα πρὸς τὰ λαοὺς
σκοπῶ, μὴ πρὸς ἀνθρώπων ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν, ὅτι
τὸ αὐτρου ἢ τὴν ἀγέλην ὄρεσ· ἦρα· ἀλλ' οὐκ ὄρω τὴν ἀγέ-
λην· ἔρμης· τί φῆς ὅτι οὐκ ὄρεσ βοΐδινα κατὰ τὸν ἑμὸν
ὄντως ἰδοῦντο ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, ἢ
τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταδέοντα καλαιύροπα ἔχοντα, ἢ
ἀνείργοντα μὴ πρὸς ὧ διασκήδινάσθαι τὴν ἀγέλην; ἦρα
ὄρω νῦν, εἰ γε ἐκείνός ἐστιν· ἔρμης· ἀλλ' ἐκεῖνος· ἐπεὶ
δὴ δὲ πλησίον ἐς μὲν ἐπὶ τῆς γῆς εἰ δοκεῖ κατασταντέα
βοδίζωμεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἀνῶθεν ἐξ ἀφαι-
νῶς καθιπτάμενοι· ἦρα· εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιεῶμεν·
ἐπεὶ δὲ καταβεβήκαμεν ὥρα σοὶ δ' ἀφροδίτῃ προΐέναι, ἢ
ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ· σὺ γὰρ ὥς τὸ εἰκόσ' ἐμπειροσ' εἶ
τοῦ χωρίου πολλῶν, ὥς λόγος, καθελθοῦσα πρὸς Ἀγχι-
σιν· Ἀφ· ὃν σφόδρα δ' ἦρα τοῖς τοῖς ἀχθομαι τοῖς σκώμα-
μασιν· ἔρμης· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐνδιδέτριψα τῇ Ἰδῇ, ὅπότε δ' εὖ ἦρα τοῦ μερακίδου
τοῦ φρυγῶς, καὶ πολλῶν δ' αὖτε ἡλθον ὑπ' ἐκεῖνον κατὰ
παμφέβιος εἰς ἐπὶ σκοπὴν τοῦ παιδός, καὶ ὅπως ἦδη ἐν
ἀετῷ ἦν συμπαρισταίμεν αὐτῷ· καὶ συνεκοφίζον τὸν καλόν,

puati loqueris . de portioe em / & nō de Venere talia
sunt. M. Et ipsa incōsulte hęc me introgabat: iō nō
molestē adcipe: neq; puta te minus hiturā / si qppia et
simplicit rñdi. S; intea q loquimur / nūc mltū (huic
procedentes / diuellimus nos a stellis: & fere circa
Phrygiam sumus. Ego vō & Idam video / & Gar
garum totū exacte: & (si quidē nō fallor) ipm quoq;
vestrū iudicem Paridem. IV. Vbi est: non
em mihi apparet. M. Ex hac parte Iuno / ad Iguam
vide: non ad sumitatē montis: ad latus ubi
antrū & gregem vides. IV. Sed non video gre
gem. M. Quid ais: Non vides bucculas szm meū
hunc digitū / ex medijs petris procedentes: &
quendā ex scopulo decurrentē / pedum habentem: &
prohibentem ulterius dispergi gregem. IV.
Video nunc. Vtiq; ille est. M. Sed ille. Quoni
am vō ppe sumus: ad terrā (si visuz fuerit) cōsistentes
proficiscamur: ne turbemus ipm / superne de impro
uiso deuolantes. IV. Bene dicis. & sic facimus.
Postq; vō descēdius: oportunū tibi venus / pcedē et
monstrare nobis viā. tu em (ut verisimile est) experta
locum / sepe (ut sermo est) descendisti ad Anchis
sen. Ve. Non multū Iuno / his tristior scom
matibus. M. Verūtāmē ego vos ducam. etenim
ipe versatus sum in Ida / qñ lupi amabat adulescentē
phrygiū: & sepe huc veni ab illo de
missus: ut specularer puerum. & quando iam in
aglā mutatus erat / si volaui cū ipo: & parit subleuas
h (bam for

λόμ· καὶ εἶγε μέμνηται, ἀπὸ τανησι τῆς πέτρας ἀνδρῶν
ἀνὴρ πασεν· ὁ μὲν γὰρ τότε ἐτύχε σὺρίζων πρὸς τὸ ποίμνι-
ον· καταστάμενος δὲ ὕπαισθεν αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, κοίφωσ' ἑκά-
στα τῶις ὄνυξι περιβαλὼν, καὶ τῷ σώματι τῆν ἑσπὶ τῇ κεφαλῇ
λῆ' ἰσάων λακῶν, ἀνέφερε τὸν πῶϊ δα τεταραγμένον ἢ τῶ
τραχίλῳ ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέποντα· τότε εὖν
ἔγω τὴν ρύριγγα ἔλαβον, ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ
θεοῦ· ἀλλὰ γὰρ ὁ Διαιτητὴς ὄνυσι πλῆσιον, ὥς ἐπ' ὀφθαλμοῖς
πομπῇ αὐτόν· καί ῥε ὦ βυκόλε παρὶς· ἢ καὶ σὺ γε ὦ νεα-
νίσκε· τίς δὲ ὥν δ' εὖρο ἀφίξει πρὸς ἡμῶς; ἢ τίνας ταῦ-
τας ἄγεις τὰς γυναικας; ὅν γὰρ ἐπιτήδισι ὄρεο πλείη
οὕτω γε ὥσας καλῶς· ἐρ' ἀλλ' ὅν γυναικας εἰσίμ· ἤ ῥα
δὲ ὦ παρὶ, καὶ Ἀθηνῶν, καὶ Ἀφροδίτην ὄρεσ· ἡ γὰρ τὸν ἔρ-
μῃν ἀπέσειλεν ὁ Ζεὺς· ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ὠκρίσας; ἢ μὴ
δέδωθι· χαλεπὸν γὰρ ὄνδ' ἐμ· κελύει δὲ σε Δικαστὴρ γενέσ-
θαι τοῦ λαλοῦσ' αὐτῶν· ἐπεὶ δ' ἡ γὰρ φησι, καλὸς τε αὐτὸς
εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τῆν γυνῶσιν ἐπιτρέψω τοῦ δ'
ἄγωνος τὸν ὄσλον εἰσὶ ἀναγνούς τὸ μῆλον· ἄλλ'· φε-
ρ' ἰδὼ τί ἢ βούλεται ἢ καλὴ φησι λαβέτω πῶς ἂν εὖν ὦ δέσ-
ποτα Ἑρμῇ, Διὸς θεῶν ἐγὼ Διὸς αὐτὸς καὶ ἄγροικος ὢν,
Δικαστὴς γενέσθαι παραδοξοῦ θέας, καὶ μείζονος ἢ κατὰ
βουκόλον; τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ὀβρῶν μῶλλον καὶ
ἀστικῶν· τὸ δ' ἐμὸν αἶγα μὲν αἰγὸς ὀσπτερά ἢ καλῶν,
ἢ δ' ἀμαλίσ' ἀλῆος δαμάλῃος τὰχ' ἂν Δικασταί με κατὰ
τῆν τέχνην· αὐταὶ δὲ πᾶσαι τε ὁμοίως καλαί, καὶ οὐκ οἶ-
δ' ὅπως ἀντιστὰς ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μεταγέρῃ
τῆν ὕμιν ἀποσπάσας· ὅν γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως·
ἀλλ' ἐνθα ἂν ἀπεφύγῃ

mosum. & utiq; memini: ab hac petra ipsum
furripuit. Hic quidē tunc erat fistula canēs apud o-
uile. Deuolans ꝑo post ipm lupiꝛ, leniter val-
de ungubus circumuolans: & ore supra ca-
put tiaram mordens: sustuli puerum turbatum, &
collo conuerso ad ipm respicientem. Tunc
ego fistulam coepi. delecerat em̄ ipsam prę-
timore. Sed iudex hicce prope est: quapropter allo-
quamur ipm. Salue bubulce. P. Et tu quidem iu-
uenis quis proinde es, qui huc puenis ad nos? Vñ q̄s
ducis mulieres? non em̄ idoneę s̄ in montibꝫ versari
adeo pulchrę: Mer. Non mulieres sunt. Iunonem
vero o Paris, Mineruā, & Venerē vides, & me Mer-
curiū misit lupiꝛ. Sed ppt̄ quid tremis & palleſcis? ne-
time. molestū em̄ nihil est. Iubet autē te iudicem ef-
ſe pulchritudinis iparꝫ. Qñqdē em̄ ait: pulcher ipse
es, & sapiēs circa amatoria, tibi iudiciū ɔmitto. Huius
certaminis premiū scies electionis pomū. P. Age,
scio quid velit. pulchra ait/accipiat. q̄ pacto igitur do-
mine Mercuri, possē ego mortaliꝛe et agrestis exñs/
iudex fieri iopinatę speculatiōis, maioris q̄ q̄ p̄tineat
bubulcū: egdē talia iudicare/delicatorꝫ magis est (ad
urbanorꝫ. At ego capra ne capra sit pulchrior, (&
& iuuenca alia iuuenca, forsitan iudicarem ex
arte. Hę ꝑo omnes eque pulchrę sunt: neq; no-
ui, quo pacto quispiā ab altera transferatur
aspectū diuellēdo. Nō em̄ vult ituitus abſtinerē facile:
sed ubicūq; inheſerit

το πρώτων, τοῦτ' ἔχεται, ἢ τὸ παρὸν ἐπαίνει· καὶ ἂν ἐπ' ἄλλῃ μεταβῇ, κ' αἰεὶνὸν κἀλόμ' ὄρῃ, καὶ παραμένει, καὶ ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται· καὶ ὅλως περιέχεται μοι τὸ κἀλλος αὐτῶν, καὶ ὅλον περιείληφέ με, ἢ ὅκ' ὁμοίαι δ' ἔτι καὶ αὐτὸς ὥσπερ δ' ἄργος δ' ἄν' βλέπειν αὐναίμαι τῷ σώματι· Διοῦ δ' ἂν μοι καλῶς Δικασταί, πᾶσαισ' ἀποδύουσ' τὸ μῆλός· καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τόδε ταύτην μὲν εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀφελήν καὶ γυναικα, ταῦτα δ' ἐν γατέρῃ· πῶς οὐκ ὄν' χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ κρίσις; Ε· οὐκ οἶδα· πληρὸν δ' οἶδ' ἀναδύναι πρὸς τοῦ Διὸς κεκλενομένον· Ἀλεξ· ἐν τούτῳ δ' ἔρμῃ πείσαι αὐτὰς μὴ χαλεπῶς ἔχειν μοι τὰς αὐτάς· νενηκμένας, ἀλλὰ μόνων τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν Διαιμαρτίαν· Ε· οὕτως φασὶ ποιήσεις· ὥρα δέ σοι ἦν περάναι μὲν τὸν κρίσιμ'· Ἀλ· πειρασόμεθα· τί γὰρ ἄν καὶ πάθοι τις; ἐκείνῳ δέ πρῶτον εἰδέναι θαύνομαι, πότῃ ἐξαρκέσει σκοπεῖν αὐτὰς ὥς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδύσαι δείξει πρὸς τὸ αἰριβεῖν τῆς ἐξετάσεως; Ε· τοῦτο μὲν σὸν ἄν' εἴη τοῦ Δικαστοῦ· καὶ πρόσαττε δ' ἔτι καὶ θέλεις· Π· δ' ἔτι καὶ θέλω; τι μὲν ἂν εἴη βουλομαι· Ε· ἀπόδυντε δ' αὐταί· σύ δ' ἐπισκόπει· ἐγὼ δ' ἀπεστράφημ'· Ἀφρο· νολῶς δ' παρί· καὶ πρώτη γὰρ ἀποδύσομαι, δ' ὡς μάηός δ' ἔτι μὴ μόνος ἔχω τὰς ὡλὰς· καὶ λευκάς, μὴ δ' ἐπὶ βούβας εἶναι μέγα φρονῶ· ἐπίσκοπός δ' εἰμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλὴ· Ἀθῆ· μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ δ' παρί, πρὶν ἂν τὸν κεστόν ἀπόθῃται· φαρμακίος γὰρ ἐστὶ, μὴ σε καταγοντεύσῃ δ' αὐτοῦ· καὶ τοι γὰρ ἐχρήμ' μὴ δ' ὅτ' ἔτι κεκαλλωπισμένην παρῆναι, μὴ δέ τοι αὐτὰ ἐν τετρίμηνι χρώματα καθάπερ ὡς ὀκνητὸς ἔτι

primo/hoc detinet: quodq̃ p̃sens est laudat. & si in
aliud trāssert: illud q̃q̃ pulchrū videt: in illo morat: &
ob hoc propius cōprehēdit. Et prorsus confundi
tur mihi pulchritudo ip̃ar: atq̃ oīno capit me. & tri
stor. q̃ non ip̃e quēadmodū Argus toto aspicere pos
sum corpore. Videor itaq̃ mihi pulchre iudicasse: om
nibus reddēs malū. Eteṁ rursus & hoc in re est. huic
esse contigit Iouis sororem, & uxorem: has
yo filias. q̃ pacto igit nō difficile fuerit & tale iudiciū:

M. Hoc nō noui. verū nō est quare recuset Iouis
imperīū. P. Ob hoc Mercuri, crediderim ip̃as
non difficiles futuras mihi geminas deuictas: si
tm̃ oculorū deprehendero vitium. M. Sic
aiūt se facturas. Tēpus yo icūbit tibi nūc exeq̃ndi iu
Tētemus. qd̃ em̃ agat quis: illud yo pri
(diciū. P.
mum scire volo: sufficiat ne considerare ip̃as
quēadmodū se habent: an & subire nece sit, exactam
īdaginē? M. Hoc qd̃ ad te ptinebit: qui iudex es.
īpera q̃dcūq̃ velis. P. q̃dcūq̃ & volo: Nudas vi
dere desydero. M. Exuite vos. Tu yo cōtemplare.
ego auertar. Ve. Recte o Paris, & prima quidem
exuar: ut cogo oscas, q̃ non solas habeo ul
nas cādidas: neq̃ bouinis oculū p̃dita, m̃stū gloriōr. eq̃
sum oīb; similit̃ pulchra. Min. Nō prius i
(liter
psam exueris Paris, anteaq̃ cestū deponat (incan
tatrix em̃ est) ne te incantauerit p̃ ip̃m. Atqui
cōueniēs fuerat: te nō adeo coloratā huc venire: neq̃
oblitam fucis, haud aliter q̃ fornica

(tot & tātis

φαμτινὰ, ἀλλὰ θυμὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειμ. π. ἐν δὲ
γονοσι τὸ περὶ τοῦ κέστου, καὶ ἀπόθου. ἀφρο. τί οὐμ ὄνχε
καὶ σὺ Ἀθηνᾶ τῇμ κόρην ἀφελούσα, φίλῃν τῇμ κεφαλῇμ ἐπι
δεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν δικαστῆν φο
βείσ; ἢ δέδνασ μὴ σοι ἐλέγχεται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων,
ὅθεν τοῦ φοβεροῦ βλέπομενον; ἀθ. ἰδού σοι ἡ κόρυς
ἐν τῇ ἀφῆρηται. ἀφρο. ἰδού σοι καὶ ὁ κέστος. ηρα. ἀλλ'
ἀποδυσόμεθα. π. ὦ Ζεῦ, τρεῖς τιετῆς θείας, τοῦ κάλλος,
τῆς ἡδονῆς· διὰ μὲν ἡ παρθένος; ὥς δὲ βασιλικὸν αἶπὺ
καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει, ἢ ἀλνῶς αἰῶνι τοῦ Διός, ὅς δὲ
ἡδέως καὶ γλαφυρόντι, ἢ προσαγωγὸν ἐμει δίασεν. ἀλλ'
ἡ δὲ μὲν ἄλγος ἔχω τῆς ἐνδαιμονίας· εἰ δοκῇ δέ, ἢ ἰδίᾳ
καὶ ἐκάστῃ ἐπισιδεῖν βούλομαι· ὥς νῦν γε ἀμφιβολός εἰμι,
καὶ οὐκ οἶδα πῶς ὅτι καὶ ἀποβλέψω πάντῃ τὰς ὀφείας πε
ρισσώμενος. α. οὕτω ποιῶμεν. π. ἄσπιτε οὐμ αἰ Διό, σὺ
δὲ ὦ ηρα περίμενε. η. περιμένω, κ' ἄπειδάμ με ἀκριβῶς
ἴδω, ὥς σοι τ' ἄλλα ἔδω σκόπευ, εἰ καλὰ σοι τὰ δῶρα
τῆς νίκης τῆς ἐμῆς· ἢ γὰρ με ὦ πάρι δικάσῃς εἶναι κα
λὴν, ἀπάσῃς ἔσῃ τῆς Ἀσίας λεσπότης. π. οὐκ ἐπὶ δῶ
ρεις· μὲν τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἄλλ' ἄσπι πεπράξεται γὰρ
ἄσπερ ἄμ δοκῇ· σὺ δὲ πρόσθι Ἀθηνᾶ. ἀθ. παρέστηκά σοι
καὶ ταῖμ με ὦ πάρι δικάσῃς λαλήν, οὐποτε ἥττωμ ἄπει ἐκ
μάχης, ἀλλ' αἰ κρατῶν· πολεμιστῆν γὰρ σε καὶ νικηφόρον
ἀσπεργάσομαι. π. οὐδὲν Ἀθηνᾶ Δεῖ μοι πολέμου καὶ μά
χης· εἰρήνῃ γὰρ, ὥς ὅς, τα νῦν ἐπέχει τὴν φρυγίαν τε καὶ
Λυδίαμ, καὶ ἀπολεμῖτος ἡμῖν ἡ τοῦ πατρός ἀρχή· θάρ' ἔρε
δὲ, οὐ μείονεκτίσει γὰρ· κ' ἄν μὴ ἐπὶ δῶροις δικάζω
μεν· ἀλλ' ἐνδυνδε ἔδω καὶ ἐπίδου τῇμ κόρην

riā q̄ndā: s; nudā p̄chritudinē demōstrari. P. Bñ di
cunt de cestu. Depone. V. Quid igitur non
& tu Minerua galeā remouēs, tenue caput de
monstras: sed cōcutis galeam: & iudicem ter
res. An times/ne arguat glaucedinem oculo
rum, si interritus aspiciat. Min. En, tibi galea
īp̄a aufertur. V. Ecce tibi cestus. IV. Sed
exuāur. P. O lupit/portētū visiōis, o p̄chritudiez,
o voluptatē. Quā qdē virgo Min. q̄p̄ v̄o regiū qddā
& venerāde icedit: & vere digna ē loue: aspe (luno
iucūdo ac benigno qdā: blādeq; s̄brisit. S; (ctu p̄ide
iam satis habeo foelicitatis. Si videt, priuatim
ad unāquāq; inspicere volo. q̄p̄ nūc quidē ābiguus sū
& non noui ad quid respiciā, undiq; aspectum di
uellens. V. Sic faciāus. P. Abite igit̄ vos duę. tu
v̄o luno mane. I. Maneo. & post q̄p̄ me exacte
videris: t̄pus erit tibi & alia iā cōsiderare. si pulchra tibi
vincā ego. Si em̄ me Paris, iudica (dona mea videāt:
chrā: totius eris Asię dñs. P. Nō cer (ueris eē pul
na q̄ nobis accedēt/ver; alia cōiecturā faciēt (te do
q̄ videbunt. Ver; tu accede Miner. Mi. Ad sū tibi.
Et post q̄p̄ me o Paris, iudicaueris pulchrā: nūq; victus
pugna/s; sp̄ vicēs. bellicosū em̄ te, victoriā (abibis ex
reddā. P. Nihil Min. opus ē mihi bello (referentē,
gna. pax em̄ (ut vides) nūc hab; Phrygiā & (& pu
Lydia;: & sine bello nobis ē patrię p̄cipatus. Cōfide
v̄o. nō minus habebis. equidē nō p̄p̄t dona iudicabi
mus, Sed induere nunc: imponeq; galeam.

Ἰκάνωσ γὰρ ἐπὶ σὺν· τὴν Ἀφροδίτην παρθένα καιρόσ· ἄφ
ἀπὶ σοὶ ἐγὼ πλυσίον, καὶ σκόπει καὶ ἐμὰ κριβύσσ· μινδὲν
παρὰ τρέχωρ, ἀλλ' ἐνδοατρίβωρ ἐκαστῶ τῶν μελῶν· ἐς δὲ
θέλεισ ὃ καλέ, καὶ τὰδε μου ὀκονοσ· ἐγὼ γὰρ πάλαι ὃ
ρῶσα σε νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁπδίουρ ὄν· οἶδα, εἰ τίνα ἐτε
ρην ἢ φρίγναι τρέφει· μοσκαρίζω μέρ τοῦ κάλλους· ὅτι τίς μα
δὲ τὸ μὴ ἀπολιπῶντα τοὺς σκωπέλυσ· ἢ ταντασὶ τὰς πέ
τρασ κατ' ὅστυ ζῆρ, ἀλλὰ διαφθείρειμ τὸ κάλλος ἐν ἐρι
μιά· τί μέρ γὰρ σὺ ἀπολαύσειας τῶν ὀρῶν; τί δ' ἄν ἀπο
ναντο τοῦ σου κάλλους αἰ βάεσ; ἐπρεπε δὲ ἦν σοὶ γυναι
μικένοι, μὴ μέρ τοι ἀγρικὸρ τίνα καὶ χωρίτηρ, δῖαι κατὰ
τὴν ἴδην διγυνάμεσ, ἀλλὰ τίνα ἐκ τῆσ Ἑλλάδος, ἢ ἀργυ
ρεν, ἢ ἐκ κορίνθου, ἢ Ἀρκαίαν· δίαπερ ἢ Ἑλένη εστὶ νέα,
καὶ καλὴ, καὶ κατ' ὀνδέρ ἐλαττωρ ἐμοῦ· καὶ τὸ δὴ μέγ
στον, ἐρωτικ· ἐκέμν γὰρ εἰ καὶ μόνον θεάσαι τό σε, δῖα
ἐγὼ, πάντα ἀπολυποῦσ, καὶ πικρὰ σχοῦσα ἐαυτὴν ἐκθε
τορ ἔττει καὶ συνοικίσει· πάντως δὲ καὶ σὺ ὀκίκοάσ τί
περὶ αὐτῆσ; π· ὀνδέρ ὃ Ἀφροδίτη· νῦν δὲ ἦλθέωσ ἄρ ὀ
κούσων μί σου τὰ πάντα ληγόν μένος· α· αὕτη θυγάτηρ
μέρ εστὶ λήδασ ἐκεῖνος τῆσ καλῆσ, ἐφ' ἣν δ' Ζεὺς κατέστη
κύκλὸς γερόμενος· π· ποία δὲ τίς τὴν ὄψιν; α· λει
κὲ μέρ, δῖα μ' ἐκός ἐκ κύκλου γεγενήμενη· ἀπολὴ δὲ, ὥσ ἐμ
ῶν τρεφείσα· γυμνάσ τὰ πολλὰ καὶ παλαιαίσι κη, καὶ ὀντω
δὴ τί περὶ σποῦδα στοσ, ὥστε ἢ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσ
θαι τοῦ ἐμσέωσ, ἄωρα εἶτι ἀρπάζαντοσ· ὀν μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ
περ εἰς ὀσμὴν κατέσθ, πάντες δι ὀρίσοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ
τὴν μετσίαν ἀπὸ νηυσ· προσηρίθι δὲ μενέλαος τοῦ πελο
ποιδῶν γένους· εἰ δὲ θέλεισ, ἐγὼ σοὶ καταπαράξομαι τὴν γὰ

sufficiens em̄ vidi te. Venerē adesse tempus est. V.
Ipa tibi ego ppe sū. cōtēplare undiq̃ diligē. n̄hil
ōmittens: sed imorans unicuiq̃ membrorū. Si vero
vis o pulchre, & hęc mea audi obsecro. Ego olim vi
dens te iuuenem pulchrū qualē vix noui, si alte
rū Phrygia nutriat. bt̄m yō te reddā pfchritudine. Cō
yō hoc: q̃ nō relinquēs scopulos & hāce pe (q̃ror
tras/in urbe viuis. equidē corrupis formā in soli
tudine. Quid em̄ tu frui queas mōtib? qd deniq̃ cu
rant tuā pulchritudinē boues? Deceret nāq̃ iā te uxo
rem ducere: nō agrestem & indigenā, quales in
Ida mulieres sūt: sed quandā ex Grēcia, Argo,
vel Corintho: aut certe Lacenā, q̃p Helena est iuuenis
& pulchra, nihilq̃ minor me. Et hoc maxi
mum: amatoria est. Illa em̄ si solū spectauerit te: noui
ego: omnia relinquet: & letam se tra
dens/sequet: & cohabitabit. Nū yō audieris nōnihil
de ipsa? P. Nihil Venus. Nunc yō iucunde au
direm, te omnia narrante. V. Hęc filia
est Ledæ illius pulchrę, ad quā Iupiter deuolauit
cygnus factus. P. Quā yō ipa ē aspectu? V. Cā
dida, quēadmodū verisise est eē ex cygno pgenitā. te
ouo pducta: exercēs se sepe: & lu (nera deniq̃: & in
utiq̃ affectabil: ut & bellū ppe ipaz (ctatrix. & adeo
Theseo/intēpestiue adhuc eā rapiēte. verē em̄ (fuerit
q̃ ad florē etatis deuenit: oēs optimi achi (uero post
desponsationē obtulerūt se. Dolectus yō (uorē ad
poneso gñe. Att̄n si velis, ego (Menelaus ex Pelos
i (tibi pficiā nū

μοι π. πῶς φῆς, τὸν τῆς γεγαυμένης; Α. νέος ἐστὶ
σύ καὶ ἄγριος. ἐγὼ δὲ οἶδα ὥς χρὴ τὰ τοιαῦτα δεῖν.
π. πῶς; ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι. Αφρο. σύ μὲν
ἀποδομῇσεις ἐπὶ θέῳ δὴ τῆς ἑλλάδος. καὶ περὶ δὲ ἀφί-
κη ἐστὶν ἡ Λακεδαιμόνα, ὅφεται σε ἡ ἑλένη. τίντε ὑδερ δὲ
ἐμὸν ἄν εἴη τὸ ἔργον; ὥπως ἐρασθήσεται σου, καὶ ἀπολυν-
θήσεται. π. τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναι μιν δοκεῖ, τὸ ὥπως
λυποῦσαν τὸν ἄνδρα, ἐθελῆσαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνελ-
θεῖναι. Αφρο. δῶρ' εἰ, τοῦτον γένεα παῖδε γὰρ μοι
ἐστὸν ἄνω καλῶ ἴμερος, καὶ ἔρωσ, τοῦτω σοι παραδώσω
ἡγεμόνε τῆς δαυὶ γεννησόμενῳ, καὶ ὁ μὲν ἔρωσ δ' ἄλλω πα-
ρελθὼν ἐς αὐτὴν, ἀναγκάσει τὴν γυνῆκα ἔρᾳ, ὃ δ' ἴμερος
αὐτῷ σοὶ περιχέεισ τοῦτ', ὅπως ἐστὶν ἴμερτόν τε, θέσει καὶ
ἐράσμιον. ἢ αὐτὴ δὲ συμπροῦσα δεικνύμαι καὶ τῶν κα-
ρίων ἀπολυνδεῖν, ὅπως αὐτὴν ἀναπείσομεν. π. ὅπως
μὲν τόχα χωρήσει ἄνθρωπος ὃ Ἀφροδίτῃ. πλὴν ἔρω γέ ἡ δὴ
τῆς ἑλένης, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ ὅρᾳ αὐτὴν διοικῶ, καὶ
πλέω ἐν αὐτῇ ἑλλάδος, καὶ τῇ σπάρτῃ ἐπιθεμῶ, ἢ ἐπ' αὐ-
νὴν ἔχωρ τῇ γυνῆκα, ἢ ἄχθομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦτα
ἡδὴ ποιῶ. Αφρο. μὴ πρότερον ἐρασθῆς ὃ πάρι, πρὶν ἐμεῖ
τὴν προμνήστρια καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι τῇ κρί-
σει. πρέπει γὰρ καὶ νικηφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι, ἢ ἔορ-
τάξιν ἅμα καὶ τοὺς γάμους, καὶ τὰ ἐπινηκία. πάντες
γὰρ ἐνεστί σοι τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τοῦτον τοῦ
μύλον πριάσθαι. παρὶς. δέδοικα καὶ μιν ἀμειψέσθαι
μετὰ τὴν κρίσιν. Αφροδίτη. βούλει ἐπομόσομαι; πα-
ρὶς. μὴ αὖ μῶς, ἀλλ' ὑπόσχου πάλιν. Αφροδίτη. ὑπὶ
σχοῦμαι δὴ σοὶ τὴν ἑλένην.

ptias. P. q̄ pacto ais, eius q̄ iā nupta ē? V. Iuuēs es
tu & agrestis: ego aut̄ scio quō opteat talia facere.
P. Quomodo? volo em̄ & ip̄e scire. V. Tu
peregrinaberis ut speculeris Gr̄ciā. & postq̄ puene-
ris in Spartam/ videbit te Helena. Tū vero
mei fuerit operis, quō amore capiat tui: & sequa-
tur. P. Hoc ip̄m & mirabile eē mihi videt: vt de-
serat virū: velitq̄ barbaro ac hospiti iungi
nauigio. V. Confide. huius rei causa pueri mihi
& duo pulchri, Desideriū, & Cupido, hos tibi p̄bebo.
duces vię futuros. & Cupido prorsus ac-
cendet ip̄am: cogetq̄ mulierē amare. Desiderium
tibi ip̄si imissuz, si qd in te est desiderabile, ponet &
amabile. Ip̄a yō altans/ rogabo & Gra-
tias ut sequant: oēs q̄ sic ei p̄suadeamus. P. Quō
forsitan procedat incertū est Venus, verū amo iam
Helenā: neq̄ noui quō: & itueri ip̄az mihi videor: na-
uigoq̄ statim in Gr̄ciā: & ad Spartā p̄fiscor: ac ar-
deo habere mulierē: & tristor q̄ non omnia hæc
facio. V. Non prius amatus fueris Paris, q̄ me
d̄spōdēdi mediatricē, et nuptiarū ducē d̄signaueris iu-
dicio. decet em̄ & me victoriā r̄ferētē vob, si p̄adeē: ce-
lebrareq̄ pari nuptias & p̄mia victoriæ. omnia
em̄ insunt tibi: amorē, pulchritudinē, & nuptias hoc
pomo comparare. P. Timeo ne me neglexeris
post iudicium. Venus. Vis iurem? Pa-
ris. Nequa q̄, sed promitte rursus. Ve. Pro-
mitto utiq̄ tibi Helenam

παραδώσειν γυναικα, και ἀκολούθησιν γε ἐπ' αὐτόν, ἢ ἀφ' ἑ
ξέσθαι παρ' ὑμῶν εἰς τὴν ἑλιν, και αὐτὴ παρέσομαι, και
συμπεράσω τὰ πάντα. π. και τὸν ἔρωτα, ἢ τὸν ἴμερον,
και χάριτας ἄξις. Α. θάρ' ῥε, και τὸν πόδον, ἢ τὸν ἔ
μέναιον πρόσ τούτας παραλῆχομαι. π. θυκοῦν ἐπὶ τοῖ
ταις δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τοῖς τοῖς λαμβάνει.

καὶ ἄρεωσ, και ἔρμου.

ΑΡΕΣ.

ἦ κονσας ὦ ἔρμῃ, δῖα ἠπειλῆσεν ἡμῖν δ' ἐνός, ὥς ὑπερ
παικὰ και ἀπειθῶνα. ἢ ἠδελίσσω φησιν, ἐγὼ μερ' ἐκ τοῦ θυ
ρανου σείρω καθίσω, ὑμεῖς δ' ἢ ἠσσοκρεμίσθοντες κατα
σπῶν βιάσθε με μάτηρ πονήσατε. ὅν γάρ δὴ καδελκύσει
τε. εἰ δὲ ἐγὼ θελήσωμι ἐνελκύσαι, ὅν μόνον ὑμῶς, ἀλλὰ ἢ
τὴν γῆν ἅμα και τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωρίω. ἢ
τ' ἀλλὰ δ' ὅσα ἢ σὺ ἀνέκοας. ἐγὼ δὲ δ' τὶ μὲν καθ' ἐν ὅσων
ταμ' ἀμείνον και ἰσχυρότερός ἐστιμ, ὅνκ' αὖ ἀρνηθῆιν, ὁμοῦ
δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν ὥς μὴ καταβαρῆσαι αὐτόν
κ' αὖ τὴν γῆν κ' αὖ τὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, ὅνκ' ἄρ πεισ
θείμ. Ε. εὐφῆμαι ὦ ἄρες. ὅν γάρ ἀσφαλές λέγειν τὰ τοῖ
αὐτά, μὴ και τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας. Α.
οἶει γάρ με πρόσ πάντα ἄνταῦτα εἰπεῖν. ὅνκ' δὲ πρόσ
μόνον σέ. ὅν ἐχεμυθεῖν ἢ πισάμην. δ' γοῦν μάλιστα γελοι
ον ἐδοξέ μοι ὀκνοῦντε μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, ὅνκ' ἄρ διναί
μην σιωπῆσαι πρόσ σέ. μέμνημαι γάρ ἐν πρό πολλοῦ δ
πότε δ' ποσειδῶν, και ἢ ἠΐρα, και ἢ Ἀθηνᾶ ἔπαναν σάντες ἔπε
βούλευσαν ἐξυλῆσαι αὐτόν λαβόντες, ὥς παντῶς ἢ δὲ
διας, και ταῦτα τρεῖς ὄντας. ἢ εἰ μὴ γέη θέτις κατελεί
σασα ἐκώλεσεν αὐτῷ σύμμαχον βριάρῶν ἑκατό' χεῖρας ὄν
τας, κ' ἄρ ἐδέδετο αὐτῷ κεραινώ και βροντῇ. ταῦτα λογιζο.

traditurā me tibi uxorē: & q̄ seq̄ curauero ip̄am s̄s ac
nire ad vos Troiā: ip̄aq̄ adero/ (pue
cooperando oīa. P. Nunq̄ Cupidinē/ Desideriū/
& Gratias adduces? V. Cōfide. Desideriū/ & Hy
meneū ultra hos adducam. P. Igitur ob hęc
do tibi pomum: ideoq̄ adcipe.

21. Mars. & Mercurius. MARS.
Audistis Mercuri, q̄lia mīatus est nobis Iupit̄: q̄ sup
ba & absurda? Si voluero ait, ego ex coe
lo catenā demittam: vos v̄o si suspēsi huic/ detra
here me conemini: frustra laborabitis. nō em̄ me deor
tis. Si v̄o ego voluero sursum trahē: nō solū (sū trahē
trā s̄s & mare cōuehēs/ in sublime ferā. & (vos/ s̄ et
alia q̄cūq̄ & tu audiuisti. Ego v̄o, q̄ cū unoq̄q̄ signū
sit melior & fortior, nō negauerī. verē (lati collatus,
tñ tot & tantis p̄stare: ut nō gravitate vincamus ip̄s /
etiā si terrā/ etiā si mare adiunxerimus, non cre
diderī. Mer. Bona verba Mars. nō em̄ tutū ē dices
lia. ne & aliqd sortiamur ob petulantia. Ma. (re ta
Num putas me apud oēs hęc dicere? Im̄o v̄o ad
te solū: quē loquēdo cōtinentē sciebā. q̄d igiŕ maxime
culū vīsum est mihi audiēti inŕ minas/ nō pos (ridis
sum tacere apud te. Memi em̄ nō ita mīto ante, quan
do Neptunus/ Iuno/ & Minerua insurgentes, machi
nati s̄t, cōprehensū ip̄s in vincula cōjicere: q̄nto p̄e for
midarit. & id tres dūtaxat Deos. & nisi Thetis misera
ta, vocasset ip̄i auxiliatorē Briareum centimanum,
et em̄ ligatus eēt ip̄o cū fulmine & tonitru. Hęc reuol

μένω ἐπὶ αἷ μοι γένηται ἐπὶ τῇ καλλιερμίδι αὐτοῦ. Ε.
σιώπα. ἐνφύμει. οὐ γὰρ ἀσφαλές οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε
μοι ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

ΚΒ'

πανός, καὶ ἑρμού.

ΕΑΝ.

Χαίρει δὲ πάτερ ἑρμῆ. Ερ. νῆ καὶ σύ γε ἀλλὰ πῶς ἔγωγε
σὸς πατήρ; Ε. οὐκ ὁ κυλλήνιος ἑρμῆς ὡς τυχεύεις;
Ε. καὶ μάλα. πῶς οὐρ υἱὸς ἐμὸς εἶ; Ε. μοιχιδίβος
εἰμι ἐξ ἔρωτός σοι γενόμενος. Ε. νῆ Δία, τράγου ἴσως τι
νόσ μοι χεύσαντος αἶγα. ἐμὸς γὰρ πῶς κέρατα ἔχωρ, καὶ
ῥίνα τοιαύτην, καὶ πύγωνα λάσιον, καὶ σκέλη διχμηλὰ καὶ
τραχηλὰ, καὶ οὐράν ὑπὲρ τὰς πτεγὰς; Ε. δ' ὅσα ἀμάρτυ
σκώησ' εἰς ἐμέ τόν στυγερὸν υἱὸν δὲ πάτερ, ἐπονείδιστον
ἀποφαίνῃ, μᾶλλον δὲ σεαυτὸν, ὅς τοιαῦτα γεννᾷς καὶ παι
δοποιεῖς. ἐγὼ δὲ ἀναίτιος. Ε. τίνα δὲ καὶ φῶς σου μι
τέρα; ἢ πον ἄλαθον αἶγα μοιχεύσας ἔγωγε; Ε. οὐκ αἶ
γα ἐμοίχευσας, ἀλλ' ἀνάμνησιν σεαυτὸν ἔρωτε ἐν Ἀρκα
δίᾳ παῖδά ἐλευθέραν ἐβιάσω, τί λακωντὸν λαόν τινος
τεῖος, καὶ ἐπὶ πολλὴν ἀπορτίεις; τῇ ἱκαρίῳ λέγω πινελότῳ.
Ε. εἴτα τί παθοῦσα ἐκείνη αὐτ' ἐμοῦ τράγω σε δ' μοι οὐ
τεκεν; Ε. αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοὶ ἔρω. ὅτε γὰρ με ἐξέ
πεμψε ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν, ὡς πᾶσι, μητρὶ μὲν σου ἔφη, ἐγὼ
εἰμι πινελόπῃ ἢ σπαρτιάτις, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν
ἔχωρ ἑρμῆν τὸν μαίᾳς τὸν Διός. εἰ δὲ κερὰς φόρος καὶ τρα
γος κελὺς εἶ, μὴ λυπέτω σε. ὥστε γὰρ μοι συνῆν ὁ πατήρ
ὁ σὸς τράγω σεαυτὸν ἀπεικάσμεν ὡς λάθω, καὶ διὰ τοῦτο δ'
μοι οὐκ ἀπέβησ' τῷ τράγω. Ε. νῆ Δία, μέμνημαι παῖδας
τί τοιοῦτον. ἐγὼ οὐρ δ' ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, ἐτι ἀγένη
ος ἄντ' ὅς ὡρ' σὸν πατήρ κελύσσομαι, καὶ γέλῳτα ὀφλήσω.

uenti/libebat mihi ridere ob iactantiā ipsius, Mer-
Sile, Bona verba. non em̄ tutū est tibi dicere: neq; mi-
hi audire talia.

22 Panis. & Mercurij. PAN.

Salve o pat̄ Mercuri. M. Et tu qdē salve. s; quō ego
tuus pat̄ sum? P. Nōne cyllenius Mercurius tu es?

M. Et maxime. q̄ pacto igit̄ filius meus es? P. Il-

lū ex amore tibi factus. M. Per Iouē, for-

(legitius

ius mēchātis cū capra. meus em̄ quō cor (sit an alicu-

us, nasū talē, barbā hirtā, tibias bifidas (nura hēat fili-

hirsutas, p̄inde caudā sup̄ nates. P. Quot cōui (&

cia congefferis in me tuū filiū o pat̄, vituperabilem

dēm̄rādo: magis teip̄z otamināt, q̄ tales generas gna-

tosq; p̄creas. at ego culpa vaco. M. Quā v̄o ais tu

trē: vel ubi latui/q̄n cū capra rē haberē e-

(am mas

pra mēchatus es: s; om̄iscē tecū si (go? P. nō cū ca-

dia puellā liberā violaueris: qd̄ mordēdo (alīn̄ i Arca

ris: & tandē dubitas: Icarī dico Penelopē. (digitū q̄

M. Deinde quid agens illa/ ex me hirco te sūsemp-

perit? P. Ip̄ius sermonē tibi dicam. Quādo me e-

misit in Arcadiam: o fili, mat̄ quidē tua ait, ego

sum Penelope lacēna: patrē cognosce deum

hñs Mercuriū Maię & Iouis filiū. Q; v̄o corniger hir-

tusq; tibias es/ ne molestet te. q̄n em̄ mihi coi-

(suis

ille tuus, hirco seip̄z sūsemp fecit, ut lateret: & (bat pat̄

mis̄cedis hirco. M. Per Iouē, memī me (ob hoc si-

tale qd̄. Ego igit̄ q̄ ob p̄chritudinē magnū sa- (fecisse

bisexñs, tuus pat̄ vocabor: & risū (p̄fēs, adhuc ibe-

(captabo

παρὰ πόσιν ἐπὶ τῇ ἐνταλίδι· π. καὶ μὴν οὐ κατὰ σῶμα
νῶ σε ὡς πᾶτερ, μυστικός τε γὰρ εἰμι, καὶ σιγῇ ζωπᾶν κα-
τὰ πυρὸν, καὶ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἐμοῦ ἀνευ ποιεῖν δύναται, ἀλλὰ
ἐταίρον καὶ βιολώτην πεποίηκε με καὶ ἡ γούμαι ἀπὸ χοροῦ.
καὶ τὰ ποίμνια δὲ εἰθεῖσαι ἰδὼν ὁ πόσιος παρὶ τέγεα καὶ
ἀνὰ τὸ παρθένιον ἔχω, πάντ' ἡσθήσῃ. ἄρχω δὲ καὶ τῆς ἄρχας,
δίας ἀπαύσας, πρώην δὲ καὶ Ἀθηναίους συμμαχίᾳ σὺ δὲ
ἡρίσαντα ἐμ' μαρτυρῶν, ὥστε καὶ ἀριστέϊε μ' ἤρεθ' ἡ μοί τὸ ὑπὲρ
τῆς ἀκροπολεως σπῆλαιον. ἡ γούμ' ἐς Ἀθήνας ἔλθῃ· εἴσῃ δὲ
σομ' ἐκεί τοῦ παντός ὄνομα. β. εἰπέ δέ μοι, γεγάμικας ὡς
πάντ' ἡδὲ τοῦτο γὰρ οἶμαι καλοῦσί σε. π. δυοῖα μὲν ὡς πᾶ-
τερ, ἑρωτικός γὰρ εἰμι, καὶ οὐκ ἀν' ἀγαπήσασαί με συνῶν μὲν
β. τῶς αἰετὶ δαλαδὴ ἐπιβαίνει· π. σὺ μὲν σκώπτεις.
ἐγὼ δὲ τῇ τε ἡχῇ καὶ τῇ πύτνι σύνεμι, καὶ ἀπάσαις τῶν
τοῦ Διονύσου μαινάσι, καὶ πάντοπον δάλομαι πρὸς αὐ-
τῶν. β. οἶσθα δὲ ὅτι χάρις ὡς τέκνον, ταπρῶτα αἰ τοῦτ'
μοι. π. πρόστατε ὡς πᾶτερ, ἡμεῖς δὲ ἰδὼμεν ταῦτα.
β. καὶ πρόσθι μοι καὶ φιλοφρονῶν, πατέρα δὲ ὄρα μὴ
καλέσῃς με ἀπαύοντός γε τίνος.

καὶ Ἀπολλωνος. καὶ Διονύσου. ΑΠΟΛΛΟΝ.

τί ἂν λέγοιμεν ὁμομητρίους ὡς Διόνυσέ, ἀδελφούς οὐν,
τας ἑρωτά, καὶ ἑρμαφρόδιτον, καὶ πρίαντον ἀνομοίους ὄν-
τας τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπὶ τῶν εὐματῶν ὡς μὲν γὰρ πάγκα-
λος, καὶ τοξότος, καὶ δύνάμει οὐκ μικρὰν περιβεβλημένος,
ἀπάντων ἀρχῶν. ὁ δὲ ἦλθ' καὶ ἡμίονος, καὶ ἀμφίβα-
λος τῇρ' ὀπίμ, οὐκ ἂν διακρίναίς· εἴτ' ἐφάβος ἔστιν, εἴτε καὶ
παρθένος. ὁ δὲ καὶ πέρα τοῦ ἐνταλῶντος ἀνδρικός ὁ πρῶ-
τος. Δ. μὴ ἐμ' θανμάσῃς ὡς Ἀπολλόν, οὐ γὰρ ἡ Ἀφροδί-

apud oēs ob foelices liberos. P. At q̄ dedecorifue-
ro tibi pat̄: musicus etem̄ sum: & fistula ludo mltū cō-
cinne. & Bacchus nihil sine me facere potest: sed
socium choreę fecit me: & duco ipsi chorum.

Verū ōiūlia si spectaueris mea/ q̄t circa Tegeā/ &
supra Partheniū hēo: valde miraberis. Impero ŷo Ar-
dię totę. Prius ŷo & Atheniēsi bō auxiliatus/ sic (ca-
strēnue rē gessi i Marathone: ut & p̄mū erectū sit mi-
sumitate urbis antrū. Si igit̄ Athenas iueris: scis (hi in-
tū illic Pan nomē hēat. M. Dic mihi: duxi (es q̄n-
Pan: lā em̄ hoc (ut puto) iuitabūt te. P. (sti uxore
ter, amator, em̄ sū: & nō amarē rē hñs cū (Neq̄ p̄ pa-
M. Capras vicz cōscēdis. P. Tu qdē mor̄ (unicā.
at ego cū Echo/ & Piti coeo: cūq̄ omnibus (des.
Dionysij menadibus. deniq̄ valde affector ab i-
p̄is. M. Nosti igit̄ i q̄ gratificeris fili, primz petēti
mihi: P. Impera pater, nos viderimus illud.
M. aggredere me: comit̄q̄ alloq̄re. patrē ŷo vide ne
appellaueris audiente aliquo.

23

Apollinis, & Bacchi.

APOLLO

Quid rei ē: dicēus ne eadē matre genitos Bacche, frēs
Cupidinē, Hermaphroditū, & Priapū: inæq̄les existē-
tes/ formas & studia gēlia hñtes: Hic etem̄ oīno pul-
cher, sagittarius, & vi non parua stipatus
oībō impat. Alius ŷo effœminatus, semiuir, & ābigu-
us aspectu: nec facile discernas, adolescens ne, an
virgo. Alius aut̄ ultra q̄ deceat virilis est Pria-
pus. B. Nihil mireris Apollo, non enim Ves-

k

τη αἰτία τούτων, ἀλλὰ οἱ πατέρες διδάτοροι γεγενημένοι, ὧς
που γε καὶ ὁμοπατέριοι πολλοὶς ἐκ μίᾳς γαστρός ὁ μὲν
ἄρσῃ, ἔδε θύειν, ὥσπερ ἡμῖς γίνονται. Α. καὶ ἄλλ' ἢ
μῖς ὁμοιοὶ ἐς μὲν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύομεν. τοῖόται γὰρ
ἅμφω. Δ. μέχρι μὲν τοῖον τὰ αὐτὰ ὧς πολλοί,
ἐκῆνα δὲ οὐκ ὁμοία. δ'τι ἢ μὲν ἄρτεμις ξεροκτενεῖ ἐρ σκυ
θαις, σὺ δὲ μαντεύῃ καὶ ἰᾷ τοὺς κάμνοντας. Α. οἷα γὰρ
τῇ ἀδελφῇ χαίρειν τοῖς σκύθασι, ἢ γε καὶ παρ' ἐκείνου
ἦν τις ἔλθῃ ἀφ' ἡμετέρων ἐς τὴν ταυρικὴν συνεκπλεύσας
μετ' αὐτοῦ, μυσσάτομένη τὰς σφαγὰς. Δ. εὐγε ἐκείνη πα
οὔσα. ὁ μὲν γὰρ τοι πρίαπος ὡς γελῶν γὰρ τί σοι δηγῶμαι
μαί. πρῶτον ἐν λαμπάκῳ γινόμενος, ἐγὼ μὲν παρ' αὐτῇ
πόλιν, ὁ δὲ ὑποδεχόμενός με, καὶ ξενίσας παρ' αὐτῷ, ἐπει
θὴ ἀνεπαναστάμεθα ἐν τῷ συμπόσι, ὡς ἰκανῶς ὑποβεβρεγμέ
νοι, κατ' αὐτὰς πεμέσας νύκτας ἐπαναστάς ὁ γενναῖος
αἰδοῦμαι δὲ λέγειν. Α. ἐπεῖρα σε. Δ. τοιοῦτόν ἐστι.
Α. σὺ δὲ τί πρόσ ταῦτα. Δ. τί γὰρ ἄλλο; ἢ ἐγέλασται.
Α. εὐγε, τὸ μὴ χαλεπῶς μὴ δὲ ἀγρίως. συγγνωστός γὰρ
εἰ καλὸν σε δ' τὸς οὐτὰς ἐπεῖρα. Δ. τούτου μὲν οὐκ ἐνεκα καὶ
ἐπὶ σέ ἄρ' ὧς πολλοὶ ἀγάγαι τὴν πείραν. καλὸς γὰρ σὺ καὶ
κομῆτης, ὡς καὶ ἠέροντα ἄν σαι τὸν πρίαπον ἐπιχειρῆσαι.
Α. ἀλλ' ἐν ἐπιχειρήσει γε ὧς δίδόνσε, ἔχω γὰρ μετὰ τῆς
κάμῃς καὶ τόξα.

καὶ

Ἑρμοῦ. καὶ μαίᾳς.

ΕΡΜΗΣ

ἵνατι γὰρ τις ὧς μήτε ἐν ἐνρανῶ θεὸς ἀδελωτέρως ἐμοῦ;
Μ. μὴ λέγε ὧς ἐρμῇ τοιοῦτον κηδέμ. Ε. τί μὴ λέγω; ὅσα
τοῦ αὐτὰ πράγματα ἔχω μόνος κάμνον, καὶ πρόσ τοσαύ
τας ὑπηρεσίας διασπώμενος, ἔωθε μὲν γὰρ ἐξαναῖνται.

nus causa huius est: sed patres differētes. quemad-
modū & ex eodē p̄re geniti, sepe ex uno v̄tre unus
mas/ alia femina p̄dit. sic estis & vos geniti. A. Pro
nos sises sumus: & eadē exercēus studia. sagit (secto
ambo sumus. B. Verū qd ad arcū ptinet, (tarij em̄
At illa ip̄aria: q̄ Diana hospites inficit (hmōi s̄t Ap-
thas: tu v̄o vaticinaris mederisq̄ egrotis. A. (it̄ Scy-
sororē gaudē Scythis: s̄ illa & p̄parata ē (Tu putas
si qs gr̄cus pueniat aliq̄n in Tauricā/ simul nauigare
cum ip̄o: odio prosequēs cēdes. B. Euge illa sic fa-
ciat. Porro quid de Priapo? Ridiculū q̄piā tibi narra-
bo. Nup̄ in Lampſaco eram: accesseramq̄ ad
citātē. ille suscipiēs me/ et hospitium p̄bēs ap̄d ip̄s; post
q̄ cessaueramus a symposio sufficient̄ satura-
ti: post hęc media nocte insurgens ille generosus.
tamē vereor dicere. A. Tentauit te? B. Hoc est.
A. Tu v̄o qd ad hęc? B. qd em̄ aliud facerē? nisi.
A. Euge hoc nō moleste feras, neq̄ rustice, venia em̄
si te sic pulchrū tētavit. B. huius igit̄ rei gr̄a (dignus
erga te Apollo exerceat tētationē. pulcher em̄ es tu et
comatus: ut sobriū tibi Priapum allicias.
A. Sed non tentabit Dionysī. habeo enim cum
coma & sagittas.

22 Mercurij. & Maia: MERCVR.

Est quis ma'ter, in coelo deus inferior me?

Ma. Ne dixeris Mer, qd istiusmodi. Mer. qd nō di-
tot & tāta negocia hēo solus laborās, i tā mul- (cā: q̄
ta mīsteria distractus. Mane surgenti

σάϊρειν τὸ συμπόσιον δέει, καὶ διασφύσασθαι τὴν ἐκκλησίαν·
ἀμ· εἴτα ἐνδεήσαντα ἕκαστα, παρυστάσθαι τῷ Δίῳ, καὶ δια-
φέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ὄντων καὶ κατὰ ἡμέ-
ρας φοροῦντα καὶ ἐπανελθόντα ἐπὶ κεκοιμημένους παρατιθέναι
τὴν ὁμβροσίαν, πρὶν δὲ τὸν νεώτερον τοῦτον ὁμοχόρην κει-
νὴν τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχου· τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μὴ
δὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δέει με καὶ τότε τῷ
πλούτῳ ψυχὰς γωγῆν, καὶ νεκροπομπὴν εἶναι, καὶ παρεσ-
ταί τῷ δικαστηρίῳ· ὃν γὰρ ἡκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν
παλαίστραις εἶναι, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥή-
τορας ἐκδιδάσκειν ἄλλ'· ἐπὶ καὶ νεκρικὰ σὺνδνα πράττειν με-
μερισμένον· καὶ τὰ μὲν τῆς διδασκείας τέκνα παρ' ἡμέρας ἐκ-
τεροῦ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ᾧ οὐκ ἐστὶν, ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν καὶ ταῦτα καὶ κείνα ποιεῖν ἀναγκαῖον· καὶ ὁ μὲν ἄλλοι
μήνισιν καὶ σεμέλῳ ὑπὸς ἐκ γυναικῶν λυσθέντων γενόμενοι ἐν-
κοῦνται ἀφρόντιστοι, ὁ δὲ μαίισ τῆς Ἀτλαντοῦς διακονοῦ
μοὶ αὐτῷ· καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ Σιδωνοῦ παρὰ τῆς
καὶ μὲν συλατρός, ἐφ' ἧν πέπεμφέ με ὁ νόμος ὅτι πρῶ-
ται ἡ παῖς, μὴ δὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφεν αὐτὸς ἐς τὸ Ἀρ-
γος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην· εἴτ' ἐκείθεν ἐς βοιωτίαν φη-
σίμ, ἐλθὼν ἐμ παρὸς τὴν Ἀντιόχην ἰδέ· καὶ ὁ λῶς ἀπηγο-
ρευμένη ἔστι· εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἀρῆξιωσα πε-
πράσθαι, ὥς περ δι' ἐμ ἡ κακῶς λυγρεύοντες· μετὰ ταῦ-
τα ὁ τέκνον, καὶ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίᾳ ὄν-
τα, καὶ νῦν, ὥς περ ἐπέμψης, σὺ βεῖ ἐς Ἀργος, εἴτα ἐς τὴν
βοιωτίαν, μὴ καὶ πλῆγας βροδύνων λάβοις· ὁ δὲ ἄλλοι γὰρ
οἱ ἐρῶντες.

verrendū est coenaculum: sternenda curia
 a. recte dein ꝑpositis linguis/ assisteꝛ necessū ē loui: a
 ferre nuncia ab ipso, sursum deorsumq; toto die
 e cursitatē, & redeūtē, adhuc puluere r̄persū mistraꝛ
 ambrosiā. ac priusq; nouitius ille pocillator veniret
 & nectar ego ifundebā. Hoc ꝑo oīm molestissimū: q
 nocte dormio solus oīm: s; optet me tunc ad (neq;
 Plutonē aias deducere: & mortuorū pōꝑe intēē: sifq;
 stere tribunalib;. Nō em̄ sufficiebāt mihi diurna (assi
 palestris exñdo: i cōciōib; ꝑconē agēdo/ & (opa in
 tores edocēdo: nisi ꝑꝛ hęc ad res mortuorū sif (rhe
 putarer. Atq; Ledę filij in die alter (pagēdas des
 nis vicib; i cęlo atq; i inferno s̄: mihi ꝑo ꝑ unāquāq;
 em & hęc & illa facere necesse est. Et quidē Alc (dis
 menę & Semeles filij, ex mulierib; miseris editi, exu
 lantur ociosi: at filius ego Maig Atlantis, seruū
 o ipsis. Et nunc nouit venientē me ex Sidone/a
 Cadmi filia: ad quā miserat me, ut vide
 rē qd ageret puella: necdū r̄spirātē, misit rursus ad Ar
 gos, speculaturū Danaen. Deinde illinc in Boetiā a
 it, profectus obiter, Antiopā vide, ut prorsus pari
 turū me negaueri mō. Si igit̄ mihi possibile ēēt, lubēs
 cerē: quēadmodū q i t̄ra durā s̄uiūt s̄uitutē. M. (fa
 sta gnate. opꝑ em̄ ꝑ oīa morē gerere pa (Missa fac i
 & nūc quēadmodū missus es, vade ad (tri iuuenēz.
 Boetiā. ne verbera morans capias, ira Argus: dein i
 amantes. (cundi sunt em̄

οἷα πεποιήκασ' ὅτ' ἰτάνωμ κάρυσε· ἀπολώλεκας τὰ ἐν τῇ
 γῇ ἅπαντα, μειρασίῳ ἀνὰ τῷ πηλεύσας τὸ ἄρμα, ὅς τοι
 μὲν κατέφλεξε πρόσγειος ἐνεχθείς· τὰ δὲ ὑπὸ κρύονος διὰ
 φάσκειναι ἐποίησε, πολὺν αὐτῶν ἀποσπάσας τὸ πῦρ· καὶ δὲ
 λωσ' οὐδὲν ὅτι οὐ ἐνμετάραξε καὶ ζυνέχεε· καὶ εἰ μὴ ἐγὼ ζυ-
 νεῖς τὸ γιγνώμενον κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ, οὐδὲ λεί-
 χανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν· τοιοῦται ἡμῖν τὸν καλὸν ἡ-
 νίοχον καὶ διφρηλάτην ἐπέπομφας· ἢ· ἡμάρτομ' ὅτ' οὐ
 ἀλλὰ μὴ καλέπαινε εἰ ἐπεισάμην ὑἱὸ πολλὰ ἰκτεύνοντι· πό-
 θον γάρ ἄν καὶ ἡλπίσας ταλικοῦτομ γενέσθαι κοῦρον· κ·
 οὐκ ἔμενισ' ὁ σὸς ἐδέϊτο ἀκριβείας τὸ πρῶγμα, ἢ ὥς εἰ βρα-
 χύτις ἐκβαίη τῆς ὁδοῦ, οἴχεται πάντα· ἢ γνῶνεις δὲ καὶ τῶν
 ἰππῶν τὸν θυμὸν ὥς δέει συνέχευ' ἀνάγκη τὸν χαλινόν· εἰ
 γάρ ἐνδοίη τις, ἀφικμάζουσιν ἐνδύν· ὥσπερ ἀμέλει ἢ τοῦ
 πορ' ἐξήνεγκον, ἄρτι μὲν ἐπὶ τῷ λαίᾳ, μετ' ὀλίγον δὲ ἐπὶ
 τῷ δεξιᾷ, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον τοῦ δρόμου ἐνίστη ἢ ἄνω ἢ κα-
 τῶ, ὅλως ἔωα ἐβούλοντο αὐτοῖ· ὃ δὲ οὐκ εἴχευ' ὅτι χρῆσαι
 τοῖς αὐτοῖς· ἢ· ταῦτα μὲν πάντα ἢ πρὶς ἰσάμην, ἢ διὰ τοῦτο
 αὐτίχον ἐπὶ πολὺν ἢ οὐκ ἐπίστανομ' αὐτῷ τὴν ἔλασιν· ἐπεὶ
 δὲ κατενιπάρησε λακρύων, καὶ ἡ μήτηρ κλυμένη μετ' αὐτοῦ
 ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἄρμα, ὑπεδέμην ὅπως μὲν χρῆ-
 βεθικέναι αὐτὸν ἐφ' ὃ πόσον δέ ἐς τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπερνεκ-
 θῆναι, εἴτα ἐς τὸ κάταντες αἰὲθ' ἐπιναίειν, καὶ ὥς ἐγκρα-
 τῇ εἶναι τῶν ἡνιῶν, καὶ μὴ ἐφέναι τῷ ἡμῶν τῶν ἰππῶν· εἴ-
 πομ δὲ ἢ ἡλίκος ὁ κίνδυνος εἰ μὴ ὀφθαλμοὶ ἐλαύνει· ὃ δὲ πᾶσι
 γάρ ἦν, ἐπιβάς τοσούτου πυρρός, καὶ ἐπικύψας ἐς βάθρος
 ἀρχαίης, ἐξεπλάγη,

Qualia fecisti Titan pessime? Perdidisti in
terra oīa: adulescētulo īprudēti cōmittēs currū, q oīa
obussit: ad trā cursū deflectēs, oīa pinde p frigore cor
rumpi fecit: multū ab īpis diuellēs ignem: & pror
sus nihil qd nō tturbauerit cōfuderitq. Et nisi ego co
gnosens factū/deiecissem īpm fulmine: nihil res
liqui hominibz pmanisset. talē nobis pulchrum au
rigam & ministrū emisisti. Phœ. Peccaui Iupiter,
verētī nō moleste feras: q credideri filio mīsa suppl
de em dephēder potuisses tātū futurū ma (cātī. un
Nō noueras qnta egeret diligētia negociū: & (lū. I.
uit qz aberrauerit ex via/piculo exponat oīa. (si bre
eqz petulantiā oz cohibeē nece (cognoscebas yō: &
em idulserit qz: dissidēt statī. put negligēs (ē frēno. si
īp3 eleuauerūt nūc ad leuā: paulopost (extiterat, hūc
dextrā: & ī strariū cursus inēdū sursū & deor (yō ad
sum, prsus q volebāt īpi. Ille yō nō hūit q recte ute
tur īpis. Phœ. Hec quidē oīa sciebam: & ob id
negauī diu cōmittere īpi currum. at
ubi obsecrauit plorans mater Clymene, cum ipso:
cōscensurus cū esset currū / docui eū q pacto opteret
īcedē īp3: ī quācūqz pte sursū vergēdū eēt/quō suble
uaret: deinde in decliue rursus deprimeret: qzqz diffici
lis moderatiōis forēt habēq: & mīe idulgēdū eēt aio
Dixi pinde & solare piculū/si nō rectā teneat. (eqz
em erat) cōscēdēs tātū ignē, & respiciēs (Ille yō (puer
biatū, per transuersum agitur. (in pfundum

ὥς τὸ εἰκασθῆναι δὲ ἵππῳ ὡς ἦσαν οὐκ ὄντα ἐμὲ τὸν ἐπὶ
βεβηκότα, καταφρονήσαντες τοῦ μεραυγῆ, ἐξέτραποντο τῆς
ὁδοῦ, καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίκησαν· ὃ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείσ-
διμαι δεινῶς μὴ ἐκπέσῃ αὐτὸς, εἶχετο τῆς ἀντιγῆς· ἀλλὰ
ἐκείνός τε ἦν ἔχει τὴν δίκημ, καὶ μοι δὲ Ζεὺ ἱκανὸν τὸ πένθος.
Ζ· ἱκανὸν λέγεις τοιαῦτα τολμήσας· νῦν μὲν οὖν συγγνώ-
μην ἀπονέμω σοι· ἐς δὲ τὸ λοιπὸν ἢ τι δ' μοι παρνομή-
σῃ, ἢ τί νά τοιοῦτον σῶαντοῦ διὰ δόχον ἐκπέμψῃς, αὐτίκα
ἔσῃ ὀπρὸς τοῦ σοῦ πυρός· ὁ κεραυνὸς πυροδέεσσιν ὥς ἔ-
κείνον μὲν αἰ ἀδελφαὶ θαπτέωσιν ἐπὶ τῷ Ἡρίδανῳ, ἵνα
περ ἐπέσῃ ἐκ Διφραθείς, ἢ λεκτρὸν ἐπ' αὐτῷ λαοκρύουσιν, καὶ
αἰγυροὶ γινέσθωσιν ἐπὶ τῷ πάθει· σὺ δὲ συμπεκνιάμενος τῷ
ἄρμα, κατέαγε γάρ· ὁ ῥυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἄτερος τῶν τροχῶν
συντέτριπται, ἔλανε ὑπαγαγῶν τὸν ἵππον· ἀλλὰ μέμνη-
σο τούτων ἀπάντων·

ΚΣ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἑρμοῦ. ΑΦΟΛΛΩΝ
ἔχεις μοι εἰπεῖν ὃ Ἑρμῇ, πότερος ὁ κάστωρ ἐσὶ τούτων,
ἢ πότερος ὁ πολυδαίμων; ἐγὼ γάρ οὐκ αἶμ διακρίναιμι αὐ-
τούς. Ε· ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν ζυγγενόμενος, ἐκείνος κάστωρ
ἦν, οὗτος δὲ πολυδαίμων. Α· πῶς διαγινώσκεις; ὁμοί-
οι γάρ. Ε· ὅτι οὗτος μὲν ὃ Ἀπόλλων, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώ-
που τὰ ἴχνη τῶν τραυματίων ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνι-
σῶν πυκτεύων, καὶ μάλιστα ὀπρὸς ὑπὸ τοῦ βέβηκος Ἀμύ-
κον, ἐτρώθη τῷ ἰάσονι συμπλέων· ἄτερος δὲ οὐδέ μιν τοιοῦτον
ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρὸς ἐστὶ καὶ ἀπαθὴς τὸ πρόσωπον.
Α· ὦκησας, διδάξας τὰ γνωρίσματα· ἐπεὶ τὰ γε ἀντικα-
πάντα ἴσα, τοῦ ἰοῦ τοῦ ἡμίτομον, καὶ ἀστῆρ ἱππεύων, καὶ
ἀκύντιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἵππος ἐκαστέρῳ λεγόμενος· ὥς τε

ut venisſe ē. Porro eq̃ ut ſenſerūt/ q̃ nō eē ego q̃ cō
ſcēdiſſet: contēptui hñtes aduleſcētulū ſubuerterūt a
via:& moleſta hęc fecerūt. Ille ỹo habenas remittēs:
puto/timēs ne excideret ip̃e:ap̃hēdebat gyrū rotę.
ille q̃q̃ iā h̃z pēnā:& mihi o lupiſ ſatis ē qđ (Verx̃tī
I. Satis dicis.talia auſus:Nūc qđē veniam (lugeā.
tribuo tibi.Qđ reliquū eſt:ſi quippiā ſiſe admiferis:
vel talē tibi ſucceſſorē miſeris:ſtatim ſcies/quan
to tuo igne fulmen ardentius ſit. Quapropter il
lum ſorores ſepeliant in Eridano ubi
cecidit auriga:electrū ob ip̃m lachrymātes:&
lucinū fiant p̃tę paſſione. Tu ỹo coniungens
currū(fractus em̃ ē temo ip̃ius:& ferrum rotarum
diſſipatū eſt)inſequere agitando equos. Me
mor tamen fueris horū omniū.

26 Apollinis, & Mercurij. A P O I.

Habes ne qđ mihi dicas Mercuri:ut Caſtor ſit horū:
vel uter Pollux? ego em̃ non diſcerno i
pſos. M. Qui heri ſimul nobiſcū erat/Caſtor:
hic ỹo Pollux eſt. A. Quo pacto diſcernis? ſimi
les em̃ ſunt. M. Qm̃ hic Pollux, Apollo,h̃z in faci
e veſtigia vulnerum quę adcepit a certatori
bus pugnans:maxime quę a Bebryce Amy
co:a q̃ vñeratus ē cū laſōe nauigās. Alē ỹo nihū tale
p̃reſert:ſz purus eſt,& paſſionis vacuus in facie.
A. Iuuiſti me:docendo indicia. qm̃quidem alia
oīa equalia ſūt:oui ſemiſecta pars, & aſtrū ſuperne,
iaculūq̃ in manu,equus deīn utriq̃ candidus.q̃prop̃t

πολλὰ μὲν ἐγὰ τὸν μὲν προσεΐπον καὶ οὗτοι πολὺν Δευκὴν ὄν-
 τα, τὸν δὲ τῷ τοῦ πολὺν Δευκὸν ὀνόματι· ἀτὰρ αἰσέ μοι καὶ
 τόδε τί δὴ, ποτε οὐκ ἀμφωξύνεσιν ἡμῖν, ἀλλ' ἐξ ἡμῶν σείας
 ἄρτι μὲν νεκρὸς, ἄρτι δὲ θεὸς ἐστὶν ἄτερρος ἄντων· ε·
 ὑπὸ φιλαδελφίας τοῦτο ποιούσιν· ἐπεὶ γὰρ ἔδει ἔνα μὲν
 τεθνάναι τῶν λήδας υἱέων, ἔνα δὲ ἀθάνατον εἶναι, ἐνείμαρ,
 τοῦτό τ' ὥς ἀντοὶ τὴν ἀθανασία· α· ὅν
 ξυνετήρ ὦ Ἑρμῆ, τὴν νομὴν· εἰ γε
 ὅν δὲ ὄφονται δ' ἴα ἀλγίλονος δ' ὥς ἐπὶ θούμῳ,
 μοι μάλιστα· πῶς γὰρ ὅ μὲν παρὰ θεοῖς, ὥ δὲ παρὰ τοῖς
 φθιτῶσι ὦν· πλὴν ἀλλὰ ὥς ἐγὼ μαντεύομαι, ὃ δὲ ἄσ-
 κλησιόσ' ἴσται, σὺ δὲ παλαιὴν διδάσκεις, παιδοτρὶβος
 ἄριστος ὦν· ἡ δὲ Ἀρτεμις μαχεύεται, καὶ τῶν ἄλλων ἕκα-
 σοσ' ἔχει τινὰ τέχνην, ἡ δὲ οἷος, ἡ ἀνθρώποις χρησίμην· οὗτοι
 δέ τί ποῦσόν σιν ἡμῖν· ἡ ἄρ' οἱ ἐνωχέσονται πηλικούτα
 ὄντες· ε· ἐνθαμῶς· ἀλλὰ προτέτακται ἀντιμύπηρε,
 τὴν τῷ Ἡσείδῳ, καὶ καθιππύειν δέῃ τὸ πέλαγος ἢ ἄν-
 που ναύτας χειμαζομένους ἴδωσιν, ἐπικαθίσαντάς ἐπὶ
 τὸ πλῆθον, σῶζειν τοὺς ἐμπλέοντας· α· ἀγαθὴν ὦ Ἑρμῆ
 καὶ σωτήριον λέγεις τὴν τέχνην·

ἘΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ·

Δαρίδος, καὶ Παλαττίας·

ΔΩΡΙΣ·

Ἄλλοι ἐραστὴν ὦ Παλαττία φασὶ τὸν σῖκε-
 λὸν τοῦτον πορμένον ἐπιμεμνηνέναι σοί·
 γ· μὴ σκῶπτε Δαρί· ποσειδῶνος γὰρ υἱ-
 ὅς ἐστιν ὁ πῶδιος ἄν' ἡ·

ſepe ego adpellauī Caſtorē qui Pollux e-
 rat: hanc ꝑo Pollucis nomine. Sed dic mihi &
 hoc qđ ſit: qñqđē nō ambo ex̄q̄ adoriunt nos: ſ; ex me
 nūc mortuus/interdū ꝑo deus eſt alī iporū: (dietate
 ꝑ fraſno amore hoc faciūt. Poſtq̄ em̄ optebat (M.
 mori Ledę filiorū: unū ꝑo imortalē eē: ex (unū qđē
 ti ſunt ipi hoc pacto imortalitatē. A. Ohe (ex̄q̄ ꝑis
 imprudentem Mercuri, diſtributionem. Siquidem
 neq̄ aſpiciūt ſic ſe mutuo quēadmod̄ cōcupierāt ꝑu-
 to. Nā quō fiat id: quū hic apud Deos/alter ꝑo apud
 mortales exiſtat. Verēmuero, uti ego vaticinor. Ael
 culapius medet. tu ꝑo luctari doces, puerorū doctor
 optimus exñs. at hec obſtetrickat. & aliorum unus
 quiſq̄ habet quandā artē vꝑ Dñs/vꝑ hoibz utilē. Hi
 ꝑo quid facient nobis? An epulabuntur: tanti
 exñtes? M. Nequaq̄. ſ; imperatū eſt ipiſ: ut mini-
 ſtrent Neptuno: & moderent optet pelagus: & ſic
 ubi nautas tempeſtate afflictoſ viderint/ deſidēt eſq̄
 nauigio: aſſuare neceſſū eſt ipoſ nauigātes. A. Bo
 & ſalutarē dicis artem. (nā Mercuri.

MARINI DIALOGI.

Doridis, & Galateę.

DORIS.

Ormoſum Galatea, aiunt ſicu-
 lum hunc paſtorem deperire te.

G. Ne deride Doris, Neptuni em̄ ſi-
 lius eſt: qualiſcunq̄ ſit.

Δω· τί οὖν εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὡς ἀγχιος οὕτως
ἢ λάσιος ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφότατον μονόφθαλ
μος· οἶμι τὸ δέρος οὐκ εἶναι ἄν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφὴν·
Γ· οὐ δὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ ἢ ὥς φησὶ ἀγχιον ἀμορφότερον,
ἀνδρῶδες γάρ· δ', τε ὀφθαλμὸς ἐπιπλέπει τῷ μετώπῳ, οὐ
δὲρ ἐν δέεσσι ὀφθαλμοῦ ἢ εἰ δ' ὅς· ἦσαν. Δω· εἰ καὶ σὺ παλά
τεια, οὐκ ἐρασὴν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχεις τὸν πολυφύκμον, οἷα ἐ
παινεῖς αὐτόν· Γ· οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶν
δνειδιστῆκόμ τοῦτο οὐ φέρω ὑμῶν, καὶ
μοι δακτεῖτε ὑπὸ φθόνον αὐτό
ποιῆν, δ' τί ποιμαίνωμ ποτὲ ἄπὸ τῆς σκωπτικῆς παιζού
σας ἡμᾶς ἰδῶν ἐπὶ τῆς ἡόνος ἐν τοῖς πρόσσοι τῆς Αἴτ
νικας καθὼ μεταξὺ τοῦ ὄρουσ ἢ τῆς θαλάττης αἰγιαλὸς ἀπο
μυκύνεται, ὑμᾶς μὲν οὐ δὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δ' ἐξ ἀπα
σῶν ἡ καλλίστη ἔδοξα ἦ, καὶ μοι ἐμοὶ ἐπέειχε τὸν ὀφθαλ
μόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾶ· δειγμά γάρ, ὥς ἀμείνων εἰμι καὶ
ἀξίεραστος, ὑμῆϊς δὲ παρώφητε.
Δω· εἰ ποίμεν καὶ ἐνδεῖ καλὴ τὴν ὄψιν καὶ ἔδοξας,
ἐπίφρονος οἶμι γεγενῆσθαι·
καὶ τοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινεῖσαι ἔειχεν ἢ τὸ λευκὸν μόμης
καὶ τοῦτο οἶμαι, δ' τί ξυνήθεις ἐστὶ τυρῶ καὶ γάλακτι, πάν
τα οὖν τὰ δ' μοι αὐτοῖς ἡγεῖται καλὰ· ἐπεὶ τά γε ἄλλα θ
πὸτ' ἀμ' ἐθελήσῃς μαθεῖν οἷα τυγχάνεις οὕσα τὴν ὄψιν, ἀπ
πέτρας τι νόσ, εἰ ποτε γαλήνῃ εἴη, ἐπεικύνεσθαι ἐς τὸ ὕδωρ ἰδε
σεαυτὴν, οὐδ' ἐν ἄλλο ἢ χρῶμα λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ ἐπαινεῖ
δὲ τοῦτο, ἢ μὴ ἐπιπρέπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἐρυθρὸν· Γ· καὶ
μὴν ἐγὼ μὲν ἢ ἀκράτως λευκὴν, δ' ὡς ἐραστὴν καὶ ν τοῦτο
ἔχω· ὑμῶν δὲ οὐκ εἰς ἢ ἢ τινὰ ἢ ποιμῆν, ἢ ναῦτις, ἢ πορ

Do. Quid igitur & si Iouis ipsius exans/agrestis sic
& hispidus apparet: & quod omnium deformissimum est/ unus
culus: Putas ne genus iuuare aliquid ad formam?

G. neque hoc quod hispidus est/ & ut tu ais, agrestis/ deform
virile enim illud, atque oculus decorat in medio fronte (me est:
hil minus videtur quam si duo essent. D. videris Gala (te: ni
thea, non amatur/ sed potius adhaeretur abs te hinc Poly. quare
das eum. G. haud equidem adhaeretur hinc: sed insignem (sic lau
opprobrii petulantiam hanc non fero vestram: ac
mihi quidem videtur inuidia quidam istuc

facere. quoniam pascens aliquando/ a littorali specula luden
tes nos conspiciat/ in prominenti pede Aet
nae: qua videlicet inferius inter montem & mare littus p
tenditur: vos ne aspexerit quidem: ego vero ex omni
bus pulcherrima visus sum: eo quod & soli mihi iniecit oculu
lum. haec vos male habet. Argumentum denique est: quod melius
dignior quam amari: vos contra fastiditas est. (or sum &

D. Si pastori/ & lusco pulchra aspectu visus es:
num istuc inuidendum videri tibi putaueris?
quod quid aliud in te laudare potuit/ quam candorem solum?
Et hoc puto: quoniam assueuerit caeco & lacti: om
nia igitur similia his putat pulchra. Alioqui
ubi libebit scire quali sis facie: a
petra aliquando (si tranquillitas sit) despectas in aquam/ ut etiam
reipsum. nil videbis aliud quam nativum candorem perpetuum. Ve
hoc: nisi decore admixtus huic fuerit & (rum non laudat
ego imo dice candida, tamen amatorum (rubor. G. At
habeo. evobis vero nulla est/ quam vel pastor/ vel (etiam talis
(nauta/ vel por

ἡμεῖς ἐπαινέει· ὃ δὲ πλὺφμιος, τὰ τε ἄνθρα, καὶ μυστῆρος
 ἐστὶ· Δω· σιώπα ὦ γαλάτεια· ἰκούσα μὲν αὐτοῦ ἄλνι-
 τος, ὃ πότε ἐνώμασε πρῶτον ἐπὶ σέ· Ἀφροδίτη φίλη, ὄνομα αὐ-
 τὸς ὀγκώσθαι ἔδωξε· καὶ αὐτὴ δὲ ἠπικεῖτο· δία καρνίου ἐλά-
 φου γύμνον τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρατα, πῆχισ ὥς·
 περ' ἦσαν· ζυγώσας δὲ αὐτὰ καὶ ἐνέτασσε τὰ νεῦρα, ὅν δὲ
 κόλλωσι περὶ στρέψας, ἐμῶν δὲ ἄμυνσόν τι καὶ ἀ-
 ποφύον, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπῆχε, ὥστε
 οὐδὲ κατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα, ἐπὶ τῷ ἔρωτί κῶ-
 ἐκείνῳ ἄσματι· ἢ μὲν γὰρ ἡχώ οὐδ' ἀπακρίνεσθαι αὐτῶν,
 θελεμ, ὅντω λάλοσ' οὔσα βρυχομένῳ· ἀλλ' ὅσιν υἱοῖσι φα-
 νεῖν μὲν μου μένη τραχέειαν ὥδην καὶ καταγέλαστον· ἔφε-
 ρε δὲ ὃ ἐπέραστος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀδυρμάτῳ ἄρκτου
 σκύλακα, καὶ τὸ λάσιόν αὐτῷ προσποιήσας· τίς οὐκ αὖ
 φθονίσειέ σοι ὦ γαλάτεια, τοιοῦτον ἔραστον; γ· οὐκοῦν
 σὺ Δωρί, δέξιον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς καλλιῶν διονοτή-
 ὄντα, καὶ ὥδ' ἡκώτερον καὶ κίθαριζεν ἄμεινον ἐπιστάμενον·
 Δ· ἀλλ' ἔραστὴς μὲν οὐδείς ἐστὶ μοι, ὅν δὲ σεμνύνωμαι
 ἐπέραστος εἶναι· τοιοῦτος δὲ δῖος δὲ κύκλω ἐξίη,
 κινάβρασ ἀπόρων, ὥσπερ ὃ τράγος, ὥμοφάγος·
 ὥς φασι, καὶ σιγούμενος τοὺς ἐπίδην,
 μοῦντας τῶν ξένων, σὺ γένοιτο,
 καὶ σὺ αὐτερώης αὐτοῦ·

κύκλωτος, καὶ ποσειδῶνος.

κ γ κ α ο †.

ὦ πάτερ, δῖα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου,
 ὅς μεδίσας ἐξετύφλωσέ με, καὶ μαμμένον ἐπὶ χερσὶν ἔσας·
 ποσειδ· τίς δὲ ὃ

titor laudet. ceterꝫ hic Poly. (ne dicā alia) etiā musicus
est. D. Tace Galatea, audiūimus ip̄m canen-
tem/quū nup̄ pruriret in te. sꝫ o Venus chara, asinum
quēpiā rudere vidisses. Naꝫ lyre corpus sise fuit capiti
no renudato cornibꝫ: tū cornua cubitis in- (cerui-
star erant. colligatis ꝫo illis/inductisqꝫ fidibus/neqꝫ
in sinū adciens/canebat alienū a musis quippiā & a
carnis lege: dū aliud qdē ip̄e clamaret: alidꝫ ꝫo lyra re
neqꝫ cohibere risuꝫ poteris/ob ama- (sonaret: ita ut
illum cantu. Siquidē lyre sonitus neqꝫ rñdere (toriū
lebat: adeo loqꝫ exñs garriētis: imo puduissꝫ/ (ip̄i vo-
sa fuissꝫ imitari stridulū cantū & ridiculū. Gesta (si vi-
bat aut amasius iste in ulnis delicias suas/ursæ
catulū villosū, ip̄iqꝫ nō dissimilē. At quis non
inuiderit tibi o Galatea, talē amatorē? G. Quin-
tū igitur Doris, demonstrā nobis tuū pulchriorem
exñtez: qꝫ doctius canere voce, et cythara melius sciat.
D. Sed amator quidē nullus est mihi: neqꝫ iactor
amabilis esse. Talis vero qualis Cyclops est,
hircum nēpe totus olens, tū crudis victitās carnibus,
(ut aiunt) ac deuorans qui appu-
lerint hospites, tuus sit:
tuqꝫ mutuū ames eum.

Cyclopis. & Neptuni.

C Y C L O P S.

O pater, qualia passus sum ab execrabili hospite:
qui inebrians obcecauit me, dormientē dephendens.

N. Quis vero

ταῦτα τοι μίσησας ὡς πολὺ φημι· κ. τὸ μὲν πρῶτον, οὐτίμ
ἐαντὸν ἀπεκάλει, ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βέλους, ὁ
δυναεὺς δυομάζεσθαι ἔφη· π. οἶδ' αὖ ὅμ' ἀλέγεις, τὸ μὴ θάνακ'
σιον, ἐξ ἰλίου λ' ἀνέσπλει· ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξεν, ὅν δ' ἐ
πάνυ ἐνθαυρήσῃ ὧμ; κ. κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρῳ ἀπὸ τῆς
νομῆς ἀναστροφῆς, πολλοὺς τίνας ἐπιβυλαίνοντας διλονθ
τὶ τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ δὲ ἔθικα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα, πέτρα
δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαινα, ἐναυσάμε
νος δ' ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνισαμ, ἀποκρύπ
τειν αὐτὸν περῶμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τίνας
ὥσπερ εἰκὺς ἦν, κατέφαγον ληστὰς ὄντας· ἐνταῦθα δὲ πα
νουργάτατος ἐκείνος, εἴτε οὐτίς, εἴτε ὀδυσεὺς ἦν, διδῶσι
μοι ποιεῖν φάρμακόν τι ἐγχείας, ἡδὺ μὲν καὶ ἔνυσμον, ὥστε
βουλευτότατον δὲ καὶ ταραχώδεστατον· ἅπαντα γὰρ ἐνδύς
ἐδύκει μοι περὶ φέρεσθαι ποιόντι, καὶ τὸ σπύλαιον αὐτὸ ἄνε
σρέφετο, καὶ οὐκ ἐτί ὄλωσ' ἐν ἐμαυτοῦ ἡμῃ· τέλος δὲ ἔσ
ὑπνον κατεσπασάμην· ὃ δὲ ἀποζύσας τὸν μοχλόν, καὶ πν
ρῶσας γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδωντα· καὶ ἀπ' ἐκεί
νου τυφλὸς εἰμί σοι ὡς πρόσθεν· π. ὥς βαθὺν ἐκοιμίδην
ὡς τέκνον, ὅς οὐκ ἐξέθορες μεταξὺ τυφλούμενος· ὃ δ' οὐμ
ὀδυσεὺς πῶς διέφυγεν· ὅν γὰρ ἄμ' εὔοι δ' ὅτι ἐδυνήθην
ἀποσπῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας· κ. ἀλλ' ἐγὼ ἀφεί
λον ὥς μάλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα, καὶ καθίςσας πα
ρὰ τὴν θύραν, ἐθάρυντάς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνον παρείς
τὰ πρόβατα εἰς τὴν νομὴν, ἐντελόμενος τῷ κριῶ ὅπως
ἐκρήν πρᾶττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· π. πανθάνω ὑπ' ἐκεί
νοισι, ὅτι γε ἐλαθην ὑπερβῶν σε· ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε κύ
κλωσας εἶμι ἐπιβάσασθαι ἐπ' αὐτῶν· κ. συνεκάλεσθαι

Hec ausus est o Polypheme? C. Primū qdē Nullū
 se vocauit. at ubi effugit et extra erat sagittę piculz: V
 lyssēm se noiari dixit. N. Noui quē dicis: Itha-
 cum ex Troia nauigantē. S; q̄ pacto hec fecit: qui nō
 admodū strēnuus est? C. Deprehendi in antro/a
 pascuis reuertens/multos quosdā insidiantes
 uulibus. Verū ubi apposui aditui operculū (petra
 em̄ ad hoc est mihi ingens) deinde ignē incēdi: succen-
 dēs quā manu gestabā arborē allatā e mōte. apparue-
 re se rētātes. Ego ꝑo ꝑhēdēs ip̄orū ali (rūt: abscondēs
 (quēadmodū par erat) deuorauī. qñquidē la- (q̄s
 trones erant. Illic tū ꝑutissius ille, siue Nemo/siue V
 mihi bibere. pharmacū qddā ifundēs (lysses erat, dat
 salatissimū, p̄stātissimūq; oīa nā (suaue et bñ olēs, cō
 videbant circūferri bibēti: spelunca sub (q; statū
 uertebat: & nō amplius ꝑrsus apd' me erā. Deniq; in
 somnū dissolutus sum. Ille ꝑo acuens uertē/ & i
 gnī candefacto, obcecauit me dormientē. & ab il
 lo tpe cecus suz tibi o Neptune. N. q; ꝑfūde dor-
 fili: qui nō exiluisti in teā qñ ocul' orbabaris. (miebas
 Vlysses q̄ pacto diffugit: nō em̄ (ut egdēs (Verū ille
 mouere petrā ab antri ingressu. C. At scio) potuit
 ui. q̄ magis ip̄z capere exeuntē. & assi- (ego eā remo-
 xta ianuā venabar/manus extēdēs, solas de- (dēs iu-
 quens oues in pascuis: cōmendās arieti ea que (reli-
 neccus e st facere pro me. N. Disco ex il
 lis: q; latuit furripiens te. Sed alios Cy-
 clopes oportunū fuisset te clamorib; accersuisse. C.
 m (Conuocaui

ὦ πάτερ, καὶ ἦκου· ἐπεὶ δὲ ἤρουντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τὸ
ὄνομα, καὶ γὰρ ἔφη οὐτίς ἐστίν, μελαγχολᾷ ἠδὲ κέρπεισ' ἑμὴν
χορτο ἀκρίβητες· οὕτω κατεσφίσατό με ὁ κατάρκτος τῆς
δυνάμετι· καὶ ἡ μάλιστα ἠνείασέ με, ὅτι καὶ ὀνειδίζων ἐμοὶ
τὴν συμφορὰν, οὐδ' ὁ πατὴρ φησιν, ὁ ποσειδῶν ἰδομένη σε·
π· θάρσει ὦ τέκνον· ἀμύνουμαι γὰρ αὐτὸν, ὥς μάλιστα, ὅτι
εἰ καὶ πῆρως ἰμὶ οφθαλμῶν ἰδοῖσθαι ἀδύνατον, τὰ γὰρ
τῶν πλεόντων τὸ σῶζειν αὐτοῦς καὶ ἀπολλύναι ἐπ' ἐμοὶ
πρόσεται· πλεῖ δέ τι·

Ἀλφειοῦ, καὶ ποσειδῶνος.

ΡΟΣΕΙΔΩΝ.

τί τοῦτο ὦ Ἀλφειέ, μόνος τῶν ἄλλων ἐμπεσὼν εἰς τὸ πέ-
λαγος, οὔτε ἀναμίσγυσθαι τῇ ἄλμυρῃ ὥς ἔθος ποταμῶν δύν-
τασιν; οὔτε ἀναπαύεισθαι αὐτὸν διακυνθεὶς, ἀλλὰ διὰ τῆς
θαλάττης ζυνεῶς, καὶ γλυκύφρονά τινος τὸ ῥέειν, ἅμι-
γῆς ἔτι, καὶ καθαρόος ἐπέγῃ· οὐκ οἶδ' ὅ που βύβλος ὕψο-
ς οὐσ' ἀνὰ πρὸς δι' ἄλφειοι, καὶ ἑρμιότιοι, καὶ ἑοικὸς ἀνακλῖναι
ποῦ, καὶ αὐτοῖς ἀναφαίνειν σκαυτόν· ἀλλ' ἐρωτῶ τί τὸ
πρῶτόν ἐστιν ὦ ποσειδῶν, ὥστε μὴ ἔλεγχῃ· ἡρώς τις δὲ
καὶ αὐτὸς πολλότατος· π· γυναικὸς ὦ Ἀλφειέ, ἡ νύμφη
ἑρῶς, ἢ καὶ τῶν κερκιδῶν αὐτῶν μιᾶς; ἀλλ' οὐκ.
ἀλλὰ πηγῆς ὦ ποσειδῶν· π· ἢ δὲ πολλοὶ σὺ γὰρ αὕτη ῥεῖς;
ἀλλ' οὐκ οἶδ' οὐκ ἀμφοτέρω ὦ Ἀλφειέ τὴν ἀρεθουσαν, ἀλλὰ δι-
ακλῆς τε ἐστὶ, καὶ διὰ καθαροῦ ἀναβλῦναι, καὶ τὸ ὕδαρ
ἐπιπρέπει τοῖς ψιφίσι, ὅλον ὕπερ αὐτῶν φαινόμενον ἄν-
γυροειδές· ἀλλ' ὥς ὀνείδωσ' οἶσθαι τὴν ὦ ποσειδῶν, παρ' ἡ
κείνησ' οὐκ ἀπέρχομαι· π· ἀλλ' ὅτις μὲν, καὶ ἐντοχὴ ἐν
τῷ ἑρωτί· ἐκείνο δὲ μοι εἰπέ, ποῦ τὴν ἀρεθουσαν εἶδες;

oēs o pat. & venerūt. Postq̃ yō interrogauerūt isidiāris
nomen: & ego dixi, Nullus est: isanire me putātes / de
luserunt abeuntes. Sic decepit me ille execrabilis,
noīe. Et qđ maxie male hūit me: qđ & ipropans mihi
damnū: neq; pater inquit, Neptunus sanabit te.

N. Confide fili, puniā em̃ ipm: ut discat: q̃uis
cēcitātē mihi oculorū sanare non sit possibile:
nauigantes tamē saluare, & perdere, ad me
omnino pertinere. Verū num ille nauigat adhuc?

Alphēi. & Neptuni. **ALPHEVS.**

Quid hoc rei est: qđ solus ex alijs laberis in pe-
lagus: nec tñ misceris salugini: uti assueuerūt fluuij o-
mnes? Ad hęc, irrequietus teipm diffundis: per
mare incedens / & suaue seruans flumen / non cōmi-
xtus adhuc / purus defluis. Necdū noui: qđ pacto p̃fū
mergeris ut aues ganie & ardeole: viderisq; (do sub
alicubi / & rursus i palā p̃ferre teipm. Al. (recōdere
res ē Nept̃, qđ p̃pt̃ ne rephēde. amasti (Amatoria qđā
& tuipe sepe nūero. N. Mulieris Alphēe / ṽl (em̃
amore captus es: aut certe Nereidū iparū (nymphē
s; fōtis o Nept̃. N. hic yō ubi trarū (unius? A. nō.
A. Insularis ē, siculusq; Arethusa; ip̃ vocāt. (fluit:
N. Nō noui deformē Alphēe, Arethusa: sed lim-
pidus est: & per purū scaturit, aqua proinde
decora est calcul̃, tota supereminēdo ip̃is / apparēs ar-
gentea. Al. Perq; vere nosti fontē Nept̃, & ab il-
la igitur puenio. N. Verū tñ abi, & bene rē geras in
amore. Illud yō mihi dic: ubi Arethusam vidisti?

αὐτὸς μὲν Ἀρκάς ὦν, ἡ δὲ ἐν Συρακοῦσιν ἔστιν. Ἀλ-
λὰ περὶ γένεσιν με κατέχεις, ὥς πρόσθεν περὶ ἔργα ἐρωτῶν.
π. ἐν λέγεις, χώρην παρὰ τὴν ἀγαπωμένην, καὶ ἀναδύσ-
ασθαι τῆς θαλάττης, ξυκαυλίσαι μίγνυσθαι τῇ πηγῇ, καὶ ἐν ὕ-
δασι γίνεσθαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ. καὶ πρῶτόν γε.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἀλλὰ ὕδαρ μέν σε γίνεσθαι ὥς πρῶτον, οὐκ ἀπίθανον, ἐν ἁ-
λίῳ γε ὄντα. καὶ δένδρον ἔτι φορητὸν, καὶ ἐσ λείοντα ὑπό-
τε ἀλλαγῆς, ὁ μὲν οὐδὲ τοῦτο ἔξω πίστεως. εἰ δὲ καὶ
πῦρ γίνεσθαι θανάτον ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκοῦντα, τοῦτο πάμπαν
θαυμάζω, ἢ ἀπιστῶ. π. μὴ θαυμάσιος ὥς Μενέλαε, γίγνομαι
γάρ. μ. εἶδον καὶ αὐτὸς, ἀνδρά μοι δακτύλιον, εἰρήσε-
ται γὰρ πρὸς σέ, γαυρία μιν πρὸς ἀγνοίᾳ τῶν πραγμάτων.
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξ ἀπατῶν τῶν ὀφθαλμῶν, αὐτὸς οὐδέ
τοιοῦτο γινώσκουσιν. π. ἢ τίς ἄν ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὐρανῶν
ἐναργῶς γένοιτο; ἐν ἀνεργαμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν
ἐσ' ὅσα μετεποίησα ἐμαυτῷ. εἰ δὲ ἀπίσις, ἢ τὸ πᾶν
ψεύδεις εἶναι δακτεῖ, φαντασίᾳ τίς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἴσα
μένει, ἐπεὶ δ' ἄν πῦρ γενέσθαι, προσέειπες μοι ὥς γενναίῳ
ταύτην χεῖρα, εἴσῃ γάρ ἐι ὀφθαλμοῖς μόνον, ἢ καὶ τὸ καὶ
εἰς τὸ τέ μοι πρόσσοτιμ. μ. οὐκ ἀσφαλὲς ἡπεῖ-
ρα ὥς πρῶτον. π. σὺ δὲ μοι Μενέλαε δακτεῖς οὐδὲ
πολύ πονεῖν ὥρα κενεῖν πῶπο γε, οὐδὲ ὅπως οὐδὲ
εἰδέναι. μ. ἀλλὰ τὸν μὲν πολὺ πονεῖν εἶδον, ἀπάσχει δὲ
ἡδύατος ἄν μάθοιμι παρὰ σοῦ. π. ὑποίκα ἄν
πέτρα προσελὼν ἀρμόσκη τάς κοτύλας,
καὶ προσφύσῃ ἔχεται κατὰ τὰς πλεῖν ἄντας, ἐκείνη
ὁμοίᾳ ἀπεργάζεται ἑαυτὸν, καὶ μεταβούλει τὴν χρυσήν, καὶ

Ipe quidē Arcas ubi erā: ille Syraculis fuerat: Al.
Sollicitū me remoraris Neptune, circa opera amorē.
N. Bene dicis, discede ad amatā, egoq; emergens
a mari/ concordi te miscebo fonti: & una a
qua fiet.

Menelai. & Protei. MENELAVS.

Aquā quidē te fieri Proteu, nō est incredibile: qui ma-
rinus es, & arborē etiā arduā, deinde in leonē te ali-
quādo immutari/ siſiter neq; extra fidem. Si vero &
igne te fieri possibile sit/ in mari habitantē: hoc valde
miroꝝ: & minime credo. P. Ne mireris Menelae, si
o em. M. Vidi & ipe, s; mihi videris utiq; (dici-
tur em de te) pꝛestigia quēdā adhibere rei:
oculosq; fallere intuentiū: quū ipse neutiq;
eiꝛsmodi sis factus. P. Et quē nā fallacia in rebo sic
apparentibus cōtingat? Nūquid clausis oculis vidisti
i. qnā trāſformaueri meiꝛ? Si ꝑo incredulus es: & res
tibi mendax esse videt/ veluti phātaſia qdā añ oclos
ſtans: ubi ignis factus fuero / admoue mihi generoſi-
ſſime, manū. ſcies. n. tūc: nū videar ſolū flāma: an & cō-
burendi mihi vis adſit. M. Nō admodū tuta ē expi-
entia Proteu. P. Tu ꝑo mihi Menelae, videris neq;
Polypū vidisse unq;: neq; quid agat piſcis hic
ſcire. M. Eūuero Polypū qdē vidi: verū qd rerę
agat/ iucūdū foret mihi diſcere abs te. P. Cuicūq;
petrē ſe adiungēs/ coaptauerit articuloꝝ cōcauitates:
atq; cōmode cōtinuerit eam per cōplexum: eidem
ſimilē facit ſeiꝛm; & tranſmutat colorem: i

μου μένος τῇ πετρᾷ, ὥς ἄν λαβὴ τοῦτο θλίψαι, μὴ δαεῖν
λαττωρ, μὴ δὲ φανερόν ὡς διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἐοικώς τῷ λίθῳ.
μ. φασι ταῦτα. τὸ δὲ σὺν πολλῷ παραδοξότερον ὃ πρὸς
τεῦ. η. οὐκ ἔβλεπε μέλας τίτι ἄν ἄλλω πιστεύσας,
τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς πιστῶν. μ. ἰδὼν εἶδον. ἀλλὰ
πρῶτα τεράστιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ἵδωρ γίνεσθαι.

ΠΑΝΟΠΗ. καὶ ταλῆνισ.

ΠΑΝΟΠΗ.

εἶδεν ὃ ταλῆνι χθὲς διὰ ἐποίησεν ἢ ἔρις παρὰ τὸ δαί-
νιον ἐν θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη τὸ συμπε-
σίον. γ. οὐ ζυνεστιώμεν ὑμῖν ἔγωγε. ὃ γὰρ ποσειδάων
ἐκέλευσέ μεθ' ἑαυτοῦ, ἀνύμναιτον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ
πέλαγος, τί δ' οὐρ ἐποίησεν ἢ ἔρις μὴ παροῦσα. π. οἷός
τις ἢ πλεονέκτην ἀπὸ νύκτας ἐστὶν τῇ θάλασσῳ, ὑπὸ τῆς ἀμφίτρι-
της ἢ τοῦ ποσειδῶνος παραπεμφθέντες ἢ ἐρις δ' ἐν τοσού-
τῳ λαβοῦσα πάντα, ἐλυνθήκεν δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πῖνον,
τῶν ἐνίων δὲ κρητύντων, ἢ νῶν Ἀπόλλωνι κηαρίζοντι.
ἢ τοῖς μοῦσαις ἀδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν
ἐς τὸ συμπόσιον μῆλ' ἅν τι πάγκολον, χρυσοῦν
δ' ἄλλοις ταλῆνι. ἐπεγέγραπτο δὲ ἢ καλὴ λαβέτω
καλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥς περ ἐξ ἐπίτηδες.
ἦκε ἔνθα Ἥρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηναῖα κατεκλίνοντο.
καὶ περὶ δ' ἔρμῃς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα.
οἱ μὲν κρηίδας ἡμεῖς ἀπεσιώποισαμεν. τί γὰρ ἔδει ποιῆν
ἐκείνων παρουσῶν. οἱ δὲ αὐτε ποιοῦντο ἐκάστη, καὶ
αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἐξίου. καὶ εἰ μὴ γὰρ δὲ ζεύς
διέστησεν αὐτόν καὶ ἄκρι χειρῶν πρὸς χώρῃς
τὸ πρῶτα. ἀλλ' ἐκείνας αὐτὸς μὲν οὐ
κρινῶ, φασι, περὶ τούτου.

mitans petram: quo nō prodatur piscatoribz: nō inu-
tatus/necq; apparēs id esse ob hoc: s; siſis videt lapidē:
M. Aiūt hęc. S; tuū multo incredibilius Pro-
teu. P. Non noui Menelae, cui ali; credideris:
quū ipis tuis oculis fidem neges. M. Vidēs vidē: s;
prodigioſa res eſt: eundem ignem & aquam fieri.

Panopeę. & Galeni. **PANOPEA.**

Vidiſti Galene, heu qualia fecit Contentio ad cor-
nam in Theſſalia: eo q; nō & ipa vocata fuerat i cōui-
uiū? G. Nō aderam vobis ego, qñqdē Neptunus
iūſſerat me o Panopea, pacatū inſea ſeruare
pelagus. Verūtn qd fecit cōtētiō? qā pñs nō aderat. P.
& Peleus abierūt i thalamū, ab Amphitri (Theti-
one & Neptuno dimiſſi, at Contentio interea
clam omnibus (factu em facile erat) aliquibz bibentibz
& nōnult yō applaudētibz, vſ Apollie cythara canē
aut Muſis concinētibus intentis, iniecit (ti,
in cōuiuiū malum quoddā unde quaq; pulchrę, aureū
prſus o Galene. Inſcriptū poſto huic erat, pulchra acci-
Verſabat yō ipz: quēadmodū de iduſtria fit. (piat.
venitq; dein luno/Venus/atq; Minerua: ac diſcūbe
Verū ubi Mercurius adcipiēs/legiſſet q̄ iſcripta (bāt.
nos qdē Nereides cōticuimus. qd. n. oportunū (erāt:
illis pſentibz? atq; illę altercabant: (uiſſ; nos facere
unaquęq; ſuū eſſe malum putabat. Deniq; niſi lupiſ
ipſe inſtituiſſet: ad manus uſq; proceſſiſſet
res. Verumtamen ille, non
iudico inquit, de hac re.

καὶ τὴν ἐκείνου οὐτόν διήκασαι· ἄπιτε δὲ ἐς τὴν ἴδην
παρὰ τὸν πριάμον πᾶσι, ὅς δι' ἐτε διαγνώσκει τὴν καλὴν
σφα, φιλοκαλῶντος ὧν, καὶ οὐκ ἂν ἐκείνος κρίναι· καλῶς·
π. τί οὐραὶ θεαί δ' πανόπη; π. τί μερον, οἵμαι, ἀπίσται
πρὸς τὴν ἴδην· γ. καὶ τίς ἤξει μετὰ μηρὸν ἀπαγγέλλει
ἡμῖν τὴν κρατούσαν; π. ἦδη σοι φημί, οὐκ ἄλκι κρᾶτος
τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢ μὴ τι τάνυ δ' αἰατικὴς
ἀμβλυνώτης·

τρίτωσ· Ἀμυμῶσ· καὶ ποσὴ δύνου·

τ ρ γ τ α η,

ἐπὶ τὴν Λέρναν δ' πρόσθετον, παραγίνεται κατ' ἐκαστὴν
ἡμέραν ὑδρηνσομένη παρθένοσ πάγκαλόν τι χρῆμα, οὐκ
οἶδα ἔγωγε καλῶς πᾶσι δῶν· π. ἐλευθέρου τινα δ' τρεῖ
ταυλέγισ, ἢ θεράπαιναί τις ὑδροφόρος ἐστὶν; τ. οὐ με
νον, ἀλλὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυγατρὸς μίαν τῶν πεντήκον
τα, καὶ αὐτὴ Ἀμυμῶν τ' ὄνομα· ἐπυθάμην γάρ κ' ἦτοσ κα
λῶτο καὶ τὸ γένος· ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγῇ τὰς θυγα
τέρας, καὶ αὐτοφυγεῖν διδάσκει, καὶ πέμπτει ὕδωρ τε ἀν
σόμενος, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παιδεύει ἀκύνουσι εἶναι αὐτάς·
π. μόνη δὲ παραγίνεται μακρὰν οὕτω τὴν ὁδὸν ἐξ Ἀρ
γους ἐς Λέρναν; τ. μόνη· πλυνθῆτον δὲ τὸ ἄργος ὥς
οἶσθα, ὥς ἐ ἀνάγκη αἰεὶ ὑδροφορεῖν· π. ὅ τρίτῳ,
ὅν μετρίως μεδνετάραξας εἰς τῶν τὰ περὶ τῆς παιδός, ὥς
τε ἴωμεν ἐπ' αὐτήν· τ. ἴωμεν, ἦδη γὰρ καιρὸς τῆς ὑδρο
φορίας, καὶ σχεδὸν πον κατὰ μέσση τὴν ὁδὸν ἐστὶν, ἰούσας
ἐς τὴν Λέρναν· π. οὐκ οὐρ ζεύξοι τὸ ἄρμα· καὶ τοῦτο μὲν πολ
λὴν ἔχει τὴν διατριβὴν, ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ζεύγῃ,
καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκανάζειν· σὺ δὲ ἄρ' ἂν ἀελθῇς μοι τινα

Quis illę ipz iudicē futurę arbitrarent. Abite vō in Idā
ad Priamī filiū: qui nouit discernere pulchri-
tudinē: amator & ipse pſchritudis exns. neq; is iudica-
G. qd igit deę faciebāt o Pano, P. Ho. (bit pperā.
i Idā. G. Et qs veniet paulopost (die, ut puto, abeūt
nob eā q vicerit: P. Iā tibi dico. nō alia (nūciaturus
Venere certāte, nisi mirū in modū iudex (vincet
ęcuciat.

Tritonis. Amymonis. & Neptuni.

T R I T O N

Ad Lernam Neptune, proficiscitur quolibet
die aquam ferens virgo undecūq; pulchra quēdā: nec
nouī ego pulchriorē puellā me fuisse ęspicātū. N. Li-
ton dicis, aut ancillā q aquā gestat: T. (berā o Tri-
fecto: s; Danaī illius filiā/q ex. 50. filiabo una ē (Nō p
& ipa: Amymonēq; est illi nomē. Deficerē nāq; cuius
men & genus. Danaus vō dure tra (uis rferēdo no-
lias: & manu opari docz. mittitq; ad aquā hau (ctat fi-
riendā: atq; ad aliā: erudiens ipas/ne desidīa torpeāt.
N. Verētn sola ne pficiscit illa adeo longā viā ex Ar-
go ad Lernā: T. Sola. siticulosū vō Argos est: ut
noſti: q; ppē sp aquā ferre illi nece est. N. Triton,
nō mediocriter me cōturbasti/loquēs hec de puella. q;
ppē vadāmus ad ipaz. T. Eamus. iā em tpus ē aq;
ferendę: & ferme alicubi mediā via est/ vadens
in Lernā. N. Igit iunge currū. At hoc certe ma-
gnā pstat imorationē: adiungere equos iugo:
& currū pparare. Quin tu igit delphinum quendā

τῶν ὁμῶν παρὰ στήθεσιν, ἐφίππασομαι· γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τά-
χιστα· τ. ἰδοὺ σοι οὗτος· ὁ δὲ λεφίνων ὠκύτατος· π.
εὐγε ἀπελαύνωμεν· σὺ δὲ παρὰ κίχον ὦ τρίτῳ, κἄπειθ' ἡ
παρεσμέν' ἐς τὴν λέρναν, ἐγὼ μὲν λοχίσω ἐν ταῦθα πόν, σὺ
δ' ἀποσκοῦσαι ὅπότε ἄρ' αἰσθῇ προσιοῦσα μὲν αὐτήν· τ.
αὐτὴ σοι πλοῖον· π. καλὴ ὦ τρίτῳ ἢ ὥραία παρθένα·
ἀλλὰ συλληπτέα ἡμῖν ἐστίν· α. ἀνθρώπε, πῶς με ξυναρ-
πάσας ἄγεις· ἀνδραποδιστὴς εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ἅπ-
' Αἰγύπτου τοῦ θεοῦ ἐπιπεμφθῆναι, ὥστε βοήσονται τὸν
πατέρα· τ. σιώπισον ὦ Ἀμυμώνη, ποσε δ' ὦν ἐστίν· α.
τί ποσε δ' ὦν λέγεις· τί βιάζῃ με ὦ ἀνθρώπε, καὶ ἐς τὴν θά-
λατταν καθέλκεις· ἐγὼ δὲ ἀποσυνησσομαι ἢ ἀδλία κατα-
δύσασ· π. θάρ' ῥε, οὐδέ μ' ἀεινόμην πάθῃς, ἀλλὰ καὶ πηγὴν
ἐπ' ὠνυμόν σοι ἀναδοῦναι ἐάσω ἐν ταῦθα, πατάξας τῇ τρι-
αίνῃ τὴν πέτραν πλοῖόν σου τοῦ κλύσματος, ἢ σὺ ἐν δαίμων
ἔση, καὶ μόνῃ τῶν ἀδελφῶν οὐχ ὑδροφορέσεις ἀποθανοῦσα·
νότον· καὶ ζεφύρον· ΝΟΤΟΣ
ταύτην δὲ ζεφύρετὴν δαμάλιον, ἥρ' διὰ τοῦ πελάγους ἐς
'Αἰγύπτου δ' Ἑρμῆς ἄγει, δὲ Ζεὺς διέκρηκερ ἄλους ἔρωτι·
Ζ. ναὶ ὦ νότε, ἐν δαμάλις δὲ τότε, ἀλλὰ πᾶσις ἥρ' τοῦ πο-
ταμοῦ ἱνάχου, νῦν δὲ ἡ ἕρα τοιαύτην ἐποίησερ αὐτήν, ζήλο,
πνέσασσα, ὅτι καὶ πάντ' ἑέρα ἐρώντα τὸν Δία· Ν. νῦν
οὐκ ὅτι ἐρᾷ τῆς βοός· Ζ. καὶ μάλα, καὶ διὰ τοῦτο ἐς
'Αἰγύπτου αὐτὴν ἐπέμψε, καὶ ἡμῖν προσέταξε, μὴ κνυμαί-
νειν τὴν δαλίσσαν, ἔστ' ἄρ' διανήχεται, ὥς ὅσπερ κοῦσσε
ἐκεῖ· κούε δὲ ἡ δὴ θεὸς γένοίτο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τεχθεῖν·
Ν. ἡ δαμάλις θεός· Ζ. καὶ μάλα ὦ νότε· ἄρ' ζεῖτε
ὁ Ἑρμῆς ἐφ' ὧν πλέοντων, καὶ ἡμῶν ἔσαι δέσποιναι·

telerrimū constitue: quem ego festinātissime con
scēdero. T. Eccū tibi hūcce delphiorū velocissi. N.
Euge utamur eo. tu ꝑo adnata o Triton. & postq̃
assumus ad Lernam/ego insidiabor hic alicubi: tu
vero speculaberis/sicubi sentias ip̃am accedentē. T.
Ip̃a tibi ꝑpe ē. N. Pulchra o Tritō & formosa ꝑgo.
sed cōprehēdenda nobis est. A. Homo, q̃ me cor
ripis/ducisq̃: Plagiarius es: & videris nobis ab
AEgypto deo missus esse. quapropter inelamabo
patrem. T. Tace Amymone, Neptunus est. A.
Quid Neptunū dicis: qd violas me homo, & in ma
re detrahis: ego ꝑo suffocabor misera: atq̃ submer
gar. N. Confide, nihil graue patieris: sed & fontē
tui nominis tibi scaturire sinam nō: percutiens tri
dente petrā prope littus. tu quoq̃ foelix
eris: ac sola sororum aquā non feres mortua.

Noti. & Zephyri.

NOTVS.

Hanc Zephyre iuuenā, quam per pelagus in
ægyptū Hermes ducit: lupi violauit: captus amore.
Z. Profecto Note, nō iuuenca tunc/s; filia erat flu
uij Inachi: nunc ꝑo luno talem fecit ip̃am/celo
typia mota: qñqdē videbat amantē louē. N. Nūc
igit̃ nū adhuc amat bouē? Z. Impēse, atq̃ ob id in
AEgyptū ip̃am misit: & nobis imperauit/ne estua
re faceremus mare/donec transuecta fuerit ut pariat
illis. parturit vero iam. Deus fiat ip̃a & foetus.
N. Iuuenca ne deus? Z. Et maxie Note, iherabitq̃
ut Mercurius dixit/ nauigātibz: & nobis erit regina.

δ' ὅτι νῦν ὁρῶμεν ἐβέλκει περὶ τοῦ, ἢ καλύψαι ἐπιπνεῖν.
Ν. θεραπευτέα τοι γαροῦν ὧς ζέφυρε ἦδη δέσποινα γέ οὐκ
σα, νῆ Δία ἐν νουσέρα γάρ οὕτω γένοιτο. Ζ. ὦλλ' ἴδ' ἡ γὰρ
Διεπέρασσε καὶ ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν· ὅρα δ' ὅπως οὐκ ἔτι μέν
τετραποδὸν στί βαδίζει· ἀνορθώσας δ' αὐτὴν ὁ ἔρμῃς γυ-
νῆκα παγκάλην αὐθις ἐποίησε. Ν. παρὰ δὲ οὐ γούρ ταῦτα
ὧς ζέφυρε, οὐκ ἔτι τὰ κέρατα οὐ δέ οὐρά καὶ λιχιδὰ τὰ σκέ-
λη, ὦλλ' ἐπέραστος κόρη· ὁ μὲν τοι ἔρμῃς τί παθὼν μετα-
βέβληκεν ἑαυτὸν, καὶ αὐτὶ νεανίου κυνοπρέσσωπος γε γέμ-
τον. Ζ. μὴ πολυπρογμουῶμεν, ὅτε
ἄμεινον ἐκείνοσ' οἶδε τὰ πρακτέα.

ΠΟΤΕΔΩΝΟΣ· καὶ Δελφίνω.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

ἔγχε δ' Δελφίνεσ', ὅτ' ἐπὶ φιλοάνδρωποι ἔστε, καὶ πάντων
μὲν τὸ τῆς ἰούσας παλαιὸν ἐπὶ τὸν ἰσθμόν ἐκαμίσατε·
ὑποδέρξεσθαι ἀπὸ τῶν σκυρωνίδων μετὰ τῆς μητρὸς
ἐμπεσόν· καὶ νῦν σὺ τὸν κισσαρφιδὸν τοῦτον τὸν ἐκ μητρὸς
μῆκος ἀναλαβὼν ἐξενέζω ἐς ταίναρον, αὐτῇ
σκενῇ καὶ κισσάρῃ, οὐ δέ περὶ εἰδὲς κακῶς ὑπὸ τῶν
ναυτῶν ἀδολνόμενον· Δ. μὴ θανμάσῃς ὧς πόσειδον, εἰ
τοῖς ἀνδρώποσι εὖ ποιοῦμεν· ἐξ ἀνδρώπων γε καὶ αὐτοὶ
ἰχθύες γενόμενοι. Π. καὶ μέμφομαι γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι
ὑμῶς κατὰ νηυμαχίαν μετέβαλε· Δέον
χειρῶσασθαι μόνον, ὥσπερ τοῖς ἄλλοις ὑπογύγεται·
ὅπως γούρ τὰ κατὰ τὸν Ἄριονα τοῦτον ἐγένετο δ' Δελφί·
Δ. ὁ περὶ ἀνδρῶν οἶμαι ἔχαιρεν αὐτῷ, καὶ πολλὰ σὺ
μετεπέμμετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ· ὁ δέ πλουτήσας παρὰ
τοῦ τυράννου, ἐπὶ ὑμῖν πλείσας οἰκασθε ἐς τὴν
μηδυνίαν, ἐπὶ δὲ ἴσασθαι τὸν ἰούτον· καὶ ἐπιβάς

quęcunq; nā voluerit emittet: aut cohibebit a flatu

N. Ancilla igit̃ Zephyre, iam regina exi-
stens, p̃ louē, bñuola eq̃dē sic fiat magis. Z. At mō
p̃transiit: innuitq; in terrā. Vides quō non amplius
velut q̃drupes incedit: erigens equidē ip̃az Mer. mu-
lierē oīno pulchrā rursus fecit. N. Inopinata igr̃ hęc
Zephyre: eo q̃ nō āplius illi adst̃ cornua/ neq; cauda:
bię: s; amabilē puella. Mer. utiq; (ad hęc nō bifidę ti-
formauit scīp; p̃ adulescēte caninus (id efficiēs/ trās-
ctus. Z. Nō opus fūerit nos ingreī. (aspectu fa-
melius ille nouit agenda. (qm̃

Neptuni. & Delphinorum. NEPT V.
Euge Delphini, qñqdē sp̃ amatores hoīm estis: & olī
eius q̃ Ino vocabat̃ filiū, ad Isthmon comitati estis:
susipientes a Scironijs saxi eum matre
incidentem. Et nūc tu citharedū hunc ex Methy-
mna adciens Arionē/ sustulisti in Tēnaron ipso
ornatu & cithara: neq; contempsisti perperam a
nautis interimendum. D. Ne mīreris Neptune, si
hominib; benefacimus. ex hoīb; equidē & ipsi nos
sumus pisces facti. N. Eñ uero q̃r̃or ob Bacchū: q̃
vos expugnās nauali pugna, trāssformauit. debuerat
capere manu solū: sicuti alios subiugauit. (em̃ vos
Quopactō igr̃ de Arione hoc contigit Delphine?

D. Periander puto congratulabatur ipsi: & sc̃pe
mittebat pro eo ob artem. Ille yō ditatus a
tyranno, in animū induxit: ut nauigaret domum
in Methymnā: demonstraturus opes, conscendens

παραμειδὺν τίνος κακοῦργων ἀνδρῶν, ὥς εἰδείεσθαι πολλοὺς
χρυσὸν ἢ ἄργυρον; ἐπεὶ κατὰ μέτρον τὸ αἰγύριον ἐγένοντο,
ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ δι' αὐταί. ὁ δὲ ἰκροῦμαι γὰρ ἄπασιν
τα παραινέων τῷ σκάφει. ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέδοικται ἔφη,
ἀλλὰ τὴν σκεὴν ἀναλαβόντα με καὶ ἄσαντα θρηῖνών τινα
ἐπ' ἐμαυτῷ ἐκόντα ἐάσατε ῥίτοι ἐμαυτὸν. ἐπέτρεψαν
νοῦται. καὶ ἀνέλαβε τὴν σκεὴν, καὶ ἥσεν πᾶν λιγυρῶς,
ἐπ' αὐτὸν εἰς τὴν θάλατταν, ὥς αὐτίκα πάντως ἀποθανοίμε-
νος. ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ ἀναθέμενος αὐτόν, ἐξενεζάμην
ἔχων εἰς ταίναρον. π. ἐπαινῶ τῆς φιλοτιμίας. ἄξιον
γὰρ τὸν μισθὸν ἀποδέδωκας αὐτῷ τῆς ἀκροάσεως.

ποσειδῶνος. καὶ νηρείδων.

ΡΟ ΣΕΙ Δ Δ Ν.

τὸ μὲν στανὸν τοῦτο ἐσθ' ἡ πᾶσι καθηκέειν,
ἐλλίσποντος ἅπ' αὐτῆς καλείσθω. τὸν δὲ νεκρὸν ὑμῖς ὅς
νηρεῖδες παραλαβοῦσαι, τῇ τρωάδι προσενέγκατε,
ὥς ταφεῖν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων. Ν. μολυμῶς ὅς
πόσειδον, ἀλλ' ἐν ταῦθα ἐν τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει
τετάφθω. ἐλεοῦμεν γὰρ αὐτήν, ὅκτι στα ὑπὸ τῆς μη-
τρὸς πέπονθ' ἡμῶν. π. τοῦτο μὲν ὁ Ἀμφιτρίτην
δέμιον, ὃν δ' ἄλλως καλὸν ἐν ταῦθα πονεῖσθαι ὑπὸ
τῇ φάμῳ αὐτῇ. ἀλλ' ὅπερ ἔφη, ἐν τῇ τρωάδι ἐν
τῇ κερ' ῥοήσῳ τεθάψεται. ἐκείνο δὲ παραμύθιον ἔσται
αὐτῇ ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ ἴνω πείσει-
ται, καὶ ἐμπεσείται ὑπὸ τοῦ Ἀδάμαντος Διῶκου μέ-
νι εἰς τὸ πέλαγος, ἅπ' αἴρου τοῦ κίθαιρῶνος καθύπερ
καθήκει ἐς τὴν θάλασσαν, ἔχουσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ
ἀγκάλῃ. Ν. ἀλλὰ κακείνην σῶσαι δεῖσαι χαρισάμε-
νος τῷ Διονύσῳ. τροφὸς γὰρ αὐτοῦ καὶ τίτθῃ ἡ ἴνω.

nauculā q̄ndā sceleratorū virorū: ubi mōstrauit q̄ntū
auri & argēti. ac posteaq̄ ī medio ægeo fuerūt (ferret
consultāt in ip̄m nauē. Ille v̄o audiebat omni-
a: adherens scaphē. Q̄ñquidē hęc vobis visa sunt ait:
ornatū capientē me/ canentemq̄ luctuosum quiddā
de me ip̄o quo libeat/ sinite p̄cipitare meip̄z. cōcesserūt
nauē. Et adcipiēs ornatū/ cecinit valde argute:
desiluitq̄ in mare: ut statim omnino moriturus
rus. At ego suscipiens/ & supponens mihi ip̄z / p̄dixi
otinēs usq̄ ī tēnarō. N. Laudo amorē musicę. dignā
em̄ mercedē reddidisti ipsi pro auditu citharę.

Neptuni. & Nereidum. NEPTV.

Angustū qdē est hoc mare ī qd̄ Helles puella decidit:
q̄ & Helle sp̄ntus ab ip̄a vocē. Verū mortuā vos
Nereides adcipientes/ ad Troadem afferte:
ut sepeliatur ab incolis. Ner. Nequaq̄
Neptune, sed hic in sui nominis pelago
sepeliatur. miseremur em̄ ipsius: quę miserrime a no-
uerca passiōibz affecta ē. N. hoc qdē āphitrite, nec
fas est/ & maxime inhonestū: si hic alicubi iaceat: p̄p̄
arenā ip̄am: sed quod dixi/ in Troade/ in
Chersoneso sepeliatur. At istuc solatium erit
ipsi: q̄ paulopost similia tentare & Ino persuadebi-
tur: quę incidet, ab Athamante persequu-
ta, in pelagus/ a sum̄o Citherone, qua parte
descendet in mare: habens filium in
ulnis. Ner. S3 & illā seruare oportebit: q̄ gratifice-
mur Baccho. alumna em̄ ipsius & nutrix Ino: est.

π. οὐκ ἐχρῆν οὕτω ποιῆσαι ὅσον· ἀλλὰ τῷ Διόνυσῳ
ὀκνηστέμῳ ἁμφιτρίτῳ, οὐκ ἄξιον. κ. οὐκ ἄρα τί
παθοῦσα, κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κρείου, ὃ ἀδελφὸς δὲ ὁ φρὺς
ζὸς ἀσφαλῶς ὀχέεται. π. εἰκότως· νεανίας γάρ, καὶ ἀν-
ναταὶ αὐτέχειν πρὸς τὴν φορὰν· ἢ δὲ νπὸ ἀσθεῖας
ἐπιβῶσα ὀχλήματος παρὰ δόξον, καὶ ἀπιδουῖσα ἐς
βάθος ὀχανέος, ἐκπλαγείσα, καὶ τῷ θαύμῳ ἄμασχε-
θείσα, καὶ ἰλλυγνίσασα, πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πτίσσεως
ἀνρατῆς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κρείου, τῶν τέως
ἐπείλωπτο, καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος. κ. οὐκοῦν
ἐχρῆν τὴν μητέρα τὴν νεφέλην βοῦθῆναι πιπτούσῃ. π.
ἐχρῆν· ἀλλ' ἢ μοῖρα πολλῶ τῆς νεφέλης ἀννακτωτέρα.
ἱριδος· καὶ προσεδῶνος.

ΙΡΙΔΟΣ

τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην ὃ πρόσειδον, ἀποσπασθεῖ-
σαν τῆς σικελίας ὑφαλον ἐπινέχεσθαι συμβέβηκε·
ταύτην φασὶν δὲ Ζεὺς, στήσας ἡδὴ καὶ ἀνάρκην, καὶ ποικί-
σον ἡδὴ ἄλλον ἐν τῷ αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν,
στηρίζας πάντ' ἀσφαλῶς· δείττω γὰρ τί αὐτῆς. π.
πεπραΐζεται τοῦτο ὃ ἱρί, τίνα δὲ ὄμωσ' παρῆξε αὐτῇ τὴν
χρεῖαν ἀναφανείσα καὶ μωμέτ' ἰπλέουσα; ι. τὴν ἀπὸ
ἐπ' αὐτῆς δὲ ἀποκνήσας, ἡδὴ γὰρ ποιήσας ὑπο τῶν
ὠδίνων ἔχει. π. τί οὐκ οὐκ ἱκανὸς δ' οὐρανόσ' ἐμ τεκέει;
εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλὰ γε πᾶσα ἢ γῆ οὐκ ἂν ὑποδέρξασθαι
δύναιτο τὰς αὐτῆς γούρας; ι. οὐκ ὃ πρόσειδον· ἢ ἦρα γὰρ
ὄρκῳ μεγάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρασχεῖν τῇ αὐτῇ
τῶν ὠδίνων ὑποδοχὴν· ἢ τοίνυν νῆσος αὐτῇ, ἀνάμωτος ἐστὶν
ἀφανὴς γὰρ ἦν. π. συνίκα· στήθι δ' ὤψεε,
καὶ ἀνάμωθι αὐθις ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ μωμέτ' ὑποφέρει.

N. Nō ueniēs fuerit tā fedēratā exūtē. verūtñ Dio
nō gratificari o Amphitrite, indignū ē. Ner. (nysio
agēs/decidit ab ariete: frat̃ yō Phry (lpa certe q̃ppia
xus secure p̃fectus est. N. Merito. iuuenis em̃ ē, po
tens resistere piculo. Illa vero infueta/
conscēdens vehiculū inopinatū: & respiciens in
patulā pfunditatē, oberrans, ac p̃ timore simul ca
dens/& vociferans, ob violentiam casus
impotens reddita est cornuū arietis: quē vehēmenter
comphenderat: & decidit in pelagus. Ner. Igitur
oportebat matrē Nephelen auxiliari cadenti. N.
Oportebat quidē: s; fatum Nephele potentius est.

Iridis. & Neptuni.

IRIS.

Insulam errantem Neptune, separa
tam a Sicilia, submarinā, emergere contingit.
hanc ait lupit̃, firmā siste mō: atq; cura ut appeat, factō
toq; eam Delon in AEgeo medio firmiter manere:
stabiliens valde secure, indiget em̃ in aliquo ipsa. N.
Paulopost fiet hoc Iris. Verūtñ quam prēbebit ipsi
utilitatē apparens/& nō amplius natās? I. Latonā
in ip̃a oportet partū deponere. iā em̃ laborat: ob
grauedies. N. nūqd̃ igit̃ nō sufficit illi celū ad ptū?
Si yō nec; hoc: equidē tota tellus num suscipere
posset ip̃ius liberos? I. Nō Neptune. Iuno em̃
iuramēto magno astrixit terrā: ne se exhibeat Latonē
grauedinū mīstrā. hęc igit̃ isula ip̃a/nō addicta iuram̃
eo q̃ tū neutiq; apparuerit. N. Intelligo. (to est:
& emerge rursus ex pfūdo: nec āplius (Siste o isula:
o (subūdas:

ὅλγα βεβαίως μένε, καὶ ὑπόδεξαι ὃ ἐνδεμονεστάτη τοῦ
ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο τοὺς καλλίστους τῶν θεῶν, καὶ
ὑμῶν ὃ τρίτωνος, διαπορθεύσατε τὴν λητὴν ἐς αὐτὴν,
καὶ γαλήνῃ ἅπαντα ἔστω. ἀράκοντα δὲ ὅς νῦν ἐξιοστρεῖ,
αὐτὴν φοβῶν τὰ νεογνά, ἐπειδὴ τεχνῶν ἀντίκα μέτεσι,
καὶ τιμωρῆσαι τὴν μητρί. σὺ δὲ ἀπάγγελε τῷ Διὶ, πάντα
εἶναι ἐνπρεπῆ, ἔσθικον ἢ δῆλον, ἢ κέτω ἢ λητῶν, καὶ τι κέτω
ἑάνδιν, καὶ εὐλασσις.

ΞΑΝΘΟΣ

Δέξου με ὃ θαλάσσια δεινὰ πεπονθότα, κατὰ σβεσὸν μου
τὰ τραύματα. Θ. τί τοῦτο ὃ πᾶνθε; τίς σε κατέκλυσε;

Ξ. Ἠφαίστος, ἀλλ' ἀπηνθράκωμαι ὥλως ὃ κακοδαί-
μων, καὶ ζέω. Θ. διὰ τί δέ σοι ἐνέβολε τὸ πῦρ;

Ξ. διὰ τὸν υἱὸν τῆς θετίδος. ἐπεὶ γὰρ φονέοντα τοὺς
φρύγας, ἰκέτευσά. ὃ δ' ὕμν' ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ'
ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφρμυτέ μοι τὸν ῥοῦν. ἐλάσας τοὺς
ἀσπίους, ἐπῆλθον ἐπικλύσαι θέλων, ὥς φοβηέισ ἀπόσχοι,
τὸ τῶν ἀνδρῶν. ἐνταῦθα δ' Ἠφαίστος ἔτυχε γὰρ πλησίον
πὺν ὦν, πῶν δ' ὄσον, ὅμαι, πῦρ εἶχε, καὶ δ' ὄσον
ἐν τῇ αἵτῃ καὶ εἰποὶ ἀλλοθι, φέρων, ἐπῆλθε μοι, καὶ ἔκλυνε
σε μὲν τὰς πετέλας καὶ μὲν ῥίνας, ὥπτησε δὲ καὶ τοὺς κα-
κοδαίμονας ἰχθῆς, καὶ τὰς ἐγκέληνας. αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερ-
καχλῶσαι ποήσας, μικροῦ δαίμονος ὄλονε ἡρόρ ἐίργασται.
ὄρεσ δὲ ὅν ὁ πῶς διακείμαι ὑπὸ τῶν ἐκκλυνάτων; Θ.
θαυρόσ ὃ πᾶνθε καὶ θερμόσ, ὥς εἰκός. τὸ αἶμα μὲν ἀπὸ τῶν
νεκρῶν, ἢ θερμὸν δὲ ὥς φησὶ ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ εἰκότως ὃ
πᾶνθε, ὅς ἐπὶ τῷ ἐμῷ υἱὸν ὥρμησας, οὐκ αἰδέσθεις ὅτι
κτενέος υἱός ἢν. Ξ. οὐν εἶδαι οὐκ ἐλεῆσαι γείτονασ ὅν-
τας τοὺς φρύγας; Θ. τὸν Ἠφαίστον δὲ οὐκ εἶδαι ἐλεῆσαι
θετίδος υἱὸν ὄντα τῷ Ἀχιλλεῖ.

sed firma mane: ac suscipe o foelicissima,
fratris mei liberos duos pulcherrimos Deorum. Et
vos o Tritones, peruehite Latonam in ipsam:
tranquillaq; sint omnia. Draconem vero, q nūc fuit
ipaz pterrēs, ac nouit genitos, ubi peperit: p̄tinus ad
ac punit p̄ m̄re. Tu yō r̄nūcia loui, oīa (oriēt puuli:
probe eē acta. stetit Delos: venitq; Latona: & pepit.

Xanthi. & Maris. XANTHVS

Suscipe mare grauiā passum: sana mihi
vulnera. M. Quid hoc est o Xanthe: q̄s te obussit?

X. Vulcanus. S; ardeo a prunis prorsus infoc-
lix, atq; oburor. M. Verē quāobrē tibi iniicit ignē?

X. Prop̄ Achillē Thetidis filiū. nā cū ille infimeret
Phryges: supplex illū rogauī. at ille nō cessauit ab ira:
p̄ mortuis corpibus obturauit mihi alueū. at (verē
misos: subiitq; i mētē/ut eū submer (ego misus sū
ret a viris troiāis. Illic tū Vulc. (gerē: q̄ tritus abstine
alicubi exñs. oēz p̄rsus, ut puto, ignē tūc sis (erat p̄pe
in Aetna & alibi eēt ferens/iniicit (ille hēbat: q̄ntū
sitq; ulmos/& myrricas: ac infecit in (mihi: obus
foelices pisces/atq; anguillas. At ip̄m quidē me exi-
lire fecit. parū q̄q; abfuit, ut nō itegre aridus r̄dderer.
Vides vero/quomō iaceo propter inuisiones? T.
turbidus es o Xāthe, & calidus, ut par ē, sāguis qdē a
mortuis est: calor yō, ut ais, ab igne. Et merito o
Xanthe, qui cōtra meū gnatū cōiurasti: nō veritus/q;
Nereidis filius erat. X. Nū optuit me misereri p̄pi
Phrygū? M. At Vulcanū misereri optuit (quorē
Thetidis filij Achillis.

τί Δακρυύεισ' ὧς ἔτι ; Θ· καλλίστην δ' Δωρὶ κόρη
 εἶδον ἐσ' κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθεῖσαν· αὐτὴν τε
 καὶ βρέφος αὐτῆς ἄρτι γέννητον ἐκέλευσε Δεῦ πατὴρ, τοῦσ'
 νῦν τ' ὧς ἀναλλοβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδ' ἄρ' πολὺ ἀπὸ
 τῆς γῆς ἀποσπάσωσιν, ἀφῆναι ἐς τὴν θάλασσαν, ὥς ἀπὸ
 λοινοῦ ἢ ἀθλίας καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφος· Δ· τί νους δ'
 εἴνεκα δ' ἀδελφῇ ; ἐπεὶ ἔμαθεσ' ἀκριβῶς ἅπαντα·

Θ· ἀκριβοῦσ' ὁ πατὴρ αὐτῆς, καλλίστην οὖσα ἐπαρθεῖ
 νενεμ, ἐῖς χαλκοῦν τινα θάλαμον ἐμβαλῶν· εἴτα, τὸ μὲν
 ἐλθὼς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δ' οὐρτὸν Δία χρυσὸν γενόμε
 νον, ῥυῖναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐπ' αὐτὴν, δεξιὰ μὲν δ' ἐκεί
 νῃ ἐς τὸν κόλπον κατὰ ῥέοντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γενέσ
 θαι, τοῦτο αἰσθόμενος ὁ πατὴρ ἀγρίως τὸς καὶ ζυλότυπος
 γέρον, ἠγανάκτησε, καὶ ὑπὸ τίνος μεμολιχῆσθαι ὀκθεῖσ'
 αὐτὴν, ἐμβάλλει ἐς τὴν κιβωτὸν ἄρτι τεταῦνιαν· Δ· ἢ Δε
 τί ἐπράττετ' ὧς ἔτι, ὁπότε καθίκετο ; Θ· ὑπὲρ αὐτῆς μέρ
 ἑσὶ γὰρ δ' Δωρὶ, καὶ ἔφερε τὴν καταδίκην, τὸ βρέφος δ' ἐπα
 ρητεῖτο μὴ ἀποθανεῖν, Δακρυύουσα, καὶ τῷ πάππῳ Διηκνύ
 ονσα αὐτὸ κάλλιστον ὄν· τὸ Δε ὑπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν
 καὶ ἐμειδίᾳ πρὸς τὴν θάλασσαν· ὑποπύμπλαμαι αὖθις
 τοῖς ὀφθαλμοῖς Δακρυῶν, μνημονεύουσα αὐτῶν·

Δ· καὶ Δακρυῶν ἐποίκησας· ἀλλ' ἡ δὴ τελευτᾷσιν ;

Θ· ἐν δαμῶσ'· κίχεται γὰρ ἔτι ὁ κιβωτὸς ὀκφυτὴν σέ
 ριφιν, ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα· Δ· τί οὖν ; οὐκὶ σῶ
 ζομεν αὐτὴν· τῶς ἀλιεῦσι τοῦτοισ' ἐμβολοῦσαι ἐστὶ Διὶ
 τινὰ τῶς σεριφίοισι, οἱ Δε ἀνασπάσαντες σώσουσι Διό
 νῳτι· Θ· εὐ λέγεις, οὕτω ποίωμεν, μὴ γὰρ ἀπολέσθω μὲν

Doridis. & Thetidis.

DORIS

Quid lachrymaris o Thetis? T. Pulcherrimā o Dō
vidi in arcam a patre deiectā. Illā deniq̃ (ris puellā,
ac infantem, prolem nup̃ genitam p̃cepit pater: ut a
nautis fusciperent in arcula: & ubi multū a
terra diuulsi fuerint, demittant in mare: quo per
eat misera ipsa cum infante. D. Cuius vero
rei gratia o soror? q̃nquidē exacte didicisti omnia.

T. Acrisius pater ip̃ius, pulcherrimā exñtem, deuo
uit & ginē dñs, ĩ gneū q̃ndā thalamū r̃mittēs. Dein (q̃d
pro vero non dixerim) aiunt Iouē aurum fa
ctum, defluxisse p̃ impluviū ad ip̃as: fuscipientē & o il
lam in sinū defluentē deum, grauidam fa
ctam. Hoc sentiēs pater, agrestis quidā, & celotypus,
senex, indignatus est: & ab aliquo vitiatā esse putās /
ip̃am deiicit in arcam, nouiter enixam. D. Illa & o
q̃d fecit o Thetis, q̃n puenit ad mare? T. De se ip̃a
silebat o Doris, & ferebat odēnationē. ifanti (quidē
cabať: ne mors cōtūgeret: plorās, & patri auo (o p̃
strās ip̃as p̃lcherimū exñtē. Hoc & o ob inocē (demō
subridebā usq̃ ad mare. Porro deī (tiā puellę, a ma
irrigauī oculos, lachrymās ex frēq̃nti illi (ceps rursus
D. Et me lachrymari fecisti. At nū (us recordatiōe.
T. Neq̃q̃. nauigat em̃ adhuc circa (q̃d iā mortui s̃r
riphō: viuētes ip̃os assuās. D. q̃d igit̃: nōne s̃z (Se
uamus ip̃am pilcatoribus / inñcientes in re
sia Seriphñs: illi & o diuellentes seruabunt.
T. Benc dicis, sic faciamus: ne pereat cer

ΤΕ ΑΥΤΗ, ΜΗ ΤΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙΩΝ ΟΥΤΩΣ ΨΗΛΟΝ.

ΕΝΙ ΠΕΩΣ· ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

ΕΝΙ ΠΕΥΣ

ΟΝ ΚΑΛΑ ΤΑΥΤΑ Ω ΠΟΣΕΙΔΟΝ· ΕΙΡΗΣΤΑΙ ΓΑΡ Τ' ΑΛΗΘΕΣ,
ΥΠΕΛΘΩΝ ΜΟΥ ΤΗΝ ΕΞΟΜΕΝΗΝ, ΕΝΚΑΣΘΕΙΣ ΕΜΟΙ, ΔΙΑΚΟΡΗΣΑΣ ΤΗΝ
ΤΗΝ ΠΑΙΔΑ· Η ΔΕ ΨΕΤΟ ΥΠ' ΕΜΟΥ ΤΑΥΤΑ ΠΕΣΟΝΘΕΝΑΙ, ΚΥ ΔΙΔΑ
ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΕΪΧΕΝ ΕΑΝΤΗΜ· Ε· ΣΥ ΓΑΡ Ω ΕΝΙ ΠΕΩ, ΥΠΕΡΟΠΤΙ
ΚΟΣ ΉΣΘΑ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΣ, ΟΣ ΚΟΡΗΣ Δ' ΤΩ ΚΑΛΗΣ, ΦΟΙΤΩΣΚΟ ΟΣ
ΜΕΡΑΙ ΠΑΡΑ ΣΕ, ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ, ΥΠΕΡΕΨΑΣ·
ΚΑΙ ΕΙΧΑΙΡΕΣ ΛΥΠΩΝ ΑΝΤΗΜ· Η ΔΕ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΟΧΘΑΣ
ΑΛΥΟΥΝΣΑ, ΚΑΙ ΕΠΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑ, ΚΑΙ ΛΟΝΟΜΕΝΗ, ΕΝΙΣΤΕ ΕΥΧΕΤΑ
ΣΟΙ ΕΝΤΥΧΕΙΜ, ΣΥ Δ' ΕΘΡΩΠΤΟΝ ΠΡΟΣ ΑΝΤΗΜ· Ε· ΤΙ ΟΥΡ;
ΔΙΔΑ ΤΟΥΤΟ ΕΧΡΗΜ ΣΕ ΠΡΟΣΑΡΧΑΣΑΣ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ, ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟ
ΚΡΙΝΕΣΘΑΙ ΕΝΙ ΠΕΑ ΑΝΤΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΕΐΝΑΙ, ΚΥ ΚΑΤΑΣΦΙΣΑΣ,
ΘΑΙ ΤΗΝ ΤΥΡΩ ΑΦΕΛΗ ΚΟΡΗΝ ΟΥΣΑΜ;
Ε· ΖΗΛΟΥΝΤΩΕΙΣ Ω ΕΝΙ ΠΕΩ,
ΥΠΕΡΟΠΤΗΣ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΨΩ· Η ΤΥΡΩ ΔΕ ΟΥΔΕΜ ΔΕΙΝΟΝ ΠΕΣΟΝΘΕΝ,
ΟΙΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΣΟΥ ΔΙΑΚΕΚΟΡΗΣΘΑΙ· Ε· ΟΥΜΕΝΟΥΜ· ΕΦΟΣ
ΓΑΡ ΑΠΙΩΝ Δ' ΤΙ ΠΩΣΕΙΔΩΜ ΉΣΘΑ, Δ' ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΛΥΠΗΣΕΡ
ΑΝΤΗΜ, ΚΑΙ ΕΓΩ ΤΟΥΤΟ ΉΔΙΚΗΜΑΙ, Δ' ΤΕ ΤΑ ΕΜΑ ΣΥ ΕΝΦΡΑΙΝΟΥ
ΤΟΤΕ, ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΗΣΑΣ ΠΟΡΦΥΡΕΟΝ ΤΙ ΚΥΜΑ, Δ' ΠΕΡ ΨΜΑΘ ΣΩ
ΕΜΡΥΠΤΕ ΑΐΜΑ, ΣΥΝΉΣΘΑ ΤΗ ΠΑΙΔΙ ΑΝΤ' ΕΜΟΥ· Ε· ΣΥ ΓΑΡ
ΟΝΚ ΕΐΤΕΛΕΣ Ω ΕΝΙ ΠΕΩ.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ· ΚΑΙ ΚΗΡΕΙΔΩΝ.

ΤΡΙΤΩΝ

ΤΟ ΚΗΣΤΟΣ ΨΜΩΜ Ω ΚΗΡΕΙΔΕΣ, Δ' ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΚΗΦΕΩΣ ΘΥΓΑ
ΤΕΡΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΟΜΕΔΑΜ ΕΤΠΕΜΨΑΤΕ, ΟΥΤΕ ΤΗΝ ΠΑΙΔΑ ΉΔΙΚΑ
ΣΕΜ, ΩΣ ΟΐΕΣΘΑΙ, ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΉΔΗ ΤΕΘΗΚΕ· Ν· ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ
Ω ΤΡΙΤΩΝ;
Ε· Ω ΚΗΦΕΥΣ ΚΑΘΑΠΕΡ ΔΕΛΕΑΣ ΠΡΟΘΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΗΝ,
ΑΠΕΚΤΕΙΝΕΡ ΕΠΙΩΜ, ΛΟΧΗΣΑΣ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ;
Τ· ΟΥΚ, ΑΛΛ' ΙΣΘΕ, ΟΐΜΑΙ, Ω ΙΦΙΔΝΑΣΣΑ ΤΟΝ ΠΕΡΣΕΑ,

te ipsa: nec puerulus adeo formosus:

Enipei. & Neptuni. **ENIPEVS.**

Minime honesta hæc sunt Neptune. Dicit p̄ vero:
q̄ circūueneris a me amatā: sūlis effectus mihi: ȳgita
puellę. illa ȳo putabat se a me hæc (tē p̄ide ademeris
hoc exhibuit seip̄a. N. Tu Enipeu (passā eē: & ob
cius eras & turbidus: q̄ puellā sic pulchrā (despectis
die ad te, perditā p̄ amore cōtempseris: (euntē q̄ti
lētatusq̄ fueris molestijs afficiēdo ip̄a. At illa circa rī
piscans/ & icedens/ lauansq̄: interdū optabat (pas
tibi coire: te delicias agente cū ip̄a. E. Quid igitur:
num ob hoc oportuit te p̄ripere mihi amorē: & mēti
ri Enipeum pro Neptune: & decipe

re Tyro simplicē puellā exñtē: N. Zelotypia moueris
quū p̄us dēptor tu extiteris: Tyro ȳo nihil (Enipeu,
putās se abs te violatā fuisse. E. Nō (graue passā ē.
em̄ abiēs te neptunū eē. q̄d & maxie (p̄fecto. dixisti
& ego ob hoc iniuria afficio: q̄ p̄pt̄ (molestie tulit:
ris: circūdās purpureū quendā fluctū q̄ (mea tu lēta
peruit sis: & coiuiisti cū puella p̄ me. N. At (vos o
non volebas o Enipeu. (q̄ tu

Tritonis. & Nereidum. **TRITON.**

Cetus vester o Nereides, qui contra Cephei fili
am Andromedā missus est: nec puellam lē
sit: ut putatis: & ip̄e iam inñt. N. A quo nam
o Triton: Nūqd Cepheus q̄si escā p̄ponēs puellam
adortus interemit/ insidians magna vi:
T. Nō. Sed nosti puto, nympha Iphianassa, Perseū,

τὸ τῆς δαυὶδ παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κλισίᾳ
ἐμβληθεὶς ἐς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μητροπατρὸς, ἐσώσα
τε διηκτεῖρας αὐτοῦς. Ν. ὁ δὲ ἄνθρωπος λέγει· ἐκὼς δὲ
ἦδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν.
Τ. οὗτος ἀπέκτενε τὸ κῆτος. Ν. διὰ τί ὧς τρίτων;
ὅτι γὰρ διὰ σωστῆς ἡμῶν τοιαῦτα ἐκτίθειν αὐτὸν ἐχρήμη.
Τ. ἐγὼ ἡμῶν φάσω τὸ πᾶν ὡς ἐγένετο. ἐστάνη μὲν οὐρανὸς
ἐπὶ τὰς τοργύνας, ὁ θάλασσα τὸν τοῦ βασιλεῖς ἔσπετε,
λῶν. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν λιβύην. Ν. πῶς ὧς τρίτων;
μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ
δύσπορος ἢ δόλος. Τ. διὰ τοῦ ἀέρος. ὑπόπτερον γὰρ αὐτὸν
τοῦ ἡ ἀθηνᾶ ἔθηκεν. ἐπεὶ δὲ οὐρανὸν ἦκεν ὁ πῦρ διηκτεῖρας, αὐτὸν
μὲν ἐκείθεν, ὁ δὲ αὐτὸν μετὰ τῆς μελούσης
τῆς κεφαλῆς, ὡς κεῖ ἀποσπᾶμενος. Ν. πῶς ἰδῶν;
ἀθέατοι γὰρ εἰσιν, ἢ ὅς ἑ ἰδῶν, ὅν κ' ἄλλο μετὰ ταῦτα
ἦλοι. Τ. ἡ ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα. τοιαῦτα γὰρ
ἦκουσα διηκτεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀνδρομέδα, καὶ πρὸς
τοῦ κηφέα ὕστερον. ἡ ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑποστῆναι
βούσκη ὡς περ ἐπὶ κατόπτρον, παρέσχευ αὐτῷ ἰδεῖν τὴν
εἰκόνα τῆς μελούσης. εἴτα λαβόμενος τῇ λαίᾳ τῆς κόμης,
ἐνορῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἀρπυρίαν ἔχων, ἀπέτεμε
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. καὶ πρὶν ἀνέργεσθαι τὰς ἀδελφὰς
ἀνέπτωτο. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παρὰ τὸν αὐτὸν αἰθισσίαν
ἐγένετο, ἦδη πρόσγειος πετόμενος, ὅρᾳ τὴν ἀνδρομέδα
προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτοος προσπεπαττα
λευμένην, καλλίστην, ὡς θεοί, καθευδέντην τὰς κόμας, ἢ
μὴ γυναικὸς πολὺ ἐνερθε τῶν μαστῶν, καὶ τὸ μὲν πρῶτον
διηκτεῖρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνθρώπων τὴν αἰτίαν αὐτῆς κατὰ

Danaes prolem tenellam: quam cū matre in arcam
 iniectam in mare a materno auo, serua
 stis: misitq̃ ip̃orū. N. Noui quē didis. at veris̃se est
 mō iuuenē esse, valdeq̃ gñofuz, ac pulchr̃ vi (talē
 T. Is ē q̃ infecit Cetū. N. pp̃t qd o Tritō? (deri.
 nō em̃ mercedē liberatōis eiusmōi nob̃ psoluẽ ip̃z cō
 T. Ego vob̃ dicā totū ut accidit. Missus (ueniebat.
 ad Gorgonas/ prēmīū quoddā regi affe (est hic
 rens. Ver̃ ubi puenit ī Libyā. N. q̃ pacto o Tritō?
 solus ne? an & alios auxiliores duxit secū? alioqn. n.
 difficilis via est. T. Per aerem. pennatum em̃ ī
 psū Mierua r̃ddidit. Postq̃ ṽo puēit ubi degebāt: illē
 quidē dormiebāt: ut puto. ver̃ hic abscidēs Medusae
 caput/ abijt euolans. N. Quo pacto c̃spicatus est?
 iuisibiles em̃ s̃t. ṽl q̃ eas viderit: nō īsup aliud qddā de
 cōspicabit. T. Mineruē clypeū p̃tēdēs (nā (inceps
 audiui p̃dicantē ip̃m apd' Andromedā & hēc ego
 Cepheū nouiss̃ie) Mierua haud dubie ī clypeo resplē
 dente quemadmodū in speculo: p̃ebuit ille ip̃sam
 imaginē Medusē ut videret, Deī adcipiēs lēua comā
 īspiciētis imaginē: dextra falcem habens/ abscidit
 caput ip̃sius: ac priusq̃ excitarentur sorores/
 fursū volauit. Ver̃ ubi maritimā hāc AEthiopiam
 venit: iam volatu terrē proximus/ videt Andromedā
 adiacentē in quadā eminenti rupe: paloq̃ affi
 xam, pulcherrimā, Dñ boni, demissa coma, ac
 seminudā multū admodū infra ubera. Et primū qdē
 miseratus fortunā ip̃sius/ interrogabat cām eandem

Δίκησ· καταμίκρὸν δὲ ἄλυσ' ἔρωτί, ἐκρήν γὰρ
σεσῶσθαι τὴν παῖδα, βαθεῖν δ' ἔγνω· καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆ-
τος ἐπ' ἦν μάλα φοβερόν, ὥς καταποιοῦμενον τὴν ἄνδρο-
μέδαμ, ὑπεραισχυθεὶς ὁ νεανίσκος πρῶτα πρὸς τὴν ἄρ-
πην, τῇ μὲν καθικνύεται, τῇ δὲ προδεικνύσας τὴν ἰοργόαν,
λίθον ἐποίει αὐτό· τὸ δὲ τέθηκε κοῦρ· καὶ πέπρωται
αὐτοῦ τὰ πολλὰ δ' ὅσα εἶδε τὴν μέδουσαν· ὁ δὲ
λύσας τὰ δεσμά τῆς παρθένου, ὑποσχόμενός τῃ χεῖρα, ὑπε-
δέξατο ἀκροπαδῶν κατιούσας ἐκ τῆς πέτρας ὀλισθηρᾶσ-
συσσας· καὶ νῦν γαμῆι ἐν τοῦ κηρέως, καὶ ἀπάξει αὐτὴν
ἄργος, ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον ἐν τὸν τυχόντα εὕρετο·
Ν· ἐγὼ μὲν ἐν πᾶν τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τί γὰρ ἢ πᾶσι
ἰδῆται ἡμῶς, εἴτι ἢ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἡζίου
καλῶν εἶναι; Τ· ὅτι δ' ὑπὸς ἀνῆλθον ἐπὶ τῇ
θυγατρὶ μήτηρ γεδύσα· Ν· μηκέτι μεμνημένα ὦ Δωρι-
εῖνων, εἴτι βορβάρους γυνὴ ὑπὲρ τῆν ἀζύον ἐλάλησεν·
ἰκανὴν γὰρ ἡμίρτι μωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ
παιδί· χαίρω μὲν οὖν τῷ γάμῳ·

ζεφύρου· καὶ νότον·

ΖΕΦΥΡΟΣ·

ὅν πῶποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέρῃ εἶδον
ἐν τῇ θαλάττῃ, ἅψ' οὐ εἶμι καὶ πνέω· σὺ δὲ ὅνκ' εἶδες
ὦ νότε; Ν· τίνα ταύτην λέγεις; ὦ Ζεφύρε τὴν πομπὴν;
ἢ τίνες δι' ἐμέωντες ἦσαν; Ζ· ἡδίστον δαίματός
ἀπελείφθης δ' ὅρ' ὅνκ' ἄλλο ἴδοις εἶτι· Ν· παρὰ τὴν ἔρη-
δον γὰρ θαλάσσαν ἐργαζόμεν, ἐπέπνευσα δὲ τί μὴ
μέρος τῆς ἰνδικῆς, δ' ὅσα παραλὶα τῆς χώρας· ἐν δὲ
οὖν οἶδα ὧν λέγεις· Ζ· ἀλλὰ τὸν σιδώνιον Ἀγίνωρα
εἶδες; Ν· ναί, τὸν τῆς ἐνρώπης πατέρα· τί μήν;

natōis. Paulopost v̄o amore captus (iuēns nāq̄ erat
 ut (quareſ puella) admīculo eē eidē dignū duxit. Pla-
 tus accessit ip̄se tribiſ, tāq̄ deuo (ne poſtea q̄ Ce-
 medā: demittēs oclōs iuuenis/ſtri (raturus Andro-
 cē, unā qdē manū oñdit: alia v̄o pfe (ctūq̄ hñs fal-
 lapidē cōfecit ip̄z. Ille itaq̄ morte ſub (rēs Gorgona
 mītra eorū q̄ ſpīcata fueſt Me (latus ē. idurueſt dēiq̄
 ſoluēs vīcīa v̄gis, ſuſtinēs manū, ſuſ (duſā. Poſt ille
 cepit ſumīs pedibz deſcēdentē ex rupe procliui,
 & nūc eā ducit uxore ī ip̄a domo Cephei: abducetq̄
 Argos. iōq̄ p morte nuptias has ſēlices iuenit. (ip̄aſ
 N. Ego qdē non admodū ex hoc facto merore aſſi-
 offendit nos: ſi q̄ mō maſ gliata ē. (cior. ī q̄ cū puella
 pulchriorē eē. T. Verūtn etiā mi (alñ & pſūpſit ſe
 filiā maſ. N. nō āplius memie (rūimodū doliuit ob
 illorū, ſi qd barbara mulier ultra hoc qd (rius Doris
 ſufficiētē em nobis penā dedit: tri (decuit locuta ē.
 filiā. Congratulemur igitur nuptiis. (ta prop̄

Zephyri. & Noti. ZEPHYRVS.

Nunq̄ pompā ego magnificentiorem vidi
 in mari ex quo ſum, & ſpiro. Tu vero nunquid
 o Note. N. qnā hec ē quā dicis o Zephyre pōpā:
 aut q ducētes pompā erāt. Z. Suaviſſio ſpectaclo
 caruiſti: ut nō aliud videre poſſis poſthac. N. luxta
 threum mare occupatus ſpirabā: atq̄ in (Ery-
 pte indicī maris, oībz deniq̄ mariti illius regiōis. nihil
 igit eorū noui quē dicis. Z. Attñ ſidonii Agenorē
 vidīſti. N. Proſecto vidi, Europę genitorē. qd tū:

Ζ. πὲρ ἰαυτῆς ἐκείνης ἀληθέσονται· σοί· Ν. μὲν δ' ὅτι
Ζεύς ἐραστὴς ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός, τοῦτο γὰρ ἢ πάλαι
ἠπιστάμην· Ζ. οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωται ὅσθα, τὰ μετὰ ταῦ
τα δὲ ἤδη οὐκ ἔστιν· ἢ μὲν εὐρώπη κατεκλήθει ἐπὶ τὴν ἡμέραν
παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα· ὁ Ζεὺς δὲ
ταύρῳ ἐκράσας ἑαυτὸν, συνέπασσεν αὐταῖς, καὶ λίσσας
φαινόμενος λευκώσας γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα
ἐνκάμπησεν, καὶ τὸ βλέμμα ἡμέροσ' ἐσκήρτα οὐρ ἢ αὐτὸς
ἐπὶ τῆς ἡόνου, καὶ ἐμυκότο ὕδιστον· ὥστε τὴν εὐρώπην
τολμήσας καὶ ἀναβῆναι αὐτὸν· ὥς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, Διὸς
μῶϊος μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ τὴν θαλάτταν, φέρων αὐτὴν
ἢ ἐνέχετο ἐμπιστῶν, ἢ δὲ πάντ' ἐκπλάγῃσιν αὐτῇ πλάγματι,
τῇ λαίᾳ μὲν ἔχετο τοῦ κέρατος, ὥς μὴ ἀπολιθάνοι, τῇ ἑτέ
ρᾳ δὲ κνεμωμένον τὸν πέπλον ζυνέιχε· Ν. ἡδὺ τοῦτο
θεάματ' ὡς φερεῖ εἶδεν καὶ ἔρωτιν ὀνυχόμενον
τὸν Δία φέροντα τὴν ἀγαπωμένην· Ζ. καὶ μὴν τὰ
μετὰ ταῦτα ἡδύω παραπολύτ' ὥς νῆτε· ἢ τε γὰρ θαλάτταν
ἐνθὺς ἀκύμωρ ἐγένετο, καὶ τὴν γαλήνην ἐπίσπασαμένην
λείαν παρῆικεν ἑαυτῇ· ἢ μείσας δὲ πάντας ἡσυχίαν ἄγου
τες, οὐδὲν ἄλλο ἢ θεαταὶ μόνον τῶν γιγνομένων,
παρηκολουθοῦμεν· ἔρωτες δὲ παρὰ πεπετώμενοι
μικρὸν ὑπὲρ τὴν θαλάτταν, ὥς ἐνιότ' ἀκροῖσ' ὅδισ' ποσσὶν
ἐπιφανῆναι τοῦ ὕδατος, ἐμμένοντας τὰς ἀσδὰς φέροντες, ἔ
δον ἅμα τὸν ὕμηναιον· αἱ κηρείδες δὲ ἀναδύσαι,
παρίππενον ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτοῦσαι, ἢ μίγνυ
ναι· αἱ πολλὰι τό τε τῶν τριτῶν γένος, καὶ ἐπὶ ἄλλο
μὴ φοβερόν· ἰδέϊν τῶν θαλαττίων· ἅπαντα περιεχόμε
νην τῶν ὕδα· ὁ μὲν γὰρ ποσειδῶν ἐπιβεβηκώς ἄρματός,

Z. De ea ipsa narrabo tibi. **N.** Profecto
 Iupiter amator fuit ex multo tpe puellę: qđ & olim
 sciebā. **Z.** Itaq; amorē qđē nosti: verę q̄ subide acci-
 derunt nūc audi. Europa illa descendit ad litus
 Iusura: cōgraneas secū simul assumēs. Porro Iupiter
 tauro adsimilans seip̄/colludebat illis: pulcherrimus
 apparēs. cādidus nāq; erat undiq;: cornua p̄n illi
 sinuosa, & aspectus benignus. saliebat plane & ipse
 in littore: & mugiebat suauissime. q̄propter Europa
 ausa est inscendere ip̄m. Quo facto/ple-
 no cursu Iupiter exiit in mare: ferens ip̄am /
 vehēdoq; incidēs. Illa ꝑo vehemēter territa ex hac re:
 lęua quidē tenebat cornu/ne periret: alte-
 ra ꝑo v̄eto cōcitātū peplū cōtinebat. **N.** Suaue hoc
 spectaculū o Zephyre, qđ vidisti: & amatoriu qđ p̄
 Iupit̄, natādo ferens dilectā. **Z.** Atqui quę (stabat
 post hęc acciderūt suauiora multo. **Note.** Estē mare
 statim nō fluctuās factū est: & trāquillitatē ostētans /
 iucundū prębuit seip̄. At nos omnes quietem agen-
 tes, nihil aliud q̄ spectatores facti eorū quę fiebant,
 seq̄bāur. Poŕo (Cupido Venusq;) amores aduolātes
 parē super mare: ut interdum summis pedibus
 attingerent aquā: accensas faces ferendo/ca-
 nebant simul hymeneū. Nereides verō emergentes /
 equitū ritu delphinis vectabant: applaudētes seminu
 de. Ad hęc Tritonū genus: & si quę alia sunt
 marinorū/quę terribili nō sunt aspectu. Oīa saliebant
 circa puellam. Et quidē Neptunus cōscendens currū,

παρθοῦ μένος τε, καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχωμι προῖχε
 γεγάωσ, προσδουπορῶν νηχομένω τῷ ἀδελφῷ· ἐπὶ παῖσι
 δὲ τὴν Ἀφροδίτην διὸ τρίτωνος ἔφερον ἐπὶ κόγχῃς κατασκεύ
 μένῃ, ὥς παυτοῖα ἐπιπαύτουσάμ τῇ νύμφῃ· ταῦτα ἐκ φοι
 νίκης ἄχρι τῆς κρήνης ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νύμφῃ,
 ὁ μὲν ταῦρος ἔκ τε φαίνεται ὁ ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς κυρτοῦ
 ὁ Ζεὺς, ἀπῆγε τὴν ἐνρώσῃ ἐς τὸ Δίκταον ἀντρον ἐρυθρῶ
 σάμ καὶ κάτω ὀρώσῃ· ἠπίστατο γὰρ ἦν ἔφ' ὅτι ἀγοίτο
 ἡμεῖς δ' ἐμπέσόντες ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος
 διευμαίνομεν· ἦ δὲ μακάριε Ζεφυρετῆς θεᾶς,
 ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλέφοντας, καὶ μέλαινας ἀνθρώ
 πους ἑώρων·

ΝΕΚΡΙΟὶ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.
 Δι' οὐγένους· καὶ πολυδαΐκους·

Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η Σ.

ὦ πολυδαΐκες, ἐντέλλομαι σοὶ ἐπειδὴ ταχιστα ἄ
 νένῃς, σὸν γὰρ ἐστὶ μὲν οἶμαι τὸ ἀναβῶναι
 αὐριον, ἢν που ἴδῃς μένιππον τὸν κύνα, ἔνυοις δ' ἄνθρω
 ἐν κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνειον, ἢ ἐν Λυκείῳ, τῶν ἐριζόν
 των πρὸς ἄλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα· ἐπιτίθ
 πρὸς αὐτόν, ὅτι σοὶ ὦ μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης,
 εἰ σοὶ ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται, ἔκειμ
 ἐνθάδε πολλῶ πλείω ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γάρ
 ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἐτιδὲ γέλωσ' ἦν· καὶ πολὺ τὸ τίς
 γὰρ ὄλωσ' οἷδε τὰ μετὰ τὸν βίον· ἐν ταῦτα δὲ ὅν παν
 ὃν βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν· καὶ μάλιστα,
 ἐπεὶ δὴ ὄρωσ' τοὺς πλουσίους, καὶ σατράπεις, καὶ

transfere[n]sq; & Amphitriten p[re]cedebat
hilaris: ostentans viam Ioui fratri natanti. Int[er] omnes
vero Vener[unt] duo Tritones ferebant/ in concha iacen-
tem, flores varios aspergentē spon[s]e. Hæc ex Phœ-
nicia usq; ad Cretā sic tige[re]t. Ver[um] ubi p[er]uēit ad insulā/
taurus nō amplius apparebat. arripiens y[ou] manum
Iupiter, abduxit Europā in Dictēū antrū, erubescen-
tē demissis in terrā ocul[is]. sciebat em̄ iā ob q[ui]d duceret[ur].
At nos insidentes alius aliam in pelagi partem,
fluctibus redimus. O beatū Zephyrū, q[ui] talia viderit :
Ver[um] tamē ego gryphes, & elephātes, & nigros homi-
nes conspicabar.

MORTVI DIALOGI:

Diogenis. & Pollucis.

D I O G E N E S.

o Pollux, cōmēdo tibi: postq[ue] celerrimē ad supe-
ros redieris (tuū em̄ est arbitror/ reuiuiscere
eras) sicubi videris Menippū canē, inuenies y[ou] ip[s]um
Corinthi iuxta Craneū, vel in Lycō, conten-
dentes mutuo philosophos iridentem, dicere velis
ad eū: Quoniā tibi Menippe iubet Diogenes.
Si tibi satis terrena deriseris: ut venias
huc: m[ul]to amplius habiturus q[ui]d irrideas. Alibi egred[er]
i[n] ābiguo tibi adhuc ē/ cuiusmōdi risus sit. & certe m[ul]tus
em̄ oīno agnoscat ea q[ue] sūt i[n] vita: Hic y[ou] (hoc. Quis
ces a cōstātī risu. quēadmodū ego nūc. Et (nō quies-
ubi videas diuites/ satrapas / & (maxime,

τυράννουσδ' ὕψατα πεινούς, καὶ ὀσάμους, ἐκ μένου διμυ
γῆσ' διαγινωσκόμενους, καὶ δ' ἴτι μαλθακοὶ καὶ ἀγενεῖς
εἰσι, μεμνημένοι τῶν ἄνω· ταῦτα λέγει ἀντῶ, καὶ προσέτε
ἐμπλησάμενον τῇμ' πίκρυν ἢ κειμ' θέρμωμ τε πολλῶν, καὶ
εἶπον ἔντροι ἐμ' τῇ τριόδῳ· ἠκάτης δ' εἶπνον κείμενον, ἢ ὥμα·
ἐκ καθαρσίον, ἢ τί τοιαῦτο· π. ἀλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα
ὧ Διόγενεσ', δ' ὡς δὲ εἶδ' ὧ μάλιστα, δ' πιδόσ' τίς
ἐσι τῇμ' ὄψιμ'· Δ. γέρωμ, φαλακρὸς, τριβώνιον ἔχωμ πο
λύθυρον, ἀ' παντὶ ἀνέμῳ ἀναπεσπταμένον, καὶ τοῖς ἐπι
πτηχάισ' τῶν ῥακίωμ ποιήλον· γελᾷ δ' αἶψ', καὶ τα' πα
λά τουσ' ἀλαζόνας τούτου φιλοσόφουσ' ἐπισκώπτει·
π. ῥαδίων ἐνρῆμ' ἀπό γε τούτωμ· Δ. βούλει καὶ πρός
αὐτούς ἐκείνουσ' ἐμ' τείλομαι τί τουσ' φιλοσόφουσ'· π.
λέγει· οὐ βαρὺ γάρ οὐ δὲ τούτο· Δ. τὸ μὲν, δ' ἄλλω παύσασ
θαι αὐτοῖς παρεγγύα ληροῦσι, καὶ περὶ τῶν δ' ἄλλω ἐρίζουσι,
καὶ κέρτατα φύουσι μ' ἀλλήλοισ', καὶ κροκοδείλουσ' ποιούσι,
καὶ τοιαῦτα ἀπορραῖρω, τῶν διδασκόνουσ' τὸν νοῦμ· π.
ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φέουσιν, κατηγοροῦν
ταῆς σοφίας αὐτῶν· Δ. σὺ δὲ οἰμώζειμ' αὐτοῖς παρ'
ἐμοῦ λέγει· π. καὶ ταῦτα ὧ Διόγενεσ' ἀπαγγελῶ· Δ.
τοῖς πλουσίοισ' δὲ ὧ φίλτατον πολυδαύμιον, ἀπάγγελε
ταῦτα παρ' ἡμῶν· τί ὧ μάταιοι τὸν χρυσὸν φυλάττετε;
τί δὲ τιμωρεῖσθαι ἑαυτούς, λογιζόμενοι τουσ' τόκουσ' καὶ
τάλαντα ἐπὶ ταλάντοισ' συντιθέντες, δύοσ' χρὴ ἓνα ὀβολὸν
ἔχοντας ἢ κειμ' μετ' ὀλίγου· π. εἰρίσεται καὶ ταῦτα
πρὸς ἐκείνουσ'· Δ. ἀλλὰ καὶ τοῖς καλῶσι γε, καὶ ἰσχυ
ροῖς λέγει, μεγάλω τε τῷ κορινθίῳ, ἢ δαμοζένῳ τῷ παλαιῷ
στῆ, δ' ἴτι παρ' ἡμῶν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμην, ἢ οὔτε τὰ χαρσπὰ·

tyrannos sic deiectos, & neutiq; insignes, ex solo eiu
 latu cognitos: & q; molles & degeneres
 sint recordates eorū q; s; apd supos. Hec illi p̄dica. p̄d
 ut impleta pera veniat lupino multo: &
 alicubi reperta in triuio Hecatē coenā iacentē: aut ouū
 ex purgatiōe/vl' huiuscemōi re. P. S; r̄nūciabo hec
 o Diogenes. q̄ pacto aut agnouero eū maxie: q̄l nam
 est s; m faciem? D. Vetulus, caluus, lacernā hñs m̄
 to aditu, omni vento peruiam: & fu
 perne plicas pāniculorū q̄pluriū. Ridet v̄o sp: & mul
 tum arrogantiam philosophorum consyderat.
 P. Facile eū fuerit iuenire apd illos. D. vel & ad
 illos ip̄os referre mandati quippiā philosophos. P.
 Dic, nō molestū em̄ neq; hoc ē. D. Hoc qdē: ut i to
 rēt sibi ab allegatiōe nugarū/ & ab oī v̄bo: (tū tēpe
 q; cornua gñant ill' mutuo: crocodilosq; (rū pugna:
 & hec dubia iquirūt: cū de hoc doceat sēsus. (faciūt:
 P. At me indoctū & rudem esse dicent/accusan
 tem sapientiā eorū. D. Tu vero plorare iplis a
 me manda. P. Et hec Diogenes renūciabo. D.
 Diuites vero amicissime Pollux, affare
 hisce a me verbis. Quid o vani aurum amatis?
 Quid v̄o excruciatis vos ip̄os/cōputantes usuraz: &
 talentū sup talenta addētes: quib; nece est unū obolū
 habentes/venire post pusillū? P. Dicam & talia
 ad illos. D. Veret̄n & formosis, & p̄gualis
 dis die Megillo/Corintho/ & Damoxeno luctato
 ri: qm̄ apd nos neq; Xāthi forma, aut faciei venustas

ἢ μέλανα ὀμμάτα, ἐρυθρὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐτι ἐστὶν,
ἢ νῦν ἔντονα, ἢ ὥμοι κατ' ἐξέχοντες, ἀλλὰ πάντα, μίᾳ ἡμῖν κα-
νὸς φασὶν, κρῆνιά γυμνά τοῦ κάλλους. π. οὐ
καλεπὸν οὐδ' ἐταῦτα ἐπιδείκναι πρὸς τοὺς καλοὺς, καὶ
ἰσχυροὺς. Δ. καὶ τοῖς πένκισιν ὁ δαίμων, πολλοὶ δ'
εἰσὶ καὶ ἀκαθόγενοι τῷ πράγματι, καὶ δικτεῖροντες τῇ
ἁπορίᾳ, λέγε μὴτε δακρύειν, μὴτ' ἐμώζειν. δακρυοσάμενος
τῇ ἐν ταῦτα ὁσσιμίᾳ, καὶ ὅτι ὕφονται τοὺς ἐκεῖ πλουσί-
ους οὐδ' ἐν ἀμείνουσ' αὐτῶν. καὶ δακρυοσάμενος δὲ τοῖς
σοδοῖς ταῦτα, εἰ δακρύει, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησιν λέγων ἐκ λε-
λίσθαι αὐτοῖς. π. μὴδ' ἐν δαίμονες περὶ δακρυοσάμε-
νος λέγε. οὐ γὰρ ἀνέξομαι γε. ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐφα-
σθα, ἀπαγγεῖλω. Δ. ἐάσω μεν τούτους ἐπεὶ σοὶ δακρύει,
σὺ δὲ οἷς προέειπον, ἀπένεγχεαι παρ' ἐμοῦ τοῦσ' λόγους.
πλούτωνος. ἢ κατὰ μὲν ἵππου. κροῖ σος.
οὐ φέρομεν ὁ πλούτων, μὲν ἵππου τούτων τὸν κύνα πα-
ροικοῦντα, ὥστε ἢ ἐκείνους ποὶ κατὰ στήθεσιν, ἢ ἡμῶν μετοί-
κισσόμεν εἰς ἕτερον τόπον. πλ. τί δ' ἡμῶν δεινὸν ἐργά-
ζεται ὁ μόνος ὧν; κ. ἐπειδ' ἡμῶν εἰς ἐμώζομεν,
ἢ σένομεν, ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, μίδιας μὲν ὅσους
τοῦ χρυσίου, σαφδανὰ παλὸς δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ
τῶν ἁπαντῶν, ἐπιγεῖν ἢ ἐξονεῖδιζει, ἀνδράποδα καὶ κα-
θάρματα ἡμῶν ἀποκαλῶν, ἐνίστε δὲ καὶ ἄλλων
ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς διμωγὰς. καὶ ὅλως λυπηρὸς
ἐστὶ. πλ. τί ταῦτα φασὶν ὁ μὲν ἵππος; μὲν. ὅτι
ἢ ὁ πλούτων. μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγαυεῖς καὶ ὄλε-
θροὺς ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχεσθαι βίβωναι κακῶς, ἀλλ'
λαὶ καὶ ἀποθανόντες, ἐτι μέμνηται καὶ περιέχονται

nigriue oculi, rubor deniq; vultus amplius adfunt:
non nerui robusti, aut humeri potētes, ſz oīa q̄ de no-
bis dñr/ vnus eſt puluis, caput renudatū formę fama.
graue neq; hęc mihi fuerit dicere ad formos (P. Nō
virib; pſtātes. D. Et paupib; o ſpartane. (ſos/ &
ſunt dolore affecti in rebus/ & miſeri ob (mſti em̄
egeſtatem) dic: ne lachrymenē: nec eiulent: narrando
quā hic habituri ſint equalitatē: & q̄ viſuri ſint diui-
tes nihil meliores iſtis. Et Lacedæmonijs
tuis talia (ſi viſum fuerit) a me dicens/ ex cru-
ciatu liberaueris iſpos. P. nihil o Dio, de Lacedēoni-
is dic. nō em̄ adciſient. Quę vero ad alios dixi-
ſti/ renūciabo. D. Dimittimus hęc tuę coniecturæ.
tu ꝑo illis prædica: referq; mihi eorum ſermones,

Plutōis. Vt aduerſus Menippū. C R E S.

Non ferimus o Pluto, Menippum hunc canem, co-
habitantē: q̄ prop̄t aut illū alio colloca: aut nos cōmī-
grabimus in aliū locum. P. Quid nobis moleſti fa-
ciat paris cōditiōis mortuus? C. Poſtq; nos i fletū ꝑ
et gemiūs: illorū r̄cordātes q̄ ſurſū ſt: Midas (rūpiūs:
auri, Sardanapaſ, ꝑo multijugę voluptatis, (qdē tāti
theſaurorū, irridet ille ſp & exprobrat: mā (poſo ego
cipia & ſceleſtos nos cognōinās: in t̄dū ꝑo & cantās/
conturbat nobis fletum. Deniq; omnino moleſtus
eſt. P. Quid hęc de te dicunt Menippe? M. Ve-
re o Pluto, odio namq; ipſos degeneres & pernicio-
ſos exñtes: quibus nō profuit viuere perperam: ve-
rū & morientes recordantur/ menteq; concipiunt

τῶν ἄνω· χαίρω τοὶ γὰρ οὖν ἀνθρώποι αὐτοῦ· π. ἀλλ' οὐ
χρή· λησσοῦνται γὰρ οὐ μὴν ὥστε στερούμενοι· μ. καὶ σὺ
μωραίνεις ὁ πλούτωρ, ὁ μόνηρος ὡς τῶν τοῦτω στερων
μυθισ· π. οὐδαμῶς· ἀλλ' οὐκ ἂν ἐβελήσαιμι στασιάζειν
ὑμῶς· μ. καὶ μὴν ὁ κόσμος τοὶ ἀνδρῶν, καὶ φρυγῶν, καὶ
Ἀσσυρίων οὕτω γινώσκετε, ὥς οὐδέ παυσόμενον μου· ἐνθα
γὰρ ἂν ἦντε, ἀπολονθίσι τῶν ἀνιῶν καὶ κατὰ δῶν καὶ καταγε
λῶν· κ. ταῦτα οὐκ ὑβρισ· μ. οὐκ, ἀλλ' ἐκείνα ὑβρισ
ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἄξιόν τε,
καὶ ἐλευθέροις ἀνδράσι μὲν τρυφῶντες, καὶ τοῦ θανάτου
το παράσχαρ οὐ μνημενεύοντες· τοὶ γὰρ οὖν ὁμιλῶτε πάν
τῶν ἐκείνων ἀφρημένοι· κ. πολλῶν γε ὁ θεοῖ, καὶ μεγάλ
λῶν κτηματίων· μ. ὅσον μὲν ἐγὼ χρυσοῦ· σαυδα
ὅσον δ' ἐγὼ τρυφῆς· με· εὐγε, οὕτω ποιεῖτε,
ὁδύρεσθε μὲν ὑμεῖς· ἐγὼ δέ το, γινώθι σάντον,
πολλοὶ σὺ συνέρωρ, ἐπαύσομαι ὑμῖν· πρέσποι γὰρ ἂν τοῖς
τοιαῦταις ὁμιλογῶν ἐπαυόμενον.

ΜΕΝΙΠΠΟΝ Ἀμφιλόχον· καὶ τροφονίου·

Μ. Ε. Ν. Ι. Π. Π. Ο. Σ.

Σφῶ μέντοι ὁ τροφῶνι, καὶ Ἀμφίλοχε, νεκροὶ ὄντες,
οὐκ οἶδ' ὅπως ναῶν κατηξιώθητε, καὶ μάντις λοκεῖτε,
καὶ οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων θεοῦς ὑμῶς ὑπειλνύρασιν εἶναι·
τ. τί οὐν ὑμεῖς αὐτοί, εἰ ὑπ' ἀνοίας ἐκείνοι τοιαῦτα
περὶ νεκρῶν δοξαζουσιν· μ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐδοξαζον,
εἰ μὴ ζῶντες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐτετρατεύσθε, ὥς
τὰ μέλλοντα προειδότες, καὶ προειπεῖν ἀνάμεινοι τῶν
ἐραμένων· τ. ὁ Μένιππε, Ἀμφίλοχος μὲν οὗτος ἂν
εἰδείη, ὅτι αὐτῷ ἀποκριτέον ὑπὲρ αὐτοῦ· εἰδὼ δέ

quæst in vita. Gaudeo ergo dimittēs eos. P. S; nō optet. tristant ēn nō paruis rebus orbatī. M. Et tu euanesce Pluto. suffragium prēbens talibus suspirijs. P. Nequaquā. haud ēn velim seditionē mouere int̄ vos. M. atq; o flagitiosissimi Lydore/Phrygū et Assyriorū, sic dinoscite: ut mihi non det̄ quies. tunc ēn lamētamini: sequar vos ascēdēs & descēdēs irridēdo. C. Heccine contumelia? M. Nō: s; illa contumelia est quā ipī vobis fecistis: adorari vos dignū iudicātes & liberos vestros delicijs capientes: mortisq; prę omnibus non recordantes: itaq; deflete omnia illa nūq̄ quieturi. C. Mistas, Dñi boni, & magnas possedi opes. M. Quantū vō ego auri? S. Quantas ego voluptates? ME. Euge, sic facite: dolorēq; afferte vobis ipīs. verūtn̄ ego v̄bū hoc, agnoscēpius obijciēs/cātabo vobis. decet nāq; (scē teip̄s, talibus lamentis adhibere cantum.

Menippi. Amphilochi. & Trophonij.

M E N I P P V S.

Vos qdē Trophonie, & Amphiloche, mortui cū sitis nescio q̄ nā mō tēplis donati extiteritis: vatesq; videamini deniq; hoīes deos vos esse arbitrent̄. (minit̄ T. Quid igit̄ nobis ip̄utādū fuerit: si p̄ iscitā illi talia de mortuis opinant̄? M. Verūtn̄ hęc nō fuissēt opī nisi & vos cū viueretis/eiusmōi portēta oñdis (nati/futuroꝝ p̄scij, & p̄dicere potentes (scietis: tanq̄ īterrogātib). T. Menippe, Amphilocheus certe hic nouit quō ip̄si respondendū sit pro se. Cæterum ego

ἦρως εἰμι, καὶ μαυτεύομαι ἥ τισ' κατέλθοι παρ' ἐμε'.
σύ δ' εἰοικασ' ὄνῃ ἐπιδεδυμμένον λεβαδείᾳ το παρὰ πᾶσαν
δὴ γὰρ ἠπίστευσ' σὺ τούτοις. **Μ.** τί φῆς; εἰ μὴ ἐσ'
λεβαδείᾳ γὰρ παρέλθω, καὶ ἐστολμένος τῷσι δόξω,
γελοῖωσ' μάλα μ' ἐν ταῖς χερσὶν ἔχω, ἐστ' ἐν πύσῳ διὰ τοῦ
στομίου τὰ πεινοῦ ὄντος ἐς τὸ σπλάγιον, ὄνῃ ἂν ἐδυνά-
μην εἰδέναι ὅτι νεκρὸς εἴ' ὥσπερ ἡμεῖς, μόνῃ τῇ γογγύῳ
διαφέρω, ἀλλὰ πῶς τῆς μαντικῆς. τί δέ; ὁ ἦρως ἐστὶν
ἀγνοῶ. **Τ.** ἐξ ἀνδρώπου τί, καὶ θεοῦς σύνθετον. **Μ.**
ὁ μῖτε ἀνδρῶπος ἐστὶν, ὥς φῆς, μῖτε θεός, καὶ δύναμις
φότερόν ἐστι. νῦν οὖν ποῦ σὺν τῷ θεῷ ἐκείνῳ ἡμίτομον
ἀπελάνθη; **Τ.** χρᾶς μένι πτε ἐν βοιωτίᾳ. **Μ.**
ὄνῃ ὁ δαΐδ τροφῶνι, ὅτι καὶ λέγεις, ὅτι μέντοι
ὁ λόος εἰ νεκρὸς, ἀκριβῶς ὀρεῖ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ
καλλιδικμίδης.
σύ δέ σ' καλλιδικμίδης, πῶς ἀπέθανες; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτε
παράσιτος ὦν Δεινίου, πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμπαγῶν ἄπε-
πνίγην, οἷσθα. παρῆς γὰρ ἀπαθνήσκον τί μοι. **Κ.**
παρῆς σ' ζηνόφαντες. τὸ δ' ἐμὸν παράνοζόν τι ἐγένετο.
οἷσθα γὰρ καὶ σὺ ποῦ πτοιδόωρον τὸν γέραντα. **Ζ.** τὸν
ἄτεκνον τὸν πλούσιον, ὃς σε τὰ πολλὰ ἡδαιμ συνόντα.
Κ. ἐκείνον ἀντόν ἀεὶ ἐνεράπενον, ὑπὸ σκηνῶν ἐπ'
ἐμοί, τεθνήξασθαι. ἐπεὶ δέ τὸ πρᾶγμα ἐς μέλιστον
ἐπεγίνετο, καὶ ὑπὲρ τὸν τιθωνόν, ὃ γέγων' ἔην, ἐπ' ἰτομόν
τίνα ὄσον ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξεύρον. παρῶμενος γὰρ φάρμακον,
ἀνέπεισα τὸν ὀνοχόον, ἐπειδὴν τάχις αὖ ὁ πτοιδόωρος
αἰτῆσθαι πίειν, πίνει δ' ἐπεικῶς, ῥωτότερον ἐμβολόντα ἐς
κύλικα, ἔτοιμον ἔχειν αὐτό, καὶ ἐπιδούναι αὐτῷ.

εἰ δέ τοῦτο ποιῇ,

herus sum: vaticino rō: si quis descenderit ad me.
Tu vō videris non adfuisse Lebadiam omnino.
alioqn nō incredulus eēs rebo illis. M. quid ais? nisi
Lebadiam fuissem profectus, amictus linteis,
ridicule offam manibus gestans, irreplissem per
angustū aditum in specum: nequaquā fieri po-
quisset/ut viderē q mortuus es p inde atq nos: sola p
differēs: s; p diuinādi artē. Quid tandē est (stigiatura
nō em intelligo. T. Ex hoīe qddā & deo (heros?
qd neq hō sit (ut ais) neq deus: verē (cōpositū. M.
trūq. Nūc igit q tua diuina illa dimidia ps (parit u
recessit? T. Oracula reddit Men, in Lebaida. M.
Haud scio Trophonie quid dicas, quandoquidem
totus es mortuus: ut ego plane video.

Zenophantē. & Callidemidē. ZENO.

Tu Callidemides, quo nā mō intēsti? Nam q ego
parasitus existens Dinie/imodice nte ingurgitās pfo-
catus sim, tu quidē nosti, aderas em mihi morteti. C.
Aderā Zenophātes, verē mihi iopiatū qddāz accidit.
Nosti equidem & tu Ptoeodorum senem. Z.

Orbū illū diuitem, cui te assidue videbā cōmorantez?

C. Illū ipm semp colens captabam: promittens
mihi fore, ut i rē meā cōpmū moreret. verē cū ea res i
pferret, vicz ultra Tithomios ānos sene vi (lōgissimū
qndā viā ad hereditatē puēiēdi iueni. (uēte, opēdiariā
nū, psuasi pocillatori: ut sis atq (Sigdē emēdo vene
posceret bibere (bibit aut, plixius) pfe. (Ptoeodorus
calicē: paratū hndo qd porrigeret illi. (tius iijceret i
Quod si fecisset,

ἐλευθερον ἐπαμεινάμεν ἀφίσειν αὐτόν. Ζ. τί
οὐμ' ἐγένετο ; πάνν γάρ τι παράδοξον ἐξεῖν ἔοικας.

Κ. ἐπεὶ τοῖνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύω ἡδὴ δ' ὑμεροκί-
σος κύλικας ἐτοίμους ἔχον τὴν μὲν τῷ πτοισδῶρῳ τὴν
ἔχονσαν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἑτέρῳ ἑμαί. σφαλεῖς,
ὅκ οἶδ' ὀπίσω, ἑμοὶ τὸ φάρμακον, πτοισδῶρ δὲ τὰ ἀφάρ-
μακτον ἐπέδωκεν. εἴτα δ' μὲν ἐπινεν, ἐγὼ δὲ ἀντίκα μά-
λα ἐκτάδην ἐκείμην, ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρὸς.

τί τοῦτο γελᾷς ὦ κνυόφαντες ; καὶ μὴν ὅκ ἔδει γε ἑταίρων
ἀνδρῶν ἐπιγελᾶν. Ζ. ἀστῆεια γάρ ὦ καλλιδημιδῆ.

πέπονθας. ὃ γέγων δὲ τί πρόσ ταῦτα ; Κ. πρῶτον
μὲν ὑπετραχέην πρόσ τὸ ἀφινίδιον. εἴτα συνείσθιμι.
τὸ γεγενημένον ἐγέλα κ' αὐτὸς δ' ἵαχε ὁ διναχρὸς εἰργασαι.

Ζ. πλὴν ἄλλ' ὄνδ' ἐσέ τῆν ἐπίταμον ἐκρήντραπές,
θαί. ἦκε γάρ ἄν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον,
εἰ καὶ ἀλίγῳ βραδύτερος ἦν.

κνίμωνος. ἢ δαμνίππου.

ΚΝΗΜΩΝ.

τοῦτο ἐκείνου τὸ τῆς παροιμίας, ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα.

Δ. τί ἀγανακτεῖς ὦ κνίμων ; Κ. πυνθάνη ὅτι
ἀγανακτῶ ; κληρονόμον αἰουσίῃς καταλείλοιπα, κατασο-
φισθεῖς ὁ ἄθλιος, ὄνσ' ἐβουλόμην ἄν μάλιστα σχεῖν
τάμα παραλιπῶν. Δ. πῶς τούτ' ἐγένετο ; Κ.

ἑρμολογῶν τὸν πάνν πλούσιον ἀπεκνον ὄντα, ἐθεράπευον
ἐπὶ θανάτῳ, κακείνους ὅκ ἀνδρῶς τὴν θερκείαν προσίετο.
ἔδοξε δὲ μοι καὶ σοφόν, τοῦτ' εἶναι, θεσδοῦν διὰ δὴ
κας ἐς τὸ φανερόν, ἐν αἷς ἐκείνῳ καταλέλογτα τάμα
πάντα, ὥς κακείνους ζυγώσσει καὶ τὰ αὐτὰ πράξει.

Δ. τί οὐμ' ἀνέκείνους ; Κ. ὅτι μὲν οὐμ' αὐτὸς ἐνέ-

manumittēdū a me, iureiurādo affirmabā illū. Z. qđ
igī accidit: nā valde inopinatū quiddā narrātus mihi
C. Posteaq; nūc loti venisseus: duo iā pu (videris,
et pocula parata habebat: alterꝫ Ptoeodoro,
habens venenū: alterꝫ vero mihi. Errat autem
nescio quō: mihi venenum/Ptoeodoro inno
xium porrigens. At ubi ille bibit: ego statim val
de porrecti sternebar, suppositiciū illius loco funus.
Cur hęc rides Zenophanta? Atqui nō cōuenit amicū
virum irridere. Z. Lepide profecto Callidemides
tibi res euenit. Senex ꝑo quid ad hęc? C. Primum
qđē turbatū ē ad subitū casu. Deinde itelligēs, puto,
quod acciderat/risit & ipse hmōi qđ pocillator fecerat.
Z. Verꝫ em̄uero neq; te ad cōpendiū hoc optuit di
uertere. veniss; em̄ tibi ꝑ vulgatā viā qđ fuiss; tutius.
& si paulo serius extitisset.

Cnemōis. & Damnippi. CNEMON.

Hoc illud est qđ vulgo dici solet: Hinnulus leonē.
D. Quid cōquereris Cnemon? C. Infrogas quid
conquerar? Heredē præ anī sniam reliqui: astu delu
sus miser: quos volebam maxime habere
bona mea præteriens. D. Quinā istuc euenit? C.
Hermolaū illū valde diuitē, orbem, captabā: insuiens
iminēte morte. neq; ille grauati officiū admisit meū.
Visum ꝑo erat mihi consultū esse: si proferrē testamē
tum in publicum: in quo illi reliquissē res meas
omnes: ut & ille me imitaretur/idemq; faceret.
D. Quid igitur ille fecit? C. Quid ille ino

γαφεταῖς αὐτοῦ διαβήκασιν οὐκ οἶδα· ἐγὼ γὰρ ἀφῆκα
ἀποθανόντων, τοῦ τέγουσ μοι ἐπιπεσόντος, καὶ νῦν ἔρμολο
σοσ ἔχει τὰμα, ὥσπερ τις λάβραξ, καὶ τὸ ἄγνωστον
τῷ δελέατι συγκατασπάσας· Δ· ὅν μόνον, ὧν ἀκαὶ
ἀντὶ σέ τὸν ὀλίγον· ὥστε σόφισμα κατὰ σῶτον
συντέθεικας· Κ· ἔοικα, διμῶλω τοί γὰρ οὐρ.

Σίμυλον· καὶ πολὺ στρατόν· ΣΙΜΥΛΟΣ

ἦκεισ ποτὲ ὡς πολὺ στρατε καὶ σύ παρ' ἡμεῶν, ἔτη δὲ,
μαι, ὅν πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἐκατόν βεβηκώς· Ρ·
ὀκτώ ἐπὶ τῶν ἐννεήκοντα ὡς Σίμυλε· Σ· πῶς δέ
τὰ μετ' ἐμέ ταῦτ' ἐβίωσ τριόκοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ
τὰ ἐβδολόμικοντά σου ὄντος ἀπέθανον· Ρ· ὑπερήδισα, ἔτ
καὶ σοὶ παρὰ ὄρον τοῦ το δόξει· Σ· παρὰ ὄρον, εἰ
γέρωρ τε, καὶ ἀσθενήσ, ἀτεχνός τε προσέτι, κ' δεσθαι
τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο· Ρ· τὸ μὲν πρωτόμηνον,
παντὰ ἐδυνάμην· ἔτι καὶ πῶς δεσ ὥραιοι ἦσαν πολ
λοι, καὶ γυναικες ἀβροστάται, καὶ μύτρα, καὶ ὄνος
ἀνθοσμίαι, καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν σικελίᾳ· Σ·
καὶ τὰ ταῦτα· ἐγὼ γὰρ σε πᾶν φειδόμενον ἦσαι
στάμην· Ρ· ἀλλ' ὑπέρχει μοι ὡς γεννῆε παρ' ἄλ
λων τὰ γὰθα· καὶ ἔωθε μὲν ἐνθύς ἐπὶ θύρας ἐφοί
των μάλ' α πολλοί, μετὰ δὲ παντῶν μοι δῶρα
προσίδετο ἀπανταχόθεν τῆς γῆς καλλιστα· Σ·
ἐτυράνησας ὡς πολὺ στρατε μετ' ἐμας· Ρ· οὐκ, ἀλλ'
ἐραστας εἶχον μυρούνας· Σ· ἐγέλασα· ἐραστάς, σὺ
τηλικούτος ὢν, δδύνδ' ας τέτταρας ἔχωρ; Ρ· νῆ Δία,
τοὺς ἀρίστους γε τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ γέροντά με, καὶ
φαιλακρόν, ὅς δ' ἄς ὄντα, καὶ λημῶντα προσέτι.

scripserit suo testamento, ignoro. Ceteræ ego subito
e vita sublatus suz: tecto me opprime. & nunc Hermo
laus possidet quæ mea sunt, quasi lupus piscis, hamū
cum esca pariter auellens. D. Nō solū hoc, sed &
teipz piscatorē sū abstulit. Itaqz technā istā ī caput tu
struxeras. C. Appet sic factū, d'ploro iōqz istuc. (ū

Simyli. ac Polystrati. SIMYLVS.

Venisti tandē Polystrate & tu ad nos: ānos (ut pu
to) haud multo pauciores centum quā vixeris. P.

Octo supra nonaginta, Simyle. S. Quinam

post me vixisti triginta annos? Ego em fere

te septuagenario exñte, perij. P. q̄ suauissie, & si

tibi inopinatū hoc esse videat. S. Inopinatū certe:

si vetulo tibi, iualidoqz, insuper & orbo, iucundū esse

quicqz in vita potuerit. P. Principio o

mnia poteram. Deniqz & pueri formosi aderant mul

ti, tum mulieres nitidissime, ungenta, vinum

fragrans, mensqz postremo lautiores Siculis. S.

Noua hæc sunt, nam ego te apprime parcum cre

debam. P. At scatebant mihi vir preclare, ex a

lijs opes. Tum diluculo protinus ad fores meas venie

bāt q̄ plurimi: simulqz ex oīm rerz genere mihi dona

afferebāt, quæ ubiuis terrarz habent pulcherrima. S.

Nū regnū gessisti Polystrate post me? P. Mie, sed

amantes habui inūeros. S. Nō possū nō ridere. Tu

ne amātes: tātus natu quā esses: dētes. & vix hñs. P.

optiātes eorū hēbā q̄ fuerūt ī citate: etiā senex, (p louē,

caluus, ut vides, & insuper lippiens,

καὶ κορυζῶντα, ὑπερβῶντο θεραπείοντες· καὶ μακαρίζουσιν
ἢ ἂν τῶν, ὄντινα ἂν ἢ μόνον προσέβλεψα· Σ· μὲν
καὶ σὶ τίνα ὡς περὶ φάωμ τὴν Ἀφροδίτην ἐκ χιῶν Διεπτόρ,
ἔμενσας, εἴ τῶι ἐνδεχόμενῳ ἔδοκε νέον εἶναι, καὶ καλὸν
ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ὁξείρας τοῦ· Ρ· ὄν· ὅλλα ταιούτος
ὡν, περιπῶντος ἦν· Σ· ἀνίγμματα λέγεις· Ρ·
ἢ μὴν πρόσληός γε ὁ ἔρως ὄντος πολὺς ὡν, ὁ περὶ τοῦς
ἀτέκνους ἢ πλουσίους γέροντας· Σ· νῦν μανθάνω σὺς
τὸ κάλλος ὡς θαυμάσιε, ὅτι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἀφροδί-
τῆς ἦν· Π· ὅταν ὡς σίμνῃ, ὅν ὀλίγα τῶν ἐραστῶν
ἀπολέλαινα, μόνον οὐκί προσκυνούμενος ὅτ' αὐτῶν·
καὶ ἐθρυπτομην δὲ πολλὰς, καὶ ἀπέκλειον ὄντων τινὰς
ἐνίοτε· διὰ δὲ ἡμιλλῶντο, καὶ ὀλνίλους ὑπερεβάλλοντο
ἐν τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ· Σ· τέλος δ' ὅν, πῶς ἐβου-
λεύσω περὶ τῶν κτημάτων· Π· ἐς τὸ φανερόν μὲν
ἐκαστόν αὐτῶν κληρονόμον ἀπολιπὲν ἑφασθον· ὅτ'
ἐπίστευέτε, καὶ κολακευτικώτερον παρ' ἐσθ' αὐτῶν,
ὅλλας δὲ τὰς ὀλνθῆς Διαθήκας· ἐκείνας ἔχω κατέλι-
πον, διμῶζειν ἅ' πασι φάσας· Σ· τίνα δ' αἱ τελευ-
τῶναι κληρονόμον ἔσχον· ἢ πού τινά τῶν ἀπὸ τοῦ γένους·
Ρ· ὅν μα Δί', ὅλλα νέον πόρτινα τῶν μερσάων τῶν
ωραίων φρύγα· Σ· ἀμφὶ τόσα ἐτὶ ὡς πολὺ στρατε·
Ρ· σχεδόν ἀμφὶ τὰ ἑικοσι· Σ· ἦδη μανθάνω ὅτ'
τὶνά σοι ἐκένος ἐχαρίζετο· Ρ· πλην ὅλλα πολὺ ἐκεί-
νων ὁξιώτερος κληρονομεῖμ, εἰ καὶ βαρβαρὸς ἦν καὶ ὄλε-
θρος ὅν ἦδη καὶ αὐτοὶ δι' ἄριστοι θεραπείονσι· ἐκένος
τοῖς νῦν κληρονόμους μου, καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐν πατρίδαίς
ἀριθμεῖται, ὑπερβῶντος μὲν τὸ γένειον καὶ βαρβαρίζων·

excutiensq; ac naribus muccosis, iszuiētes, deniq; btūs
erat ex īplis quēcūq; etiā solū aspexissez. S. Nūqd
& tu quandā ut Phaon ille, Venerē ex Chio trans
uexisti: q̄ deīn tibi optāti dederit ut iuuenis eēs. ac for
denuo fieres/amabilisq; P. Haud q̄q; s; tal (mosus
exns, ut dixi, sup̄ modū amabilē erā. S. ænigmata nar
Atqui notissimus ē amor ille, in mltis exns, (ras. P.
orbos ac diuites senes. S. Nūc pmū disco un (erga
forma pfecta fuerit vir egregie, nimir; ab au (de tibi
re. P. verxt̄n Simyle, nō modicas ab (rea illa Vene
utilitates tuli: p̄pmodū etiā adoratus ab (amātib;
Porro illudebā illis etiā sepius, excludēs nōnul (īpis,
inrdū, ver; illi tū decertabāt: ac mutuo sese (los cor;
apud me qdā ambitioē. S. tandē yō de tu (pferebāt
īsti facultatibus? P. In ppatulo quidē (is qd statuo
unūquēq; iporē heredē me relicturū dicebā. qd ubi
crederent illi: obsequētiorē se quisq; eorū exhibebat;
alteras aut veras testamēti tabulas habens/ illas reli
qui: in quibus plorare oēs iussi. S. Quē vero extre
me pronunciabant? Num quempiam ex cognatis? P.
Non per Iouē, sed nouitiū quendā adulescētulor;
formosū, phrygiū. S. q̄t p̄pmodū ānos agebat P.

P. Ferme viginti. S. Iam intelligo cu
iusmodi te ille obsegis demeruerit. P. Att̄n m̄fio il
lis dignior qui hēres esset: etiā si barbarus erat ac pdi
tus: quem iā ipsi etiā optimates colunt captantes. Is
igitur hēres extitit mihi: & nunc inter patricios
numerat: subrafo mento, barbaroq; cultu ac lingua.

κόλπου δὲ ἐυγενέστερος, καὶ κηρύσσει καλλιῶν, καὶ ὁδὸς ἄ
σέως συνειτώτερος λεγόμενος εἶναι. Σ. ὅν μοι μέλει,
καὶ στατηγισάτω τῆς ἑλλάδος, εἰ δοκεῖ, ἐκείνῳ δὲ μέ
κληρονομεῖτωσαν μόνον.

κράτητος. καὶ Διογένους.

ΚΡΑΤΗΣ.

μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκες ὡς Διογενες; τὸν πᾶ
ν πλούσιον, τὸν ἐκ κορίνθου τὸν τὰς πολλὰς δολαί
δας ἔχοντα· ὃν ἀνεψιὸς Ἀριστεῆος πλούσιος ἢ αὐτοῦ ὢν.
τὸ ὁμειρικὸν ἐκείνο εἰώθει ἐπιλέγειν.

ἡμ' ἀνείρ', ἢ ἐγώ σε. Δ.

τίνος ἕνεκα ὡς κράτης ἐθεράπευον ἀλλήλους; Σ. τοῦ
κλήρον, ἕνεκα ἑκάτερος ἡλικιωτάων ὄντες, καὶ τὰς διαδοί
κας ἐς τὸ φανερὸν ἐτίθεντο. Ἀριστεῆα μὲν δ' μοίριχος εἰ
προαποθάνει, Δεσπότην ἀφίεις τῶν ἐαυτοῦ πάντων. μοί
ριχον δὲ δ' Ἀριστεῆας, εἰ πρόαπελθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν
ἐγγράπτο· οἱ δὲ ἐθεράπευον, ἀλλήλους ὑπερβαλ
λόμενοι τῇ κολακείᾳ, καὶ οἱ μάλιστα, εἴτε ἀπὸ τῶν αὐτῶν
ταλαιωρόμενοι τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν θνητῶν, ὥς γε
καλδαιῶν παῖδες. ἀλλὰ ἢ δ' εὐδοκίᾳ αὐτοῦ ἄρτι μὲν Ἀρι
στεῖ παρήειχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ μοίριχος. καὶ τὰ τάλαν
τα ποτὲ μὲν ἐπὶ τούτῳ, νῦν δ' ἐκείνου ἔρρεσεν. Δ. τί ὅν
πέρας ἐγένετο ὡς κράτης; ἀποῦσαι γὰρ ἄξιον. Σ. ἀμφω
τεθνήσκειν ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ, οἱ δὲ κληροῖ ἐς εὐνόμιον καὶ
Θρασυκλέα περιήλθον, ἀμφω συγγενεῖς ὄντας, ὃν δὲ πῶ
ποτε πρᾶγματιούμεενους, δ' ἔτω γενέσθαι ταῦτα. Διαπλέον
τες γὰρ ἀπὸ σικινῶνος ἐς κίρραν, καταμέσσαν τὸν πόρον
πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ ἰάπυγι, ἀντερράπισαν. Δ.
εὖ ἐπορίσασιν. ἡμεῖς δὲ ὁπότε ἐν τῷ βίῳ ἤμεν, οὐδὲν τοι οὐ
τοῦ ἐνένοῦ μὲν περὶ ἀλλήλων.

quin Codro generosiorē, Nireo formosiorē, & Vlyse
se prudētiorē eū eē p̄dicāt. S. nō mihi admodū cure
etiā si imperet toti Græcię, ubi libeat, illi mō nō (est;
potiantur hereditate.

Cratetis. & Diogenis.

CRATES.

Moerichum diuitem noueras ne Diogenes? qui ul
tra modū diues erat: ex Corītho p̄fectus / mltas naues
mercibz possidēs: cuius osobrinus Aristēas (onustas
Homericū illud solebat in ore habere. (ipse q̄qz diues

Aut me confice: aut ego tete. D.

Cuius rei gratia Crates, captabant se mutuo? C.
Hereditatis causa, utriqz eq̄les quū essent: & testamē
ta in publicū p̄posuerāt. Aristēan quidē Moerichus, si
prior moreretur / dñm reliquit rerz suarz oīm. Moer
richū yō Aristēas, si p̄us decederet e vita ip̄a. Hęc siqz
cōscripta erāt. Illi yō captabāt se mutuo, alī alterz (dē
tēdēs adulatōe. P̄oō diuini siue ex astris (supare cō
coniectantes futurz, siue ex somnijs: quemadmodum
Chaldei faciunt: quin & Pythius ipse nunc Ari
stēan fore victorē, nunc Moerichū p̄nūciabat: et truti
na mō ad hunc, modo ad illū se iclinabat. D. qd igr̄
tādē euenit Crates? nā audire ē opepcū. C. Ambo
mortui sūt in una die. ceterz hereditates ad Eunomiū &
thrasylē deuenērūt: ābos illi cognatos exñtes: ne unqz
aliquid p̄dicētibz diuinis / qz vicz fūta eēnt talia. Navigā
tes em̄ ex Sicyone Cirrham, in medio cursu vadum
ex obliquo incidentes, orto Iapyge eo depulsi sūt. D.
Recte factū. nos yō aliquñ, dū in vita eramus, nihil ta
le cogitabamus alī de altero:

ὅντε πῶτος ἐνθάδε ἄντισθένει ἀποθανεῖν, ὥς κληρο-
 νομήσαιμι τῆς βοσκῆς αὐτοῦ· εἴχην δὲ πᾶν κάρτε-
 ρα ἐκ κοτίνου ποισάμενος· ὅντε δὲ μοι σὺ ὦ κρᾶτισ, ἔπε-
 θύμεσ κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ
 τὸν πῖθον, καὶ τὴν πέρην, κοίνικας αὐτοῦ θέλωμαι ἔχουσιν·
 κ· ὅνδ' ἐμ γὰρ μοι τούτῳ ἔδει, ἀλλ' ὅν δέ σοι ὦ Διό-
 γενες· ἃ γὰρ ἐχρῆν, σὺ τε ἄντισθένους ἐκληρονομίσας,
 καὶ ἐγὼ, σὺ πολλὰ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς περσῶν
 ὄρχης· Δ· τίνα ταῦτα φῆς; κ· σοφίαν,
 ἀντάρκειαν, ἀνθήειαν, παρρησίαν· Δ· νῆ Δία, μέμνη-
 μοι τοῦτον διαδεδάμενος τὸν πλοῦτον παρ' ἄντισθέ-
 νους, καὶ σοὶ ἔτι πλείω κατὰ νῦν· κ· ἀλλ' οἱ ἄλλοι
 ἡμέλων τῶν τοιούτων κτημάτων, καὶ ὅνδ' εἰς ἐθ' ἔραπανε
 ἡμῶς κληρονομίαν προσηλοῶν, ἐς δὲ τὴν χρυσίου πᾶν
 τες ἐβλεπομ· Δ· εἰκότως, ὅν γὰρ ἐχκοῖ ἐνθα λείποντο
 τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, διεργασίης ὑπὸ τρυφᾶς, καθά-
 περ τὰ σαθρὰ τῶν βολαντίων· ὥστε εἶπτε καὶ ἐμβάλλει
 τίς ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀνθήειαν, ἐξέπι-
 πτεν ἐνθὺς, καὶ διέρρει, τὸν πνυμένους στέγειν ὅν ἀναμέ-
 νον· οἷόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὔται παρθένοι
 ἐς τὸν τετραπλημένον πῖθον ἐπαντλοῦσαι τὸ δὲ χρυσίου
 ὀδυῦσι καὶ ὄννζι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον· κ· ὅγκου
 ἡμεῖς μὲν ἐζάμεν καὶ ταῦτα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολόν·
 ἡζονσι κομιζοντες, καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως·
 ἄλεξάνδρου· ἄννιβου· μίνωος· καὶ σκυπίωνος·
 Ἄ Δ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ·
 ἐμε δ' εἰ προκερίσθαι σὺν ὦ λίβη· ἀμείνων γὰρ εἰμι·
 ΔΝ· ὄνμενον, ἀλλ' ἐμε· ΔΔ· ὄγκου καὶ μίνωος δίκαιος

necq̃ unq̃ optabā, Antisthenes ut moreret: quo hereditate accederet mihi illius baculus. hūit vero egregie dū, oleaginū, a se factū. Necq̃ opinor Crates, tu (validerabas successione me mortuo, rerū mearū: (desydolij/ac perq̃, choenices duas lupini habētis. (puta C. Necq̃ em̃ mihi his rebo opus erat: s; nec tibi Diogenes. q̃ em̃ ad rē p̃uebāt: q̃q̃ tu Antistheni succedēs & ego: tibi m̃ro potiora atq̃ splēdidiora (accepisti: ipiū. D. q̃nā hęc s̃t q̃ ais? C. sa (s̃t, q̃ ṽl Persarū sufficiētīā, veritatē, fiduciā, & libertatē. (piētīā dico, ni illarū me fuisse successorē opuz (D. p̃ louē, meminenē: tibiq̃ etiā lōge maiores reliq̃sse. (post Antistheaspnabant hmōi possēssiōes: nec q̃sq̃ (C. verēt̃ aliq̃ nos ob spē potiūde hereditatis: s; ad aurū o (captabant intēdebāt oculos. D. haud iniuria. nō em̃ hūc hęc a nobis tradita: rimosi ob deli (rūt vbi adcipēt lut marcida receptacula. q̃, pp̃ si q̃n̄ imittat (cias ve quis in eos sapiām/libertatē/aut veritatem: elabi tur protinus: atq̃ perstillet: fundo retinere nō valente. Cuiusmōi quiddā accidit Danaī filiabus, in pertusū doliū haustā aquā iportātibz: quū t̃n auruz dentibus ac unguibus / oīq̃ conatu szuarēt. G. Igit nos possidebimus etiā hic n̄ras opes: at illi obolum veniēres portāt solū, et hūc ne ul̄ius qdē q̃ ad porti

Alexādrī. Añibalis. Minois. Scipiōis. (torē.

A L E X A N D E R.

Me oportet pr̃poni tibi Libice. melior em̃ sum.

AN. Nō equidē: s; me. AL. Igitur Minos iudic

τῶν Μ. τίνες δ' ἐστέ; ΑΛ. οὗτος μὲν Ἀντίβοσ δὲ
καρχηδόνιος, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος δὲ φίλιππος Μ. νῆ-
Δία, ἀμφοτέροι ἐνδοξοὶ γε· ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῖν ἔρις; ΑΛ.
περὶ προεδρίας· φησὶ γὰρ οὗτος ἀμείνων γεγεῖσθαι στρα-
τηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ ὥς περ ἅπαντες ἴσασι· ὑχί τούτου
μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ, φημί διενε-
γεῖν τὰ πολέμια. Μ. οὐκοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰ πάτω
σύ δὲ πρῶτος δὲ λιβύος λέγε. ΑΛ. ἐν μὲν τούτῳ μίνωσ
ὠνάμην, δ' τί ἐν ταῦθα καὶ τῇ ἐλλάδᾳ φωνῇ ἐξέμαθον,
ὥστε οὐ δὲ ταύτῃ πλεονούτος ἐνέγκαιτό μου· φημί δὲ
τούτουσ' μάλιστ' ἀπαίνον ἀξίους εἶναι, δ' οἱ τὸ μὲν ἐξ
ἀρχῆς ὄντες, δ' ὡς ἐπὶ μέγα προεχώρησαν δι' αὐτῶν,
δύναμιν τε περὶ βαλλόμενοι, καὶ ἄξι' αἰδοῦντες ἀρχῆς.
ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας εἰς τὴν ἰβηρίαν, τὸ πρῶ-
τον ὑπερῆκον ὡν τῷ ἀδελφῷ, μεγίστων ἡζιώτην ἄριστος·
κρίθεις καὶ τοὺς κελτίβηρας εἴλον, καὶ πολλῶν ἐκράτησα
τῶν ἑσπερίων, καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς, τὰ περὶ τοὺς
ἡρίδανόν ἅπαντας κατέδραμον, καὶ ἀναστάντος ἐποίη-
σα τόσαύτας, πόλεις, καὶ τὴν πεδινήν ἰταλίαν ἐχειρῶσα
μην, καὶ μέχρι τῶν προαστείων τῆς προχούσης πόλεως
ἦλθον· καὶ τοσούτους ἀπέκτεινα μίᾳς ἡμέρας, ὥστε τοὺς
δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις ἀπομετρεῖσθαι· καὶ τοὺς
ποταμούς γεφυρῶσαι νεκρῶς· καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξα
οὔτε Ἀμμωνος υἱὸς ὀνομασόμενος, οὔτε θεὸς εἶναι
προσπιούμενος, ἢ ἐνὺπνία τῆς μητρὸς διεξίον, ἀλλ'
ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν στρατηγὸς τε τοῖς σὺν
τωτάτοις ἀντεξεταζόμενος, καὶ στρατιώταις τοῖς με-
κίστοις συμπελεκόμενος, οὐκ ἠδουόσ' καὶ

cet. M. Quinam estis? AL: Hic quidē Añibal
 cathaginensis: ego ŷo Alexander Philippi. M. Per
 Iouē, gloriosi utriq;. ŷ circa qđ vobis ē cōtētio? AL.
 De pręstantia. Dicit em̃ hic meliorē se fuisse du
 cē exercitus: ego ŷo quēadmodū oēs fuerūt. Neq; hoc
 solū: sed omnes quasi qui pręcesserunt me/affir
 mo mihi cedere ī re militari. M. Igit̃ ī pte utq; dicat.
 tu ŷo p̃mus Libyce dic. AN. Vnū qđē hoc Mios
 me iuuat: qđ hic quoq; gręcum sermonē perdidici:
 quaprop̃t neq; in hoc plus ille tollat lucri me. Aio aut̃
 illos maxime laudis dignos esse: qui quod nihil ab
 initio existentes/tamen ad magna euasere a seipsis:
 potentiamq; adcipientes/& digni visi sūt principatu.
 Ego igit̃ cum paucis adpulli ad Iberiam:pri
 mū subcōsul exñs fratri/maxias ad res gerēdas iudica
 Proide & Celtiberos coepi. Gallos de (bar optius.
 Hesperię magnos mōtes trāsmigraui. q̃ circū (uici
 Eridanū sunt oīa transcurri:vastatiōez feci eorū q̃ illic
 erant:urbes/& planā Italiam subiuga
 ui.usq; ad suburbia p̃minentis ciuitatis (Romę)
 veni. Tantos deinde occidi una die: ut
 anulī ipsorū modis mensurati sint. Postremo
 fluminibus pontes feci ex mortuis. Et hęc oīa gessi
 nec Ammonis filius nominatus: neq; deū me esse
 ex cōposito prędicans: vel insomnia matris narrās: ŷ
 hominē plane me esse confitens: ducibus sapi
 entissimis comparatus:& militibus pugnan
 di arte clarissimis congregiens. Non Medos &

ἀρεμείους ὑποφειδόντας· πρὶν διώπειν τῖν· ἢ τῷ τρομακ-
σάντι παραδιδόντας ἐνθὺ τὴν νίκην· Ἀλέξανδρος δὲ πα-
τρῷ, ἀνδρὶν παραλαβὼν, ἐνέησε καὶ παραπολὺ ἐξέτεινε·
χρυσόμενος τῇ τῆς τύχης δρμῇ· ἔπει δ' οὐμ ἐρίκησέ τε καὶ
τὸν ὄλεθρον ἐκείνου Δαρξείου, ἐρ' ἰσθῶ γέ καὶ ἀρβυλοῖσ' ἐκεί-
νησιν, ἀποστὰς τῶν πατέρων, προσκυρεῖσθαι ἐξ ἰόν· καὶ
δαί ταμ τὴν μηδ' ἡτὴν μετεδύκησεν ἑαυτὸν, ἢ ἐμίαιφόνον
ἐμ τῷσιν συμποσίοις τοὺς φίλους, ἢ συναλάμβαινε ἐπὶ
θανάτῳ· ἐγὼ δέ· ἤρξα ἐπίσης τῆς πατρίδος· καὶ ἐπειδὴ
μετεπέμπετο τῶν πολεμίων, μεγάλῳ σῶλῳ ἐπὶ πλεονσ-
τῶν τῆς λιβύης, ταχέως ὑπήκουσα, ἢ ἰδύωτην ἑλαντόν
παρέσχωρ, ἢ καταδίκασθεῖς ἦνευγα ἐν γυναικὶ μὲν τὸ
πράγμα· καὶ ταῦτ' ἔπραξα βαρβαρὸς ἄν, ἢ ἀπέδ' αὐτοῦ
παιδείας τῆς ἑλληνικῆς, ὅτε ὁ μὲν ὥσπερ οὕτως ἐρα-
φώδουν, ὅτε ὑπ' Ἀρίστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθεῖς,
μὲν δὲ τῇ φύσει ἀγαθὸς χρυσόμενος· ταῦτα ἔστιν ἃ ἐγὼ
Ἀλέξανδρον ἀμείνων φημί εἶναι· εἰ δ' ἔστι καλλίον,
ὄν τοσι διστί· Διὰ δ' ἡματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, μακροδ-
σι μέρ' ἴσως, καὶ τοῦτα σεμνὰ· ὄν μὴν δία τοῦτ' ἀμείνων
δοξείν· ἀνγενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρός τῇ γνώμῃ πλε-
ον' ἢ περ τῇ τύχῃ κεχρημένου· μὴ δ' μὲν εἴρηκεν ὄνκ ἄθεν
νῆτος λόγον, ἐν δ' ὥσ' ἰβυρῆμος ἦν ἡ πέρ· αὐτοῦ σὺ δέ τῳ
Ἀλέξανδρῳ, τί προσ ταῦτα φηῖς; ΑΛ. χρῆν μὲν ὅ μί-
νος, μηδ' ἐν πρὸς ἀνδρα δύτω θαρσύνῃ· ἰκανὴ γὰρ ἡ φήμη·
Διδοῶ σε ὅσοι μὲν ἐγὼ βασιλεύς, ὅσοι δὲ οὕτως λησῆς
ἐγένετο· ὁ μὲν δὲ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ δμῖνεγα, ὅσοι
νέος ἄν ἐτὶ παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα, ἢ τὴν ἀρχὴν
τεταραγμένῃ κατέσχωρ· καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρός·

Armenos fugientes priusq̃ sequat̃ quispiā: & au-
 denti tradentes statim victoriā. Alexander vero pa-
 triū regnum adciens/illud admodū ampliavit:
 usus fortunę impetu. Postq̃ vero vicit
 miserum illū Darium, apud ip̃m & soleas cœ-
 pit: recedens a patrio more, adorari se passus: &
 modū viuendi Medorum consequutus / interemit
 in conuiuij amicos: & auxiliari eos conatus in
 morte. Ego ỹo dñatus sum equalit̃ patrię. Et postq̃
 reuocabar e prelio: magna classe trañci-
 ens in Libyam/continuo parui: & priuatū hoīem me
 exhibui: damnatusq̃ tuli equanimiter
 rem ipsam. Atq̃ hęc feci barbarus exñs, & expers
 disciplinę gręcanicę: neq̃ Homerū quēadmodū ille es-
 didici: neq̃ sub Aristotele preceptore sum eruditus:
 sed sola natura optima usus sum. Hęc sunt quibz ego
 me Alexandro meliorē pređico. Si ỹo est pulchrior,
 quia diademate caput ornauerit: Macedo-
 nibz quidē sis: quibz hęc venerāda sūt. nō tñ pp̃t hęc
 videbit̃ generoso duce, viro consilio ma- (melior
 gis q̃ fortuna uso. Ml. Hic quidē dixit non inge-
 nerosam orationē, neq̃ ut libycum decuit. Tu vero
 Alexāder, quid ad hęc dicis? A. Optuit qdē o Mi-
 nos, nihil ad hoīez sic cōfidentē rñdere. Satis em̃ fama
 ostēdit tibi qualis ego sim rex: cuiusmōi ỹo hic latro-
 fuerit. Tamen vide si in paruo illum vicerim: qui
 iuuenis exñs adhuc/aggressus sum res: & regnum
 obtinui tandem. Interfectores patris

μετ' ἡλθον· καταφοβήσας τὴν ἑλλάδα τῇ συμβαίῳ ἀπὸ
λεῖα, στρατοῦ δ' ὑπ' αὐτῶν χειρὶ τοιηθεὶς, οὐκ ἐξίωσα τὴν μοι
κεδόνων ἐρχομένην περιέπων ἀγαπᾶν ἄρχειν ὁπόσω δ' πατήρ
κατέλιπε, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν, καὶ λεινὸν
ἡρισσάμενος εἰ μὴ ἀπάντων κρατῆσαι μί, ὀλίγους ἄγω.
ἐσεβάλον ἐς τὴν Ἀσίαν· καὶ ἐπίτε τρανικῶς ἐκράτησα με,
γάλη μάχη, καὶ τὴν λυδίαν λαβὼν, καὶ ἰωνίαν, καὶ φρυ-
γίαν, καὶ ὅλως τὰ ἐν προσίῳ αἰεὶ χειρούμενος, ἦλθον ἐπὶ
ἰσσοῦν ἐνθα Δαρείος ὑπέμενε, μυριάδας πολλὰς στρατοῦ
ἄγω· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὧς μίνωσ, ὑμῖς ἴστε, ὅσους
ὑμῖν νεκροὺς ἐπὶ μύθῳ ἡμέρας κατέπεμψα· φησὶ γούμ
ὁ πορθμείος, μὴ διαρξέσθαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ
σχεδίασ' διαπρξάμενός, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῦ-
σαι· καὶ ταῦτα δὲ ἐπραττομ' αὐτὸς προκινδυνένων, καὶ
τιτρώσκεισθαι ἄξιόν· καὶ ἵνα σοὶ μὴ τὰ ἐν τῇ γῇ, καὶ δὲ
τὰ ἐν Ἀρβήλοισι δι' ἡγήσομαι, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἴν-
δῶν ἦλθον, καὶ τὸν ὠκεανὸν ὄρον ἐποιήσαμην τῆς ἀρ-
χῆς, καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐτῶν εἶλον, καὶ πῶρον
ἐχειρωσάμην· καὶ σκῦδας δὲ οὐκ ἐνκατρυφρονήτους
ἀνδρας, ὑπερβάς τὸν τάναιμ ἐνίκησα μεγάλην ἱππο-
μαχίαν· καὶ τοὺς φίλους εὖ ἐποίησα, καὶ ἐχθροὺς
ἡμευράμην· εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τῶν ἀνθρώποις,
συγγνωστοὶ ἐκείνοι παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμά-
των, καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ.
τὸ δ' οὐμ' τελευτᾶισι ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον·
οὗτος δὲ ἐν φυγῇ ὥς παρὰ πρῶσί, τῷ βίθυνῳ,
καθάπερ ἄξιον ἦν πανουργότατον καὶ ὠμότατον ὄντα ὥς
γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν ἰταλῶν, ἐὼς λέγειν ὅτι, οὐκ ἰσχύει.

ultus sum. Terrui Græciā/Thebas sub
uertens: duxq; illis præpositus/indignū putauī. Ma
cedonū me regno cōtētū eē: s; cupidus ip̄adi ultra hoc
rēliquerat: totam sperans terrā:& molestū (qd̄ pat
putans/si non omnibus imperarem: paucos ducens/
fustuli in Asiam:& apud Granium vici ma
gna pugna: Lydiam capiens, Ioniam, & Phry
giam. Et omnino quę transferim sp̄ subiugās/ veni ad
ip̄m locū ubi Darius expectabar: infinitum exercitū
ducens. Et ab eo tpe o Minos, vos scitis quantos
vobis mortuos in una die miserim. Dicit igitur
portitor (Charon) non suffecisse ipsis tunc scaphā: sed
ligna multa adiungens/multos ipsorū transuexisse.
Et hæc quidē feci ipse periculis expositus/ &
vulnerari non timens. Et ut non quę in Tyro/neq;
in Arbilis narrem: sed & usq; ad In
dos veni: atq; Oceanum mei terminum feci re
gni: ac elephantes eorū cepi: Porumq;
subegi:& Scythas non aspernandos
viros. Transiēs deinde Tanaim / vici magna, equestri
pugna. Amicis benefeci: & de inimicis
ultus sum. Q; si & deus visus sum hominibus:
parendum erat illis / præ magnitudine rei,
rum tale quippiam credentibus de me.
Igitur tandem ego regno potitus moriebar.
Hic v̄o Annibal, in exilio fuit apud Perusiā, Bithyniū:
quēadmodū decuit i;pbissimū & crudelissimū hoīez.
Q; v̄o vicit Italos: omitto dicere, quoniā non virtute

ἀλλὰ ποιήσῃ καὶ ἄπιστις καὶ λόγισι, νόμιμον δὲ ἔκπερθε
φανεῖς ὄνδερ. ἔπειτα δὲ μοι ὠνεῖδυσσε τὴν τρυφήν, ἐκλελῆσθαι
μοι δοκεῖ οἷα ἐποίησεν καπνὸν, ἑταίρας συνῶν, καὶ τοὺς
τοῦ πολέμου καιροὺς θανάσιον καθίσταναι. ἐγὼ δὲ
εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἐσπέρια δόξας, ἔπι τὴν ἔω
μῶλλον ὥρμισα, τί ἂν μέγα ἔπραξα, ἰταλίᾳ ἀναί-
ματι λοβῶν, καὶ διβύην, καὶ τὰ μέχρι γαυείρων ὕπα,
γόμενος. ἀλλ' οὐκ ἀξιομαχα ἔδοξε μοι ἐκείνη, ὑποσπῆσ-
σονται ἥδη καὶ δεσπότην ὁμολογοῦντα. εἰρηκα. σὺ δὲ ὧ
μίνωσ, ἀίκαζε. ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα.
Σ. μὴ πρότερον ἢ μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσης. Μ. τίς γὰρ
εἴ ὧ βέλτιστε, ἢ πόθεν ὦν εἶς. Τ. ἰταλιώτης
συκπῖων στρατηγὸς ἀκαθελὼν καρχηδόνα, καὶ κρατήσας
διβύων μεγάλας μάχαις. Μ. τί οὖν καὶ σὺ
εἶς. Σ. Ἀλέξανδρον μὲν ἤττωμαι εἶναι, τοῦ δ' Ἀν-
νίβου ἀμείνων, ὅς ἐδίδωκε νικῆσας αὐτόν, καὶ φυγεῖν
καταναγκάσας ἀτίμως. πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχωντος οὗ-
τος, ὅς πρόσ' Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται, ὧ οὐ δὲ συκπῖων
ἐγὼ ὄνενικωὺς αὐτόν, παραβάλεσθαι ἀξίῳ. Μ. νῆ Δί'.
ἐν γυνάμονα φῆς ὧ συκπῖων. ὥστε πρῶτος μὲν κερρίσθαι
Ἀλέξανδρος, μετ' αὐτόν δὲ σὺ. εἴτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος
Ἀννίβας, ὃν δὲ οὗτος ἐν καταφρόνκτος ὦν.

Διογένους. καὶ Ἀλέξανδρον.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

τί τοῦτο ὧ Ἀλέξανδρε. καὶ σὺ τέθνηκας ὥσπερ
ἡμεῖς ὅ πάντες. Α. ὅρα ὧ Διόγενες ὃν παραβύζας
δὲ εἰ ἀνδρῶπος ὦν ἀπέθανον. Α.
ὄνομα δ' Ἀμμων εἰτάδετο, λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι
ἰόν. σὺ δὲ φιλίππον ὄρα ἥσθαι. Α. φιλίππου

sed malicia, & p̃fidia, ac verbis id egit: iusti ꝑo nec me
mor unq̃. Verꝫ qm̃ mihi ꝑbro dedit delicias: obliuisci
mihi videt̃ q̃lia admisit ī Capua, mulieribꝫ deditus, &
belli tpe mirabilis ille vir his inseruiebat. Ego vero
(quū parua quę in occidēte gessi videant̃) ad orientez
magis impulissem: quid magni effecissem/ Italiā incru
entus accipiens/ & Libyam: & usq; ad Gades im
perans: Sed indigna visa sunt mihi illa: formi
dantia me nunc & dominū confitētia. Dixi. Tu ꝑo o
Minos iudica. sufficientia em̃ ex multis hæc sunt.

SC. Nō prius q̃ & me audias. M. Quis tu
es optie vir, aut unde: ut cū his cōtēdas? SC. Italus
Scipio, dux aduersus Carthaginē: & deuincens
Libyam magnifica pugna. M. Quid igitur & tu
contendis? SC. Alexādro quidē p̃stare: ip̃iq; An
nibali melior esse. qui persequens vici eū: ac fugere
compuli ignominiose. Quō igit̃ non erubescit il
le: qui ante Alexandrū certat: cui neq; ego Scipio,
qui euz deuici, me cōparari dignū puto. M. ꝑ louē,
recta dicis o Scipio, Quapropter primus quidem
Alexāder, post ip̃m vero tu, deīde (si visuꝫ fuerit) et̃ius
Annibal sit: neq; ille spernendus existens.

Diogenis. & Alexandri. **DIogenES.**
Quid hoc rei ē Alexāder: Ita ne & tu mortuus es ꝑ
atq; nos oēs? A. Vides Diogenes nimirꝫ. (de
Mie tñ admirandū est: si hō exñs mortuus sim. D.
Igitur Ammon ille Iupiter mentiebat̃: dicēs te suū eē
filiū. An ꝑo Philippo ꝑre ꝑgnatus eras? A. Philip
t po

Δηλὸν δὲ ὅτι γὰρ ἀνέστηναι κείνῳ Ἀμμωνίου δὲ. Δ. καὶ μὴ
καὶ περὶ τῆς ὀλυμπιάδος ὁμοίᾳ ἐλέγοντο, ἀρᾶντα
ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ ἐννῇ, εἴτα ὅτω σε
τεχθεῖναι. τὸν δὲ φίλιππον ἐξαπατήσθαι, οὐκ ἔμενον πα-
τέρου σου εἶναι. Δ. καὶ γὰρ ταῦτα ἤκουον ὡς περὶ σὺ, νῦν δὲ
ὄρω, ὅτι οὐδὲν ὑγιὲς ὅτε ἢ μήτηρ, οὔτε δι τῶν Ἀμμωνίων
πρὸφῆται ἐλεγον. Δ. ἀλλὰ τὸ τεῦδος αὐτῶν οὐκ ἄχρηστοί
σοι ὡς Ἀλέξανδρος πρὸς τὰ πράγματα ἐγένετο. πολλοὶ
γὰρ ὑπέπτησάν σου, θεοὶ εἶναι σε νομίζοντες. ὅπως εἰ πέμοι
τίνι τῇ τοσαύτῃ ἀρχῇ καταλέλοιπας; Δ. οὐκ οἶδα
ὡς Διόγενος. ὅν γὰρ ἐφθασας ἐπισκεψαί τι περὶ αὐτοῦ,
ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων περὶ νῆκα τὸν λατύνοντα
πέδωκα. πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς ὡς Διόγενος; Δ. τί γὰρ
ἄλλο; ἀνεμνήσθη δῖα ἐποίει ἢ ἐλπίσας ἄρτι σε παρειληφότα
τῇ ἀρχῇ κολακούντες, καὶ προστάτην ἐυρύνμενοι καὶ
στράτηγον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, ἐνιοὶ δὲ καὶ τοῖς δώδεκα
καθεῖς προστίθεντες, καὶ νεῶς ὁμοδομοῦμενοι, καὶ θύον-
τες ὡς ἀρᾶντας ὡς ἔστι; ἀλλ' εἰπέ μοι, ποῦ σε δι μακροῦ
νεῶς ἔθαψαν; Δ. ἔτι ἐν βαβυλῶνι κείμεν τρίτην ταύτην
ἡμέραν. ὑπὸ σπινθὲρ δὲ πτολεμαῖος ὁ ὑπάσπιστος, ἔνθα
τε ἀναγὰν σχολὴν ἀπὸ τῶν θυρῶν τῶν ἐν ποσὶν, ἐς
Αἰγυπτὸν ἀπαγαγὼν μεθάφειν ἐκεί, ὡς γυνόμην εἶς
τῶν Αἰγυπτίων θεῶν. Δ. μὴ γελᾷς ὡς Ἀλέξανδρος,
ἱερῶν καὶ ἐν ὁσίων ἐπὶ σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα
ἀννέβην ἢ ὄσριν γενέσθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς θεώτα-
τη, μὴ ἐλπίσης. ὅν γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινὰ τῶν ἀπαρτάων
πλευσάντων τὴν λίμνην, καὶ ἐς τὸν εἰσω τοῦ σκαίου παρ-
ελθόντων, ὅν γὰρ ἀμελὴς ὁ Διοκλῆς, ἐν δὲ ὁ κέρβερος ἐν
καταφρονήτοις.

haud dubie. nō em̄ obijſſe Amōnis filius exñs. D. at
 qui de Olympiade conſiſſia dicebant. puta draconem
 ogreſſū fuiſſe cū ea: viſūq; ī cubiculo: dein ſic ex eo te
 peperiffe. porro Philippū errare: credentē ſe pa-
 trē tibi eē. A. At ego q̄q; hęc audierā ut tu: nūc yō
 video, quoniam nihil ſani mater/ necq; Ammonij
 vates dixerunt. D. Attñ mendaciū ipſorū nō iutile
 tibi Alexander, ad res gerendas fuit. multi
 em̄ metuebāt te, deū eſſe credentes. Sed dic mihi:
 cui nā ingens illud impiū reliquiſti? A. Ignoro
 Dio, nō em̄ (cū p̄uētus eēm ſubita morte) ſtatui q̄cq;
 p̄ hoc unū: q̄ moriēs Perdiccē anulum tra- (de hoc:
 didi. Sed quid rides Diogenes? D. Quid enim
 aliud agā? An memiſti quid fecerūt grēci, nup̄ arrepto
 imperio adulantes: & ob hoc eligentes te
 ducem a duerſus barbaros: aliqui proinde duode-
 cim dñs addiderunt: phana edificauerūt: ſacrifican-
 tes tibi tanq; dracōis filio? S; dic mihi: ubi te Macedo-
 nes ſepelierūt? A. Etiādū in Babylone iaceo ſtū iā
 diē. Porro p̄mittit Ptolemęus ille ſatelles meus: ſi q̄n-
 do detur ociū a tumultibus rerū, qui inſtant: in
 ægyptū ſe deportaturū me/ ut ſepeliar illic: unusq; fiā
 ex dñs ægyptijs. D. Quō non rideam Alexander,
 vidēs & ī inferno adhuc te deſipiētē, ſperātēq; fore: ut
 Anubis/ aut Oſiris fias? Verū hęc o diuiniſſi
 me, ne ſperes. nō em̄ fas eſt reuerti quēpiā/ q̄ ſeſtrāl-
 miſerit paludem, & in hiatum ſpecus de-
 ſcēderit. nō em̄ negligēs ē ABacus: necq; Cerberus cō-

ἐκείναι δὲ ἡδέως ἅμ' μάθοι μὴ παρὰ σοῦ, πῶς φέρεις
ὁπότε ἅμ' νοήσῃς, ὅσῃ ἐνδεμονίᾳ ὑπὲρ γῆς ἀπαλιπτῶν
ἀφίξεις, σωματοφύλακας, καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σατρά-
πας, καὶ χρυσὸν τοσούτον, καὶ ἔστι προσκυνουῖντα. ἢ βα-
βυλῶνα, ἢ βασίτρα, ἢ τὰ μεγάλα θηρία, ἢ τιμὴν, ἢ δόξαν,
ἢ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐλαύνοντα διαδεξιμένονταινίᾳ
λευκῇ τὴν κεφαλὴν, πορφυρίδᾳ ἐμπεσορτακμένον. ἐν λυπῇ
ταῦτε σε ὑπὸ τὴν μὴ μὴ ἴοντα ὡς τίς λακρύεισ' ὧς μάταιε ὦ
ὅν δὲ ταῦτα σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευσε, μὴ οἶσε
βαίβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης ὡς ὁ σοφὸς ὡς
ἀπάντων ἐκείνος κολάων ἐπιτριπτότατος ὢν. ἐμὲ μὲν
νομῶσαο μὴ τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μὲν ἤκησε παρ'
ἐμοῦ, ὅσα δὲ ἐπέσθλην, ὥς δὲ κατεχρήτο μὲν τῇ περὶ
παιδείᾳ φιλοτιμίᾳ, θωπεύων καὶ ἐπαίνων ἄρτί μὲν ἔσ-
τὸ κάλλος, ὥς καὶ τοῦτο μέρος ὄν' ἀγαθόν, ἄρτί δ' ἔσ' τὰς
πράξεις ἢ τὸν πλοῦτον. καὶ γὰρ αὐτὸς ἢ τοῦ δ' ἀγαθὸν ἢ γέ-
τ' εἶναι, ὥς μὴ ἀσχύνοιτο καὶ ἀντὸς λαμβάνων.
γὰρ ὡς δι' ὅγευσ' ἀνθρώπος ἢ τεχνίτης. πλήν ἀλλὰ τοῦτο
γε ἀπολέλανκα ἀντοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὥς ἐπὶ
μεγίστοις ἀγαθοῖς ἃ κατηρίθμωσ' ὡς μικρῶν ἐμπροσθεν.

Δ. ἀλλ' οἶσθα δὲ δράσεις ὡς γὰρ σοὶ τῆς λύπης
ὑποθήσασμαι. ἐπεὶ ἐν ταῦτά γε ἐλλέβορος οὐ φύεται, σὺ δ' εἰ
κἂν τὸ λῆϊον ὕδωρ χαλκὸν ἐπισπασάμενος πίῃ, ἢ αὐθὶς
πίῃ, ἢ πολλάκις, οὕτω γὰρ ἅμ' παύσῃ ἐπὶ τοῖς Ἀριστέ-
λῃς ἀγαθοῖς ἀνιῶμενος. ἢ γὰρ ἢ κλείτομ' ἐκείνων ὀδῶν, καὶ
καλίσθηναι, ἢ ἀλλοῦς πολλὰς ἐπὶ σὲ ὀρμῶντας ὥς διασ-
πάσαιντο ἢ ἀμύναντό σε, ὥς ἐδράσας αὐτοῦς ὥστε τὴν
ἐτέραν, σὺ ταύτην βάδιζε, καὶ πῖνε πολὺν ὕδωρ, ὥς ἐφυρ.

Illud v̄o iucūde admodū veli discere abs te: quō ferā
 q̄ties in mentē venit, q̄nta foelicitate in terra deſerta,
 huc acceſſeris. puta corpis cuſtodibꝫ, ſatellitibꝫ, ac du
 cibꝫ, tū auro tāto, ad hęc pplis q̄ te adorabāt. p̄tea Ba
 bylone, Baſtris, īmanibus illis beluis, dignitate, gloria.
 Dein q̄ emiebas oſpicuus, dū vectareris ruiſtus amio
 cādido caput, purpura circūamictus. Nūqd diſ (culo
 hęc te ī memoriā ſubeūtia? Quid ſles ſtulte? (cruciāt
 Num hęc te ſapiens Ariſtoteles docuit: ne puta
 res firma eſſe quę pēdent a fortuna? A. Sapiens?
 oīm ille quū ſit adulatorū perditiffimus. Me ſo
 luz ſine quęſo, Ariſtotelis facta ſcire: q̄ mīſta petierit a
 me: p̄ q̄bꝫ mittēdis ſcripſerit: dein quō abuſus ſit mea
 doctrina ambitioē: colens ſiſ ac laudans nūc ob (in
 formā, tanq̄ & ip̄a pars ſit ſummi boni: nunc ob
 res geſtas, atq̄ opes. Nā poſt & has inſ bona puta
 bat collocāda, ne vitio ſibi venereit: quū & ip̄e eas ad
 Preſtigioſus o Diogenes plane hō, & fraudu (cipet.
 fructus tuli ex ip̄ius ſapīa: q̄ nūc ex (lētus. Verꝫ illd
 maxis bonis q̄ tu omēoraſti paulo añ. (crucior ut de
 D. At num ſcis qd facies? remediū em̄ tibi moleſtiæ
 oſtendam. Quādoq̄dē hic veratrū nō naſcitur: tu
 Lethę fluminis aquā abundant̄ attrahēs bibe: iterūq̄
 bibe: ac ſępius: ſicq̄ deſine de illis Ariſtote
 lis bonis diſcruciari. Sz & Clitū illū video: ac
 Calliſthenē: alioſq̄ mīſtos ad te rapti ſe mouētes, quē
 cerpant atq̄ puniāt: ob ea q̄ cōmiſiſti q̄ndā in (diſ
 illos. Q̄re ī alterā te hāc ripā oſferas: & bibe crebrius, ut

ΜΗΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑΛΟΥ

ΜΗΝΙΠΠΟΥ

τί κλέψισ ὧ τάνταλε ; τί σε αὐτοῦ μὲν ἐπὶ τῇ λίμνῃ
ἐστῶς ; τ. ὅτι ὧ μένιππε ἀπόλλωλα ὑπὸ τοῦ διΐφου .
μ. ὀνύτωσ ἀργὸς εἶ, ὥς μὴ ἐπικύψας πίειρ, ἢ καὶ νῆδι
ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρί ; τ. οὐδέ μιν ὄφελος εἰ ἐπικύ-
ψαιμι. φεύγει γάρ τὸ ὕδωρ ἐπειδὴ μὲν προσίσιντα αἰσθιταί με-
ν ἡμῶν λέπτε καὶ ἀρυσώμεναι, καὶ προσενέγκω τῷ σώματι, οὐ
φθάνω βρέξας, ἄκρον τὸ χεῖλος, καὶ διὰ τῶν λακτύλων
διὰ ρυτίων, οὐκ οἶδ' ὅπως αἰθρὶς ἀπολείπει ξηρὰν τὴν
χεῖρά μου . μ. τράστιόν τι πάσχεις ὧ τάνταλε . ἀτὰρ
εἰπέ μοι, τί γὰρ καὶ δέν του πίειρ, οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις ;
ἀλλ' ἐκείνο μένεν αὐδίῃ πετέθαπται, ὅπερ καὶ πεμῆρ καὶ
διΐην ἐδύνατο . σὺ δέ ἢ τυχή, πῶς ἄρ' ἐτι ἢ διΐωνος
ἢ πίνας ; τ. τοῦτ' αὐτὸ ἢ κόλασις ἐστὶ, τὸ διΐην μὲν
τὴν τυχήν ὥς σῶμα οὔσαμ . μ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὄντως
πιστεύομεν, ἐπεὶ φῶς τῷ δνΐφει κολαζέσθαι . τί δ' οὐμ σοι
τὸ λεινὸν ἔσται ; λέδριας μὴ ἐνδείῃ τοῦ ποτοῦ ἀποθάνω ;
ὄνχ' ὅρῳ γὰρ ἄλλω μὲν τοῦτομ ἄδην, ἢ θάνατον ἐμ τεύδειν
εἰς ἕτερον τύπον . τ. ὅρῳ μὲν λέγεις, καὶ τοῦτο δ'
οὐμ μέρος τῆς κατὰ δνΐκην, τὸ ἐπὶ τῷ μείνι πίειρ μὲν δα-
μενον . μ. ληρεῖς ὧ τάνταλε, καὶ ὥς ἀνθρώπος ποτοῦ δαίσι-
σαι λακείας ἀκράτου γελλεβόρου . νῆ διὰ, ὅς τις τοῦ νῆαντίου
τῶν ὑπὸ τῶν λυττῶντων κυνῶν δαδνυμένοις πέσσονδας .
οὐ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν διΐαν πεφοβημένον . τ. ἔλα
τοῦν ἐλλεβορον ὧ μένιππε ἀναίνομαι πίειρ, γένοιτό μοι μὲν
νον . μ. θαρ' ῥε ὧ τάνταλε, ὥς οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος πίεται
τῶν νεκρῶν . ἀδύνατον γάρ, τοῦ ἔχει πάντες ὧσερ σὺ ἐκλα-
ταδνΐκην, διΐωσι τοῦ ὕδατος ἔχ' ὑπομένοντος .

Menippi. & Tantalī: MENIPPVS.

Quid eiulas o Tātale? aut cur teip̃ merore afficis
iminēs? T. Qm̃ Menippe enecor ob sitū. (stagno
M. Adeo ne piger es, ut nō p̃nus icūbēs bibas: aut
hauriēs caua vola? T. Nihil utilitatis cōsequor si p̃
cūbā. r̃fugit em̃ aq̃ s̃l̃ atq̃ admoueri me p̃pius s̃l̃xit.
ver̃ si quando haufero: ac applicare conor ori: non
p̃uenio effluxum: rigans tm̃ sum̃a labia: & int̃ digitos
aqua elabiūt. haud scio quomō rursus relinquit aridā
manū mihi. M. p̃digiosū qddā tibi accidit Tā. ver̃
dic mihi: quid opus ē tibi bibere, cū nō hēas corpus?
nā illud in Lydia sepultū est: quod bibere ac
sitire posat. tu ỹo aīa cū sis: quinā posthac sitire q̃as:
aut bibere? T. Hoc ip̃m supplicij quiddā est: ut sitī
sustineat aīa ac si corpus sit. M. Sed hoc sic esse
credimus. qñquidē ais te siti excruciarī. ver̃ quid tibi
acerbi ob hoc accidet? Nū metuis, ne iopia potus mo
nō video em̃ alios ultra hos iferos: nec mortē (riare?
migraueris, q̃ tibi eueniat ī alio loco. T. (aliā, si hīc
certe ps̃ ē supplicij: desiderio (Recte qdē dicis. at hec
pus sit. M. desipis Tā, & vere (āgi bibēdi ubi nō o
re videris mero veratro. nā, p̃ louē, diuersū (potu ege
ab his qui a rabiosis canib̃ morsu l̃si sunt pateris:
qui non aquā, sed sitim horreas. T. Neq̃
veratrū Menippe recusauero bibere, si liceat mihi so
lū. M. cōfide Tā, sic futurū: ut nec tu/ nec alius q̃sq̃ bi
mortuor̃. ip̃ossibile em̃ id. q̃q̃ nō oēs ut tu, affi (bat
ciant hac p̃cena: ut sitiāt aqua eos non expectante.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ἢ Ἑρμοῦ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ΠΟΥ ΔΕ ΚΑΛΟΙ ΕΙΣΙΜ, ἢ ΚΑΛΑΙ ὦ Ἑρμῆ ; 36,

ΥΓΗΝΟΜ ΜΕ ΝΕΚΛΥΡΘΟΝΤΑ. Ε. ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΕΜΩ ΜΕΝΙΠΠΕ,
ΠΛΗΡ ΚΑΤ' ΕΚΕΙΝΟ ΑΥΤΟ ΑΠΟΒΛΕΨΟΜ ὩΣ ΕΠΙ ΤΑ ΔΕΞΙΑ ἔνθα
ΤΑΥΤΟΝ ΘΟΣ ΤΕ ΕΣΤΙ, ἢ Δ ΝΑΡΚΗΣΟΣ, ἢ ΚΙΡΕΨΟΣ, ἢ ΔΑΧΙΛΛΕΟΣ, ἢ
ΤΥΡΩ, ἢ ΕΛΕΝΗ, ἢ ΔΗΔΑ, ἢ Δ' ὩΣ ΤΑ ἈΡΧΑΙΑ ΚΑΛΗ ΠΑΝΤΑ.

Μ. ΔΟΣΤΑ ΜΟΝΟΜ ΘΡΩ ΚΑΙ ΚΡΑΝΙΑ ΤΩΝ ΣΑΡΚΩΝ ΓΥΜΝΑ,
Δ' ΜΟΙΑ ΤΑ ΠΟΛΛΑ. Ε. ἢ ΜΗΝ ΕΚΕΙΝΑ ἈΠΑΝΤΕΣ ΕΣΙΝ ΔΙ ΠΑΙΚΤΑ
ΘΑΝΜΑΖΟΝΣΙ, ΤΑ ΔΟΣΤΑ, ὩΣ ΣΥ ΕΘΙΚΑΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΡ. Μ.
Δ' ΜΩΣ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΜΟΙ ΔΕΙΞΟΜ, ΟΥ ΓΑΡ ἌΝ ΔΙΑΓΝΟΙ,
ἢ ΕΓΩ ΓΕ. Ε. ΤΟΝΤΙ ΤΟ ΚΡΑΝΙΟΝ ἢ ΕΛΕΝΗ ΕΣΤΙΡ. Μ.
ΕἴΤΑ Ὡ ΧΙΛΙΑΙ ΝῆΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΠΛΗΡΩΤΗΣΑΝ ΕΞ ἈΠΑΣΗΣ.
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΣΟΥΤΙ ΕΠΕΣΟΜ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΕ ΚΑΙ ΒΑΡΒΑ,
ΡΟΙ, ΚΑΙ ΤΟΣΑΥΤΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ἈΝΑΣΤΑΤΟΙ ΓΕΓΟΝΑΣΙΜ; Ε.
ἌΛΛ' ΟΥΚ ΕἴΔΕΣ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΖΩΣΑΜ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ. ΕΦΗΣ
ΓΑΡ ἌΝ ΚΑΙ ΣΥ ἈΝΕΜΕΣΚΟΜ ΕἶΝΑΙ,

ΤΟΤΕ Δ' ἈΜΦΙ ΓΥΝΑΙΚΕ ΠΟΛΥΝ ΧΡΟΝΟΝ ἈΛΓΕΑ ΠΑΣΧΕΙΡ.
ΕΠΕΙ ἢ ΤΑ Αὐτὴ ΖΗΤΑ ὄντα ΕἴΤΙΣ ΒΛΕΨΟΙ ΑΠΟΒΕΒΛΗΚΟΤΑ
ΤΗΝ ΒΑΦΗΝ ἈΜΟΡΦΑ ΔΙΛΟΝΟΤΙ ΑΥΤῶ ΔΟΞΕΙ ΜΕΜ, ΤΑΙ Αὐτῆ
ἢ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΧΟΡΙΑΝ ΚΑΛΥΣΤΑ ΕΣΤΙΡ. Μ. ΟΥΚΟῦΝ ΤΟΥΤΟ
ὦ Ἑρμῆ ΘΑΝΜΑΖΩ, Εἰ ΜΗ ΣΥΝΙΕΣΑΝ ΔΙ ἈΧΑΙΟΙ ΠΕΡΙ ΠΡΑΜΑ,
ΤΟΣ ΔΥΤΩΣ ΔΥΧΡΩΜΟΝ, ἢ ΡΑΔΙΩΣ ΑΠΑΝΘΟΥΝΤΟΣ ΠΟΝΟΥΝΤΕΣ.
Ε. ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΟΙ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ, ΣΥΜΦΙΛΟΣΟΦΕΙΡ ΣΟΙ,
ὩΣΤΕ ΕΠΙΛΕΞΑΜΕΝΟΣ ΤΟΠΟΥ ἔνθα ἌΝ ΕΘΕΛΗΣ, ΚΕΙ ΣΟ ΚΑΤΑΒΑ
ΛΩΝ ΣΕΑΥΤΟΜ. ΕΓΩ ΔΕ ΤΟΥΣ ἄλλους ΝΕΚΡΟΔ ἦΝ ΜΕΤΕΛΕΥΣΟ
ΜΑΙ.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ἢ ΚΕΡΒΕΡΟΥ. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ὦ ΚΕΡΒΕΡΕ, ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΓΑΡ ΕΙΜΙ ΣΟΙ ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ὦΝ,
Εἰ ΠΕ ΜΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΤΥΓΟΣ, ΔΙΟΣ ἦΝ Δ ΣΑΜΑΡΑΤΟΣ

Menippi. ac Mercurij. **MENIPPVS.**

Vbi nā formosi illi sūt/aut formosę o Mer, duc doceq;
ut hospitē me recēs huc pfe ctū. M. haud ociū ē mihi
verę istuc ipso loco rēpice dextrorsū. Illic (Menippe.
Hyacinthus est, Narcissus, Nireus, Achilles,

Tyro, Helena, ac Leda: deniq; oīno quicqd ē veſtarum
Men. ossa solū video / & caluarias car (formarę oē.

ſiſſia, pīde sūt oīa. M. atq; hęc sūt q̄ oēs (nib; rēnudatas,
mirant; ossa vic; quę tu videris cōtēnere. Mē. (poetę
Attñ Helenam mihi ostende. non enim dignos
co ego. Mer. Hęc caluaria Helena est. Men.

Et quidē mille naues ob hanc impletę sūt, ex omnibus
gręcis acto delectu: tantiq; cōfluxerūt gręci ac barba
ri: tot deinde urbes euerſę sunt? Mer.

Cęterę, nō vidisti Menippe, viuā hęc mulierē. diceres
em̄ sic & tu: vitio dandum non esse:

Pro talī muliere diu tolerare labores.

Deniq; & flores arefactos si quis cōspiciat: abijciētes
colorē/ & formes nimir; ipos videri cōigit. nōdē florētes
ac detinētes colorē/ speciosissimi sūt. Men. Igit̄ hoc
Mercuri demiror: si non intellexerunt gręci/ pro re
usq; adeo momētanea, ac facile emarcescēte, laborare.

Mer. Nō vacat mihi Menippe philosophari tecū:
quare delecto loco, ubi velis proster
ne teipm. ego em̄ alias umbras habeo traducendas:

Menippi. & Cerberi. **MENIPPVS.**

O Cerbere, qñqdē tibi cognatus sū, canis & ipse ex nſ:
dic mihi p Stygiā paludem: quō se habebat Socrates

ὅποτε κατ'ἔειπεν πρὸς ὑμᾶς ὁ ἱεροδότης· ἰδοὺ δὲ, σὺ θεὸν ὄντα, μὴ ὕλας
κτεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπικῶς φθεγγέσθαι ὅπως
τ' ἐθέλῃς. **κ.** πῶρρωθεμ μὲν ὃ μένιππε, παπῶτασι
ἐδόκει ἀτρέπτως πρὸς ὅπως προσίνα, καὶ ὅν πᾶν δὲ
δύναι τὸν θάνατον λακῶν, καὶ τοῦτ' ἐμφάνει τοῖς ἐξ ἡ
τοῦ σομίον ἐστῶσι ἐθέλω. ἐπεὶ δὲ κατέκλυεν τοῦ χάσ
ματος, καὶ εἶδε τὸν ῥόφον, καὶ γὰρ ἐτὶ διαμέλλοντα αὐτὸν
λακῶν τῷ κονίῳ κατέσπασα τοῦ ποδὸς ὡς περ τὰ βρέ
φη ἐκώκυνε, καὶ τὰ ἐαυτοῦ παιδίᾳ ὠδύρετο, καὶ παντῶν
ἐγένετο. **μ.** ὀνοῦν σοφιστὴς ὁ ἀνδρῶντος ἡμ, καὶ ὅν
ἀλθῶς κατεφρόνει τοῦ πράγματος. **κ.** ὅν. ἀλλ'
ἐπεὶ περ ἀναγκάσιον ἀπὸ ἐώρα, κατεφρασύνετο, ὡς ἀπὸ
ὅν ἄκωρ πεισόμενος δ' πᾶντος εἶναι παθεῖν, ὡς
θαυμάσωνται ὅτι θεαταί. καὶ ὅλως περὶ πάντων γε τῶν
τοιούτων εἰσέειμ' ἄν' ἐχοίμι. ἔως τοῦ σομίον τολμῶ
καὶ ἀνδρείοι, τὰ δ' ἐνδοθεμ ἐλεγχος ἀκριβής. **μ.**
ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατεκλυθέναι ἐδοῖξα ὁ **κ.** μόνος
ὃ μένιππε ἀξίως τοῦ γένους, καὶ διηγένησ' πρὸ σοῦ.
ὅτ' ἂν μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐστέ, μὴ δ' ὠθαίμενοι, ἀλλ'
ἐθελοῦσιν, γελῶντες, ὁμῶς μὲν παραγγέλλαντες ἅπασι.
χάρωνος. καὶ μένιππον. **ΧΑΪΡΩΝ.**
Ἄπόδος ὃ κατάρχετε τὰ πορθμῖα. **μ.** βόα ἐι τοῦτο
σοι ἡδύον ὃ χάρων. **κ.** ἀπόδος φιμὶ, ἀνθ' ὧν σε
διεπορθμενόμεν. **μ.** ὅν ἀν' ἀλβόισ' παρὰ τοῦ μὴ
ἐχοντος. **κ.** ἔστι δὲ τίς ὁ βολὸν μὴ ἐχων. **μ.**
εἰ μὲν καὶ ἀλλός τίς ὅν δῖδα, ἐγὼ δὲ ὅν ἐχω.
κ. καὶ μὴν ἄγξω σε, νή τὸν ἐλόντων, ὃ μισγέ,
ἢν μὴ ἀποδῶς. **μ.** καὶ γὰρ τῷ ῥόφῳ

qñ descēdebat ad vos. ¶ isīse ē at, cū deus sis, nō latra-
re solū: sed & humano more loqui quan-
do velis. C. Procul quū esset Menippe, omnibus
apparuit interrito vultu adcedere: & non valde for-
midare mortē visus ē: ac oñdere se talē illis qui extra
specū stabant volens. Posteaq̃ ¶ o despexit in hi-
atum: viditq̃ caliginem: & ego insup̃ contantem ip̃s,
mordendo, aconito corripere pedes: quēadmodū in-
fans eiulabat: suosq̃ liberos deplorabat: omniformis
factus. M. Igit̃ fucate sapiens homo erat: nec
vere cōtemnebat res omnes. C. Haud vere. Sed
ubi necessitatē ipsi incūbere vidit/cōfidēs fuit: q̃si ¶ o
nō inuitus passurus eēt qđ oīno opus erat eū pati. qđ
miraculo esset spectatoribus. quod oīno de omnibus
istiusmōi viris dicere possū: usq̃ ad fauces specus au-
ac viriles: atq̃ intus dephēderis & pueros. (daces sē
¶ o gnā tibi subiisse specū visus sū: C. so (M. Ego
Menippe, dignus gñre apparuisti: & Diogenes (lus
eo qđ nō coacti subieritis, nec intrusi, sed (por te:
ultronei, ridentes, ac plorare renunciantes omnibus.

Charonis. & Menippi. CHARON.

Redde o p̃side naulum. M. Vociferare si isthuc
tibi voluptati est: C. Redde inq̃ pro eo qđ te
transuexi. M. Nō adicipies certe a non
habente. C. Est ne quispiā qđ nec obolū hēat? M.
Si quidē & alius q̃sq̃ sit haud scio: ego certe nō hēo.
C. Atqui p̃focabo te, p̃ Ditem, o impurissime,
ni reddas. M. Et ego baculo

σου πατάξας, δι' αλύσω τὸ ἡρανίον· κ· μάτην οὐμ' ἔσθ' ἡ
πεπληκώς τοσούτων πλοῦν· μ· ὁ ἔρμης ὑπὲρ ἐμοῦ
σοι ἀποδύω, δ' ὅς με παρέδωκέ σοι· ερ· νῆ Δία, ἠναίμεν,
εἰ μέλλω γε ἡ ὑπερεκτίνειμ' τῶν νεκρῶν· κ· οὐκ ἀπο-
στήσομαι σου· μ· τούτου γε ἕνεκα νεωλῆσας τὸ ποθὲν
μείον παρ' ἀμυνε· πληρ' ἀλλ' ὁ γε μὴ ἔχω, πῶς ἀν' ἰάβοις·
κ· σὺ δ' οὐκ ἴδεις ὥς καμίζειμ' ἀέρον· μ· ἴδεις
μὲν, οὐκ εἴχομ' ἀέ· τί οὐρ· ἐχρῆν διατοῦτο μὴ ἀποθανεῖν·
κ· μόνος οὐρ ἀνχίσεισ, πρῶτα πεπλημέναι· μ· οὐ
πρῶτα ὧς βέλτιστε· καὶ γὰρ ἡπλῆσα, καὶ τῆς κώπης ἐπε-
λαβόμεν, καὶ οὐκ ἔκλασον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν·
κ· ὑνδ' ἐν ταῦτα πρόσ τ' ἀπ' ἀρμίας, τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναι
σε δεῖ· ἐν γὰρ θέμισ' ἄνλωσ γενέσθαι, μ· ὑμῶν
ἀπάγαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον· κ· χαρίεν λέγεις, ἵνα
καὶ πλῆγας ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Ἀιακοῦ προσλάβω·
μ· μὴ ἐνόχλει οὐρ· κ· δεῖξομ' ἐν τῇ πύρρ' ἔχεις·
μ· θέρμονος εἰ θέλεις, καὶ τῆς ἑκάτης τὸ δαίτηνον· κ·
πόθεν τοῦτον ὑμῖν ὧς ἔρμῃ τὸν κύνα ἡγάγας· δῖα δέ καὶ
ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγε-
λῶν, καὶ ἐπισκώπτῶν, καὶ μόνος ἄνθρωπος ὁιμωζόντων
ἐκείνων· ε· ἀγνοεῖς ὧς χάριον ἀνδρῶν διεπύρεθαι,
μενσας· ἐλευθερῶν ἀκριβῶς, καὶ ὑνδ' ἐνός ἀντὶ μέλει· οὐτὸς
ἐστὶν ὁ μένιππος· κ· καὶ μὴν ἄν σε λάβω· μ·
ποτὲ ἀν' ἰάβης ὧς βέλτισε· διὸ δέ οὐκ ἀν' ἰάβοις·
Διογένους· καὶ μανσῶλον· ΔΙΟΓΕΝΗΣ
ὧς καὶ ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡμῶν προτί-
μῶσθαι ἀξίους· μ· καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὧς σινω-
πεῦ· ὧς ἐβασίλευσα καρίας μὲν ἀπάσης· ἡρξά δέ καὶ

tibi illiſo cōminuam caput. C. Gratis igitur fueris
transuectus tanto traiectu? M. Mercurius p me
tibi reddat: q me tradidit tibi. Mer. p louē, bñ mecū
ſi deiceps & pſoluere debeā mortuorū noīe. (agit
tā. M. Huius rei grā trahēdo cym (C. haud omī
bā/in pposito pſiſte. verētñ qd nō hēo qnā auferes?
C. At tu nēſciebas qd tibi fuerit apportādum? M.
quidē: ſ; nō habebā. qd igī: nū optuit ea grā (Sciebā
C. ſolus igī gſiaberis, gratis te fuiſſe (me nō emori?
gratis o pclare. ſiqdē exhausti ſē (trāſuectū? M. haud
pui: neq; eiulauī ſolus inē alios q (tinā & remū arri
C. Nihil hoc ad naulum. oboluz redde (vecti ſi.
re te oportet. haud em̄ fas ē aliū fieri. M. Igitur
reuehe me rurfus in vitam. C. Belle dicis: ut
& verbera ob hoc ab AEaco adcipiam.

M. Ne igī ſis moleſtus. C. oñde quid ī perā hēas.

M. Lupinū ſi velis/ & Hecate comam. C.

Vnde hūc nobis Mercuri adduxiſti? tum qualia
garriebat inter nauigandum: vectores omnes irri
dēs/dicterijſq; iceſſēs: unus proīde cātillās/plorātib;
illis. Mer. An ignoras Charon, quē virū tranſue
xeris? Liberum plane, & cui nihil curę ſit. hic
eſt Menippus. C. Atqui ſi unq; poſthac te r̄cepo?

M. ſi r̄cepis alñ o pclare: denuo qdē nō poſſis r̄cipe.

Diogenis. & Mauſoli.

DIOGE.

Ohe tu Car, quare inſolens es: & omnib; nobis p
poni dignū ducis? M. Equidē ob regnū o Sino
pēſis. qppe qui īpauī Carię uniuerſę. Dñatus ſū ptea

ἀνδρῶν ἐν ἰσῳ, καὶ ἡκούουσ' ἀέ τίνος ὑπ' ἡγάγόμενον, καὶ
 ἄκρι μιλῶτον ἐπέβην, τὰ πολλὰ τῆς ἰωνείας καταστρεφόμενος· καὶ
 καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοισι
 καίτερός· τὸ δὲ μέγιστον, δ' ἵτι ἐμ' ἀνικαρνασσὼ μῆμα
 παμμέγεθες ἔχω ἐπ' ἡκέμενον, ἡλικίον οὐκ ἄλλος νεώρος,
 ἀλλ' οὐδ' οὐτως ἐς κ' ἄλλος ἐξισοκλήμενον, ἵππῳ καὶ ὄνι
 δρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένον λίθου τοῦ καλλίστου.
 οἷον οὐν δὲ νεῶν ἐν ἡμίσει ἄρ' ῥαδίως· οὐ δὲ
 κῶ σοι Δικαίως ἐπὶ τοῦτοισι μέγα φρονεῖν; Δ· ἐπὶ
 τῷ βασιλείῳ φῆς, ἡ τῷ κάλλει, ἡ τῷ βάρει τοῦ τάφου;
 Μ· ἡ δ' αἶ', ἐπὶ τούτοις· Δ· ἄλλα δ' καλὲ μαύσολε,
 οὔτε ἡ ἰσὺς ἐστὶ σοι ἐκείνη, οὔτε ἡ μορφή πάρεστιν· εἰ γούμ
 τίνα ἐλοιμέθα Δικαστὴν ἐν μορφίᾳ περὶ, οὐκ ἔχθεις
 πῶν, τίνας ἐνεκα τὸ σὸν κρανίον προτίμωθ' ἄν τοῦ ἐμῆ·
 φαλοκρατὰ γάρ ἄμφω, καὶ γυμνά, καὶ τοὺς δαδόντας ὁμοίως
 προφαίνομεν, ἡ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφ' ἡμέθα, ἡ τὰς ῥῆ
 νας ἀποσσεσιμώμεθα· δ' ἀέ τάφος, ἡ δὲ πολυτελεῖς
 ἐκείνος λίθος, ἀνικαρνασσῶσι μέρ' ἴσως· εἴμ' ἐπιδείκνυσ
 θαι, ἡ φιλοτιμῆσθαι πρὸς τοὺς ξενούς, ὥς δ' ἵ τί μέγα
 ὀικονόμημα ἀνθρώποις ἐστὶ· σὺ δ' ἐβέλπιστε, οὐκ' ὄρῳ, δ' ἵτι
 ἀπολαύεις αὐτοῦ· πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῆς, δ' ἵτι μάλ्लον
 ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ πηλοκρούοις λίθοις πιεζόμενος· Μ·
 ἀνόνηται οὐμ μοι ἐκείνα πάντα, καὶ ἰσότημος ἔσται μαύ
 σῶλος καὶ Διογένης; Δ· οὐκ ἰσότημος δ' γενναϊότατε,
 οὐ γάρ μαύσῶλος μὲν γάρ διμῶζεται μεμνημένος τῶν
 ὑπὲρ γῆς ἐμ', οἷς ἐνδοιμονεῖν ὤλιγο, Διογένης δ' ἐ
 καταγελᾷσεται αὐτοῦ, καὶ τάφοι δ' μὲν ἐμ' ἀνικαρνασσὼ
 ἐρεῖ αὐτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίᾳ τῆς γῆναι κὼς καὶ ἀνελφῆς

Lydię gentibus quibuscūq; & insulas quas dā subegi.
Miletū usq; perueni: multis partibus Ionię deua-
statis. ad hęc formosus erā, ac pcerus, & ī rebo bellicis
pualidus. Deniq; (qđ maximū est) ī Halicarnasso mo-
p magnū hūi, qntū nō alius qscq; defūctorū: (numētū
sed neq; pari pulchritudine conditū: equis & hominī
bus diligentissime expressis lapide pulcherrimo,
adeo ut neq; phanū simile quis facile inueniat. Nū vi-
deor tibi iniuria ob hęc efferri aio? D. Nūquid ob
imperium ais, formam, atq; molem sepulchri?
M. Per louē, ob hec inq;. D. S; o formose Mau-
neq; robur adhuc tibi illud / neq; forma adest. Si igit
quēpiā elegerimus qui iudicet de forma: nō h; qđ di-
cat, cuius rei causa tua caluaria pferenda sit meę.
calua em utraq; est & nuda: dentes deinde pari-
ter eminus ostentamus: ac oculis orbatī / nari-
bus sumus simis. Ceterū sepulchra / & sūptu magno
illos lapides, Halicarnasseis forsītā licebit (extructōs
re atq; gfiari erga hospites: rāq; qđā magna (ostēta
structura apđ ipos sit. tu vō vir egregie, n video quō
fructū capias ex ipō. nisi hęc dicas: q; plus oneris
atq; nos sustines, sub tantis saxis pressus. M.
Inutilia igr mihi fuerūt illa oia: & pis editōis erūt Mau-
solus & Diogenes? D. haud pis editōis o gñossificę
īmo Mausolus discruciabit recordatiōe eorū q sunt
in terra: qbo foelicit agere osuevit. At cōtra Diogenes
irridebit eū, atq; ille qđ de halicarnasseo monumēto
memorabit / sibi ab Artemisia uxore, ac sorore

κατασχευασμένον· ὃ Διόγενος δὲ τοῦ μὲν σώματος ἐί
καὶ τίνα τάφον ἔχει, οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἐμελεν αὐτῷ ταῦτα
λόγον· δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς
βίον, βεβίωκώς ὑψηλότερον ὥς καρῶν ἀνδραποδωδέσταντε
τοῦ σοῦ μνημάτος, καὶ ἐν βεβαιότηρῳ χωρίῳ κατεσχευασ-
μένον· Νίρεωσ· καὶ Θερσίτου· καὶ Μένιππ· καὶ
Ἰδού δὲ Μένιππος οὐτοσί δὲ κάσσι πότερος ἐν μορφώ-
τερός ἐσιμ· εἴπεδ ὃ Μένιππε, οὐ καλλίω σοι λόγῳ· Μ·
τίνες δὲ καὶ ἐστὲ πρότερον δῖμαι· χρηὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι·
Ν· Νίρεός, καὶ Θερσίτης· Μ· πότερος ὁ Νίρεός, καὶ πό-
τερος οὐμ ὁ Θερσίτης; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον· Θ· ἐμ
μὲν ἦν τοῦ τ' ἔχω, δὲ τί ὁμοίός ἐιμί σοι· καὶ οὐδὲν τι-
κοῦτον διαφέρεις, ἡλίκοι σε ὅμιρος ἐκείνος· ὁ τί φλόσ ἐ-
πίνεσεν, ἀπάντων ἐν μορφώτατον προσεπών· ἀλλ' ὄφο-
ξός ἐγώ, καὶ χερνός, οὐδὲν χείρων ἐφαάνη τῷ Δικαστῇ·
ὥρα δὲ σοι ὃ Μένιππε, ὅτι καὶ ἐν μορφώτερον
ἦγῃ· Ν· ἐμέ γο τὸν Ἀγίλαστασ, καὶ Κρόσσος,
ὅς κἀλλίστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλίου ἦλθον·
Μ· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆρ, ὥς δῖμαι, κἀλλίστος ἦλθες·
ἀλλὰ τὰ μὲν ἔσῃ ἱμῶϊα, τὸ δὲ κρανίου ταύῃ μόνον ἄρα
διακρίνοιτο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐδρυπτον τὸ
σόν· ἀλαπαδνόν γὰρ αὐτό, καὶ οὐκ ἀνδρωδέος ἔχεις· Ν·
καὶ μὴν ἔρον ὅμιρον ὀπδίοιτ' ἦν ὅποτε συνεστράτευον
τοῖς ἀχαιῶϊσ· Μ· οὐεῖρατά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ ἄβλέ-
πω, καὶ νῦν ἔδεισ, ἐρεῖνα δὲ οἱ
τότε ἴσασίμ· Ν· οὐκ οὐμ ἐγὼ ἐνταῦθα ἐν μορφώτερός
εἰμι ὃ Μένιππε; Μ· οὔτε σύ, οὔτε ἄλλος εὐμορφος·
ἴσοιμί μιν γὰρ ἐν ἄδου, καὶ ὅμοιοι ἄπαντες· Θ· εἰμὶ

parato, put lubeat. verꝫ Diogēes hoc de suo corpe an
aliqd sepulchrū hēat/mīe nouit. neqꝫ em̄ curꝫ ē sibi ea
res. Sed optimatibus de se reliquit viro dignam
vitam, celsiorem o Carum abiectissime,
tuo monumento: ac firmiore in loco substru
ctam. Nirei. ac Therſitꝫ. NIREVS.

En, vel Menippus hic iudicabit: uter nostrū formo
sior sit. Dic Menippe, nū pulchrior tibi videor? M.
Qui nā sitis, pꝫus puto ingrēdū. nece ē em̄ et hoc scire.
N. Nireus, ac Therſites. M. Vter Nireus, & u
ter Therſites? nondū em̄ hoc liquet. T. Vnum
quidē nunc habeo hoc: qꝫ similis sum tibi. neqꝫ tanto
pere excellis/quantum te Homerus ille cecus ex
tulit: omniū formosissimū appellans. Quin fastigi
ato ꝫtice ego, rariscꝫ capillꝫ, nihilo mīor visus sū hoc iu
Cōtēplare ꝫo tu o Mēippe, quē nā formosiorē (dice.
arbitreris. N. Me Aglaia, Charopeqꝫ prognatum,

Qui pulcherrimus vir, ad Troiam veni.

M. At nō sub terrā (ut puto) formosissimus venisti:
sed ossa oīa sunt sūſa. Verꝫ caluaria tua hoc solum
di iudicari a Therſitꝫ caluaria poterit: qꝫ mollis est.
at effēmiatū certe hoc, idēcorū deniqꝫ viro fuerit. N.

Verūtñ ꝫcōtare Homerū/qlis fuerim cū pugnarem
intꝫ grēcos. M. Sōnia mihi narras. ego ꝫo quꝫ vi
deo attēdo: qꝫ nūc tibi ꝫsto sunt. Cēterꝫ illa alia, qui
tūc viuebāt norūt. N. Igit nūqd huic formosior ego
sū Menippe? M. Neqꝫ tu/neqꝫ alius formosus hic.
ēqlitas em̄ apud inferos est: pareſqꝫ sꝫ oēs. T. Mihi

μὲν καὶ τοῦτο ἱκανόν·

ΜΕΝΙΠΠΟΥ καὶ ΧΕΪΡΩΝΟΣ·

ΜΕΝΙΠΠΟΥ·

ἦ' ἵκονσα ὧς χεῖρων, ὧς θεός· ὧς, ἐπιθυμίαςιας ἀποθανεῖν·
κ· ὁλνῆται τὰυτ' ἵκονσας ὧς ΜΕΝΙΠΠΕ, καὶ ΤΕΣΝΗΚΑ, ὧς ὄρεσ·
ἀθάνατος εἶναι δι' ὀνόματος· Μ· τίς δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου
ἔσχευ ἀνεράςου τοῖς πολλοῖς χρημάτων· κ· ἐγὼ πρός
σε ὅνκ ἀσίνετομ ὄντα· ὅνκ ἦν ἐτὶ ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθλ·
νασίας· Μ· ὅνκ ἡδὺ ἦν ζῶντα δρᾶν τὸ φῶς· κ·
ὅνκ ὧς ΜΕΝΙΠΠΕ, τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποιήσω τί καὶ ὅνκ
ἀπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι· ἐγὼ δέ ζῶν, αἰεὶ καὶ ἀπολαύω
τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἰ ὥραι δέ αὐταί,
καὶ τὰ γινόμενα ἀπαντα ἐξ ἧς ἕκαστος ὥσπερ ἀκολουθεῖν,
τα θά τερον θατέρω, ἐνεπλήσκει γοῦν ἀντῶν· ἐν γὰρ ἐν τῷ
ἀντῶ αἰεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετασχεῖν ὁλῶς τὸ τερπνόν· ἦν·
Μ· εὐ λέγεις ὧς χεῖρων· τὰ ἐν ἄδου δέ πῶς φέρεται,·
ἀφ' οὗ προεβόλετο ἀντὰ ἡκει· κ· ὅνκ ἀνδρῶς ὧς ΜΕ
ΜΕΝΙΠΠΕ· ἦ γὰρ ἰσοτιμία πάντ' ἀκμοσίνον, καὶ τὸ πρᾶγμα,
ὅνδ' ἐν ἔχει τὸ διαφορὸν ἐν φωτὶ εἶναι, ἢ ἐν σκοτῷ· ἀλλὰ στε
ὅνδ' ἐν δι' ἡμ' ὥσπερ ἀνω, ὅντε πεινῆν δέει, ἀλλὰ ἀντὶ,
ἀείσ τοῦτων ἀπάντων ἐσμέν· Μ· ὅρα ὧς χεῖρων, μὴ
περὶ πίπτῃς σε ἀντῶ, καὶ ἐς τὸ ἀντό σοι ὁ λόγος περιστῇ·
κ· πῶς τοῦτο φησ· Μ· ὅτι ἐν τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοι
ον, αἰεὶ καὶ τὰντὸν ἐγένετό σοι, προσκρεσ καὶ ἐν ταῦθα
ὅμοια ὄντα, πρόσκορ ὅμοιως, ἀρ γείναι το καὶ ἀείσει με
ταβολήν γε ζητεῖν τίνα· καὶ ἐν τεύθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ δι
μαι ἀδύνατον· κ· τί ὅνκ ἀντὰ τοῖς τίς ὧς ΜΕΝΙΠΠΕ·
Μ· ὅπερ ὁμαι, καὶ φασί, συντετὸν ὄντα, ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγα
πάν τοῖς παροῦσι, καὶ μὴδ' ἐν ἀντῶν ἀφορήτομ οἰεσθαι·

Θεῶ Δόξα·

quidem & hoc fat est.

Menippi, & Chironis. **MENIPPVS**
Audiui o Chirō, cū eēs deus/desyderasse tñ te mortē.
C, Vera sť q̄ audiuiſti Men, mortuusq; sū/ut vides :
cū imortalē eē potueri. M, q̄ nam te cupido mortis
tenebat, horrendę vulgo rei? C, Dicam ad
te nō impitū, haud āplius iucundū erat mihi, frui imor
talitate. M, Iniucūdū erat te viuere/lucēq; itueri? C,
Nō hoc Menippe:s; iucundū ego quod variū / & nō
ſimplex arbitror exiſtere. At ego viuēs ac ppetuo fruēs
iſdem ſole, luce, cibo, cūq; horę redirent eēdem:
& reliq; oīm quę cōtingūt foris q̄dlibz, veluti conſe
quēs recipco q̄dā ordie ſuccederet, ſatiabar iſ. nō em̄
īpo q̄d ppetuo ē tenore/s; ī pmutādo oīno de (ī hoc
M, Probe dicis Chirō:s; illa q̄ apd' iſeros (lectatio.
cū ad hęc tāq; potiora te otuleris. C, (agūt quō fers?
ſiqdē q̄litas admodū ē pplare q̄dā. (ñ iſuauit Me,
nihil plane hz q̄d inſit:ī luce qs agat/ (& hoc rei ē:
necq; ſitire/uti apd' ſupos/necq; (aut ī tenebris, ptea
gētes harę rerę oīz ſuus. (eſurire nob; necē ē:s; mic e
iuoluas teipz: et eodē tibi ſzmo ſci (M. vide Ch, ne
D, q̄re iſtuc ais? M, qm̄ ſi ea q̄ ī vita ſť/ſimili (da
a ſp et eodē tenore fuerit tibi:ſfelles pari rōne q̄ hic ſť
ſiſſia oīa:ac ſatiaberis q̄que:fiatq; necēſſe eſt/com
mutatio in aliā q̄ndā vitā. verę ut hīc ī aliā migres/ex
iſtimo īpoſſibile C, qd igr̄ faciendū eſt Menippe?
M, uti puto:& vulgo p̄dicāt:ſapiēs cū ſis/boni cōſule:
lige p̄ntia:nihilq; in iſt intolerabile arbitreris. (ac dī
Deo gloria,

Ad Lectorem Othomarus Nachtgall

Argentinus.

Statueram quidem, candide Lector, in hoc opere/ v^oculis græcis, examussim e regione adijcere latinas: ut fieri assolet in hoc tralationis genere: quo verbū verdo redditur. quemadmodū ab initio a nobis in paucis dialogis vides obseruatū. Verū ubi hoc ago: videor mihi a rerū natura parumper aberrare: quæ verba largitur, quo r̄s significes quid velis. quū non admodum sit opus, celare quid animo gestias. Quis em̄ id non æque efficiat tacendo? Lucianum proinde oratorem eloquētissimū, veritus sum: ne balbutientē latine audias: iactesq; merito de ipso illud Vergilianum: Dat sine mente sonum.

In rem tuam magis futurum ratus: si latinis pusillum quoddam verbum adijcerem, quod in græco non habetur: aut rursus græcum supprimerem in latinis, etiā inuerso nōnunq; dictionum ordine: tibiq; , quisquis es, qui delicatissimas hæc nugas legeris, authoris sententiam aperirem: q̄ si secus agam/ a Flacci instituto tota (ut aiunt) via errem. Id inquit:

Non verbum verbo curabis reddere fidus

Interpres.

Quod idcirco admonui: ne quis græcitatē leporem, me latine arbitretur reddere tentasse. quum hoc paucis admodum nostra ætate sit concessum. Nedum mihi: cui fere aliud agenti/ vix vacauit crassiore Minerua, tyronibus hellenismi hæc libanda proponere. Do

etiores meo prouocans exemplo: ut stridulum quid
dam ἀκουσόν καὶ ἀπῳδόν cantillantem, ipsi magistri ar
tis egregie cantando vincant. lucūdius enim mihi fue
rit: Musicam eximiam audire, ἤ
Stridenti miserum stipula disperdere carmen.
Vale ex Viridario s. Ioannis Argen.

Othomari Nachtgall Distichon:

LVCIANVS.

Me lege, Graſus eris, noſces quid fabula ludat:
Et penitus quicquid tota Poëſis habet.

In tetricum, ac rugoſo ſupercilio hoïem,
qui hæc legere de dignabitur:

Tetraſtichon eiufdem.

Moribus eſte procul rigidi, vultuq; Catones,

Qui fugitis riſus: ſcommata mixta iocis.

Luliſimus in teneris, ſeris quoq; ludimus annis.

Et reliquum vitę, quid niſi luſus erit?

Errata passim in grecis .

a Colūna. i. versu. 9. lege τι μελῆ. In ea. v. 20. l. ὑπολοι' /
 παρ. c. 2. v. 11. l. κρόνον. v. 10. l. τῖνα. c. 3. v. 12. l. μάτη. **b** c. 2.
 v. 22. l. τοῦτο. c. 3. v. 7. l. προσέχεις. v. 16. l. ἀφαις. c. 2v. 5. l.
 δέ μιν. v. 9. l. ἐπείρ. ver. pen. σπινυῆρες. **c** col. i. v. 5. l. ἀπο
 λαμβάνοις. v. 8. l. ὄρε. c. 2. v. 12. l. κτήμα. ver. 22. σύμποισι.
 c. 3v. ul. l. ἔκονσας. c. 2. v. 2. l. ὄνκ. v. 6. l. πῦρ. v. 15. ἄχρη. v. 19. l.
 μισθόν. **d** c. 3. v. 22. ubi legis νῦν δέ αντήνον, adde γυναικί.
e c. 1. v. 12. l. ἐνίστε. v. 25. l. τοῖνον. v. 27. l. συναβόντας. c. 2.
 v. pen. l. ἐγκαύματα. v. ul. l. διεφθαρμένους. c. 3. v. 23. l. κἄγω.
 c. 2. v. 6. l. ἡδίστον. v. 10. l. ἄχθον. v. 12. l. καὶ pro καί. v. 15. l. ἐκεί
 νόγε. v. 19. l. σηκαθεύδουσι. v. 22. l. κοιμᾶσθαι. v. 25. l. τὸν p τοῦ.
f c. 1. v. 6. l. χαλκῆος. v. 10. l. συναψέσθαι. v. 15. l. πᾶσαι. v.
 19. l. ἀντῶν. v. 26. ubi legis ἐξαπατά, adde τοῦς. v. 28. l. αἰν /
 δονον. c. 2. v. 5. l. ὄντω. v. 20. l. ὀτομαι. v. pē. l. ἔδωκε. c. 3. v. 5.
 l. ἐγγέμεντο. v. 21. l. ἐπαινέσομαι. c. 2. v. 7. l. τολμῶσαντα. ibi. l.
 αἰχμαλῶν. v. 11. l. ἐτιμωρίσας. v. 19. l. ὄλωσ. v. 25. l. γένοιτ' .
g c. 1. v. 19. l. μορμολύττεται. c. 2. ver. 16. l. ἀπάσας. v. 16. l.
 πάντως. c. 3. v. 12. l. ἀγαμός. **h** c. 1. v. 7. l. σφίγγα. v. 16. l. δέ
 ον. v. 16. l. καλλους. c. 2. v. 21. l. καλῶς. v. pē. l. ὄντω. c. 3. v. 22.
 l. καλῆς. c. 2. v. 16. l. παρῆναι. v. 16. l. ἀπολιποῦσα. **i** c. 2. v. 1.
 l. ἀντῶ. v. 12. l. ἀνελκύσαι. c. 3. v. 15. l. ἔλαθον. v. 23. l. καὶ p τόμ
 c. 2. v. 2. l. σφρίζων. 2. ubi legis ἀντῶ, adde τοῦ, ver. 16. l. αἰ /
 τοῦντι. **k** c. 1. v. 1. l. διάφοροι. c. 2. v. 6. l. πάντων. v. 12. ubi le
 gis καί, add' ,τοι. v. 16. l. εἰσίν. c. 3. v. 8. l. λείπανον. v. 12. l. ἡδεις
 et in eo. l. βραχτίς. v. añpen. l. κίνδυνος. c. 2. v. añpē. l. ἀλλὰ.
l c. 3. v. 2. l. ἐπεί. v. 9. l. ὄτω. c. 2. v. 3. l. γένος. v. 19. l. ἐπίφθορος.
 c. 3. v. 2. l. κρανίον. c. 2. ver. 25. l. ἐντελάμενος. ver. 16. l. μανθάνω.
m v. 2. l. ἡνίασέ με. v. 20. l. ῥύκ. v. 26. ubi legis ὄισα τὴν, ad

de πηγή. **c.2.v.1.** **l.** συρακούσας. **c.3.v.5.** **ἀπὶ** ἰσῶν. **v.1e.1e.** **ἀντὶ**
v.16.1. **ἡ** τῶ. **n c.1.v.18.** **l.** ζέφυρε. **c.2.v.9.** **l.** ἀπὶ **c.3.v.10.1.** **φί**
λομυσίασ. **o c.2.v.5.** **l.** ναύτας. **v.1e.1.** **ἀπό** λοπτο. **c.3.v.23.1.** **κῆ**
τος. **v.26.1.** **ἡ** **ο** κηφεύσ. **p c.3.v.17.1.** **ἀνέ** λθῃσ, σὸν γὰρ. **v.22.1e.**
ἡ **κειμ.** **c.2.v.13.1.** **τεί** λωμαί. **q c.1.v.1.1.** **πρό** σωπων. **v.6.1.** **ἀχ** θό/
μενοι. **v.8.1.** **ἰ** σσιμιάμ. **v.23.1.** **καθάρ** ματα. **c.2.v.17.1.** **ἐπ** αὐδόμε/
νομ. **c.3.v.10.1.** **συναμ** φότερον. **v.22.1.** **ἐθερά** πωνομ. **c.2.v.12.1e.** **ὑπε**
ταμ. **v.23.1.** **ἄτε** κνομ. **& 1e.1.** **θεραπεί** αμ. **r c.1.v.1.1.** **γρά** φε. **& eo.**
ἄφνω. **v.23.1.** **προσ** ἦγετο. **c.2.v.22.1.** **πό** σα. **c.3.v.3.1.** **σραπτη** ησάτω.
c.2.v.5.1. **θε** ρμωμ. **v.10.1.** **ubi legis** παρρησίαμ. **adde** ἐνλευθερίαν.
v.12.1. **ἐσ** δέ τό. **v.16.1.** **τρυφ** ῆσ. **s c.2.v.2.1.** **ἐνί** κησε. **v.10.1.**
σό λω. **& 1e.** **ἐμ** αντόν. **v.18.1.** **διαδ** ῆματι. **v.21.1.** **ἀγεν** ῆτόρ. **c.3.**
v.2.1. **σραπτη** ος. **& 1e.** **ἀχ** ρήμ. **v.19.1.** **ἐω** αταφρονήτσ. **v.22.1.**
ἡμν άμω. **c.2.v.26.** **παρά** δόξορ. **t c.2.v.5.1.** **πατέ** ρα. **v.7.1.**
τροφ ῆται. **v.12.1.** **δακτύ** λιορ. **v.23.** **οῦ** ὦν. **c.3.v.2.1.** **ἐν** καί σης. **v.**
10. **βε** βαία. **c.2.v.21.1.** **πραγ** ματος. **v.25.** **νεκρ** ούσ. **u c.2.v.**
6. **ubi legis** κατέκνυεμ. **adde** εἰ τω. **c.3.v.7.1.** **ἡ** **δ** ειμ. **v.21.** **διε**
πέρ θε. **ε** **sup** fluit, **v.1e.1.** **ἀντ** ῶ, **v.1e.** **sic** distiguas, **σε** λάβω
ποτέ. **m. c.3.v.13.1.** **ἰσ** χύσ, **v.22.1.** **ὑπὸ** τῶν κούτῃσ, **v.26.** **ῶ** ε/
το. **c.2.v.15.1.** **ἡ** **δ** νόσ, **v.17.** **Ἀγ** λαίασ, **v.20.** **οἰ** μοια, **& ibid**
ταύτη. **v.23.** **οὔ** διοσ, **& 1e.** **τῶ** ισ, **& 1e.** **ἐχ** εις, **v.1.1.** **ἐμ** οί.